

ఆంధ్రసచిత్రవార్త
పత్రిక

అందాలకు చిహ్నాలు

22

2000

ల బహుమతులు

మేనర్స్ నూతన అదృష్ట పిల్లల పోటీ క్రొత్తగా జన్మించిన పాపలకు

ఈ భారత మేనర్స్ అదృష్ట బాల పోటీ యిప్పుడు ఏడాదికి ఆరు సార్లు జరుగుతుంది-1963 జనవరి నుండి రెండు మాసాల కొకసారి. ప్రతి పోటీకి బహుమతుల మొత్తం రు. 2,000 లు. మీ పాప పాటోనుటకు : మీ పాప పుట్టిన తేది, కాలము మాకు వంపండి. మీ పాప పేరు, మీ చిరునామా. మేనర్స్ గ్రేప్ మిక్చర్ అట్ట పెట్ట పై మాత, న్యాయ మూర్తులచే నిర్ణయించబడిన తేదీకి, కాలమునకు అతి దగ్గరలోనున్నవాటికే బహుమతులు యివ్వబడును. ఈ అదృష్ట పరంపరలో మొదటి పోటీకి పాల్గొనే పాపలు యీ సంవత్సరం జనవరి, ఫిబ్రవరి, నెలలలో పుట్టిన వారై వుండాలి. ఆఖరు తేది 1963 మార్చి 5. మీ వ్యాపారుని వద్ద నుండి ప్రవేశ పత్రాలు, వివరాలు పొందండి.

1వ బహుమతి రు. 1,250/- (నెలకు రు. 22.60 ల చొ॥న 5 ఏళ్లకు)*

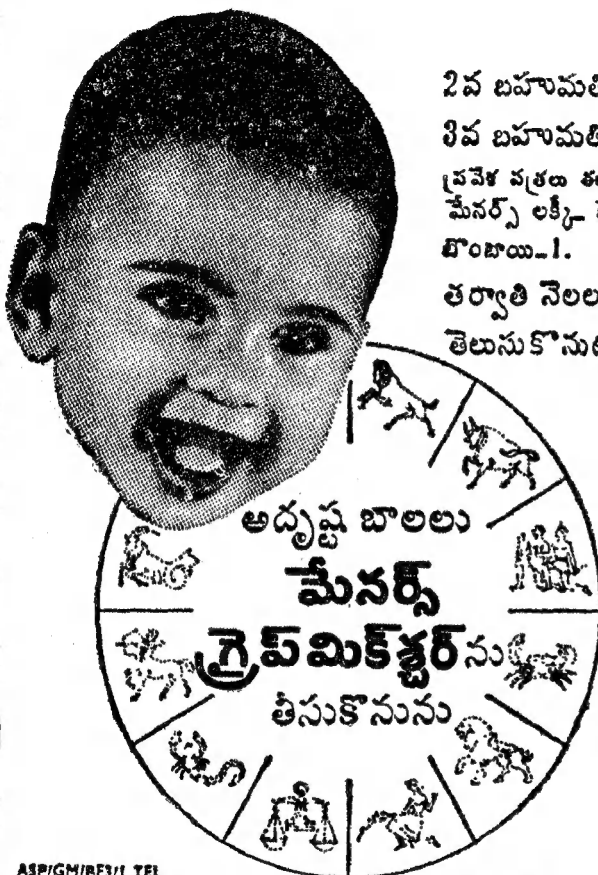
2వ బహుమతి రు. 500/-లు నగదు

3వ బహుమతి రు. 250/-లు నగదు

ప్రవేశ పత్రాలు ఈ చిరునామాకు వంపండి:
మేనర్స్ లక్ష్మీ బేబీ పెప్టెవర్, పోస్టు బ్యాగ్ నెం. 10116,
బొంబాయి-1.

తర్వాతి నెలలలో పుట్టిన బాలలకు పోటీ వివరాలు తెలుసుకొనుటకు మేనర్స్ గ్రేప్ మిక్చర్ ప్రకటనలను చూడండి.

• దేశీయ ఎక్స్‌కుయిట్ పారిస్

మేనర్స్ గ్రేప్ మిక్చర్ పాపను చిరునవ్వులతో వుంచును.

వ్యాస రచన పోటీ

మొదటి బహుమతి : రు. 100

రెండవ బహుమతి : రు. 75

మూడవ బహుమతి : రు. 50

మనదేశం మొత్తంమీద, ప్రజలందరికీ అందుబాటులోవుండి వినోదాన్ని కలిగించే సాధనాల్లో సినిమా ముఖ్యమైందనే చెప్పాలి. అంతేకాక సినిమా జాతీయ సమైక్యతకు మంచి సాధనమనికూడా చాలామంది అంటున్నారు. హిందీ తదితరమైన ఉత్తరభాషా చిత్రాలు దక్షిణ భారత దేశంలో ప్రదర్శింపటం, ప్రదర్శించే చిత్రాలసంఖ్య, రోజు రోజుకూ ఎక్కువౌతున్నది. చిత్రాల్లో సంగీతంకూడా ఇప్పుడు అన్ని భాషా చిత్రాల్లోను ఒకేరీతిగా, ఒకేస్థాయిలో ఉన్నట్లు కనిపిస్తున్నది. ఒకవిధంగా చిత్రాలు జాతీయ సమైక్యతకు దారితీస్తున్నవని చెప్పవచ్చు.

మరి కొంతమంది, కొన్ని సినిమాలు దేశంలోని వర్గవర్గ వైషమ్యాలు తదితరమైన అవాంఛనీయమైన విషయాలను రెచ్చగొట్టి, విచ్ఛిన్నకరశక్తులుగా మారిపోతున్నవని అంటున్నారు.

పై రెండు అభిప్రాయాలలో ఏది వాస్తవం అన్న విషయంపై పాఠకుల అభిప్రాయాలు తెలుసుకునే ఉద్దేశ్యంతో ఈ పోటీ నడుపుతున్నాము.

తమ అభిప్రాయాలను వ్యాసరూపంలో పొందుపరుస్తూ 28-2-63 లోపుగా నూ కార్యాలయానికి అందజేయవలసిందిగా పోటీలో పాల్గొనే వారిని కోరుతున్నాము.

● వ్యాసాలు 5 అరతావు పేజీలకుమించి ఉండరాదు. ● కాగితం ఒకచైపుననే రాయాలి. ● కవరుపైన 'సినిమా వ్యాసరచన పోటీకి' అని స్పష్టంగా వ్రాయాలి. ● తుదినిర్ణయం సంపాదకునిదే. దీనిపై ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరుపబడవు. ● తిప్పి పంపగోరువారు తగిన తపాలా బిళ్ళలు అంటించిన కవర్లు జతపరచి పంపాలి. ● బహుమతి పొందిన వ్యాసాలు ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక ఉగాది సంచికలో ప్రచురిస్తాము.

ఉత్తరాలు

ముఖచిత్రం

సంక్రాంతి వందుగ గొప్పతనాన్ని, గ్రహమీ జాతావరణంలో పెరిగిన వల్లెవదును సహజ బౌద్ధ ర్యాన్ని ప్రతిబింబింపజేసే "సన్యలక్ష్మి" ముఖ చిత్రం చాలా బావుంది.

గుంతకల్ చిన్నయ్య (విజయవాడ)

* * *

రాజశ్రీ ఆ పోజలో ఎలా ఉందనుకొన్నారు. అచ్చు అప్పురసలాఉంది. అసలింతకూ ఆ చిత్రం ఏ చిత్రంలోనిదో తెలుపవలెనని కోరు చున్నాము.

విజయ, మారుతి (బందరు)

కథలు

11-1-63 తారీఖు సంక్రాంతి పత్రిక చాలా బాగుంది. ముఖ్యంగా సీంగరాజు రామచంద్ర మూర్తిగారు వ్రాసిన "వేట" కథ మా ఇంట్లో అందరికీ నచ్చింది. అంతం మమ్మల్ని కడుపుబ్బ నవ్వించింది. రచయితగారిని మా అభినందనములు తెల్పగలరని ప్రార్థన.

ఎర్రమళ్ళ కృష్ణ, గంధం లక్ష్మి వారాయణ, (షిద్దనగరు)

* * *

సీంగరాజు రామచంద్రమూర్తిగారు వ్రాసిన 'వేట' కథలో అందమైన మేనమామ కూతురు కన్యింప గనే ప్రేమించిన యువతి (సుబ్బలక్ష్మి)ని మరచి పోయాడు అనే దానికన్నా అసలు సుబ్బలక్ష్మిని ప్రేమించలేదు అంటే బాగా ఉండేదేమో?

ఎం. రాము (విజయవాడ)

* * *

"వాకే పెళ్లి వద్దు" చదివిన తర్వాత "వాకే అభ్యస్తం చాలదు" అనిపించింది.

చంద్ర (కాకినాడ)

కార్టూనులు

11-1-63 తేదీ (సంక్రాంతి సంచిక) ఉత్తరాల శీర్షికలో 'నట్టి హైమవతిగారు 4-1- తేదీ ముఖ చిత్రంలో కార్టూను విషయమై నందే బాము తీర్చమని అడుగగా, మీరు "మీ తిప్పిన అర్థమే సరియైనది అనుకుంటున్నాము" అని అనడం ఏమి అంత నమంజనంగాలేదు. ఎందు చేతనంటారా? మీరు కార్టూనులు అర్థం చేసు కొని, అది వ్రాతకం చేస్తారు. ఒకవేళ మీరు అర్థం చేసుకొనకుండా వేసుంటే దానికి అర్థంలేదు. ఇక మంచివా దయచేసి, సందేహాలను కోరినవారికి సరియైన సమాధానాలు ఇస్తారని ఆశిస్తున్నాను.

బి. వెంకట్రావ్ (బొబ్బిలి)

* * *

11-1-63 సంచికలో (ప్రామేష తమాషా శీర్షిక క్రింద) వైరావోగారి కార్టూన్ చాలా ఆశ్చర్యం కలిగించింది. నీటి బస్సులకు డోరలు ఎడమ వైపునే ఉంటాయి. ఈ కార్టూన్లోని లావుపాటి వ్యక్తి కుడివైపునుంచి దిగినట్లుంది. పైగా నీటి బస్సుల స్టాపులప్పుడూ రోడ్డుకు ఎడమ వైపునే యుంటాయి. ఈ విషయాన్ని వైరావో గారు గమనించినట్లులేదు.

సి. యస్. రావు (అనంతాపురం) ★

పుష్పము మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగజోపునదిన్నీ, మీ సరియైన చర్యను గురించిన్నీ మీరు తెలుసుకోవగోరినట్లయితే ఒక పోస్టు కార్డు పైన మీకు ఇష్టమగు ఒక పుష్పము పేరున్నూ, మీరు వ్రాయు లేదీ, వేళవినరములున్నూ, మీ సరియైన చిరునామాయున్నూ వెంటనే వ్రాసివంపండి. జ్యోతిషశాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగామేము గుణించి, మీరు కార్డు వ్రాసినతేదీ లగాయతు 12 మాసములలోను మీయొక్క ఆదాప్తము, లాభనష్టములు, జీవిత మార్గము, వి వ్యవహారములోమీకు జయము కలుగునో, ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, వరదేశమునము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, ప్రీతిమితము, సంతానము, నిధినిక్షేపములు, లాటరీ, అకస్మాత్ ద్రవ్యలాభము మొదలగువానిని గురించి స్పష్టముగా మానవారీగా వ్రాసి రు.1.25న. పై. లకు మాత్రము వి. పి. గా వంపగలము. (వి. పి. ఛార్జీలు ప్రత్యేకం). దుష్ట గ్రహములైనవా ఉన్నయెడల కాంతినేయు విధానం కూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపై సవంపబడును. మేము పంపిన ఛోగట్టా మీకు త్వస్తిగా లేనివిడం పై కము వాపను చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించండి. ఆద్రుసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Pt. Dev Dutt Shastri, Raj Jyothishi (W. P.) JULLUNDUR CITY.

ఖర్చు తక్కువతో తిరిగేది...

డిజైనులో అందమైన, విశిష్టంగా తిరుగుతూ గజేష్ డిజైన్ పానులు తక్కువ ఖర్చుతో ఎక్కి ఒదుడుదుకులు లేకుండా విశ్వ తరబడి బాగా తిరుగుతాయి. గజేష్ పాస్ బ్లేడ్ పత్తిది కూడా అత్యధికంగా గాలికలిగించడానికి కాస్త శ్రమ్యత చేసిన కొణంలో తగిలిరిచబడినది.

గజేష్ డిజైన్ పాన్స్

గజేష్ ప్లోరమిల్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్

61-85 హజానగర్ రోడ్. మ్యారీల్-15

మద్రాసు డిపో : నెం. 2, తంబుచెట్టి ఏది (ఫోన్ : 21680)
 విజయవాడ డిపో : సారంగం చౌక్
 మైసూరునకు సోలో ఏజంట్లు : ఆకోకా ఎలెక్ట్రికల్ & ఇంజనీరింగ్ కంపెనీ,
 6-T, (బిగ్గెడ్ రోడ్, బెంగుళూరు (ఫోన్ : 4200)
 మధురై డిస్ట్రిబ్యూటర్లు : 1. నల్లై (లేడింగ్ (మధురై) కంపెనీ, మధురై.
 2. పై క్లీవర్ హౌస్, మధురై. 3. పై క్లీవర్ సెంటర్, శ్రీవిల్లిపుత్తూర్.
 తిరునెల్వేలి జిల్లాకు డిస్ట్రిబ్యూటర్లు : సీటీ ఎలెక్ట్రికల్ స్టోర్సు, ఉమా బిల్డింగ్సు,
 కూలక్కల్, బజార్, తిరునెల్వేలి-6.
 కన్యాకుమారి జిల్లాకు డిస్ట్రిబ్యూటర్లు : శివరాజ్ ఎలెక్ట్రికల్స్, వాగర్కోయల్.

కాల్గేట్ వాడి నోటినించి దుర్వాసన రాకుండా చేసుకోండి రోజంతాదంతక్షయం రాకుండాకూడా కాపాడుకోండి!

ఎందుకంటే: ఒక్క సారి తోముకొంటేనే కాల్గేట్ డెంటల్ క్రిమ్ నోటిలో మధ్యాహ్న మరియు దంతక్షయమునకు కారణమైన సూక్ష్మ క్రిములను 85% వరకు తొలగించును.

కాల్గేట్ 10 మందిలో 7 గురికి నోటి దుర్బంధమును వెంటనే ఆపుతుందని మరియు టోజినము అనగానే కాల్గేట్ పద్ధతిలో పళ్లు తోముకొనుట ద్వారా ఎక్కువ మందికి ఎక్కువ దంతక్షయము అరికట్టిందని, దంత కాస్త దరిత్రలో పూర్వము ఎన్నడూ తెలియకే యనంతటా కాస్త పరిశోధనల వరితముగా నిరూపించబడినది!

ఊరికే నోటిలో నీళ్లు పోసుకొని పుక్కిరించుట దానిదు. టోజినము అయిన వెంటనే క్రమంతప్పకుండా కాల్గేట్ తో పళ్లు తోముకోండి. దాని చురుకైన సుదుగు పళ్ల మధ్య తనవడకుండా ఉండే పండులలోనికీ పెళ్లి నోటి దుర్వాసనకు మరియు దంతక్షయమునకు కారణమైన కుళి పోతున్న ఆహారపు కునకలను తీసేస్తుంది!

నిల్లులు కాల్గేట్ తో పళ్లు తోము కొనుటకు యిష్టపడతారు. ఎందుకంటే దాం నేపు ఉండే దాని విప్పరమెంటు వంటి రుచి అంటే చారికి నీతి!

- కాల్గేట్ తో క్రమంతప్పకుండా పళ్లు తోముకొంటే
- ✓ నోటి దుర్వాసనను పోగొట్టును
 - ✓ దంతక్షయమును నిరోధించును
 - ✓ పళ్లను మెరుస్తూ ఉండేలా ఉండును

మీకు పొడరు కావాంటే, ఈ లాభములన్నిటిని మీరు కాల్గేట్ టూత్ పొడరు ద్వారా పొందగలరు...ఒక డబ్బా వెంట వస్తుంది!

నోరు ఎక్కువ శుభ్రముగా, తాజాగా ఉండుటకు మరియు పళ్లు ఎక్కువ తెల్లగా ఉండుటకు ప్రపంచములో ఏ యితర పళ్లు తోముకొనే క్రిమ్ కన్న కాల్గేట్ నే ఎక్కువ వుంది వాడుతున్నారు

©C. & B. 1960

ఆంధ్రసచిత్రవార్త పత్రిక

వ్యవస్థాపకులు
దేశోద్ధారక కాశీనాథుని
నా గోశ్వరరావు పంతులుగారు

మొదటివారం: 1-2-63

అధికృతము సం॥ మాసముసం॥ మి॥ అమ్మమి
సంపుటము: 55 సం॥ చిత్ర: 22

స్థాపితము:

1908

ముఖ్య సంపాదకుడు:

శివలెంక శంభుపాదాద్

సంపాదకుడు:

శివలెంక రాధాకృష్ణ

ఒక సంవత్సరం చందా
వివరాలు

ఇండియా: రూ. 13.00 ఇతర దేశాలు:
బీడయిడ్ (Sea Mail రూ. 20.00.
(విమానం ద్వారా (Air Mail): బ్రిటన్,
జర్మనీ, ఇతర యూరోప్, ఆఫ్రికా దేశాలు—
రూ. 114.00. అమెరికా రూ. 176.50.
ఆస్ట్రేలియా: 135.00.)

విడ్డీపతి: 25 న.పై.

సంవత్సర చందా: 13.0-0.

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము
7, తంబుచెట్టి పేథి, మద్రాసు-1

వానపీ వారి "అనుబంధాలు" లో స్వర్ణ.

మనలోమాట

‘కథేనండి’ కథ(?)కు బొమ్మలు
వేసిన శ్రీ జయదేవ బాబుగారి
కార్టూన్లు ఆంధ్ర సచిత్ర వార్త
పత్రికలో చాలా పడ్డాయి. వారి
బొమ్మలు కల మరెకొన్ని రచనలు
తీర్చిలో ఆంధ్ర సచిత్ర వార్తపత్రి
కలో ప్రచురించబోతున్నాము!

శ్రీ జయదేవ బాబుగారు ప్రస్తు
తం మద్రాసు ఉచ్చయ్యకాలేజీలో
ఎం. ఎస్.సి. చదువుతున్నారు

ఆంధ్ర సచిత్ర వార్త పత్రిక
పాఠకులకు సుపరిచితులైన మరొక
‘వ్యంగ్యచిత్రకారుని’ బొమ్మలు
కూడా (వ్యంగ్య రచనలలో పాలు).
తీర్చిలో పాఠకులకు అందచేయ
గలము...!

ఈ వారంలో ‘మామితి తండ్రి’
అయిపోతుంది. తమిళం నుంచి
దానిని తర్జుమాచేయటానికి అను
మతి నిచ్చిన కీ. శే కల్కి వారసు
లకు కృతజ్ఞులము.

‘తెరమీద—తెర వెనుక’ శీర్షిక
ఈ నెలలోనే ప్రారంభించగలము.
నేనీ వివరాలు వేగే ప్రకటిస్తాము.

ఈ నెలలోనే నాలుగు కొత్త
శీర్షికలు ప్రారంభమవుతున్నాయి!
ఇవిగాక బొంబాయి ఆంధ్ర మహా
సభ పోటీలో బహుమతి పొందిన
కథలు కూడా ఈ నెలలోనే ప్రారం
భించి వరుసగా వేస్తాము.

[వాయిదా వారం ముఖచిత్రం
ఫోటో తీసినవాడు శ్రీ చిత్రాకర్]

లోకంపోకడ

“మద్యవిషేదం వద్దనే వాదా... కి
మద్యం యిస్తాను గాని వాదాబాబూ!
అ మాట కాగితంమీద అనమనోధు...
మా అవిధ చంపేస్తుంది...”

అనుబంధాలు

కథలు:			శీర్షికలూ, వ్యాసాలూ, సినీమా:
నల్లమబ్బలు	—	8	ఉత్తరాలు—3, న్యూఢిల్లీ లేఖ—6, డిఎమ్
కథేనండి:	—	12	కార్టూన్—7, రాజధాని కమర్సు—9, అందాలకు
మామితి తండ్రి	—	22	చిట్టా—1 (కొత్త శీర్షిక)—14, వనితా
(కీ. శే. కల్కి రచన)	—	28	పాతీ, పంటలు—15, మనమూ—మనదేహ
వరుకత్తుం	—		స్థితి—17, హామీ—కమామీ—18, చదువు
సిరియల్ కథలు:			త్రావు—19, సరాగమాల—సినిమా 20, చిత్ర
హరిహరం	—	10	సమీక్ష—26, వార్తలు—30, పాప ఉత్తరం
పన్నీరు — కన్నీరు	—	11	(గీతం)—37.
శ్రీదేవి	—	27	

జాతిపిత మహాత్మాగాంధీ జన్మంతి జనవరి 30 వ తేదీన జరిగింది.

విశేష యుద్ధ విరమణ, ఉపసంహరణ కొనసాగించారో విచారితే అంతుపట్టటంలేదు. అలాగే ఏదో మనం ఊహించాలి చేయటమే తప్ప, చైనా భవిష్యత్కార్యక్రమ తంత్రాంగం వాళ్ళకి తప్ప ఇతరులకు ఇచ్చే తెలియదు!

ఇక రెండో సమస్య, అన్నిటికన్న ముఖ్యమైనది. సైనికంగా అభివృద్ధి అయ్యేందుకు తన కాలాన్ని, అవకాశాన్ని వినియోగించుకుంటున్నది మన దేశం. ఈ అభివృద్ధి మాటలతో అయ్యేది కాదు. చాలా మాటలు కావాలి. అంతేకాదు. మూక ఉమ్మడిగా సైనిక సహాయం కూడా కావాల్సి ఉంటుంది మరి!

అదీకాక, ఇంకో విషయం ఏమిటంటే, దేశంలో అసాధారణ పరిస్థితి ప్రకటించటం, భారత రక్షణ చట్టం అమలు, అర్థిక, రక్షణల సహకారాల నెలకొల్పటం వినా, యుద్ధసన్నాహంకు పరిపాలనాగరిత్యా ప్రభుత్వం చేసిన ప్రయత్నాలు చాలా కొదియనే చెప్పాలి. పరిపాలనలో ఉత్తేజం కలిగించుంటే ప్రధానమంత్రి వల్ల కాదన్నారు! మంత్రిమండలితో సంఖ్య తగ్గించాలన్న ప్రతిపాదనను తిరస్కరిస్తూ ప్రధానమంత్రి, మండలిలో ఉన్న ప్రతివాడు ఉపయోగకరమైన సమలే చేస్తున్నాడంటే అది కూడా చెప్పారు. రక్షణమంత్రిత్వ శాఖలో గాక, రక్షణావసర వస్తూన్నట్లైతే శాఖలు కూడా నెలకొల్పకోవటంవల్ల ఇబ్బందులు ఏర్పడుతాయని అయినకు చెప్పటం జరిగింది కూడా! రక్షణావసర వస్తూన్నట్లైతే అది, రక్షణ, అర్థిక సహకార శాఖలో భాగంగానే ఉండాలి. ఈ వాదనలోని సత్యం ప్రధానమంత్రికి తెలిసినా, సహజంగా, సబబుగా కన్పించినా, మంత్రివర్గ సభాత్వంలో అయినకు

ప్రపంచానికి అంతుపట్టని చైనా తంత్రాంగం: అసమగ్రంగా ఉన్న మన రక్షణ సన్నాహాలు

శ్రీ కృష్ణ

ఏమైతేనో, మొత్తంమీద కొలంబో పథకాన్ని అంగీకరించాలని, తదుపరి చైనాలో చర్చలు కొనసాగించాలని అనుకున్నాం ఓ వారంలోగా వెలువడిన సంయుక్త ప్రకటనతో ప్రభుత్వం, ఈ పథకం వల్ల ముఖాపంగా ఎటు చెప్పకుండానే ఉందని, పథకాన్ని గూర్చి పార్లమెంటు శాసనై తప్ప, అమోదించేది లేదని పెండ్లొంది పార్లమెంటులో అసంఖ్యాకంగా ఉన్న తన పార్టీ సభ్యుల మధ్య, సైపెబ్బు కమ్యూనిస్టు సభ్యుల తోడ్పాటు ఉంటుందని తెలుసుకున్న ప్రభుత్వం ఈ నిర్ణయానికి రాక ఏం చేస్తుంది?

పెద్దపెద్ద మాటలు చెప్పటానికి, వాస్తవ విషయాలను ఎదుర్కోటానికి, చాలా తేడా ఉంది. మన అసమగ్ర రక్షణ పుణ్యమా అని భారత దేశం వీరలో దారుణమైన అపజయాలను పొందింట్లది అలాంటి వాస్తవాల్లో ఒకటి చైనా వాళ్ళను మెన్ మోవాన్ రెఫుకు అవరల పిలబెట్టుగల ఇత్త పంపించాలంటే మన ప్రభుత్వానికి

ఎంతలేదన్నా మూడేళ్ళన్నా పడుతుంది. కొలంబో ప్రణాళికను అమోదిస్తున్నది అంటే భారతదేశం సైనికంగా బలం పుంజుకోగల అవకాశాన్ని కొనుక్కుంటున్నదన్నమాట!

చైనాతో సంప్రదింపులు జరిపేందుకు భారత దేశాన్ని ముందుకు తోపే పనికి పూనుకున్న దెవర్లా! సింహళీయుడు శ్రీ ఫెలిక్స్ బండారనాయకే ముఖ్య పాత్రధారుల్లో ఒకరని, రోగడ మ్యాథ్రిల్లో, ఎక్కువకాలం చర్చలు కొనసాగించిన వ్యక్తి ఈయనే పని చాలామంది ఊహిస్తున్నారు.

చైనాతో ఈ సంప్రదింపుల విషయంలో చాలా పంథాలు కలుగుతున్నాయి. భారతదేశం సంప్రదింపుల కొమ్మకొనటం ద్వారా, తమ బలం పుంజుకొనే కాలాన్ని సంపాదించుకుంటున్నదని చైనాకు బాగా తెలుసు. తన విప్లవణ కార్యక్రమాన్ని ఎదుర్కొనే మాటి ఉద్దేశ్యంతో భారతదేశం సైనికంగా బలమవుంటే, చైనా చేతులు ముడుచుక్కుచుంటుందా అనే విషయం ఏప్రిల్ నెల తర్వాత గాని తెలదు. ఏది ఏమైనా చైనావాళ్ళు ఎందుకు యర్రాకమడా జరిపారో, మళ్ళీ ఎందుకు

సంపూర్ణ విశ్వాసం ఉన్నట్లు తెలుస్తున్నది కొత్త రక్షణ మంత్రి శ్రీ సై. బి. నవన్ దృష్టి అంతా తా మనుకొన్న పద్ధతులపైనే తప్ప, ఈ సహకార యుద్ధ ప్రయత్నంపైన లేనట్లుంది సైగా ప్రధానమంత్రి కూడా ఇంతవరకు బోక్సం కల్గించుకోకుండా, ఉపేక్షతోనే ఉన్నారాయో!

ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే కేంద్ర మంత్రిత్వ శాఖలో ఒక్కొక్కటి ఒక్కొక్క సభ్యులైనా స్వతంత్రదేశం మాదిరిగా ఉన్నాయి. శ్రీ నెహ్రూ ప్రతిపాదించిన 'పంచశిల్' ఆ దారినే నడుస్తున్నది సైగా అర్థిక, రక్షణ సహకారాలశాఖ చారిత్రాసాక్షిని చేసే ఏ ప్రయత్నమైనా, సై పంచశిల్ భుష్టి పోవొచ్చుమట్టానికి ప్రతిబంధకాలు కల్పించటమే లక్ష్యమైంది. మూసెఫా మంత్రి శ్రీ కె డి మాం వియా రక్షణ అర్థిక సహకారాలశాఖకు, మూసె ఉత్పత్తి శక్తిని పెంచుకోవడానికే పంపిన ఉత్తరామను ఉదాహరణగా తీసుకోవచ్చు అయినకు ప్రధానమంత్రి అందకుండాఉంది!

చైనీయులు దురాక్రమణ ప్రారంభించిన 55 వ తేదీ కూడాఉంది

సల్లమబ్బలు

డి. హనుమంతరావు

“సామంతుల అందంగా ఉంది” అనుకుంది జానకి అద్దంముందు నిలబడి. వేళ్ళను ధృఢం చేసుకుని మెలికలు తిరుగుతున్నాయి.

అప్పుడే, ఓ జడీ కొట్టి వెలిసి, యిళ్ళు, రోడ్డు చెట్లు అల్లిట్టి స్నానం చేయించింది; నీరెండల కాంతుల్లో అంతా కొత్తగా వెలుగుతోంది.

ఇరవై ఆరేళ్లంటే ఎన్నిరోజుల? మూడు వందల అరవై అయిదుపెట్టి గుణించాలి...ఎంత? ఎంతో నోట్స్ కట్టుకలిగితే బాగానే ఉండును (బతుకు! జాలిగా నవ్వుకుంది జానకి.

ఇన్నివేల రోజుల్లో, ఆ రోజు కో ప్రత్యేకత ఉంది. అలాంటి దింకోకటి యీ బతుకుకో మిగిలి వస్తుందని ఆమె అనుకోవడంలేదు. ఎక్కువ ఆనందకరమైనది, ఎన్నటికీ మర్చిపోదగనిది, ఏదో ఒక రోజు ప్రతివాదికీ ఉంటుంది. జానకి జీవితంలో అలాంటిది, ఆ రోజే.

ఆ రోజు రకరకాల ఆలోచనలు ఒకదాని తర్వాత ఒకటి తొందర తొందరగా తోసుకొచ్చి ఏదో చెప్పలేని సంతోషాన్ని కుమ్మరిస్తున్నాయి. ప్రపంచమంతా చాలా అందంగా, ఆనందంగా కనబడుతోంది. రంగు

రంగుల అందమైన పూల తోరణాలు ఎన్నో!— మనసులోనూ, బయటూ! రెండేళ్లలో ఎంతమార్పు!

రెండేళ్ల క్రితం పుట్టినరోజు వందగ బాధగా మూగగా ఏ వెలుగు లేకుండా వెళ్లిపోయింది, అంత క్రితం చాలావాట్లాగే. అంతకన్నా ఎక్కువ నోచుకోలేదేమో అనే నిరాశ, నిస్పృహ ఆనలు పుట్టినరోజున దానియందుకు దూరంచేశాయి.

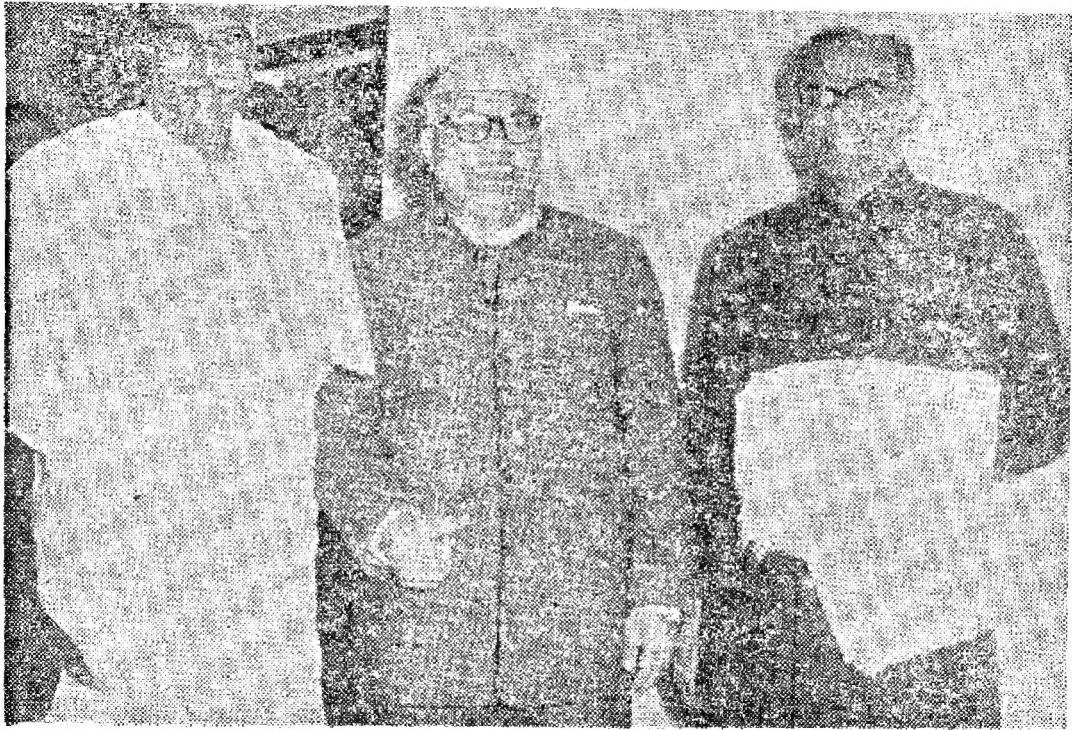
జానకి పుట్టిన రెండేళ్లకి తల్లిపోయింది. తండ్రి పెంచి పెద్దచేశాడన్న మాటే గాని, ఆమె కో దారి చూపెట్టుకుందానే బాగుకున్నాడు. ఆ తర్వాత వదేళ్ల పాటు అక్కయ్య దగ్గర. ఆ వదేళ్ళూ తన బతుకు బాటల్ని ఏ పాడు గ్రహాలు తీర్చాయో—తల్లుకుంటే యిప్పటికీ గుండెల్లోనూ కోపివట్టుంటుంది. యీడొచ్చి యివ్వాళ్ళయినా పెళ్లి కాలేదని పాత నలు, నరిసాపాలు—వీటన్నిటితోనూ ముగ్ధి కుళ్ళడం కన్నా ఏ మయ్యో గొయ్యో చూసుకోడం మంచిదని ఆ వదేళ్ళలో ఎన్నిసార్లునుకుందో! నాన్నవీధు విసిరితమైన కోపంవచ్చేది. తను బ్రతికుండగానే ఎవరో ఒకరికి ముడిపెట్టుకుండా నల్లనడి పండ్లదాని లాగా యీ రోజుల్లో చిల్లిగవై న్నూ లేకుండా ఎదిలేసి తప్పుకున్నాడు!

కుష్టుతకాలం ఎలాగోలాగ బావకే ముడెట్టొంది వానా తంటాలు పడ్డాడు. కానీ,....మామూలానికి ఇంకా పేదరికం అడ్డొచ్చింది. అది పైకి చెప్పలేక, ఏదో వంకపెట్టి కాదన్నాడు మామయ్య, అత్తయ్య. తను పుట్టిన నక్షత్రం మంచిదికాదట! అదీ తనూ చేసిన పాపం!

“బావా! ఎంత పిరికివాడినీ కాకపోతే, నువ్వు భయాలన్నీ నమ్ముతావు? యిప్పుడేమయింది? అన్ని నక్షత్రాలు గుణించి కట్టుకొన్న పెళ్ళాన్ని క్షయాస్పతిలో జేర్చింది ఏం మళ్ళనందున్నావు? నాకు చేసిన అన్యాయానికి దేవుడు నీకు చేసిన క్షమయింది?....”

జానకి కళ్ళలో నిండిన నీటిపొరల్ని కొంగు కొనతో తుడుచుకుంది....ఏమిటో పాడు ఆలోచనలు!

“కృమించు బావా! యివాళి యెవరికీ కిడు అలవడేను. నీ కనలు ఎన్నటికీ తలవను. ఏదో క్షణంలో బాధ కలిగి అనుకున్నావంటే....నన్ను కాపాడిన దైవమే నీకూ మేలు జేస్తాడు....నా కేదన్నా పాపం జరిగితే, ఏదైనా తక్కువై, తృప్తి, ఆనందం దొరక్కపోతే—అప్పుడు, మరొకరిని చూసి అనూయ

జాతీయ అభివృద్ధి మండలి సమావేశంలో పాల్గొనడానికి ఢిల్లీ వెళుతూ ఇటీవల పీఠంపేట విమానాశ్రయంలో శ్రీయుతులు కామరాజ్, నిజలింగప్ప, సంతకర్షిగారలు కలుసుకున్నప్పుటి చిత్రం

అనారోగ్యానికి ఆటపట్టిన మన రాజధాని నగరం

మృగింపాలిటీవారు తరుచూ తీవ్రమైన వివరాలకు గురికావటం సహజం అందుచేతనే పైదరా బాద్ పట్టణంలోని విశాల నగర పాఠశాలకు ఎన్నో బాధ్యతలన్నాయి వాటిని సక్రమంగా నిర్వహించేటట్లు పతమతసువుతూనే ఉంటారు మెదటి కారణం అసమర్థత రెండోది నిర్లక్ష్యం ఈ రెండూ కూడా మోంపూరినే! ది న ది వా లి వు డ్డి చెందు తున్న ఈ జనాభా పెరగడం వేగవంతమై కుంటూ, అంత వేగంతోనూ సౌకర్యాలు కల్పించాల్సి వస్తుంది అంచనాలు వేసుకుంటూ కూర్చున్న, కార్యక్రమాల్ని కార్యరూపంలోకి తీసుకవచ్చేటప్పటికి పొద్దు వాలిపోతుంది మళ్ళీ లెక్కలు మెదటి ముందే ప్రారంభించాలి సుమారు పద్నాలుగు లక్షలు గల ఈ రాజధాని నగరంలోని పురజనులకు ఏ ఏద మైన సౌకర్యాలు కలుగజేయాలి, పట్నాన్ని పరిశుభ్రంగా ఉంచాలంటే ఎలాంటి చర్యలు తీసుకోవాలి, అనే విషయాల్ని ఆలోచన చేయటానికి, ఊహాత్మక, యోచనాత్మక, పరిపానా సమర్థత, రూపొందించిన ప్రణాళికను అమలుజరుపగల స్థిరమత మొదలైనవి ఉండాలి వీటితోపాటు ప్రపంచ జ్ఞానం, ముందుచూపు కూడా తగినంత మోతాదుతో సమకాలీనీవాలి అయితే వీటి ప్రాచుర్యత సాలకులకు లభ్యమయినట్లు కుబ్జదరు ముందుచూపంటే జ్ఞానకం వచ్చింది అఖిల భారత సాంఘిక ప్రదర్శనాన్ని ప్రారంభించటానికి పనికివచ్చుకుని ఎన్ కె పాటిల్ అంతటి వ్యక్తి పైదరాబాదు నగరానికి విచ్చేశారు వారి గంభీర రోషానంతో సంచలన ప్రణాళికా కర్తల ముందు

చూపుకు గురించి ప్రస్తావించారు మొదటి పంచ వర్ష ప్రణాళికను తయారుచేసప్పుడు హిందూ డేలొన్సి పారిశ్రామిక రేఖగా మార్చటానికి భారీ ఎత్తున పరిశ్రమల స్థాపనకు, అభివృద్ధికి కావలసిన ఏర్పాట్లను ఉదహరించారు తీరా కార్యరంగం లోకి దిగేటప్పటికి, గొప్ప చిక్కు సమస్య ఎదురయింది పరిశ్రమలకు కావలసిన ముడిపదార్థాలే కరువయిపోయినాయి! దీనికి కారణం వ్యవసాయమే ప్రధాన వృత్తిగా గల మన హిందూ దేశంలో పరిశ్రమల్లో మూడు వంతులు వ్యవసాయాన్నించి అవిర్భవించినవే అన్నమాట విస్మరించారు! అందువలన వ్యవసాయోత్పత్తికి ప్రాధాన్యము యివ్వాలి, రెండో పంచవర్ష ప్రణాళికలో తప్పులు దిద్దుకొన్నారు! మర ప్రణాళికా కర్తలే ఈ ఘటనా ప్రవర్తిస్తుంటే యీ 'ఫోటా' పాలకుల సంగతి వేరే చెప్పాలి? అయితే సమర్థవంతంగా, బాధ్యతాయుతంగానూ చేయాలంటేనూ, వెయ్యవల చుకుంటేనూ, అవకాశము లేకపోలేదు ఎవరికి వారు తమతమ పట్టనట్లుగానూ దులభరించుకుపోతూ ఉంటారు

మెన్షన్ ధ్యనే మునిసిపల్ ఎడైట్ సవర్నించటం జరిగింది జనాభావృద్ధి, తుపెట్టిన కార్యక్రమాల పట్టిక, నివేదిక ఆన్లైన్ బాగానే ఉంటాయి అసలు మునిసిపల్ చట్టంలోనే తప్పనిసరిగా నిర్వహించాల్సిన విధులు కొన్ని ఉన్నాయి రోడ్ల మరమ్మత్తు, పురజనుల ఆరోగ్యం షుయంకో శ్రద్ధ, విదీ దీపాలు, పాఠశాలలు, ఆటస్థలాలు ఏర్పాటు చేయటం, పట్నాన్ని పరిశుభ్రంగా ఉంచటం

మొదలైనవి వీటిలో తప్పించుకునేమీ లేవు విధిగా చెయ్యాల్సిన పనులు ఇవి కాకుండా, ఇంకా యితర సౌకర్యాలు కూడా అర్థి కష్టమతనుబట్టి, అవసరాన్ని, అవకాశాన్ని ఒట్టి కల్పించవచ్చు కూడా కేవలం కొత్తపన్ను లేవీ విధించటం లేదంటే, పురజనులు సంతోషపడేదేమీ లేదు కొత్తపన్నులు విధిస్తే బాధపడేదానికన్నా, విధించిన పన్నులకు ప్రతిగా, సౌకర్యాలు కల్పించలేకపోయారే అనే బాధ ఎక్కువగా ఉంటుంది సరకమైన ధరలకు విక్రయించే మందులజీవులు, ఆహారపదార్థాలు సన్నయిచేసే చౌక దుకాణాలు, ఇంకా ఏమేమిటో చేస్తామని కూడా ఆ నివేదికలో ఉదహరించారు ఇంకా ఏవేవో పెద్ద పెద్ద ప్లాన్లే చూపేదరున్నారు ఇవన్నీ బాగానే ఉన్నాయి, అసలు వాటి మాటేమిటి?

ఈ జంట నగరాల్లో రోడ్ల దుర్బితి చూస్తే ఎవరూ కూడా వారు మెదపకుండా ఉండలేరు గచ్చనాడ్ రోడ్ల షుయం పట్టించుకోవటమే లేదు అవట్లా ఉందిపాట్లాంటి! వచ్చి వచ్చి అమాంతం గోలిలో దొంగడ్లప్పుడు మునిసిపాలిటీ వారిని 'తలుచుకోకుండా' ఉండరు ముఖ్యమైన చోట్ల, అందుకో రద్దీ ఎక్కువగా ఉన్న ప్రదేశాల్లో కూడా మట్టిరోడ్లే! ధూళి యంతెత్తులేవి, మున్నట్లై నంపేస్తాంటే, దులుపుకుంటూ, పలుకుంటూ వెళుతూ ఉండాల్సిందే! ఇంకో వింతేమింటే కొన్ని సందుల్లో, పిమెంటు రోడ్లు వచ్చి వచ్చి, దళాల న ఒకాయన యింటి రిరి-వ పేజీ చూడండి

హరివంశము

ఉజ్జయినీ పర్వం- 12

అనుష్ఠానములతోకూడ అచార్య సాంధీపని తన యాశ్రమమును చేరుకొనెను. అచార్యుణియు, ఆయనతో వచ్చెను. రాజాధిదేవి మిత్రవిందము గూడ వారితో ఆశ్రమమునకు వచ్చెను. పవనమివాడు గదా! వామాక్షిని పెండ్లికూతురును చేయుట— ఇప్పుడెందులకు? పవనమివాటి ఉదయమున పంపుము అని అచార్యుణి యన్నది. అచార్యు డామెను విచిత్రముగ చూచెను. ఆ కన్నులతోడనే రాజును చూచెను. మందహాసము చేసెను.

“అచార్య! అట్లు వా వంశ చూచెదరేమి! మా మహారాజుగారిని చూడుడు” అనివాడు మహారాజు.

“అచార్య! మహారాజుగారి గుంభనపు మాటలు వాకు అర్థముకావు” అన్నది రాజాధిదేవి.

“ఇందులో అర్థము కావలసినదేమియున్నది పిల్లవాడు వచ్చినాడు. పిల్లను చూచుకొనును గదా యని పవనమివాడుగాని, దానిని తీసుకొని పోవంటిది” అన్నది అచార్యుణి.

మహారాజు నవ్వివాడు: “తల్లీ! తమరు పైది కులు. అందునలన అట్లు మాటాడినారు. ఏన్నైన వేమి యాదపుల యాదజనుచుకన్న తెలివితలలు వారు” అన్నాడు.

రాజాధిదేవి విస్మయపడిన వేదములతో అచార్యుణిని చూచినది. అచార్యుని చూచినది. మహారాజును చూచినది. ఆమె ముఖమున అనందము గోచరించింది. ఆమె కన్నులలో ఆ అనందము విరిసి, దాని తుదలలో విషాదము విరిసినది. ఆమె అన్నది:

“తల్లీ! తమరు ఇక్షుకులకు అరుంధతమ్మ ఎట్లా అట్టివారు. మీ దీనిన వలమునకు తాళి ఎట్లుంచును.”

మహారాజు మాటాడలేదు. ఆయన గంభీర దయ్యము. పిల్ల ఎప్పుటనో అంతఃపురములో మున్నది తనకు అది ఒక్క కూతురు. దాని జీవితము చిన్న తనముననే ఆరదియగుచున్నది. ఒక కన్య క్షత్రియ యగుటయే దోషము. బహు రాజస్య లోకము నలవి దాని జీవితమున దానికి తెలియకయే రాజ కీయములు ప్రవేశించుచున్నవి. పిల్లయేమో మేనదానను ప్రేమ చేయుచున్నది. రాజస్య లోకమున వే కొందరోతప్ప తక్కిన యందరును నతనిపై విరోధము చేయుచున్నారు. ప్రధానముగ జరా నంధుడు యాదవ రాజస్య మండలమున కెదురుగ నరి మండలమును నంతను మిత్రమండలముగ నను కూర్చుకొనుచున్నాడు. ఇది శ్రీ కృష్ణునకు కలియదు! మహారాజున కా యాదవ వలపును చూడగా విచిత్రమే నది. అతని కీ విషయములే వట్టిపల్లు లేదు. యాదవ రాజస్య మండలము గూడ వొక్క విధముగలేదు. ఉగ్రసేనుని రాచరికమును వారితో నందరును అంగీకారము చేయుటలేదు. కల్లముడు రాజుగా మండగా వాతనియందనురక్తి గలసేన కొంత ఇతను యదువృద్ధిలోబాంధవులైత రాజ

లనున్నారు. వారు యదు రాజస్య మండల మున నంతశక్తి కలుపలే, ఇంటిలోని పాములవలె భయమును తెచ్చిపెట్టుచున్నారు. శ్రీ కృష్ణుడేమి కుండెను అనుకొని మహారాజు తనలో తాను నవ్వుకొనెను.

“మహారాజు తమలోనే తాము నవ్వుకొనుచున్నారు” అన్నది మహారాజు.

“కారణము లేకపోలేదు” అనివాడు అచార్య సాంధీపని

అచార్యుణియు, రాజాధిదేవియు వారిని విచిత్రముగ చూచిరి.

అచార్యు డనివాడు: “మహారాజ! మేము బ్రాహ్మణులముగదా! అనుష్ఠా ములున్నవి. ద్విజులు గమక తమకును యున్నవి. మేము పోయి వచ్చెదము.”

మహారాజు పరియేసెనాడు. ప్రతీహేరిని పిలిచి రథమును సిద్ధము చేయుచున్నాడు

అచార్యుణి యన్నది “జయతేన! మా రథమున్నది దారుకుడో, మాతలియో కట్టుకొని వచ్చెదరు. మరి ఇంకొక రథము వేల పూర్వవలయును!.....”

మహారాజుమెకు నవస్కరించినాడు. “తల్లీ! అచార్యులు నన్ను మహారాజా యన్నారు తమరు జయతేన యన్నారు. మా యమ్మ యన్నట్లున్నారు. మరి అచార్యులు నన్నట్లే నందోచించవలెను.

“జయతేన! అచార్యులవే యడుగుము.” అచార్య సాంధీపని మాటాడలేదు

“జయతేన! ఇక మేము పోవలయును” అనెను “ఏతము! స్వామి!”

అందరు మహారాజు నగ్నిమందిరమును వీడి యావలకు వచ్చిరి. వాకిల దారుక పారధికమైన రథము సిద్ధముగా నుండెను ఆ రథమును చూడగా మహారాజునకు నవ్వు వచ్చెను.

“తల్లీ! మీకు మంచి కిష్కడు దొరికినాడు. మీ మనస్సులోని మాటగా రథము వచ్చి వాకిల వాగినది” అన్నాడు.

అచార్యుణి యన్నది: “జయతేన! ఎన్ని రాజ్యముల తనస్సు పండి నదో, వా తండ్రి వా ఇంటికి కిష్కరికము వచ్చినాడు. వాడు పౌత్రకుడై పోవువాటి కొక ఇంటివానిని వేయనెంచుచున్నాను. వీ మేముందువు!”

మహారాజు ముఖము వివర్ణమై పది. ఎటు లైనదనగా, ఆ వివర్ణముగలు యాయవకేగాని, మరియొక్కరికి తెలియని విషయమన్నది. అంతలో ఆయన తన్ను తాను సంబాళించుకొనెను. “తల్లీ! నన్ను అడిగి ఏమి లాభము. క్షత్రియులంతయు పిల్ల ఇష్టము ననుసరించియు, పిల్లయొక్క తల్లి ఇష్టము ననుసరించియు జరుగును పిల్లదాని తల్లివే యడుగుడు. ఈ యాదపుల యాదుజనుచు నన్ను వరించగా, ఆ వసుదేవుడు తక్కిన రాజస్య లోకమును ధిక్కరించి వాకు వసంగెను. మరి దీనిని తెచ్చుకొని నే వేమి తిని. యాదపుల చుట్టమును కూతమైతిని. మేమిగులెదు” అనివాడు.

రాజాధిదేవి యాయనను దురజుర కూచినది.

“తల్లీ! మహారాజు సంగతి తమకు తెలియని దేమియున్నది. ఆయన యెప్పుడును అట్లు పుల్ల విరుపుగానే మాటాడును నిజము చెప్పమంద.దా! ఈయనతో నేను కాపురము చేయలేకపోవన వ్వాను. ఈ ఇంటి కోడలికము చాల కష్టముగా నున్నది.”

మహారాజు గల్లన నవ్వివాడు.

“తల్లీ! దీని కొక యుత్త యున్నది ఇప్పుడు పుట్టుట్టు. ఆమె, ఈమె కాపురమునకు వచ్చిన క్రొత్త దినములలోనేనే పోయినది. అప్పుడు అందరూ అనుకొనినారు.....”

“నీమీ అనుకొనినారు మహారాజా! ఈ కోడలు మంచిదికాదనుకొనినారు. ఈమె పిద ముట్టిదనుకొని నారు. అంతయేనా” రాజాధిదేవికి కళ్ళ పిళ్ళ పెర్యంతమును అయినది.

“అచార్య! అచార్యుణి! మీరలున్నారు. పైన భద్రంతుడున్నాడు. వే నేమి యన్నాను. మా ఇంటి వరుస చూచినారుగదా: వే నేదో యందును అది ఇట్లు కుందును. వాకు దీనితో కాపురము చేయుట చేతనుగులెదు.....”

మహారాజుకి నవ్వు వచ్చినది. “స్వామీ! తమకు పెద్దతన మెప్పుడు వచ్చును”

“చూచితిరా! అచార్య! వాప్రపన్న మొనకు పిడ్డ ముగా నన్ను పెద్దతన మెప్పుడు వచ్చుననుచున్నది. వరి వరి. అచార్యులకు వేళ యతికమించు చున్నది. నేనును అగ్ని వారాధించవలయును. ఏమిరా! దారుక! మీ మహారాజు మాటలు ఏకము నవ్వును కల్గించుచున్నవి. ఇంతకును మీ యా నల్లని దేవు డెచ్చటనయ్యా! వచ్చినది మొదల కప్పించలేదు.”

“తమ పుత్రులతో కలిసి కోటను తిలకించు చున్నాను.”

“నిజముగదా!” అన్నది రాజాధిదేవి.

“ఓహో! రాజాధి! ఎంతయైనను వారును వారును మేనయత్త మేనమామ దిడ్డలు” అనివాడు మహారాజు.

“అందుకే వ్యవహార మిట్లులున్నది” అన్నది రాజాధిదేవి.

అచార్యుడును అచార్యుణియు రథము వధిలో హించిరి. దారుకుడు వగములు నడగని గుర్రములను నడిపించినాడు. అవి వాని యాజ్ఞ మేరక ముందు నెమ్మదిగ, తదుపరి వాటి వేగముగా, అవంతరము వేగముగ ముందుకు సాగిపోయినవి. రథము పోయినంత మేర చూచుచు రాజును, రాణియు నల్లులే నిలుచుండిరి.

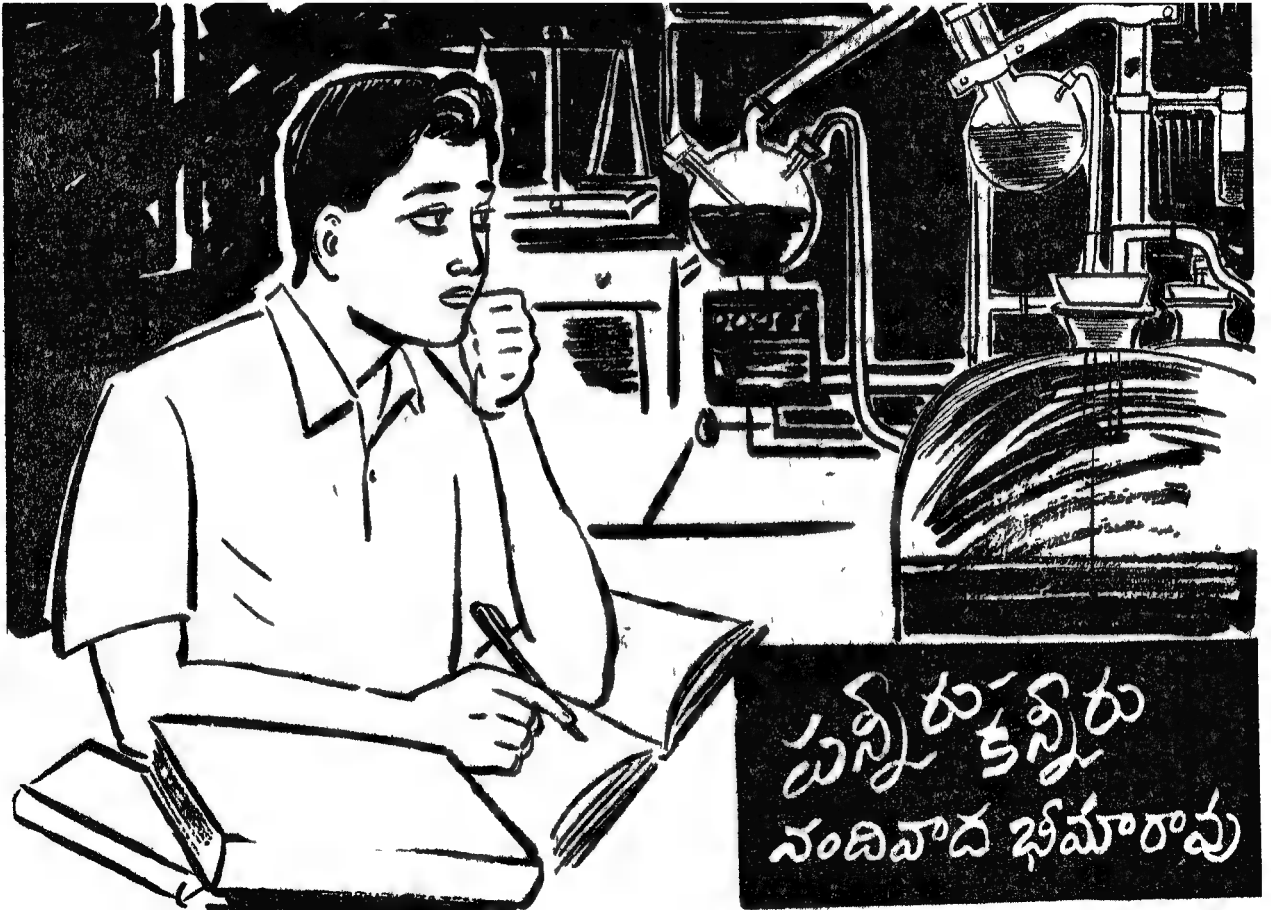
దూరమున కోట కొమ్మలతోమండి వారికి వేలుగానము విననయ్యెను

“రాజాధి! మన కోట నేడు బృందావనముగ చున్నది” అనివాడు మహారాజు

“అంత అద్భుతమును తల్లి రాణియుని మన మెదులు ప్రాసినదా యని ఆలోచించుచున్నాను” అన్నది మహారాజు

జరత సాయం సంద్యా అంధుని సుందర మందేవ రాక్షస జీవన సందేహమూర్తి సూర్యనారా యణమూర్తి ఆర్దిగవన పశ్చిమ దిగంగవా సంగత బుద్ధి ప్రవర్త వృద్ధ వారాయణమూర్తి అమ్మవారి యందలి వరము శివుని ప్రేమమునలె భాసించెను.

మహారాజు ఏమియు ననక మహారాజుని చూచి హసించెను.

పన్నీరు కన్నీరు నందివాద భవారావు

జరిగిన కథ

సిరిపాలెంలో నారనరాజకరణం సూర్యవారా యణగార్ల కుటుంబాలు ప్రశస్తి కెక్కినవి. సూరన రాజు తల్లి లక్ష్మమ్మ. ఆ ఇంట పెద్దబామ్మగారున్నది, సూర్యవారాయణకి నలుగురు పిల్లలు. ఆ ఊరికి వరదలువచ్చాయి వరసింహంగారూ, వచ్చారు అంతకుక్రితం కూరపాడుతో మేకలు కాస్త్రీగారి కూతురు పెళ్లి ముప్పలు సాయులతో జరిగింది కాని, ఆమె మానభంగమైందనే అవమానంతో ఆత్మహత్య చేసుకుంది. కాస్త్రీగారు మరణించాడు ఆయన ఇల్లు తగలడిపోగా, కొడుకు

మాయమయ్యాడు కొత్తగావచ్చి వరసింహం సూరనరాజు మద్దతుతో సిరిపాలెంలో బడి వంతులయ్యాడు. సూరనరాజు కుమారుని వివాహం కారణంగా సూర్యవారాయణగారికి ఆయనకు స్వర్గ వీర్యమిస్తుంది. సుబ్బారావు కుటుంబం అర్థి కుంకం చితికిపోతుంది సూరన రాజగారి సురజానంతరం సుబ్బారావు విశాఖ పట్నంలో కాంట్రాక్టు వ్యాపారంలో మునిగి ఇంటికి వస్తాడు. తన కుమారుడు మూర్త్యుని ఎలాగో అలా స్కాలర్షిప్ వలన సాధించి కాలేజీలో చేర్చిస్తాడు

తరుక్కుపోయి కట్ట నిల్వచేసేవి. సాధ్యమైనంత ఆచారాలకే వెళ్లేవాడు కాదు. ఆ యింటిలో ఇప్పుడెవరున్నారో కూడా కనుక్కునేందుకు ప్రయత్నం చేయలేదు ఎప్పుడూనూ. తనకి ఈ వూరికి ఇంక ఏమిటి సంబంధం అనుకునేవాడు. అంతలోనే బెదురు కళ్లతో నవ్వుముఖంతో కమల కనబడేది. ఆ అమ్మాయికప్పుటి కింకా పడకొండు, వస్తాందేళ్ళ అంతే రోజు లింతగామారి ఉండకపోతే అప్పటికి పెళ్లై అత్తవారింటికి వెళ్లిపోయే ఉండేది ఆ వయస్సుకే.

తన మనస్సు ఈ అమ్మాయివైపుకి మొగ్గుతోంది ఇది తన వయసువాళ్ళకుండే సాధారణమైన ఆకర్షణ, అంతకంటే లోతైనదో తెలియదు. కాని ఇది ఇంతకన్న కొంచెం ముదిరితే తను వెళ్ళుకురాగలదా. తనవాళ్ళ వందర్శివదిలి తను పెళ్లిచేసుకు తన పాఖ్యం చూసుకుంటాడా. అయినా ఈ కొఖ భేదం అనే అడ్డుని దాటడం సాధ్యమేనా! ఇలా అనుకుంటూ ఉండేవాడు

కాలేజీకి వెళ్ళాక కూడా అప్పుడప్పుడు సాయంత్రం ముప్పుడు కొంచెం దిగులుగా ఉండేవాడు. జనార్దనం “ఏరోయ్ దేవదాసూ. ఎవరైనా సార్పిలి ఒదిలేసి వచ్చావామీ ఊళ్లో” అనేవాడు.

17

అవోరణియాన్

ఇంటర్మీడియట్ ఫస్ట్ యేర్ ‘రాంక్’ తో 45-వ పేజీ చూడండి

16 ప్రణయం

సూర్యం కాలేజీవదువు స్కాలర్షిప్ పు అధారం మీద అప్పుడప్పుడు వరసింహంగారి హోయంతో పాగిపోతోంది. వరసింహంగారు అప్పుడప్పుడు వచ్చి కలుసుకుని అన్ని సదుపాయాలూ చూసే వెళ్లేవారు. సుబ్బారావు రాలేకపోయేవాడు తనలాంటి తండ్రి అని అక్కడ నలుగురూ చూస్తే కొడుక్కి నామర్తగా ఉంటుందని భయపడేవాడు. మూర్త్యుమే పెలనలకి పండగలకి ఇంటికి వెళ్లేవాడు. ఇంటికి వెడితేవాళ్ళు పడుతూన్న యమయూతనలు చూసే గుండె తరుక్కుపోయేది. తనకి ఏదోవిధంగా రావలసినవన్నీ అమరుతున్నాయి. తమ్ముడికి చెల్లాయికి పండగలకేనా కొత్తబట్టలు లేవు. తండ్రి ఇంత

యూతన సంసారం ఎలా వెట్టుకొస్తున్నాడో పాలే సాయ్యదికాదు. తనుపైకివచ్చి తనతండ్రిని సుఖ పెట్టాలని, తమ్ముణ్ణి చెల్లల్ని పైకి తీసుకురావాలని కలలు కనేవాడు. తనేదో పెద్ద ఉద్యోగంలో ఉండి వూళ్ళనీ తిరుగుతుంటే అమ్మనాన్న ఇంటిని కనిపెట్టుకునుండి హాయిగా కాలం గడుపుతున్నట్టు, చెల్లల్ని మంచి సంబంధం చూసే పెళ్లిచేసినట్టు, తమ్ముడికి తనలాంటి బాధలు లేకుండా చదువు చెప్పిస్తున్నట్టు కలలోచేసి ఆ కలలో ఎక్కడో మధ్యన తన ‘కమల’ కూడ ఉండేది.

మూర్త్యం బాగుండదని ఒకటి రెండుమాట్లు సిరిపాలెం కూడా వెళ్ళాడు. అక్కడి అందరి ఎడలూ పడి వాళ్ళ హాలక్ష ప్రశ్నలికి సమాధానం చెప్పడం చాలా కష్టమైనాను. వరసింహంగా రింటిలోనే ఉండేవాడు. తమ పూర్వపు ఇంటిపే చూస్తే కడుపు

కథానంది

యం. పూర్ణచంద్రరావు

“ఏమైనా సరే నే నిద్రాడు పెండ్లి చేసుకోను. చేసుకుంటే తెలుగు సినిమా చూసినంతొట్ట” అని దొడ్లో వున్న కుండ తెచ్చి బద్దలుకొట్టి మరీ చెప్పాడు. అప్పుడే సినిమా చూసాల్సిన రఘు.

“ఏమిటోయ్ నీ పిచ్చివాగుడు. చెప్పేదేదో సరిగా చెప్పక అనవసరంగా కుండబద్దలు కొట్టటం మెండుకు.”

“ఎఫెక్ట్, అసలీ ఎఫెక్టులేకే మన సినిమా లిట్లా ఏడుస్తున్నాయి” అని సినిమా అను గురించి లెక్చర్ ఇవ్వబోయి, ఎదురుగావుంది తండ్రి అని గుర్తొచ్చి నాలుక కటుక్కున కొరుక్కొని, ఎవరు తలచుకున్నారబ్బా అని, వారిని తలచుకుంటూ వూరుకున్నాడు రఘు.

“అది నరేంద్రోయ్! ఇప్పుడు మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకో టానికి వచ్చిన అడ్డంకేమిటి.”

“అదికాదునాన్నా! ప్రతి వ్యక్తికీ జీవితంలో ఒక అదర్శమంటూ ఉంటుంది. నేను ఉద్యోగం దొరికేవరకు పెళ్ళి చేసుకోనని మీ కిదివరకే చెప్పాను. ఎప్పుడైనా అదర్శమే ఉద్యోగం రూపంలో వచ్చి,

నన్ను వరిస్తేనే, నే నెవరినైనా వరించేది” అంటూ జేబులో సిగరెట్ పాకెట్ తియ్యబోయి, ఎదురుగా ఉంది తండ్రి అని మళ్ళీ గుర్తొచ్చి ఊరుకొన్నాడు రఘు. రఘుకు ఏదైనా విషయం దొరికిందంటే దానిమీద ఎదుటివాళ్ళు విన్నా, వినకపోయినా లెక్చర్ దంచటం, లెక్చర్ దంచేటప్పుడు సిగరెట్ తాగటము అలవాటు. ఎం. ఏ. చదివి, లెక్చరర్ అవ్వాలనుకున్న రఘు, క్లాసులో సిగరెట్ తాగటానికి పిలువేదని ఆలోచించి బి. ఏ. మూడేళ్ళ చదివి, జనతా క్లాసు తెచ్చుకొని అదే బ్రయిన్ లో ఇంటి కొచ్చేశాడు.

“చూస్తున్నాంగా అదర్శమే. రెండేళ్ళుగా ఏ బాధ్యతా లేకుండా తిరుగుతున్నావు పెళ్ళి చేసుకుంటే పిల్ల అదర్శమేవల్లనైనా ఉద్యోగం వస్తుందేమో! వోరు మూసుకొని పెళ్ళి చేసుకో. (పెళ్ళిప్పుడు మంత్రాలన్నీ చెప్పాలిగా! వోరు మూసుకుంటే ఎట్లా అనే విట్టు వెయ్యటానికి జంకాడు రఘు) అన్నారు ఆడవాళ్ళ అదర్శమేమీద నమ్మకమున్న మార్గనారాయణగారు. ఈ రెండేళ్ళుగా ఆయన గ్రహించిన వగ్గు సత్య మేమంటే, పెళ్ళికాని ఆడపిల్లవన్నా భరించవచ్చుగాని, ఉద్యోగంలేని కొడుకును పోషించటం కష్టం అని.

ఇక అక్కడ విలబడితే తండ్రికి లొంగిపోవలసి వస్తుందని తన రూములోకివెళ్ళి, సిగరెట్ వెలిగించి, ఆ పెళ్ళివిషయం ఆలోచిస్తుండగా “రఘూ” అనే

పిలుపు వినిపించింది. “నన్ను విసిగించకండి చెప్పేదేదో యిండాకనే చెప్పాను” అన్నాడు రఘు.

“మీ నాన్నకాదోయ్ ! నేను యిటుచూడు” అదే కంఠం ఆ మాటలు వచ్చినవైపే చూస్తూ ఆశ్చర్యపోయాడు రఘు. అచ్చం తనలాగే అడ్డంకో వ్యక్తి తనవైపు తీక్షణంగా చూస్తున్నాడు. రఘు దైర్యంచేసి “ఎవరు మళ్ళీ” అన్నాడు.

“ఇన్ని సినిమాలుచూచి నే నెవ్వరని ఆడుగు తావా, పిచ్చివాడా నేనే నువ్వు, మళ్ళీ నేను” అంది ప్రతిబింబం.

“ఓ నువ్వా! యిదేం సినిమాకాదుపో” అన్నాడు రఘు

“కాదు లేవోయ్ ! సినిమా అయితే సిలాంటి వాడు యిటువంటి సీనులో యాక్టు చెయ్యలేడు. దానికి చాలాఅనుభవం కావాలి, నా మాటవిని పెళ్ళి చేసుకో, ఉద్యోగం అదేవస్తుంది. అసలు మన దేశంలో యిప్పుడు నిరుద్యోగు లెక్కు వెండుకున్నారో యిదివర కింతమంది ఎందుకులేరో తెలుసా ? ఇప్పుడెవ్వడూ ఉద్యోగం వచ్చిందా? పెళ్ళిచేసుకోవటంలేదు. పెళ్ళిచేసుకోందే ఉద్యోగంరావలెందేదు, కావాలంటే పెళ్ళిచేసుకొన్న తరువాత ఉద్యోగం వచ్చినవాళ్ళ కథలు చెబుతాను విను” అంది ప్రతి బింబం.

“నాకేం కథలక్కరలేదు, నేనూ చిట్కాలు చదివినవాణ్ణి కావాలంటే లక్ష కథలు నేనూ

బయటను. ముప్పాబ్బుచెప్పినా నేను పెళ్లిచేసుకోను.... చేసుకోను... కోను" అని కళ్ళమూసుకుని వీనిమా దైలాగుల్లాచెప్పి కళ్ళతెరిచిచూచి అద్దంలో ప్యక్తిలేదని తెలుసుకొని 'హమ్మయ్య' అని విద్రుకుపక్రమించాడు రఘు. కాని విద్ర వలె వదుతుంది. పెళ్లిచేసుకోమని ఒకటేగో, తనకు మాత్రం చేసుకోవాలనిలేదా! ఇప్పుడు ఉద్యోగం లున్నవాడుంటే లేనే పెళ్లిచేసుకుంటాను. కాని అడవాళ్ళమీద భక్తుకంటేనే తనకు వాళ్ళ అదృష్టం మీద నమ్మక మెలాకుదురుతుంది అదృష్టవంతుణ్ణి చెడిపేవాడూ లేదూ, దురదృష్ట వంతుణ్ణి బాగు చేసేవాడూ లేదన్నట్లు తనకు ఒకే లేకపోతే, అదృష్ట వంతురాలైన వార్య దొరుకుతుందని గ్యారంటీ యిమిటి? సంపాదన లేనివాడంటే కట్టుకున్న బానిదగ్గరనుంచి, కప్పతల్లిదాకా అందరికీ చులకనే. ఏమై వానరే ఉద్యోగం సంపాదించాలి. ఉద్యోగం కూడరా అని ఆ పొరిగాడికి రాస్తే నన్ను రమ్మం పాడు. కాని రెండుమూడు నెలలు ఉద్యోగం లేకుండా రోడ్లమీద తిరుగుతూ, ఎక్కడ కెళ్తున్నావని ఎవరైనా అడిగితే ఆఫీసుకుని సమాధానమిస్తూ, ఏ ఆఫీసుకు అంటే 'ఏంప్లీయ్మెంట్ ఎక్స్ఛేంజ్' అని చెబుతూ గడవటానికి దబ్బెనడిస్తాడు అని ఆలోచిస్తూ నిద్రపోయాడు రఘు.

మరునాటిరోజు పారి దగ్గరనుంచి ఉత్తరం వచ్చింది. ఇక్కడ ఉద్యోగం ఉంది వెంటనే రమ్మని. అరోజే పారికి టెలిగ్రామయిచ్చి, జి. టి. రో ఫాలోలేజ్ పాపింజర్తో పైదరాబాద్ కు బయలుదేరాడు రఘు

పారి స్టేషన్ లో స్వాగతం యిచ్చి, హోటల్ లో టిఫిన్ యిప్పించి, తన రూముకు తీసుకొని వెళ్లాడు రఘును. రూము తాళం తీసి రోపలకువెళ్లి రఘు కోసం తిరిగి చూచాడు. రఘు గుడ్డు తలపేసి గుమ్మం నుంచి యింటివైపు చూస్తున్నాడు."

"పురేయ్! నన్నీ రూములో వాలుగు కాలాక పాలు వుండున్నరా బాబూ! వాలుగు నెలలు తిరిగి సంపాదించుకున్నాను." అని రఘును రోపలకు లాక్కునచ్చి కూర్చోబెట్టాడు.

"వా మనసు దోచుకొన్న ఆ సుందరాంగి పేరేమి" అన్నాడు రఘు.

"నోర్సుయ్యరా పూర్, ఉద్యోగంకోసం వచ్చిన వాడిని నీ పనినిపు చూసుకోక వెధవ చేస్తేలేమిటిరా, పైగా ఉద్యోగం దొరికేదాకా పెళ్లిచేసుకోనన్నావట కదూ" అంటూ కసిరాడు పారి.

"అన్నాను కానీ" అని అగి కేలండర్ చూసి, పైము చూసుకొని ఒక నిమిషం రెండున్నర సెకండులు అగి "నేనా అమ్మాయిని ప్రేమించాను" అన్నాడు ముహూర్తము మంచిదేనని.

"అబ్బ! చాలాగొప్పపని చేశావుకాని పెద్దవనేమిట వెయ్యక ఈ బుక్ చదువు రేపు యింటర్వ్యూకు వెళ్ళాలి నువ్వు"

"ఒక బుక్ క్కేమిటి, మహారథం ప్రపంచస్తాన్ వగైరా పుస్తకాలన్నీ అప్పచెబితాను ఆ కోమలాంగి పేరు చెబితే."

అన్నీ వద్దుగాని నేను యింటర్వ్యూలో ఇంటి

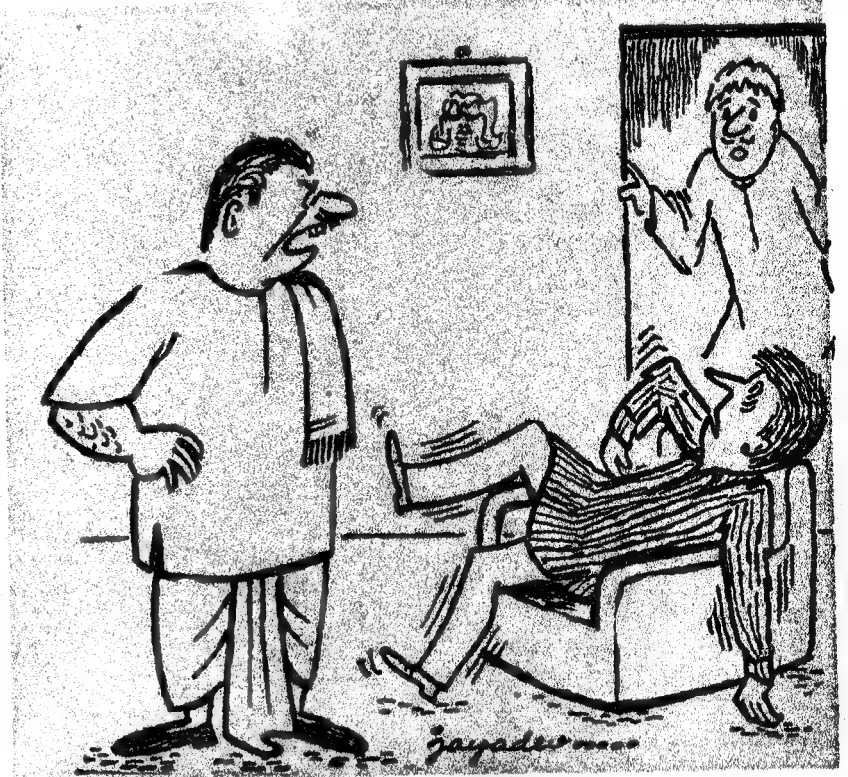
కట్టు వాలుగు ప్రశ్నలు అడుగుతాను. సమాధానం చెప్పు, ఏకంత తెలివుందో కొంతైతే తెలుస్తుంది" "చైవాదీలాగా దానిరించావురా బాబూ! అడుగు" అన్నాడు రఘు.

"నువ్వు వాప్సన్ ఉత్తరాలు" ఎప్పుడైతే చదివావా?"

"అబ్బే, వాకు ఇతరుల ఉత్తరాలు చదవటం వొత్తిగా అలవాటులేదు. నన్నడిగితే పెద్ద దురంవాటంటాను" అంటూ సిగరెట్ వెలిగించి, ఇంకా ఏదో చెప్పబోయాడు రఘు

"తగ్గరా తగ్గ, ఇట్లా ఇంటర్వ్యూలో సమాధాన మిచ్చావంటే దేశంలో ప్రతి ఆఫీసుకు నీ ఫోటో పంపిస్తారు ఉద్యోగం ఇవ్వనద్దని" అనాడు పారి.

"లేకపోతే ఏమిటోయ్! ఈ ఇంటర్వ్యూ చేసి వాళ్ళకు బుద్ధి లేదు చా—ఎన్—రై ఎవడైతే

మనకెందుకు, ఎవరెవ్వు ఎంత ఎత్తుంటే మన కెందుకు ఇవి తెలియకపోతే ఆఫీసుపనే చెయ్యలేరా? వాకే ఉద్యోగాలిచ్చే అర్హతవుంటే ఎవడు ముందు ఆఫ్ఫైస్ చేస్తే వాడికే ఇస్తాను" అని క్లుప్తంగా ముగించాడు రఘు కిటికీలోంచి బయటకుచూస్తూ కిటికీలోనుంచి, బెదిరిన చూపులతో, అజంతా శిల్పితంగా రెండు జడలతో (అజంతా శిల్పానికి రెండు జడలుంటాయని అర్థంకాదు) తనవైపే చూస్తున్న మకుమారి లావణ్యన్నిచూస్తూ తనను తానే మరచిపోయి, మెలికలు తిరిగిపోతున్నాడు రఘు ఇంతలో 'మూలీ' అనే పిలుపు వినిపించి, 'హస్తర్వా' అంటూ ఇంట్లోకి వెళ్ళిందా మందరి. మంచి కల వగైరే మెలకువ వచ్చిన్నట్లుంది రఘుకు.

"వదలిపోయింది సింథో వాణాకు" అంటూ పారివేపు "తిరిగి మళ్ళు చెప్పకపోతే తెలిదనా, అబాళిపేరు పేరు మూలీ, అమె నలుకే పీటా ప్రవంతి, దోడు కుంది వామలీ, కావా లామె వానలీ, ఏవేరా వాగలీ" అంటూ పారివేటలు కట్టుకున్నాడు ఇదే కళ్ళమకే అన్నట్లుగా. అనాడు వనుదేవుడంతటవాడు గాడిద కార్లు వట్టుకునాడు, నే నీ గాడిద కార్లు వట్టు కుంటే తప్పిమిటిలే అనే దృక్పథం.

"మిత్రమా ఈ విషయంలో నేనేమీ చెయ్యలేను. నువ్వే చూసుకో. కథ అద్దం తిరిగి, ఇక్కడి నుంచి వెళ్ళగొడితే. వాకు వేరే రూముచూసే వాడ్యత మాత్రం నీ భుజాలమీద చేసుకో" అనాడు పారి.

"అట్లా అంటే ఎలారా బాబూ! ఉదాహరణకి ఈమధ్య ఎన్ని కథలలో వాయకులకు స్నేహితులు సాయం చెయ్యలేదు నువ్వు కూడా అలా గెనెసి

కథ ముగించి గొప్పవాడినైపో" "ఏమీ లాభంలేదు" అన్నాడు పారి విలన్ లాగా.

"ఇంతేవా నీ స్నేహం. ఒక్కసారి మనం చదువు కున్న రోజులు గుర్తుతెచ్చుకో. ఒకే హోటల్ లో భోజనంచేసి, ఒకే రూములో వండుకొనేవాళ్ళం, అదంతా మరచిపోయి, అవదలోఉన్న స్నేహితుడిని అడుక్కోటానికి కూడా మనస్థిరమంటే! అహ! కాల మెంత మారిపోయింది."

"అవును. అరగంటయ్యింది నువ్వు బోరూ మొదలుపెట్టి" అన్నాడు పారి. "అదీకాక, ఈ కథ

వైరాణి

ప్రతి కేవలం చిట్టాలుమాత్రమే కాబట్టి సొందర్య పోషణకి సంబంధించిన మూలముల కొన్నిచేస్తాను— అంటే!

ఈసారి 'మేక' గురించి కొంచెం చెబుతాను. 'మేక' అంటే ఏమిటో అందరికీ తెలుసు! అయినా కొంచెం విపులంగా చెప్పాలంటే, పవడర్, దీని మొదలగునవి వాడటాన్నే 'మేక' అంటారు. మేక ఉద్దేశ్యం ఏమిటి? ప్రతి వ్యక్తి మొహం తోమా కొన్ని భాగాలు తక్కినవాటి కంటే అందంగా ఉండొచ్చు — లేదా మరేవిధంగానూ ఉండొచ్చు. మేక పొడవాలతో ఏటి రూపాన్ని కొద్దిగా మార్చి, అందం ఎక్కువ అయినదనే భావం చూపేవారితో కలిగించటమే!

ఫవుండేషన్ :

మొహంమీద పవడర్ నరిగ్గా నిలచేందుకు 'ఫవుండేషన్' (స్కిన్, పవడర్ లాగే ఇది సొందర్య పొడవాల కోసం వాడే పరిధానలో వదం!) అవసరం. అంతేకాక, చర్మంలో ఎక్కువల్లాలు నమంగా కనిపించేట్లు చేసి, చర్మసొందర్యం అధికంగా అవటానికి ఫవుండేషన్ తోడ్పడుతుంది.

'వానిషింగ్' (క్రీమ్, స్కిన్) మొదలయినవి మన రూపంలో ఉన్న ఫవుండేషన్లు. (ద్రవరూపంలో ఉన్న ఫవుండేషన్లు నయితే జబారులో దొరుకు తాయి.

(ఇటీవల, పవడర్లు కలిపిన ఫవుండేషన్లు కూడా దొరుకుతున్నాయి.)

ఫవుండేషన్లు తెలుపుతోనే కాక రంగు రంగులు గానూ అభ్యుమృతాయి. మేకవ జాగ్రత్తగా మేమి కునేవారు ఈ 'మూత్రాలు' పాటింపొచ్చు. కళ్ళ కింద చర్మం రంగుని బట్టి ఫవుండేషన్ రంగులు మార్చుకోవచ్చు. కొంచెం పల్లగా ఉంటే లేత రంగు ఫవుండేషన్, కొంచెం పొలిపియి ఉంటే ముదురు రంగుది. ముక్కు వెడల్పు తక్కువగా

కనిపించాలనుకుంటే రెండు వైపులా ముదురో రంగు ఫౌండేషన్ వాడాలి. గడ్డంకింద మరొక 'గడ్డం' వన్నూ ఉంటేనూ ఇటువంటిదే వాడాలి. గడ్డం చిన్నదిగా ఉండనుకుంటే లేతరంగు ఫవుండేషన్ ఉపయోగించాలి.

ఫవుండేషన్ ఎలా వట్టించడం? ముందు, చుక్కలు చుక్కలుగా మొహంమీదంతా పెట్టి, క్రమంగా వేళ్లతో చర్మంమీద అన్ని భాగాలపైనా సమంగా అంటేట్లు వట్టించాలి.

కింద పెడని దిగువ ముడే పల్లంతోనూ, ముక్కుకి ఇరువైపులా, దట్టంగా, రెండు మూడు 'పొరలు' గా ఫవుండేషన్ వట్టి ప్రమాదం ఉంది! ఇది మూత్రం జరుగివ్వరాదు!!

మెడమీదా, గొంతుకమీదా ఫవుండేషన్ వాడటం మర్చిపోకండి. ముదురుపైన వట్టించేటప్పుడు జాబ్బుకి మరి దగ్గరగా రాస్తే పవడర్, ముద్దలు ముద్దలుగా అంటుకోవచ్చు. ఈ భాగాలలో శుభ్రముగా తుడిచెయ్యాలి కనురెప్పలమీద వట్టించటం చాలా అవసరం.

గమనిక—కళ్ళకి కాటుక పెట్టుకునేవాళ్ళు ఫవుండేషన్ ఉపయోగించిన తర్వాత పెట్టుకుంటే మంచిది. (బుగ్గలకు రూబ్—రంగు! కూడా ఇప్పుడే వెయ్యాలి.)

పవడర్లు :

వ్యక్తినిబట్టి పవడర్ రకం విభజించాలి. చర్మం రంగు, స్వభావం, వాటిని మనస్సులో ఉంచుకుని పవడర్ కొనండి. కొద్దిగా, బిడ్డుగా ఉండే చర్మాలకు 'హెవీ' (Heavy) గా ఉండేవి ఉపయోగించాలి. (ఇవన్నీ ఇంగ్లీషు పేర్లతోనే అమ్ముతారు కాబట్టి పై పదాన్ని వాడాలి.) పొడిగా ఉండే చర్మానికి 'లైట్' (Light) పవడర్లు వాడుతారు.

పవడర్ నరియ్యిన వద్దతిలో వాడితే చాలా

పేపు చెదరిపోకుండా ఉంటుంది ముఖ్యంగా గవీనించడగ్గి విషయం—ధారాళంగా వాడండి మీకెంత అవసరం అనుకుంటారో దానికంటే అధికంగా వాడండి.

దూదితోగాని, పవ్తోగాని వట్టిస్తున్నారనుకోండి — దానిని పవడర్ బాగా అద్దుకోవాలి. తర్వాత దానిని గట్టిగా చర్మం మీదకు నొక్కాలి. ఒక నిమిషం అలాగే వదిలేయండి. (పగటి వేషంతా కనిపించినా వరే!) ఆస్తన, సున్నితంగా ఎక్కువగా ఉన్న పవడర్ని తీసేయండి.

సుదురుమీద అడ్డంగానూ, మొహంమీద మిగతా భాగాలమీద నిలుపుగా, కిందుగానూ దులపాలి. ఇది చాలాముఖ్యం! (ముఖంమీద చిన్న చిన్న వెంట్రుకలుంటాయి. ఇవి కిందుగా మొలుస్తాయి.)

పవడర్ చాలాపేపు అలాగే ఉండాలనుకుంటే — చల్లని సిల్క్తో, బహుకొద్దిగా తడిపిన దూదితో, పవడర్ వేసిన ముఖంమీద అద్ది కొన్ని సెకండ్లు తర్వాత మరొకసారి పవడర్ వెయ్యాలి చెమట బాగా కారే సమయాలలో ఈ వద్దతి పనికొస్తుంది. కనుబొమలు :

కొందరు వాటికి రంగు వేస్తారు ముఖ్యంగా గమనించవలసినది—ఏది అతి చెయ్యండి! చివరలను పైగా 'దువ్వండి'—బ్రష్.

మరో చిట్కా :

పొద్దుపూట మేకవ వాడవలసినస్తే, మొదటి పొర కొంచెం ముదురురంగు పవడర్ వాడి, దాని మీద లేతరంగు పవడర్ మళ్ళీ అద్దండి!

లిప్స్టిక్ :

ప్రతికలలో ప్రకటనంమొట్టే ఏటి వాడుక ఎక్కువపుతున్నట్లు తోస్తుంది. ఏమైనా, మనిషికి సరివద్దరంగు 'ఎప్పు'కొనటం చాలాముఖ్యం.

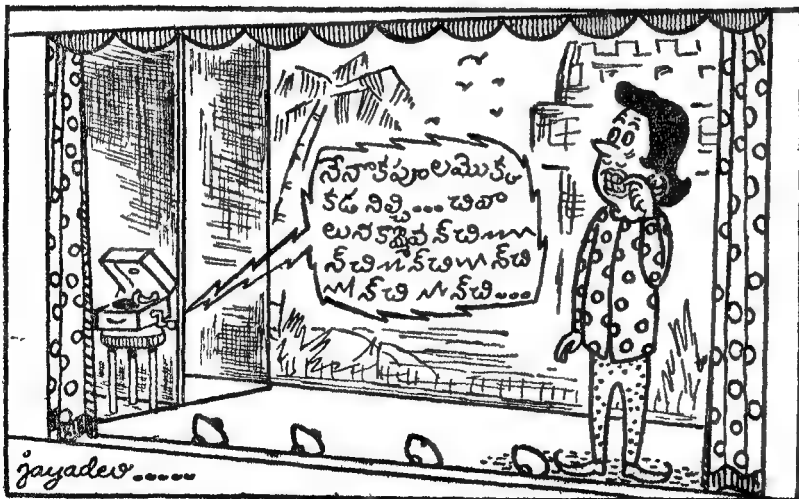
ప్రయోగం ఎలా? బ్రష్తోవేస్తే 'ఫలితాలు' బాగా ఉంటాయి. బొమ్మలకి రంగువేసినట్లే లిప్స్టిక్, పెదిమలకు వెయ్యాలి. అదరాలు ఎంతవరకూ ఉంటాయో లిప్స్టిక్ కూడా అంతవరకే వాడండి.

కాని, కొన్ని చిట్టాలు గుర్తించుకున్నా తప్పు లేదు : నోరు చిన్నదనుకుంటే అంచులమీద కొంచెం ముదురురంగు లిప్స్టిక్ కొద్దిగా వాడొచ్చు. పెద్దదిగా ఉందనిస్తే ముందుగా కొంచెం లేత రంగు ఫవుండేషన్ వాడి దానిమీద లిప్స్టిక్ ప్రయోగించాలి

ఇంకో చిట్కా :

మధ్యాహ్నం మేకవ చేసుకోవలసినస్తే? ముందు మొహంమీద మేకవ ఏదన్నా ఉంటే, పూర్తిగా శుభ్రంచేసి కొత్త మేకవ వాడటం మంచిది! పవడర్ రంగు కొంచెం వదరుగా ఉంటే బావుంటుంది ముఖ్యమైన గమనిక — ఏది ఎలాఉన్నా, దే కాం పరిస్థితులమొట్టే అలంకరణచేసుకోవాలి, చిట్టాల్ని తర్వాత!

పై వారంలో మిగిల్చి చిట్టాలు—మనం బాగా పరిచి ఉంటాము—మరింత భాగస్వామి

ప ని తా వాణి

చిన్న తమ్ములకు అంతరిక్ష దీప నిమగ్నంచేయుట
వాస్తవం

సమూహ ప్రమాదం (పెనెలమిల్లి)

సవరించుకోవలసిన లోపాలు

ఒక చెంచ తల్లి దండ్రులను పిల్లల మనస్తత్వం తెలుసుకోమని, కాలానికి ఎదురీడడం పెరిగితమ మనీ పుద్బోధచేస్తూ, వరకట్నాలు, కుంగోత్రా వట్టంపులు మంచికంటే చెడే ఎక్కువ చేస్తున్నాయని చెప్పతూ 'ప్రేమకలాపం' దగ్గరకు వచ్చే కురికి నీళ్ళునమలారు మరి యీ ప్రేమకలాపం వల్ల కుంగోత్రాలు, వరకట్నాల బెడదవుండదుగా! ఇందులో కూడా తల్లిదండ్రులు కాలానుగుణ్యం ఎందుకు నడచుకోకూడదు? 'ప్రీ'లో అత్త పాత్రలకు చాలావరకు కారణం వారి ప్రేమవివాహం తల్లిదండ్రులు ఆమోదించకపోగా వారిమీద కొన్ని ఆంక్షలను పుంచడం రచయితగారికి యీ ప్రేమ వివాహంపై కిసుక ఎందుకో?

వి. యల్ నడిమింటి (హైదరాబాదు)

విమర్శ

'పనితాళి'లో వ్యాసాలు ఏమీ బాగుండటము లేదని కొందరు సోదరీమణులు వ్రాస్తున్నారు.

కొత్తాక వింత, పాతాక రోత అన్నారు పెద్దవాళ్లు. కాని కొన్నాళ్లకి కొత్తమీది మోజుపోయి పాత చింతకాయే పండుగా పుంటుంది జనానికి. (వేవిళ్ల వాళ్ళకు ఊరుగాయ మోజు మోస్తరుగా) కొత్తను కొన్నాళ్ల పాటు ఆపుతూ పాతను పైకే తీయటంలో ఈ కొత్తపాతల కలయికలో మరొక కొత్త విషయం బయటపడుతుంది అన్నీ అలాటికే. ఆఖరికి బెంగాలీ పిండివంట రసగుల్లా కూడా. అదివ్యటికి 96 ఏళ్ళ నుంచి బెంగాలీ ప్రజలకు ప్రియమైన తిను బండారాల్లో ఒకటి.

అన్ని చరిత్రలమీదిరే రస గుల్లా చరిత్రకూడా. 19వ శతాబ్దంలో తెల్లవారి ఆచారాలు, అలవాట్లు వగైరాలమీద మోజు పెరిగి పోతున్న రోజుల్లో, పాతకాలపు పంటలను పునరుద్ధరించాలని కొంత మంది చేసిన ప్రయత్నమే ఈ బెంగాలీ రసగుల్లా ఏర్పడటానికి కారణం.

అన్ని శాస్త్ర పరిశోధనలు మాదిరిగాను బెంగాలీవారు పిండి పంటలపైనే కూడా పరిశోధన పోషించారు. కొత్త పరిశోధనవల్ల పిండి బదులుగా పెనగపిండి

కథలుగా వాటిపై ఒక అభిప్రాయం ఉంచు కొని విమర్శించటానికి కాదంటే అవి విశ్వజీవితంలో అలాంటి సంఘటనల నెదుర్కొనే వారికి ఉపయోగపడటానికి

'పిటిరో పినిమూల', 'భార్యలు బానిసలా', 'చదువుకొన్నవారికేవా గర్వం!' ఇవేనా సమస్యలంటే అవి వ్రాకారు ఒకసోదరి తెలివితేటల. లేనివారికన్ని సమస్యలే గదండీ?

భార్యలను బానిసలుగా ఉపయోగించుకొని బాధించేవారు లేరా? విశ్వజీవితంలో ఉపయోగించుకొనేవి వ్రాయుమన్నారూ ఉపయోగించుకొంటే ఇవి అన్నియు ఉపయోగములే

మనము వ్రాయుకోయినా వ్రాసినవారివి ఉన్న

వ ర్ణ నాలు

నూరేళ్ళు నిలిచిన వంట

ర స గు ల్లా

పదార్థాన్ని ఉడకగా తయారుచేసి, చిక్కని పంచదార పాకంలో పిరిసి పోకుండా ఉడకపెట్టేవారు. (బహుశా బెంగాలీ లందరికీ స్వీర్త కాలిక అట్టే వ్యాధిఉండటంవల్లనేమో) ఇదేంబ్రహ్మ విద్యా? అనుకొనేకు! బ్రహ్మవిద్య కన్న గొప్పది! అదివరకు పరిశోధన లన్నీ, ఉండగా కలవక విరిసిపోవటం వల్లనే పాడైపోయాయి!

వదైనా కొత్తది కనిపెట్టచ్చు. కాని ప్రచారం మూత్రం కష్టం. ఈ రసగుల్లా తయారుచేసిన సబీన్ దాస్ అనే ఆయన దీని ప్రచారం లోకి తిసుకువచ్చి అమృత మెలాగా అని ఆలోచించాడు జిలేబీల మీద మోజు పెరిగిన జనం, అసలు దీన్ని కొనేవాళ్లు కారు.

చివరకు సబీన్ దాస్ కలకత్తాలో బాఫ్టబర్ ప్రాంతంలో ఉన్న ఓ మార్కెట్ మిట్టెడ్ని పట్టుకున్నాడు. ఆయన ఈ రసగుల్లామీద పెద్ద పెద్ద ఉపన్యాసలిచ్చి, మిత్రులకు

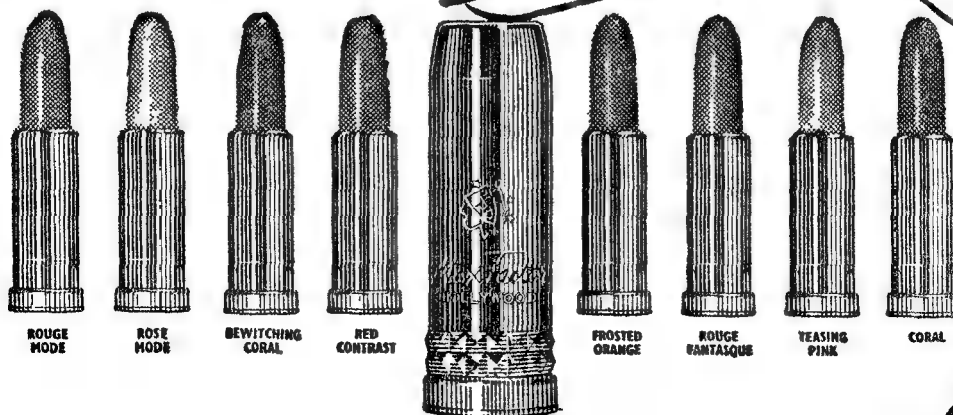
విగడులో రసగుల్లాలు పంచదారం చేసి దీన్ని ప్రచారంలోకి పిసి కొచ్చాడు.

సబీన్ దాస్ మిత్రు డాక్టర్ కాయన తన ఇంట్లో రసగుల్లా తయారు చేయాలనుకున్నాడు కాని ఫలితం దక్కలే సెనగపిండి విరిసిపోవటం మొదలిట్టింది. ఆయన కొంచెం పిండి, పాలు కలిపి గుద్ద చేసేందుకు పయోగించి చూశాడు బాగానే వచ్చిందిగాని రసగుల్లాకున్న రుచి లేదుట. అందుకని ఆ పుండల్ని కేతిలో వేయించి పంచదారపాకంలో నానపెట్టాడు అదే రసగుల్లా నుంచి పుట్టిన పంతువా, ఇప్పటికీ బాగా ప్రచారంలో ఉన్న ఇంకో పిండి వంట

పై రెండు పిండివంటల నుంచి ఇంకా కొన్ని పిండివంటలు పుట్టాయి. రసగుల్లా రుచి తప్ప తున్నప్పుడు మల్లీ పంచదార పాకంలో ఉడకబెట్టితే వచ్చిన పిండి వంట దాస్ దార్ అంటారు.

సబీన్ దాస్ వంశం వాళ్ళకు ఇప్పుడు కూడా ఈ రసగుల్లా తయారీలో చాలా సిద్ధహస్తులని పేగుంది.

Eight
new
fashion-fresh
colours!

Choose your shade of creamy HI-FI lipstick from this exciting range! Luscious, light, bright colours from party pinks through golden-orange tones to brilliant clear reds.

MAX FACTOR

SOLE SELLING AGENTS **T. T. KRISHNAMACHARI & CO.**
BOMBAY - CALCUTTA - DELHI - MADRAS

© 1963 Max Factor & Co. All rights reserved under International Copyright Conventions

Adyars OC, 245B

జీర్ణాశయ ప్రణామలు: వాటి చికిత్స

క్రిమిక శరీర ధర్మకాన్తరీత్యా మున్ఫిలినిట్టి శరీరం ఏవిధంగా మారుతున్నది?

కండరములు ఇచ్చాగీనములనీ, అవిచ్చాగీనములనీ రెండు రకములుగా? ఇందులో ఇచ్చాగీన కండరములు, వాటికిపోయే సర కాళలను ప్రేరేపిస్తే సంకోచమును పొందుతవి లేదా మెదడు నుంచి వచ్చే ఆదేశములవల్ల సంకోచ వ్యాకోచములను పొందుతవి. ఈ కండరములకు ప్రారంభాంతమునీ, (Origin) ప్రవేశాంతమునీ (Insertion) రెండు అగ్రములు ఉంటువి సంకోచకాలంలో ఇచ్చాగీన కండరం ప్రవేశాంతమునుంచి ప్రారంభాంతమునైపుకు మాత్రమే పోతుంది ఈ అంతములు సాధారణంగా కీలుకు అటూ, ఇటూపున్న రెండు ఎముకలను అతుక్కుని ఉంటువి ఇందులో కొన్ని కీలును వంచేవి. కొన్ని దాచేవి. ఈ విశేషమునుబట్టి కండరం ప్రారంభాంతము ఏర్పడుతుంది అంటే ఇచ్చాగీన కండరముల సంకోచము ఒకే దిశతో జరుగుతుండున్న నూలు.

అవిచ్చాగీన కండరముల సంకోచము ఇట్లా కాదు. అవి ఏ నైపుక్షేనా జరగవచ్చును. ప్రేగుల్లో తరంగ చలనము పైనించి క్రిందికి ఏర్పడవచ్చును క్రిందినుంచి పైకి పోవచ్చును స్థానికంగా ఉంగరం లాగా బిగుసుకుని పోవచ్చును. ఈ చలనములన్నీ అవిచ్చాగీన నరములు మెదడునుంచి వచ్చే ఆదేశములు ప్రేరేపించినప్పుడు జరుగుతవి జీర్ణకోశం అంతటిలోనూ ఇచ్చాగీన కండరం ఒక పోగు కూడా లేదు

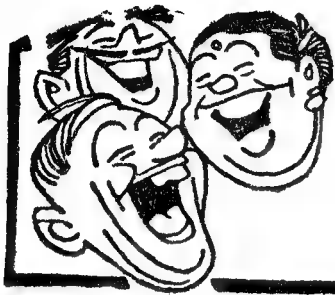
భయము, దుఃఖము, క్రోధము మొదలయిన ఉద్రేకములు ఏర్పడగానే ఆర్టెరీలు సంకోచించడమో, వ్యాకోచించడమో జరుగుతుంది ఈ మార్పు సింపతెటిక్ పేరా సింపతెటిక్ నరముల ద్వారా జరుగుతుంది సింపతెటిక్ నరములవల్ల సంకోచం జరిగితే, పేరా సింపతెటిక్ నరములు వ్యాకోచం కలిగిస్తవి పేరా సింపతెటిక్ నరములు సంకోచం కలిగిస్తే సింపతెటిక్ నరములు వ్యాకోచం కలిగిస్తవి. ఇట్లా స్వచ్ఛంద ఎరాశయంలోవుండే రెండు భాగములు, అన్యోన్యము, ఏరుద్దములై, శరీర కార్యక్రమం స్వస్థంగా జరిగిపోడానికి ప్రయత్నిస్తూ ఉంటువి. వీటిమధ్య ఈ సమన్వయమును చేసే శక్తి ఏదో నిర్వచించలేము. 'ప్రాణశక్తి' అంటే వివాదం ఉండదు మనస్సు, బుద్ధి, అహంకారం మహత్ అనే ప్రాణశక్తి వివక్షణను, అధునిక విజ్ఞానం ఇంకా కనుక్కోలేదు. మనలో ఒకపని చేయమని ప్రేరేపించే శక్తి, అదే సమయంలో అపని చేయ పెద్దవి చేస్తే శక్తి రెండూ ఉన్నవి ఇది అనుభవ సిద్ధమైన సత్యము. ఈ రెంటినీ మనస్సు, "బుద్ధి" అని మనవారు నిర్వచించారు ఈ రెంటికీ సంఘర్షణ వ్యాధి హేతువవుతుంది భయము, దుఃఖము రైలెను కేపిలెలను విస్తరించినందున మెదడులో

నెత్తురుపోటు తగ్గి, మైకం వస్తుంది ఈ స్థితిని మూర్ఖావస్థ అంటాము. కోపము అధికమై నప్పుడు ఆర్టెరీలు సంకోచిస్తవి ఈ సంకోచం ఆర్టెరీ పొడుగునా జరగదు. అది స్థానికం కావచ్చును అటువంటి సంకోచం శరీరస్థలో జరిగినప్పుడు ఆర్టెరీ, బుడిపెలాగా ఉబ్బి, నన్నిపాతములయిన మెదడు భాగములను నొక్కవచ్చును. అప్పుడు శరీరంలో కండరములూ, ముఖంలోవుండే కండరములూ దవడ కండరములూ, బలవత్కరంగా సమన్వయ రహితంగా సంకోచిస్తవి కనుబొమలు దగ్గరబడడం, పళ్లు పలుపలు కొరకడం, గుప్పిలి బిగించడం, బిర్బ బిగుసుకుపోవడం జరుగుతుంది. ఆ సమయంలో ఆర్టెరీవల్ల మెదడుకు కలిగే ఒత్తిడి మండి మెదడును కాపాడడానికై, చర్యంలో, ముఖ్యంగా ముఖ చర్యంలోవుండే కేపిలెరీలు విస్తరించి, కోపంవల్ల కలిగిన నెత్తురుపోటును తగ్గించడానికి ప్రయత్నిస్తవి. అందుకే కోపం అధికమై నప్పుడు ముఖం కందగడ్డలాగా ఎర్రబడిపోతుంది భయాతిరేకంతో ఆర్టెరీలు విస్తరించి నెత్తురు పోటు తగ్గిపోతుంది అప్పుడు ముఖంలోవుండే కేపిలెరీలు సంకోచించి మెదడులో నెత్తురుపోటును పెంచడానికి ప్రయత్నిస్తవి అందువల్ల ముఖం తెల్లబడి పోతుంది తప్పు పని చేస్తూ, పట్టుబడి నప్పుడూ, భయమూ, అందోళన కలిగి కేపిలెరీలు సంకోచిస్తవి అందుకే "తెల్ల ముఖంవేస్తారు" ఈ స్థానికముయిన ఆర్టెరీ సంకోచం శరీరంలో ఏ ప్రదేశంలోనయినా జరిగవచ్చు ఏ ఉద్రేకం, ఏ ప్రదేశంలో ఆర్టెరీలను సంకోచిస్తుందో నిశ్చయంగా చెప్పలేము శరీర కార్యక్రమాన్నీ, ముఖ్యంగా గ్రంధుల స్వందమాన్నీ అవిచ్చాగీన కండరముల సంకోచాన్నీ కాపించడానికి మెదడులో కేంద్రములున్నవి. జాగుపు కలిగినప్పుడు వాంతి కేంద్రం ప్రేరేపితమై వాంతి చేసుకుంటాము పట్టరానికోపం ఎచ్చినప్పుడు పసరుతిలిసి కాసిందే కేంద్రం ఉద్రిక్తమై, ఎనరు కడుపులోకి వచ్చి వాంతి అవుతుంది మానసికస్థితికీ, శరీర కార్యక్రమానికీ ఎంత సంబంధం ఉన్నదో నిరూపించడానికి ఈ అనుభవములే చాలును ఇవన్నీ లేనినీ జరిగే మార్పులు, మనకు తెలియకుండానే దీర్ఘముయిన అందోళన, ఆకాభంగం వల్ల కలిగే దుఃఖం అవ్వనవ్వనవల్ల కలిగే కోపం, అవమాన జనితమైన వ్యధ శరీరంలో ఎన్నో మార్పులను నిరంతరం కలిగిస్తూనే వుండి, అవిచ్చాగీన కండరములలో స్థానికములయిన మార్పులను కలిగిస్తూ ఉంటువి. ఆర్టెరీలు సంకోచించినప్పుడు పరిసర ప్రాంతములకు రక్తం సరిగా ప్రసరించదు పూర్వయానికి రక్తం సరఫరాచేసే కార్నరీ ఆర్టెరీ (Coronary Artery) మహత్తరమైన ఉద్రేకం కలిగినప్పుడు హఠాత్తుగా సంకోచించి మూసుకుపోవచ్చును. ఈ ఉద్రేకం క్రోధాది విరావడకరములయిన ఉద్రేకములవల్ల

మాత్రమే జరగదు. పట్టరాని అనందంవల్ల కూడా ఈ వివరీత సంకోచం ఏర్పడవచ్చును అందుకే నిరుపేదకు లక్ష రూపాయల లాటరీలో వచ్చిందని తెలిసినప్పుడు గుండె ఆపోవడం జరగవచ్చు. స్థానికంగా అవిచ్చాగీన కండరములు సంకోచించినప్పుడు మున్ఫిలములయిన ధాతువులు చిల్లవచ్చును. అవిధంగా ఏర్పడిన గాయం మానడానికి కొంతకాలం వల్లవచ్చును. ఏ కారణంవల్ల ఈ పని జరుగుతున్నదో ఆ కారణం నిత్యము అనుక్షణము జరుగుతున్నప్పుడు దెబ్బమీద దెబ్బ తగిలినట్లు ఆ గాయం పెద్దది కావచ్చును. ఒక మాటు 'జీర్ణకోశంలో అతి సున్నితముయిన మ్యూకల్ మెంబ్రేనులో' 'భంగం' (Interruption) ఏర్పడితే, దానికి కొంతకాలం విశ్రాంతి చిక్కితేగాని అది మానదు. కాని, జీర్ణకోశం నిత్యమూ సంకోచ వ్యాకోచములను పొందుతూనే ఉంటుంది. అందులో గ్రంధులు స్వందించడమో, స్వందించకపోవడమో జరుగుతూనే వుంటుంది. ఒక్కొక్కప్పుడు వివరతంగా స్వందించి, ఆ తర్వాత స్వందించకనే పోవడమూ జరుగుతుంది

తల్లి కడుపులో అనుకూలమైన శిశోష్మ స్థితి, విశ్రయముయిన అవరోప్రాప్తి సరక్షణలోని పిండం బయటికివచ్చి, శిశువై, తన పూవీతను తీసుకుని, తన పాలు తను జీర్ణించుకొనరకూ, భయంకరమైన అందోళనలోనే ఉంటుంది ఇలా జీవితమే అందోళనతో ప్రారంభమౌతుంది దైహిక మానసికావసరములు, దుఃఖపాతంగా క్షేపకరంగా లభించే జీవిత విధానాన్ని, ప్రతి జీవీ కాంక్షిస్తుంది అందుకు ప్రయత్నిస్తుంది. ఆ ప్రయత్నంలో విజయానికి ఒక్క విజ్ఞానం మాత్రమే చాలదు. జీవితంలో నై సర్గిక వ్యత్యాసాలను వివరించగలిగిన అధివిజ్ఞానం కావాలి

ఇది యుగ సంధి, పూర్వాభిప్రాయాలు పోయినాతనాభిప్రాయాలు వస్తున్నవి. తల్లిదండ్రులకూ, పిల్లలకూ, భార్య భర్తలకూ, సోదరులకు స్నేహితులకు మధ్య నిత్య జీవితంలో అనుక్షణమూ బేదాభిప్రాయాలు, కొట్లాటలు, ఎక్కువోతున్నవి అనుకూల పరిస్థితులలోపున్నవారు, తమమీద అర్థికంగానో, ఆపేక్షకోసమో ఆధారపడేవారిని తూలనాడడం, తిరుస్కరించడం అవమానించడం, అధిమోతువునది వారితో తెగ తెంపులు చేసుకోలేక, వారుచేసే చిత్రపథ భరించలేక, క్షణ మొక్కయుగంగా గడవడం జరుగుతున్నది ఈ పరిస్థితులు శరీరంలో ఏ మార్పులు కలిగిస్తవో సోదాహరణంగా వివరించడానికి, వివరంగా వ్రాశాము. అందోళన అన్నింటిలోనూ, ప్రేమకీ, వ్యక్తిత్వ్యానికి ఏర్పడే సంఘర్షణ ప్రభావం జీర్ణకోశంలో భయంకర పరి

మూలముల అమూలము

నేతి శతతం

తివదగు నెవ్వరు పెట్టిన
తివనంతన త్రేమ్యలియ ప్తిమిత నడదగున్
తిని, తుచియు, తరుచి యెరిగిన
తునుజాడె ముఖభోజనుండు మహిర మునుతి!
వ్వుటి కెయ్యది దొరకెన్న
వ్వుటి కా తిండి తినుచు, అన్యంతోడన్
కొప్పించుక, తా చెప్పుక
తప్పించుక తివడివాడు భీరుడు మునుతి!
అప్పచ్చు లాపములతో
వెప్పుడు భోజనము పెట్టు ఇల్లో, హోటల్లో
జొప్పడిన యూరనుండుము
జొప్పడుకున్నట్టి యూరు జొరకుము మునుతి!
అక్కరకు రాని వంటను
మ్రొక్కిన నాక క్షున్న టిని పోయిని పోతున్
అక్కర చేయని కానీ
గ్రుక్కన విడువంగవలయు గదరా మునుతి!
జువచ్చు వల్లెరమందున
తినుజందారములు పెట్టి తినుము కోడన్

తివ చేతగాని భీరుడు

తినుదిరుగక పరిపాపు విరరా మునుతి!

పి. ఎన్. రంగారావు (భద్రాచలం)

* * *

పో ను య్య గా రూ ఆయన
శ్రీమతి కలిసి కారులో ప్రయా
ణం చేస్తూఉండగా అది బోల్తా
పడి కాలిపోయింది. వెంటనే
కారు భీమా చేసిన కంపెనీవద్దకు
వెళ్లారు. భీమా కంపెనీవారు
కొత్త కారు ఇప్పిస్తామన్నారు.

“వైకం ఇప్పించరా?”

లేదు కొత్త కారు మాత్రమే!
ఏం వెళ్లిపోతున్నార?”

“అబ్బే, ఏంలేదు, జీవిత భీమా
కంపెనీకి పోతున్నా. నా భార్య

జీవితం భీమా చేయించాను,
అద్యవ్వకాత్తు!”

* * *

అత్రయం

ప్రజలంతా నాయకులైతే
నాయకులే ప్రభువులు అయితే
ఆ ప్రభువులు ప్రజలై ఉంటే
చూడాలని నా కొక వేడుక!

ప్రేక్షకులే తారలు అయితే
తారలు దర్శకులైతే
దర్శకులే ప్రేక్షకులైతే
చూడాలని నా కొక వేడుక!

పార్టీలే స్త్రీదర్శయితే
స్త్రీదర్శ జడ్జిలైతే
జడ్జిలే పార్టీలైతే
చూడాలని నా కొక వేడుక!

పేషంట్ల నర్సులు అయితే
ఆ నర్సులు డాక్టర్లయితే
డాక్టరులే పేషంట్లయితే
చూడాలని నా కొక వేడుక!

మానవులే తాపసు లయితే
తాపసులే దైవాలయితే
దైవాలే మానవులయితే
చూడాలని నా కొక వేడుక!

పాఠకులంతా రచయితలైతే
రచయితలే సంపాదకులైతే
సంపాదకులే చదువరులైతే
చూడాలని నా కొక వేడుక!

మీరంతా మేమే అయితే
మేమంతా మనమే అయితే

సుందర్

మననంతా ఒకటి అయిపో
చూడాలని నా కొక వేడుక!
((శ్రీ అద్వైతానికి అనుసరణ))

‘ప్రేమ’

* * *
హితోక్తులు

అక్కరకు రాని ‘బస్సు’ను
చక్కగ ‘పనిచూ’కు రాక సరిగడు భార్యన్
ఉక్కగ నుండెడి ఇంటిని
గ్రుక్కన విడిచేసి పోవ గలుగును పొత్తం 1
తప్పుల బట్టెడివానిని
గుప్పున పొగ మొగమునూడు గడుసరివానిన్
అప్పిచ్చి అడుగువానిని
చెప్పుతోకోట్టంగవలయుచెలువముతోడన్ 2
రెలంగి లేని ‘పిచ్చుర’

“జాబ్”గా బ్రతుకీని జాయను మరియున్
తాలింపు లేని కూరను
పాలే లేట్టు ‘కాఫీ’ వదిలేయ బాయీ. 3
అడుగడుగు కాగిపోయెడి
మిడిమేలపు ‘బస్సు’నమ్మి మిడుకుటకం పెన్
వడిగల రిక్తా కట్టుక
వడివడిగా బోవవచ్చు పాంథా విసరా. 4
మోటారుకు స్నేహీతులతో
ధాటిగ బోవోకు వారు తమ తమ బిల్లర్
మోటిగ ఏ ముందుంచియు
మోటాడక పోదురయ్య మహిలో మనుజా. 5

వి. వి. హనుమంతాచార్యులు (చిట్టగూడూరు)

* * *
ఒక పెద్దమనిషి బోనెక్కి

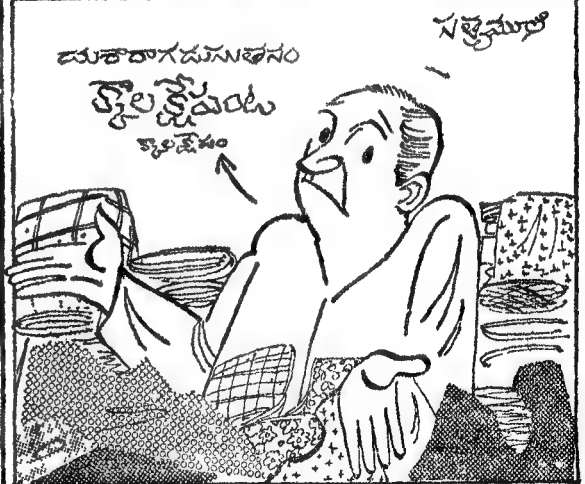
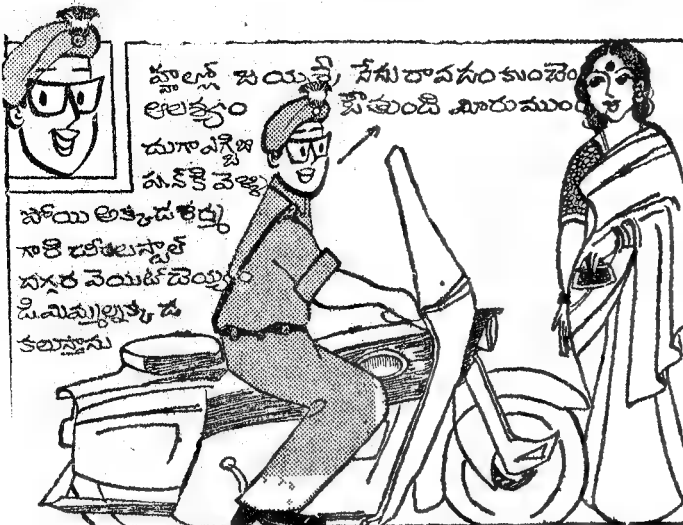
సాక్ష్యమిచ్చేముందు, నిజం చెప్పా

నని ప్రమాణం చేశాడు. ఆ
సాక్ష్యం ప్రారంభించి ఎది
మాటలు చెప్పేలోపల న్యాయ
వ్యాది పదిసార్లు అడ్డుకొన్నాడు.
“అయ్యో నా కంఠ తిక్మకగా
ఉంది. ఏం చెయ్యమంటారు.”
అంటూ అసలు సంగతి బయట
పెట్టాడు.

“నేను నిజం చెప్పగోతున్నప్పు
డల్లా న్యాయవాది అడ్డుకుంటు
న్నాడు.”

రమామణి (పాన్సూరు) ★

చిరువుల్లావు - డి. వి. సత్యమూర్తి

సత్యకవల

వి ఎ కె రంగారావు

త్రిమూర్తి పాత్రలు కొందరు ముప్ప విమర్శించారు రెండువారాలు పరుసగా దక్షిణామూర్తి నే విమర్శించామని, తక్కిన ఇమిటేషన్ సంగీతకారుల గురించి వ్రాయలేదని నేను వారి గురించి ఒకసారి వ్రాశాను కాని, స్థలాభావంచేత రెండుగా విభజించబడి, రెండు వారాల సరాసరాలో వచ్చింది మరొక సంగతి, దక్షిణామూర్తి ప్రసక్తి వచ్చింది కాబట్టి వారి సంగతి చెప్పుకొన్నాము ఆ తదుపరివారం రాజన్ - వాగేంద్రుల ప్రసక్తి వచ్చింది కాబట్టి వారి సంగతి అనుకొన్నాము తక్కిన సంగీత దర్శకుల సంగతి రాలేదు కాబట్టి వాళ్ళమీద దండయాత్ర చేయలేదు అంతేగాని, తక్కిన వాళ్ళెవరూ అనుకరణ సంగీతాన్ని వినిపించలేదని వా ఉద్దేశం కాదు తెలుగు సినిమాలో వాటకపు సంగీతం, మరాఠీ మొలకాక, కొత్త సంగీతం వినిపించవారిలో ప్రథములైన శ్రీ బివిస్వార్ దగ్గరనుంచి, ఇటీవల ఈ రంగంలో ప్రవేశించిన శంకరాపురాదాకా అందరూ టొప్పడో ఒక్కొక్కరు కొద్ది సంగీత పాపము చేసివారే కాదని యెందుకంటాను ఎలాగ అనగలను?

పైగా దక్షిణామూర్తిగారికి, వాకూ ఎటువంటి వైరమూలేదు వారి సంగీతమంటే వా కెంతో గౌరవం అందుకోననే అంత పరిశీలనగా వారి గురించి జాహరంగంగా అలోచించవలసి వచ్చింది ఎవరైన సందేహం, సునివారికి, పైకి వచ్చేవారికి, ఇతోధిక ప్రజ్ఞావంతులకే ఇవ్వరుగాని, మూఘంకు, వెద్దవారికి, బుద్ధిమాంద్యంకు ఇవ్వరు ఏమంటారు?

* * * తెలుగు సినిమాలో వివరీణ ఇతర భాషల పాటలు: "అపూర్వ సహృదయులు" చిత్రంలో "పల్లిక్కినైంద మురుగేశ్వర్" తమిళం, "బిల్లె పుట్ట పాల్లా కండు" కన్నడం, "కడకల్లెన్ తలపుత్తు" మళయాళం, "అబా రాజా మేరీ" హిందీ, "పరుడు కావాలి"లో "మనోహరా" సింహళం, "కృష్ణా నీ జేగానీ జాహ్" కన్నడం, "ఇవర్క్కుం టెమెమ్మొ" తమిళం, "నీలా కర్కూర్" మళయాళం, పై పాటలన్నీ భానుమతి పాడినవే "మై చార్మి గాలి ఆ ఈ", "పుష్పాంకి రాణి" వీనా

కృణాల్ పాడిన హిందీ పాటలు, "వా యిల్లా" చిత్రం లోనివి, మొదటిది తెలంగాణ విద్యవతి పాడుతుంది. రెండవది స్వర్ణ వాటికలో మేనకా పాటధారిణి పాడుతుంది "వచ్చిన కోడలు వచ్చింది" లో జమున పాడిన జిక్కి పాటలు: తమిళం, "నీదార్ ఇన్నెమ్", కన్నడం "తకధిమి తకధిమి", మళయాళం "వాదాడ మలిల్లా", హిందీ "ఇన్ మెహిల్లీ" ఇవన్నీ కాక, పాతకాంపు నటుడు ప్రభాకరరావు రిసిన "ఇది మా శత్రు", ఉరపు "మంగళమాగ్రం", ఉరపు "ఎక్కిక్కూన్మి" చిత్రంలో "తెల్లారించేలే" పాటలో తమిళం, హిందీ భాషల్లో రెండేసి వంక్తు యిప్పుట్లు జ్ఞాపకం

ఒకరిద్దరు సందర్భాల గీతాల గురించి వ్రాశారు ఇతర భాషలవారు వా ఉద్దేశంతో సందర్భాలం లేదు కనుక వాటి గురించి వ్రాశుడండేదు

* * * దాదాపు సందర్భాల క్రిందట శివుని గురించి ఒక పౌరాణిక చిత్రం విడుదలైనది ఆ చిత్రానికి సంగీతం సమకూర్చినవారితో నే నన్నాను పైటిర్స్ చూపేటప్పుడుగాని, వేరే ఏదైనా సన్నివేశంలోగాని కాని "శివ దీక్షా పరులంసురా" గాత్రమునగాని, వాడ్యగోష్ఠి నగాని వినిపించకూడదా అని. వారు హేళనగా నవ్వు, వాకు నచ్చే పాకడంన్నీ పాత కాంపునే అని చెక్కిరించి, అటువంటి ముసలి పాటలు పెడితే చివరికి సినిమాలు చూసేవాడిని నే నొక్కడనే ఉంటానని అన్నారు.

ఆ సంగీత దర్శకులే వాలోపాటు శంభూవారి అసీనుకువచ్చి, అదేపాట జాపకీ పాడినది బాపులో ఉంటే నిని అవదించి తలవూపేరు. అయినా వా భ్రమకాని, మనం శివయ్యగారి మునపైన నదములకు కొత్త పథములు ఏర్పరచటానికి రాజేశ్వరాదే ఉండాలి. పాడటానికి జాపకీ రావాలి. ఈ రెండిటి కన్న ముఖ్యం ఇటువంటి సంగీత సృష్టిని ఎన్నుకొని దానిని తగిన విధంగా తెరకు తర్జుమా చేయటానికి బి. ఎన్. వంటి మహా మేధావియే ఉండాలి. లేకపోతే "ఎక్కువే ఐదరునకు ముగత్ర సందడిరారు? బొక్కువేవచ్చునకుదు సర్వంగ సుందరితీరుతై? పెక్కువే మదిరానకుదు స్వరసాహిత్య సుధను గ్రోలి? విత్తముగ రుణ్ణ రసిక, సరసజ్ఞులంద మయు గాని?

వాసవి వారి తొలి చిత్రంలో చేసిన భార పద్మిని

శ్రీకృష్ణ రుద్ర యుద్ధం డి 35332

ఎవ్వ మంచి పాటున్న ఈ ఎత్తంలోని అత్తు తమమైనవి రెండూ పై రికార్డుగా విడుదల చేశారు శ్రోతల అభ్యుత్థం "పిక్కే వేదికవయ్యా ఏకాంత రామయ్యా" పాట పాపాత్మ్యం కోత్తదనం విమంశకారు ఒకచోట "చిగురాకుం నడివిన్నను" ప్రేమ లేలం పాట గుర్తుకు వస్తుంది కానీ, ఈ పాతదనం ఏమాత్రం కనపడకుండా పెంద్యాల, ముగిలదీనికి సమ్మోహనమంతం చేశారు ఈ పాటని పెంద్యాల తమ కిష్టమైన పీటారాగంలో చేశారు. కాబట్టి తమ ప్రేమ ప్రభావం ప్రతి సంగతిలోన తెలుస్తున్నది విజయేసురీ కోకిలకు శంకం ఏకాంతంలోనైతే ఉంటుంది కానీ, మధురంగా పొడది వసంతంలోవేగా? వీరు పెట్టిన పంగతులక పెట్టి పుట్టినదో యున్నట్లు, ముగిల తన శంకం మాధుర్యాన్ని మనర్థ రేఖలుగా గాంించారు ఈ పాటను విన్నవారు వోల్టాచారి చిత్రంలో "ప్రభోగిదారి" (సంగీతం పెంద్యాల, శంకం ముగిల, శంకం రాజశ్రీ) విప్లవకవరకు మరచిపోతారు అన్నటి మంచి పోయికి వర్ణాయపదాలుగా ఈ రెండు పాటలను గుర్తుపెట్టుకుంటారు

రెండవ ప్రక్క పెంద్యాల సంగీతమూ, పింగళి పాపాత్మమూ, ఎవ్వరలక్ష్మి స్వరమూ దేదీప్య మావంగా ప్రకాశిస్తున్న బృందగావం "వేయి శుభములు కలుగు" పెంద్యాల సంగీతం శ్రీరాగంలో వుంది పింగళి రచన అంవశాపాటల శైలిలోవుంది ఎవ్వర లక్ష్మి స్వరం ముస్సరాల వరాలక్ష్మి గావుంది "వేయి శుభములుకలుగు" తరువాత "సీకు" అన్న పుడు వరలక్ష్మి వరప్రపాద శంకంలో పలికిన బరువు మరొక శంకంలో నలుకదేమో? బృందం కూడా కలిసి పాడును, అందులో "మరదలా" అని

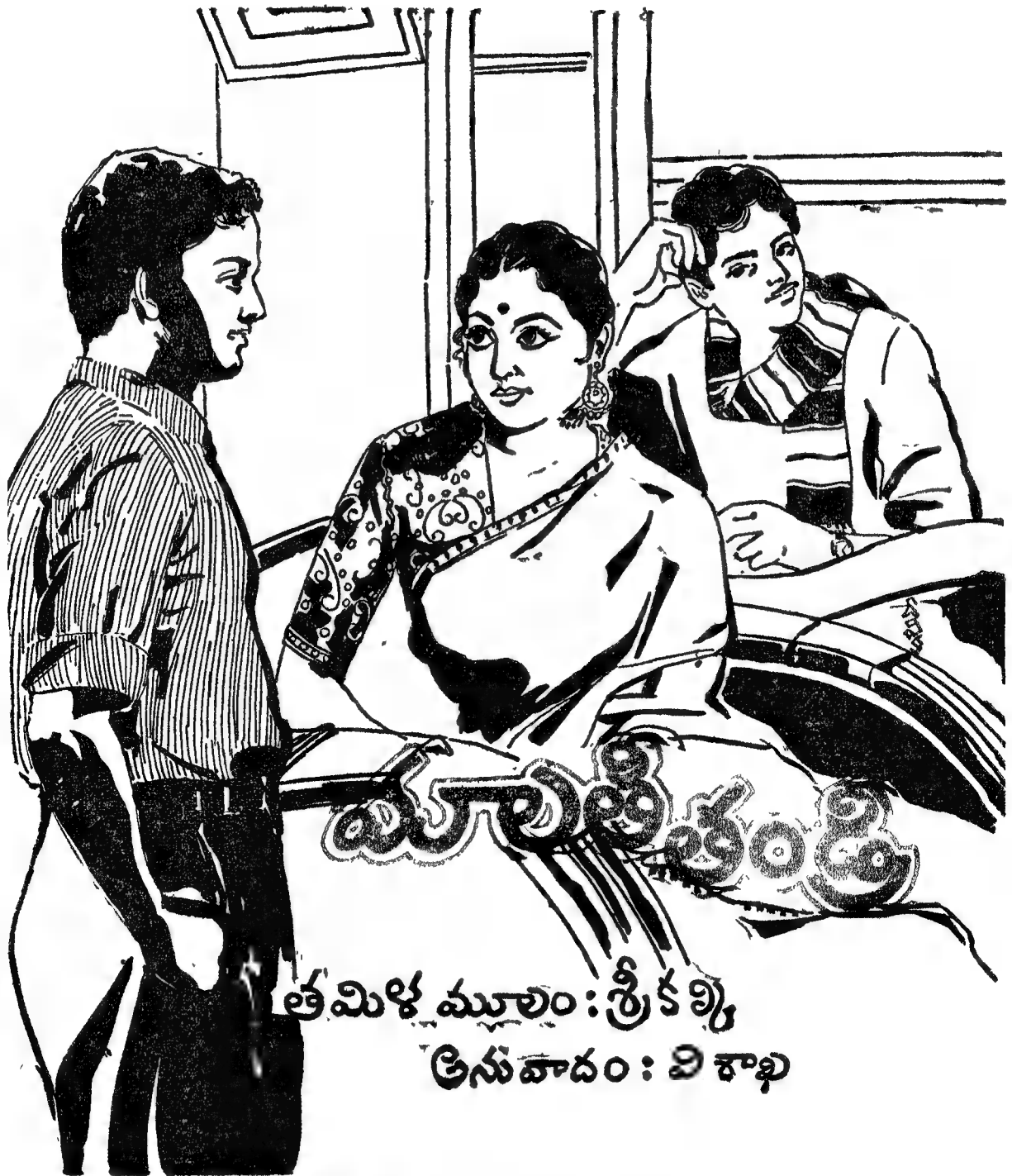
"కృష్ణార్జున యుద్ధం"లో శ్రీరంజన్, రామారావు, వరదాదేవి.

"వాల్మీకి"లో రామారావు.

అన్నపూర్ణావారి చిత్రంలో శేలంగి, సూర్యకాంతం.

యాల్పతంత్రం

తమిళ మూలం: శ్రీకళ్యాణ్

త్రనువాదం: వి కాళి

(గత సంచిక తరువాయి)

తర్వాత కొంతకాలం రంగభావ్యం నన్ను అప్పుడప్పుడు కలుసుకుని మాట్లాడడానికి వస్తూ ఉండే గారు. భూమిమీద పాదం మోపి అతను నడుచున్నట్లుగానే తోచలేదు. అనందపాగంలో తేలు పిచ్చాడు. ఈ రోజుల్లో అతనికి దేన్ని చూసినా అందంగా కన్పడింది. అనందంగానే ఉండేది.

సీతాకోకచిలుక ఎగురుతుంటే చూస్తే 'శివంజీ! పిచ్చిరూ! ఆ సీతాకోకచిలుకని చూడండి! అది అంగు రెక్కల్ని కొట్టుకుంటూ ఎగతాళి ఎంత అందంగా ఉంది' అంటాడు.

22 ఆంధ్రనవీకరవాక్యత 2-63

కిటికీ గుండా ఆకాళాన్ని చూసి "అహో! ఆకాళం! వ్యవస్థపై నీలంబం నీలం అందంగా ఉందో కదా!" అంటాడు.

అదే ఆకాళం! మేఘాలు ఉన్నప్పుడు, "అహో! తెల్లదూది పింజల్లాగ ఈ మేఘాలు ఎంత అందంగా ఉన్నాయో కదా! దానిమీద సూర్య కాంతి పడి ఒకే బంగారువర్షాయగా అయిపోతోంది చూశారా" అంటాడు.

"అహో! ఈ చల్లని పెల్లవాయువుకి ఇంత హాయి, సుఖం ఎలా వచ్చిందో కదా? 'మందమారుతం' అని పెద్దలు తెలియకుండానా చెప్పారు?" అంటాడు.

ఒక్కసారి మనసు నిప్పి ఇండా - ఎవరి మాట్లాడుతాడు.

"మేష్టిరూ! ఈ వింతని గురించి మీరేమి అంటారు? నేను మాలిని కలుసుకున్నది కొన్ని నెలలు ముందర మాత్రమే అని వాచల్ల నమ్మక్యం గాకుండా ఉంది. ఎన్నో సంవత్సరాలుగా, ఎన్నో యుగ యుగాలుగా కలసి మెలసివట్టుగా ఉంది! అని ఒకసారి చెప్పాడు.

"అదంతా నరేచయ్య! పెల్లి భోజనం ఎప్పుడు పెద్దావు చెప్పు! లేదీ నిశ్చయమయిందా చెప్పు?" అని ప్రశ్నించాను.

"లేదీ నిశ్చయమయితే మీకు తెలియకుండా ఎలా 40 వ పేజీ చూపండి

ఈ చిత్రం గోబింద్ గిరింది. ఈ నాటకం రేణుకా పంత్ ప్రసాదించిన శ్రీ సంపత్కర్మాచార్య ఈ చిత్రాని చేశారు ఈయన మామయ్యగా చేయడం రేణుకా చిత్రాల గీయటమేగాక, కాలిఫోర్నియాలో చిత్రం చేయించడానికి ఎంతో సహకారం చేసింది. దీంతో ఎంతోమంది ప్రముఖుల మేల్పడటం వల్ల ఈ చిత్రం అత్యంత విజయవంతం అయింది. ఇది తరచుగా చూడదగిన చిత్రం. దీనిని చూడండి.

స రా గ మ ల

21వ పేజీ 9/10 వాయి

శ్రీమంత్రి పెద్దాచి నాటకం మోస్తూ, అంత భాగం చేశారు

ఈ రెండు పాటలకు "వెల్డెన్ వాయి" నాటా వుంది కారణమేమిటి?

అప్పుడు రాజాజీ అంటే గుర్తువచ్చింది ఆ మధ్య రాజాజీ వల్ల వారి చిత్రానికి రెండు పాటలు వ్రాశారు ఒకటి ముగిసిపోయిన భజన మరొకటి ముగిసిపోయిన త్రాగుడు పాట ఇంత వింతగా మైత్రీ పాటలకు ఒక పాట ఉంది వాటి రచనా పాటలతో పెద్దాచి నాటకంతోనే అది పోలిపోయిందంటే అది పెద్దాచి నాటకం చూడండి చివరకు చూడండి కాదు రాజాజీ రచనా సామర్థ్యం కొనియాడండి

అయితే వాళ్ళు ధర్మపంథేయం ఇంతవరకు రాజాజీ చేత "ఒక మాదిరి" పాటలు వ్రాయించు కొంటున్నారా కాదు కంటే వారు యింకా వారికి వ్రాయించరా? మరి యింకా పెద్దాచి నాటకం అ కంటే వారికి రాజాజీయే వ్రాశారని వార్త వచ్చిందే? అయితే రాజాజీ తమస్థాయిని దిండు కొన్నారా లేక ఆ కంటే వారే తమ ప్రమాణాలను పె తెలుపుతున్నారా? మొదటిది వచ్చి అందరూ, రెండవది వందలవందల ముసలా ఆశించుదాము.

* * *

ఈ నాటకం ధర 35329 :

ఈ చిత్రంలో అనుకరణ కంప్యూటర్లు మంజుల పంత్ వంటి వారు నివసింపబడిన రెండు భాగం

తాళియంగా ఆ రెండూ ఈ రికార్డుగా విడుదల చేశారు. నీటిలో మునిగిపోయిన "ఒక మాదిరి" ముగిసిన తరువాత "వెల్డెన్" ఈ "వెల్డెన్" పాట యంత అందంగా అవతరించబడినా జామ్యూలు, కృష్ణారావు సేంద్రావూ, ప్రేమ, సంతోషం యిత్రాపా యిగా సీ వారాయలరెడ్డి వ్రాసినవల అరువాత ఆనందమే యుగా, అనురాగమే రాగంగా ఈ నాటకం తయారుచేసిన ముంజుల ఆ తరువాత ఇంత కమ్మగా, వెలిగి మల్లెలు వల్లివల్లు పడిన మరొక ప్రేమికులు నీటి నందుకున్న యంత మెచ్చుకోవడా దర్శకభావన గ్రామాల చిత్రీకరణ కూడా అంత మెచ్చుకోవడా దిగావే వుంది కరుణ రస పూరితమైన ఈ చిత్రంతో ఒకే ఒక మల్లెపూవాక ఈ పాట

రెండు చిత్రాలు మంజుల ముంజుల ద్వారా సడకవల్లినది బాధిల్. వాళ్ళగేష్ట్ నీతారుల జలతారులు, గిటారుల తళతళలాడు మూడోలమల మందనిలాలూ, క్షేత్రే చిన్న మిల మింజు కలిసి వరివలల జల్లులాగా శ్రోతలను ఉక్కిరిబిక్కిరి చేస్తాయి. ఈ పాట రాణిపుట కూడా యంతో తోడ్పడింది చిత్రీకరణ, సాహిత్యం ఆరుద్ర. "నీ పడుచుదనం వలవలించి కందువ" అని మరెవరు వ్రాయగలరు. నవలా వాళ్ళిద్దో కూడా యంత చక్కటి వరదలు విసిరించి తన మనసు మనసుల్లా బిందెన ముంజులకు తోచుతుంది.

✱

అన్నపూర్ణావారి చిత్రంలో ఇ. వి. నరేష్, వాగ్దేవద్రావు.

“వా క ది” చా కి తొ కి చిత్రంలో కృష్ణకుమారి.

పురోగతి

మరేవంటి 1962 లో 1961 కన్నా మన బాల్కన్ మన రేకంట్ బయిస్కప్పులు ఎక్కువ తీకారు మనవాళ్ళు 1961 లో 297 ఏసీమాల మొత్తం తీకారు పోయినదానిలో 312 ఏసీమాల తీకారు ఇందులో బొంబాయి 119, కలకత్తా 47, మద్రాస్ 146 ఉన్నాయి అనే ఇందులో హిందీ 90 చిత్రాలు, తెలుగు 48, కన్నడం 60 చిత్రాలు ఉన్నాయని అంచనా అంటే మన తెలుగు కంటే మన అరవ చిత్రాల సంఖ్య ఎక్కువ అవుతుంది.

ఎదురీత

[కెండిలేరె నవల]

హిందీ సినిమాలో ఎదురీత వెండితెర నలమ గురించి పోయిన వారమే తెచ్చిము దీని రూప కల్పన (కీ ‘గెయిమ్’ వేకారు ఇందులో ఇంచు మించు అన్ని రేజీల్లోనూ ఆకర్షణీయంగా చిత్రీకరించి ప్రింట్ వేకారు. గుండ్ల రె (75 న ౭) రెండూ బాగున్నాయి.

కథా రచయితగా కూడా ఒక ‘స్టాటస్’ రావడం ముదానపాం ఆభిలంబిత స్థాయిని రెండు మెరెటు వ్యక్తిగతీకరణ: ఫీచర్ చిత్రాల కథా రచయితగా అయిపోయారు. అవార్డుకు చిత్రాలు చేరే ఆభిలంబిత తేడి స్క్రిబింగ్ 1౨ తేడి అని తెలుస్తోంది.

అవీ - ఇవీ - అన్నీ

మంజుల్ రేకంట్ యుద్ధం అంటే ఉత్సాహంగా ముందుకు వస్తారు. అవలు పీళ్ళు రక్తం బిందెల్ చేసినంత త్యాగం తరిమిస్తూ రాస్తూ వాళ్ళు చేయలేకపోయారేమో కూడా.

అయితే పీరి ప్రభుత్వ మంత్రులు కూడా యీ మెయింట్ ముందుకు వచ్చి చెప్పా, లారీల సంగ్రామం గురించి పీ సినిమా తీస్తానన్నవాళ్ళకి అది మంచి కథ అని హాస్తి అవుగా పెట్టుబడి యిచ్చాయి విల్లయించుకున్నారు.

విశిష్టమైన నటున

వాలెట్ అంటే మూడుసార్లు కాని గత వాలుగు సం॥ లుగా మద్రాసు పీరిం పొన్న సంఘంవారి అవార్డు పుచ్చుకుంటున్న (ఎక్స్ కాలి క్రి గుమ్మడి. ఈ కార్యక్రమ ఆర్గర్ ప్రతిభ అనువచనావారి ‘ఈడూ జోమా’లో ఉత్తమ స్థాయిలో మనం చూడగలమని రషన్ చాపినవారు అంటున్నారు. క్రి గుమ్మడి స్వయంప్రతిభ, అందుకు తోడుగా మంచి కలా తున్న గత వలుదు. ఈయన ఈ చిత్రంలోని పాత్రకు ఒక డివిజన్, విశిష్టతను చేకూర్చగల రచనలో సందేహ ముక్కురలేదు.

చైతన్యం

తైతన్యమూర్తి మహాపురుషుడు అయిన స్వీమి వివేకానందవి తీవ్రం ఆధారంగా రూపొందించిన చిత్రం “స్వీమి వివేకానంద” మ ప్రదర్శించే హక్కులు రామకృష్ణ సేవాసమితి “రీక్లి” వారు తీసుకువ్వారని, దీనిని స్కూల్స్ లోనూ, కాలేజీ లోనూ వేస్తారని వార్త. విజంగా యిది బుధవార్త. నమకటికీ బుద్ధజయంతి చేశారు, అది దండగ. ఈ వివేకానందవి గురించి మనం ఎంత ఎక్కువ తెలుసుకుంటే అంత ఒంటికి, మనసుకీ మంచిది. ప్రభుత్వం యీ చిత్రంమీద బాక్సు తీసేకారు. మంచివే చేశారు.

హిందీ చిత్రాలగురించి

పూలోంకి ఫేజ్ చిత్రానికి తొలిసారిగా రచయిత ఇందర్ రాత్ ఆనంద్ దర్శకత్వం వహిస్తున్నాడు.

ఈ చిత్రానికి మన క్రి అదిరామయణరావు నిర్మాత అయిన దీనికి సంగీతం యిస్తున్నారు. పాటలు చాలా బాగుంటాయని యిప్పుడే అనుకున్నా సవనం, అవక సీరాక చెందం. ఈమధ్య మద్రాసులో ఈ చిత్రం తాలాకు పోట్స్—అకోకకుమార్, సై జయంతీమాల మొదలగువారు ఉన్నవి తీశారు.

“నర్తకి” అనే చిత్రాన్ని ప్రఖ్యాత నిలిన్ దాస్ ఫార్మేచేకారని రోం మీదకు వదులూరని తెలుస్తోంది.

ఏనుగు 'తార'

ప్రెస్ - ఎడమ (పిఎ) థి 2 వైపు "జిర్నీ చిత్రంలో" ఒక ఏనుగును బిక్ చేసుకున్నారు. ప్రస్తుతం ఈ ఏనుగు డెమిస్ సర్క్యూల్లో ఉద్దేశ్యం చేస్తోంది ఈ చిత్రంలోని వాయిదా ఆశాపరేష్ డినితో ఈనెలకునే దాస్తే చేసింది

సాబ్ బోర్ ఆవాజ్

మిథోడ్ ముఖర్జీ దర్శకత్వాన సాబ్ అవుర్ ఆవాజ్" అనే చిత్రం బాబ్ డోర్ మూవీలు రా బిన్ మధ్య ఎడమలో జోరుగా పగుతుంది

"హాల్కి"లో రాజనులోదన.

కొత్త చిత్రం

శ్రీరాజా ప్రొడక్షన్స్ వారి నెం 2 చిత్రానికి ప్రారంభోత్సవం ఏంక్రాంతివాడు వాహినీలో చోరా ఏరు తీస్తున్న ఈ చిత్రానికి అధికం తమిళ చిత్రం "హాల్కి" మూల్" ఇందులో గుమ్మడి, జగ్గయ్య, రమణారెడ్డి, రాజశ్రీమోగాగు వారు నటించారు కానీ చక్క దర్శకుడు

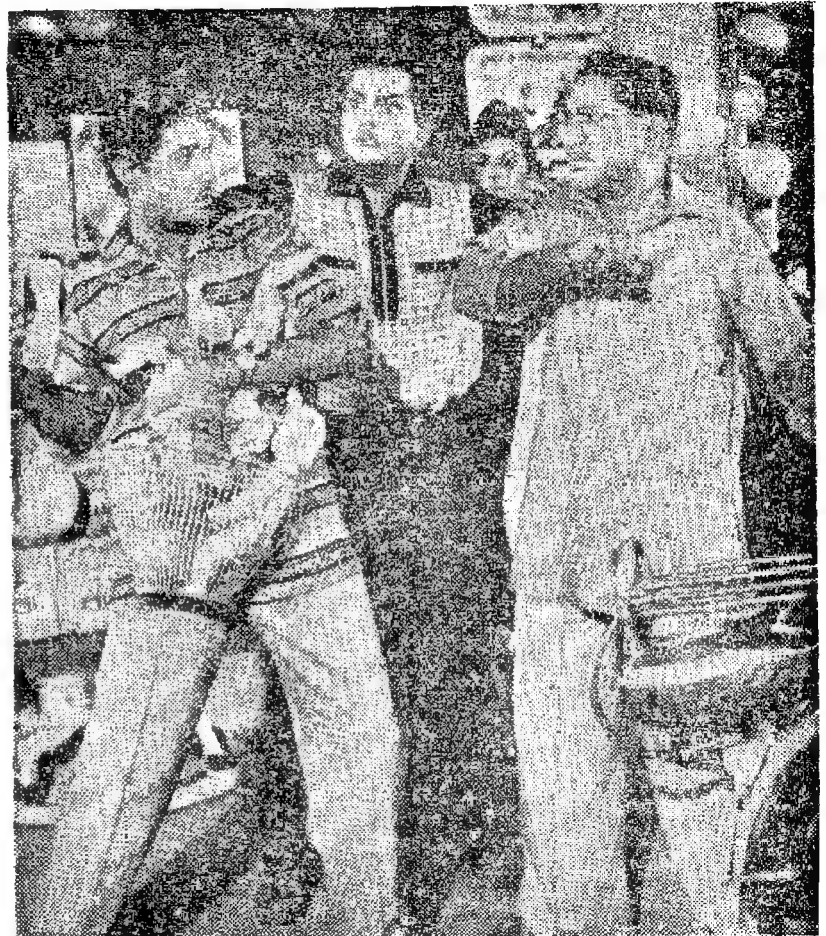
— పి కృష్ణానంద్.

'తెరమీద - తెరవెనుక'

కొత్త సినిమా శీరిక
ఎ ను ను చూడండి

"విజయనగర వీరపుత్రుడు"లో ఒక దృశ్యం

"హరిసత్వం" చిత్రంలో రేలంగి, పేకేటి, రాజనాని మొదలు వారు.

“ఎదురీత” సమీక్ష
“ఎదురీత” తో క్రిష్ణకుమారి, కాంతారావు.

“ముగింపు చెప్పకండి మా!”

నటీనటులు : కాంతారావు, రేలంగి, కృష్ణకుమారి, గిరిజ, పద్మావతి, రమణారెడ్డి, హేమలత, శారద మొదలగువారు. నిర్మాణం : ఎం. పి. పి. పిక్చర్స్, నిర్మాత ఎం. వి వేణు; దర్శకత్వం : బి. ఎన్. దాదాయణ, దామ : డి. ఎన్. గురుదత్తయ్య, సంగీతం మహాదేవ్, మాటలు : ఆశ్రేయ, పాటలు : ఆరుద్ర, ఆశ్రేయ.

డా. ఎల్. కథర్లం లిరిగింది అన్నవాడు గిరిజమే అయినా, అది విషయ ప్రేక్షకులు కొందరుంటారుగా వాళ్ళు అలాగే అచ్చం తెలుగువాడిలాగే ఎదురీతలా చూడక దానిల్ కథంతా అర్థం లిరిగింది అనొచ్చున మెదల బిదా! అనుము పీల్చే మున్నన కేలెనుకుని అవక 'బేషిగ్గా ఉంది అని బోలెడు సంతోషించ వస్తును కూడా క్రికేట్ కూడా హిచ్ కాకం మనకి ఉన్నారా దాతే ఆ హిచ్ కాకం మనకి లేదా ఒకట ఎందుకంటే హిచ్ కాకం ఎవరూ మొల తెల్లనక రావొద్దని రా వున్నది దబాయీస్తాడు శైగా ముగింపు చెప్పొద్ద అని ఒప్పు కూడా పెట్టించ కుప్పంత వాంగమానేస్తాడు కాని ము వాళ్ళ ఎదురీతతో అలా చెయ్యలేదు అనలు కథ పిమిటి అంటే అవసరం ఆ కృష్ణ అనే కోటి క్షురుడు (కాంతారావు) బలరాముడనే బిడ్డ కోటి క్షురునికి (రేలంగి) గుణం మనమని వో హితం చెప్ప బోతే ఆ బిడ్డ కోటి క్షురుడు ధనం గొప్పదని యో 'ధర్మగుణ సిద్ధి' వో గుణమానం చెప్తాడు అయిన గుణం పొప్పదనే కృష్ణుడూ, ధనం ప్రధానమనే బల రాముడూ బద్ధిరూ ఎదురీత అంతా అయ్యాక గిరిజమే ఒకప్పు కొదవి ఒకరు రెండు వేసు

కువి పరస్పరం మెచ్చుకుంటారు. దాంతో ధనం గుణం ఈ రెంటికీ దోస్తీ మంచిదని ప్రేక్షకులకు అనిపిస్తుంది. బలరాంతో వాగ్వివాదం జరిపి సింగ పూర్ మంచి గుణవంతుడైన “కృష్ణ” ఇంటికీ రాగానే “బలరాం” అతని అన్నవంతు దిగిమింగి, అక్కడ తల్లి చెల్లెళ్ళంతో సహా రోడ్లపాలు చేస్తాడు. ఇదే అదనుగా అంతవరకూ కోటి క్షురుడు కదా అని కృష్ణ మేనమామ బన వో “కామల దాసు” కోటాయ (రమణారెడ్డి) తన పెద్ద కూతురిని (క్రిష్ణకుమారి) కృష్ణ కిస్తానని, యిప్పుడు ఆ ధనం కాస్తా పోయిందని మెదబట్టి

గంటివంత మి చేస్తాడు—హనం! క్రిష్ణ తో దైవ ప్యక్షరీతోనే (బలరాం అధీనంలో ఉండగా) ఎవరో చేరి ‘చిట్టి’ (గిరిజ) అనే తోటి కూలీతో ఒక “మిస్టరీ” స్నేహం చేస్తాడు. అయితే చివరికి యీ చిట్టి, బలరాం పంపిన మూలగా బలరాం గొప్ప పందేదాతగా, కోటయ్య వోళ్ళి పెరిచా గుంవాడిగా, తేలిపోతారు. కోటాయ పెద్ద కూతురినీ కృష్ణ, చిట్టాకూతురు (శారద)ను, దానాలో అన్న గెల్లకున్న మరో మేనల్లుడు (పద్మావతి) పెళ్లి చేసుకుంటారు. అప్పటిలో నచ్చిన అల్లుళ్ళను నమ్మకంగా చూసుకుని, కామలదాసు కోటయ్య జనాంతికంగా (ఉత్పత్తి) రెండు వేసుకుంటాడు. ముగింపు చెప్పొద్దని ఎవరూ అదగలేదు గనుక రెప్పేశాం గాని అనలు యిందులో ‘పింట్’ పాత్ర వేలం స్వార్థరహితమైన గొప్ప పాత్ర అని ప్రేక్షకులకు తెలిసిపోతేనే మంచిది..

చిత్రంలో కొన్ని మంచి పాటలు, వాటి బాల్ డోర్ చిత్రీకరణం, యింపుమించు పాటలంతా సుదీర్ఘంగా ఉండే డైలాగులూ, వీటికి తోడుగా, పుష్కలంగా హాస్యం ఉన్నాయి. అనలు కథకు అతిహాసయనా కత్తి మందుల తయారీ మీద, ముష్టి వృత్తిగా పరిణమించిన తీరు మీదా, వ్యాపారుల అవినీతి గురించి, అక్కడక్కడ జోప్పించి నల్లినేటాలు బాగానే ఉన్నాయి. పద్మావతిం హాస్యం ఒకటి రెండుచోట్ల తప్పచి రుచులకటా రాలా బాగా ఉంది. ఈస్టియిని విగ్రహంలో విలకడగా చేసుకొని “అతి” గా పోకండా ఉంటే ఈ నటునికి బంగారు బమ్మెత్తు ఉండొచ్చును. ఇది చిత్రంలో ప్రధాన మైన పాత్ర ధరించిన రేలంగి నటననూ, కథ వాయుకుని తల్లిగా నటించిన హేమలత నటననూ, ప్రత్యేకంగా పేర్కొనాలి. శారద ఉచ్చారణకు శ్రద్ధ మోస్తే మంచిది. హీరోగా కాంతారావు నటన ప్రశంసనీయంగా ఉన్నది. సుదీర్ఘమైన డైలాగులను చెప్పినప్పుడు కూడా క్రద్దగా, మెళకువగా చెప్పిన తీరు, అయితే సామర్థ్యానికి ఒక తార్కాణం. దర్శకత్వం, పాటలు వాటి బాణీలు వాయ యిత్వాది అన్న సామాన్యంగా ఉన్నా, నరసి బాగా ఎంటర్టైన్ మెంట్ గల చిత్రంగా రూపొందింది “ఎదురీత.”

—పి కృష్ణచంద్ ★

వచ్చేవారమే!

“మరువలేని మనిషి”

బొంబాయి సినిమాతార

ఆషాపరేక్

రచన

జ రి గి న క థ

దుర్గావసాద్, విశ్వేశ్వరరావు కుమారుడు, భార్య అనసూయమ్మను హింసిస్తూ ఉంటాడు. దుర్గావసాద్ కుమార్తె శ్రీదేవి జగన్నాథం వద్ద సంగీతం నేర్చుకుంటూ ఉంటుంది. వంశపు కుటుంబీకుడే అయినా దుర్గావసాద్ పిల్లలను, భార్యను ఉపేక్షించి, త్రాగుతూ, స్త్రీలంతటా అందడతాడు. ఒకనాడు అనసూయమ్మను పొడిచి గాయంచేసి వెళ్లిపోతాడు.

6

శ్రీదేవి కోనా కుర్రాబ్బాయిలా వచ్చి మరద్రమ్మ దగ్గర శిల్పిరింపులూ, కుట్టడం కుంటూ ఉండేది. వేలు ఆమెతో ఏదో ఒక అవకాశం

గాయం మానాక, విశ్వేశ్వరరావుగారి విధవవృద్ధులెల్లా, మధుద్రమ్మ అనే ఆమెను శ్రీదేవికి అత్తయ్య అని పరిచయం చేసింది. ఆమె భర్త చనిపోయి రెండు వెంకైంది. ఆర్యాపురంలో ఆమెకు యిల్లావుంది అక్కడ శ్రీదేవికి ఆమె మరది వేలుతో పరిచయమై, అతనంటే ఆకర్షణ ఏర్పడుతుంది. శ్రీదేవికి, కృమం, సావిత్రి అనేవారు అత్తీయ్యలారా. కాలేజీ విద్యార్థిని నరిచి వేలుని ప్రేమిస్తుంది.

శిల్పింతుకొని మాట్లాడుతూండేవాడు శ్రీదేవి హృదయంలో వేలుకు ఒక కుమ్మరినానం ఏర్పడింది. అతనంటే ఒక రకమైన ఖడ్గం కూడా ఏర్పడింది. కానీ, ఆమె దృష్టిలో తన ఆకయాంబు లీర్చేవాడుగా గానీ, తన అదర్శంకు తగినవాడుగా గానీ అతను

కన్యించలేదు సహజంగా ఆమె వ్యక్తులలోని మంచి బుద్ధివీ, త్యాగావీ, ఉపకార గుణాన్నీ ప్రేమిస్తుంది. వేలుతో అటువంటి గుణాలేమీ ఆమెకు కన్పించలేదు ముఖ్యంగా అతను బద్ధ క్షుడూ, స్వార్థపరుడూ అతను చిన్న పని కూడా తను చేసుకోకుండా ఎవరైనా చేసేపేటే సంతోషిస్తాడు మధుద్రమ్మకు విషయంలో కూడా అతనివల్ల పొయిందేదు. కానీ, తన వస్త్రీలూ, వస్త్రపులూ కుట్రగా ఉంచుకుంటాడు. ఎప్పుడూ వరదగా నవ్వుతూ, మాట్లాడతాడు. అతనితో ఎంతసేపు మాట్లాడినా విసుగుపించదు. అందువల్ల ప్లేహతుడుగా అతను శ్రీదేవికి చాలా దుర్గతు నచ్చాడు అంతేకాకుండా అతను తనమీద ఎంతో శ్రద్ధ చూపిస్తున్నాడు. అతని మాటలూ, చేష్టలూ 36- పేజీ చూడండి

పద్మకర్పూర

వి.జి.ఆర్.అంజనేయ

“ఏంరా! మరి మీ ఉద్దేశం
మేటి?” ముగ్గురి ముఖాలపై
చదవాలని ప్రయత్నించాడు
సుబ్బన్న.

పెద్దవాడు వెంకటరత్నం అందు
కున్నాడు “మానయ్యా! నిజమే
నాయం గాదు. పెద్దోడికి పెళ్ళి
కాకుండా, చిన్నోడికి పెళ్ళిచేసేస్తే
అంతా ఏవంటారు చెప్పి పెద్దోడికి
లేబోనని వంశాలు తగిలించరూ
అంతా?? ముందే చిన్నోడికి
పెళ్ళిండు కయ్యిందీ?” అని అడిగి

మూడుముగ్గుల వెయ్యినితూరా ఈ
జన్మంలో?”

“అదంతా నా కుమారం అలాంటిది లేవు
పిచ్చికి మాటా పెట్టండి! లేవు మర్నాడు కొమార
డు పోల్లావున్నాడు.” సుబ్బన్నలేచి, తోడు
పెట్టిపోయాడు. తలుపు చాటువచ్చి లక్ష్మి
అలా కళ్ళకి కుప్పిరివేసింది కానీట్లో బిందె నేను
కుప్పి నూతిపే పెట్టిపోయాడు

జూపంగా ముగ్గురు అన్నయ్యలూలేచి ఇంటి
కి వెళ్ళి వెళ్ళి వెళ్ళి రామునికి పెళ్ళి చెయ్యడ
మేనా.....?” అన్నగార్లుమరిమోస్తూ సుబ్బన్న
బాధగా ప్రశించాడు.

జవాబుగా రత్నయ్య, “ఈ...” అని
మాత్రం అవగతిగిడు.

“అవును సుబ్బన్నకి వెయ్యిఅచ్చి రామునికి
పెళ్ళి జేసేస్తే... గంగరాజువే వెయ్యిరా? రాములు
కోపం సుబ్బన్న కూతురుండవేగా వెయ్యిరూపాయ
అలా గంగరాజుకి పెళ్ళి ప్రయత్నాలు చేస్తున్నది.
సుబ్బన్న ఇంతటి వికారంలేనా? ఏదో వెంట
అను నోటితోన “రామునికి పెళ్ళి గంగరాజు
కయ్యవలకూ వెయ్యం” అనినంది, వెంట తను
మీదేరుద్ది, కూతుర్ని మరొకళ్ళ కివ్వాలనుకుంటు
న్నాడా? మనసంటూ ఉన్నవాడు చేసే వేరే ఇది?
కాదు డబ్బు కావాలిన్నాడు వాడికి కాసులు
తూసి ఊసులు మార్చేరకం వాడు ఇప్పుడు
తనువెళ్ళిరలేవు. అందుకే అంత అలుపయ్యింది
“సుబ్బన్నా! రాములు ఏ అల్లడోతాడని

మాటియూ!... మాటియూ” అయ్యావంగా
అరువుగా వెళ్ళుచేడు నారాయణుడు మరణియ్య
మీదినుంచి.

“అలాగేదానా! రాములు నా అల్లుడు వరా!”
వేతిలో వెయ్యివేసి మరి వెళ్ళిడు సుబ్బన్న.

తండ్రిగారే కూర్చున్న రాములు చేరిన ఆ చేతిలో
పెట్టి, అయ్యావంగా, అవందంగా ఊసిని పోసి
కొన్నాడు నారాయణుడు “ఒకే సుబ్బన్నా! నా కి
అంతకానిలేదురా ఈ బాధతో.” ఊరి పచ్చి
పోతే బాధుండీదామ” అన్నాడు బాధగా.

ఆ మర్నాడే ఆ కుమార్తెగారిని గుంటుకొని
మన్నది

ఆ సుబ్బన్నేనా మీరు.. కాదు.....వాడికి ఏదీ
పదిపావేళ్ళ దూరం అడికి మాయా మర్నంతే...
ఏదీ అయ్యేకాదు మరెన్నో తెలుసు అప్పటికే, ఇప్పు
టికే ఇంతో అంతో లేదా రావచ్చింది. వెయ్యివల్ల
రూపాయలు పోస తనూ, సుబ్బన్నా పెళ్ళిళ్ళ చేసు
కున్నారు. పెళ్ళికొనోళ్ళలో గంగయ్యని ఏదీవి
సుబ్బన్న అప్పుడే చిన్నోడు రాములు పెళ్ళికొనా
అంటున్నాడు. దానికోసం వెయ్యి రూపాయలు
ఇప్పుకొన్నంటున్నాడు. దేవోయిందో, మరో
వారానికల్లా లక్ష్మి మరొకళ్ళ కోడల్లేతుంది.
అంతేనా?.. జరగవలసినదేనా ఉన్నా మరి..
రాములు పెళ్ళి చేసేస్తే... ఉహా! గంగరాజువే
వెయ్యాలిమందే వాడి పెళ్ళి జరగాలి! పెద్దంటోల్లు
పెళ్ళికూతుర్ని దబ్బియ్యమంటారు లేనోళ్ళ పెళ్ళి
కూతురుకే ఎదురిచ్చుకోడం రివాజ దబ్బిచ్చుకో
స్తే కాస్త కలరాల్లే పిల్లని తన్నుకుపోతారు.
31వ పేజీ చూడండి

దైవజ్ఞ పాతూరి శ్రీరామమూర్తి

1-2-1963 శుక్రవారము మొదలు
7-2-1963 గురువారము వరకు
మేషం

(అక్విని, భరణి, కృత్తిక 1 పా)

ఈవారం మీ గ్రహస్థితి శుభవ్రదంగా యున్నది. బాహ్య విషయాలలో మంచిపేరు సంపాదించుకొనగల సమయం రికరకా సమస్యలు స్వబుద్ధితో యోచించి, సమయానుకూలంగా పరిష్కరించుకొనగలుగుతారు ఒకరిద్దరు స్నేహితులు మీతో తీవ్రంగా వాదించటానికి పూనుకుంటారు కోర్కె, కచేరీలో పరిస్థితులు అకౌజనకంగా ఉంటుంది ధనం విషయంలో నిర్లక్ష్యంగాను, ధారాళంగాను ప్రవర్తించటంవల్ల ఈ సమయంలో శ్రమేవదలసి వస్తుంది కావలసిన హంగులు సమకూర్చుకొనకుండా తొందరపడి ఏ కార్యము ప్రారంభించ తగిన సమయంకాదు 1, 2 తేదీలలో బంధువుల రాళ్ళ ఉత్సాహ వార్తలు

వృషభం:

(కృత్తిక 2, 3, 4 పా, రోహిణి, మృగశిర 1, 2 పా.)

ప్రస్తుతం మీ మానసికస్థితిలో దైర్యము, ఒకవిధంగా పట్టుదల పెరుగుతవి అననరమునుకు తగినట్లు ఏ కార్యం, సాధించటానికై వా విధంగా బలబడగలుగుతారు. బంధువులవద్దనుంచి శుభ వార్తలు వస్తున్నవి. ఎడటివారి అభిప్రాయాన్ని గ్రహించి వడమకొగలుగుతారు మీ క్రింద పనిచేసే వారితో చిన్న చిన్న పేటీలు అరంభం కావచ్చు. పెద్ద మొత్తాలుగా ధనంవచ్చి కూడా ఖర్చుల చూపిస్తూ మోయలేని కారణాలు ఏర్పడగలవు క్షయవిషయాలకన్నా, ఇతరులకు సంబంధించిన కార్యభారం అధికం విద్యా విషయంలో మీ కృషి చక్కగా సాగుతుంది ప్రస్తావు, అలంకారాలు మొదలయినవికంటారు. 2, 3 తేదీలలో శుభ కార్యాలు, వృత్తిలో గౌరవం.

మిథునం:

(మృగశిర 3, 4 పా, ఆర్ద్ర, పునర్వసు 1, 2, 3 పా.)

“దీపం ఉండగానే ఇల్లు, చక్కపెట్టుకొన కలయు”వనే విషయం మరచిపోవద్దు. ఇతరుల

మాయమనస్సు మోసపోతూ పోయేది. కృషి పారంగంలో తాగిత్తగా అలోచించటం అనవసరం. వృత్తిలో అధికారుల ఆదరాభిమానాలు లభిస్తవి. మీ పట్టుదలవల్ల కార్యం సాధించుకొని బయట వడగలుగుతారు ఇతరుల సమస్యలో శోభం కలిగించుకుని బాధపడతారు ధనాదాయం మామూలుగా ఉంటుంది దైవ కార్యములయందుగాని, శుభకార్యములయందుగాని ఆటంకాలు ఉండవు కాని, ఉత్సాహం కనుపించదు కుటుంబంలో, చిన్న చిన్న పేటీలు, అవారోగ్యాలు మనస్సును కలవరపెడు తూ ఉంటుంది 3, 4 తేదీలలో ధనవ్యయం, సంతోష వార్తలు.

కర్కాటకం:

(పునర్వసు 4 పా, పుష్యమి, ఆశ్లేష.)

ఈవారం అనేక సందర్భాలలో ఒక అడుగు వెనుకకు ఉండటం అవసరం అవుతుంది వృత్తి, వ్యాపారాలలో ఇంతకుముందు కలిగిన దిక్కులు, ఆదుర్దా క్రమంగా తగ్గుతవి నిదానంగా సహాయం చేయగల సమస్యలు లభిస్తారు సంఘ కార్యాలలో ఉత్సాహంకొలది ఏ విషయం మాట్లాడినప్పటికీ

గ్రహస్థితి

కర్కాటకంలో, అంగారక, రాహువులు, ధనుస్సులో బుధ, శుక్రులు, మకరంలో మార్క, శని, కేతువులు, కుంభంలో గురువు, మేష, వృషభ, మిథున, కర్కాటకాలలో చంద్రుడు

భారం మీమీదనే వడుతుంది, అరోగ్యం విషయంలో ఇంతకుముందుకన్నా మేలుగా ఉంటుంది క్షుణ్ణం విషయాలలో ప్రోత్సాహకరమైన సూచనలు కనుపిస్తవి అకస్మాత్తుగా ధనం అర్జించగలమునుకొనే ప్రయత్నాలు అనుకూలించవు వారాంతంలో శుభవార్తలు తెలుస్తవి త్రిప్పలు అధికం కావచ్చు 4, 5 తేదీలలో మిత్రులవలన కార్యానుకూలత, ప్రయోజనాలు

సింహం:

(మఖ, పుబ్బ, శుక్ర 1 పా.)

ఫలితంకోసం ఎదురుచూడకుండా మీ కర్తవ్యాన్ని నెరవేర్చుకుంటారు మనోవిబ్ధరం బాగుంటుంది ఏ విషయంలోను స్వలిరేకం ఉండదు నిదానంగా ఫలితం పొందగలుగుతారు కుటుంబంలో శుభకార్యాలు జరుగుతవి ఈ సమయంలో మీ ధనం ఉపయోగకరంగా వినియోగించగలుగుతారు అధికారుల విషయంలో బహుముఖతంగా ప్రవర్తించవలసి ఉంటుంది ప్రయోజనాలు మఖ ప్రదంగా జరుగుతవి అవార విహారంలో వచ్చే మార్పులు, శ్రమకరంగా ఉంటుంది ముందు తాగిత్త అవసరం, 5, 6 తేదీలలో దైవకార్యాలు, మిత్ర లాభం.

ఈ వారము ధరలు

బంగారుధర గతవారం మాదిరిగానే ఉంటుంది 5, 6 తేదీలలో కొంత తగ్గి, 7 నుంచి స్వల్పంగా తేజీ కనుపించవచ్చు వెండిధర ముందు పెరిగి, వారం రెండవ భాగంలో మందీ వస్తుంది నూలు ధర అకస్మాత్తుగా తగ్గుతుంది. వేరుశనగ వచ్చు ధర నిలకడగా ఉంటుంది నూవులలో ధర మందీ అక్షణం కనుపిస్తుంది

కన్య:

(శుక్ర 2, 3, 4 పా, మాఘ, చిత్త 1, 2 పా)

అన్ని విధాలా మంచి సమయం ధనాదాయ పెరుగుతుంది రాజకీయాలు మొదలయిన వియాలలో కార్యానుకూలత, గౌరవము కలుగుతూ, కుటుంబంలో సంతోషదాయకంగా ఉంటుంది వెలుగల వస్తువులు కొంటారు తరుచు పదిమంది సంబంధించిన వసులు సైన్ మేనుకొంటు, రరకాల వ్యక్తులతో పరిచయం చేసుకొంటు ఉంటార ఇతరులవద్దనుంచి రావలసిన వస్తువులకాని ధనంకాని ఇబ్బంది పడకుండా లభిస్తవి తలుప తలంపుగా ఆందోళనకరమైన వార్తలు తెలుస్తవి కాని, ప్రత్యక్షంగా చిక్కులు ఏమీ ఉండవు 6, తేదీలలో అదాయలాభం, సేవలతో వివాదాలు.

తుల:

(చిత్త 3, 4 పాదాలు, స్వాతి, బిశాఖ, 1, 2, 3 పాదాలు)

అదాయం ఇక్కడ ఖర్చులు అధికం ఇంతకు ముందు సులభంగా జరుపుతున్న వసులు కూడ ఈ సమయంలో విసుగుదలను కలిగిస్తవి క్రొత్త మార్గాలలో అదాయపుద్ధి ప్రయత్నాలు చేస్తారు ఇతరుల మాటలను అనుసరించటంవల్ల కొన్ని చిక్కులను ఎదుర్కొనవలసి వస్తుంది బంధు మిత్రులలో మంచి పేరు లభిస్తుంది అధికారులతో స్నేహం లభిస్తుంది కాని, ప్రత్యక్షంగా ప్రయోజనం ఉంటుంది అనుకోవద్దు, మాటుల నందర్బంలో మీవద్దకుంచి రహస్యాలు గ్రహించేవారు ఉంటారు ముందు తాగిత్తలో ఉండటం అవసరం వృత్తిలో మౌలికకల్పన, పరిమిత్యం అనే విషయం గుర్తుంచుకొనండి. అలోచన లేకుండా ముందు దుబా చేయటంవల్ల తరువాత చిక్కుపడతారు

వృశ్చికం:

(బిశాఖ 4-వ పాదం, అనూరాధ, కేయ.)

కార్యం ఎవరచేతిమీదగా జరిగినా మీమీద ఉప్పులువంటి భారం తొలగుతుంది పెత్తనంకోసం ప్రాకులాడతగిన సమయంకాదు దైవానుగ్రహ వల్ల మాటు దక్కింకుకంటారు వృత్తి, వ్యాపారాలలో విశేషంగా ధనం పెట్టవలసిన అవసరం కలుగుతుంది. సాధారణంగా మీ ప్రవర్తనలు, కనులు విడలిపోతవి వాస్తవమంటా పిగి

గలుగివారు. తలవని తలంపుగా తిభవారలు తెలుస్తవి. ధన విషయంలో కలిగే పత్తిడిని చల్లగా నమర్చించుకొంటారు. కొన్ని సమయాలలో వితరణ లేకుండా ఖర్చు చేయటం జరుగుచున్నది. విద్యా సాహిత్య రంగాలలో మనస్సు ధారాళంగా సాగే సమయం. 6, 7 తేదీలలో శ్రమ, మాటల పోటీలు.

ధనుస్సు :

(మాట, పూర్వాషాఢ, ఉత్తరాషాఢ 1 వా.)

కాని పని ఏదీ ఉండదు. అయితే ఒకటికి రెండుగా ప్రయత్నించటం అవసరం. విశాస, వివేద కార్యాలలో పాల్గొంటారు. వృత్తిలో శ్రమ సూచనలు కనుపిస్తున్నా, వీలున్నంతలో మన శ్యాంతిని కల్పించు కొనగలుగుతారు. కుటుంబంలో మీ జాగ్రత్త వల్ల దుబారా తగ్గుతుంది. నౌకరులు మొదలయిన వారితో వచ్చే పేదరిక చల్లగా నర్దుబాలు చేసు కొనటం అవసరం. విలువగల వస్తువులు సోయే అవకాశాలున్నవి. బంధువులవద్దనుంచి కలవారల్ని గాని, కష్టవారల్నిగాని తెలుస్తవి. సాధారణంగా విష్ణురంగ మాట్లాడి, మిమ్ములను వాస్తవం చేశా సమయంలో కొంతమందికి సరదాగా ఉంటుంది. 5, 6 తేదీలలో కార్యసిద్ధి, ఇష్టసమస్తప్రీతి, మిత్రలాభం.

మకరం :

(ఉత్తరాషాఢ 2, 3, 4 వా. 1 శ్రావణం, ధనిష్ఠ, 1, 2 వా.)

పనులు కష్టసాధ్యంగా కుమిలిచే సమయం మధ్య మధ్య పెద్ద మనుష్యులవల్ల గౌరవప్రదంగా జరిగే అటంకాలు కూడా వస్తుంటుంది. ముందు చెప్పిన మాటను సమర్థించుకొనటం ఎలాగో జరుగుతుంది. లోగడ ఆశ వదులుకున్న పనులు తలవని తలంపుగానే నెరవేరుతవి. బంధువులవల్ల సహాయం పొందగలుగుతారు. విరివిగా ధనం ఉపయోగించి పనులు నెరవేర్చుకోవలసి ఉంటుంది. వృత్తి, ఉద్యోగాలకు సంబంధించిన క్రితవారల్ని లాభదాయకంగా తెలుస్తవి. ప్రయాణాలు చేయవలయుననుకొంటారు. కాని, చేయలేకపోతారు. అత్యయితో స్పర్ధలు రావటంవల్ల మమలలో నిరుత్సాహం ఏర్పడుతుంది. 5, 6 తేదీలలో ధనలాభం, అసౌఖ్యం.

కుంభం :

(ధనిష్ఠ 3, 4 వా, శిశిరపంచమ, శ్రా. భాద్ర 1, 2, 3 వా.)

కుటుంబ, ఆర్థిక విషయాలలో సంతోషకరమైన సమయం. పెద్ద మొత్తాలు దబ్బు చేతిలో మెదులుతు ఉంటుంది. మంచి మనుష్యుల సాంగత్యం లభిస్తుంది. సంపంకో పేరు, ప్రతిష్ఠలు బాగుంటుంది. మీ చాకచక్యంవల్ల శ్రమలోనే ముఖ సంతోషం పొందగలుగుతారు. కోర్కె కచేరిలో ఆశ

వదులుకున్న పనులు చాలా హాయిగా పూర్తి కాగల సూచనలున్నవి. ఇతరుల నిష్కర ప్రసంగాలను తేల్చి పెట్టుకోవద్దు. ఒకరిని సంభోధించేటప్పుడు నిమిత్తం శ్రమ, ఖర్చులు పెంచుకొంటూ ఉంటారు. అందువల్ల మీ స్వంత కార్యక్రమాలకు కొంత అటంకం ఏర్పడవచ్చు. విద్యార్థులకు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటుంది. 4, 5 తేదీలలో పదిమందిలో గౌరవం, పట్టుదలతో కార్యానుకూలత.

మీనం :

(శ్రా. భాద్ర 4 వా, ఉ. భాద్ర, శిశిర.)

వృత్తిలో లాభదాయకమైన సమయం. ఎడటి వారి మాటలలో కొంత ధీమాతో గోచరిస్తుంది. క్రియలో మీకు అనుకూలంగా ఉంటుంది. ఆదాయం పెరుగుతుంది. పిల్లల ఆరోగ్యం మాత్రం జాగ్రత్తగా చూసుకోవాలి. అప్పుడప్పుడు విలువైన వార్తలవల్ల ముందు ముందు మీ బాధ్యతలను ఎలా నిర్వహించగలమనే ఆదుర్దా కలుగుతుంది. కాని, యధార్థంగా అవకాశం జరుగుదు. ఇతరుల చేతికిపోయిన వస్తువులు తిరిగి రావటం కష్టం అవుతుంది. పని, ముందు నెనుకలు ఆలోచించకుండా న్యాపార సంబంధమైన పనులలో శక్తికిపించిన పెట్టుబడులను పెట్టుటానికి పూనుకోవద్దు. కీర్తి దాయకమైన సమయం. అయితే మంచి మాటలతో భారం తప్పించుకొనండి. 3, 4 తేదీలలో తిభవారలు, ప్రయాణాలు.

దబ్బులేనోడికి పెళ్లి కావడం.....కుక్కతోక నిలువనడం ఒక్కటే వచ్చే అవకాశాన్ని జాగ్రత్తగా చూస్తున్నాడని సామాన్యమేమీ కాదు"

దాదాపు పెద్దాల్లిద్దరి ఆలోచనల పారాంశం ఒక్కటే—అదే పైడి. వెనకనే గంగరాజు నడుస్తున్నాడు.

"నన్ను విడిచి రాములుకే ముందు పెళ్లి పేసేత్తానంటాడంటే నుబ్బున్నా? మరో రెండేళ్లు విలవ కూడదూ! అల్లి వయస్సే మళ్ళిపోయిందని వీడికా ఆదుర్దా?..... 'చిన్నది కేందుకయ్యిందీ ఆ కన్నకుండా పెళ్లి?' అని ఎవరయినా అడిగితే ఊ.....అడిగితే.....పోనీ వాడి పెళ్లికి రెండేళ్లు నాయిదానయినానేస్తే.....నుబ్బున్నా వాయిదానేసే రకం?.....నా గురించి రాములు పెళ్లి కూడా అగవల్సిందేనా? కాళ్ళ బేరం తమలాట్లోకి కాశిలోనేగాదు, స్వర్గంలో కూడా దొరకదు. ఏం జెయ్యాలి.....మరి?....." గంగరాజు ఆలోచనల కిద తంటూ అవుపించతా.....నుడిగారిలో తూరీగలా అతని మనస్సు కొట్టుమిట్టాడిపోయింది. ఆ నుడిగారి ఏ తరం జీరుస్తుందో!

అల్లం త దూరాన్ని ఆగిన లారీ కదిలేలాగా వరుగుతున్నా పెళ్లి కేక్కేళాడు. లారీ ఎగుమతి దిగుమతి బంటా కతడు నాయకుడు. మరో అర్ధగంటకి వెంకటరత్నం "హేయ్" అని అడలించుకుంటూ, బండిని అడ్డేకోసం తోలుకుపోయాడు.

సాం బిందెలలో నుబ్బారావు వగుర్చుకుంటూ పైకిలు తొక్కుకెళ్ళిపోయాడు.

సాంలలో మూతాలో పాటలు ముందు పాడుతూ రాములు చెరుకు నలుకుతున్నాడు. మంచిత్ర అంది

వ ధు క ట్టు

29 -వ పేజీ తిరునాడు

నవుడు మొదటి కణుపు నరికి నముల్లున్నాడు.

"ఏమే! లచ్చిమీ అన్నం తిందుగాని రానే!" వంటంటోలించి శిష్యుడు కేకపెట్టింది. కాసేపటి వరకూ బదులు రాకపోయ్యేసరికి ఏషిగి, అదేకే రెట్టేపు వ్వరంతో రెట్టించింది.

వచ్చు కూర్చుని వాల్స మెతుకులు కెలికి, లోపలికి పోయింది లక్ష్మి. ఒక్కక్షణం రెప్పలు తాటించి తిరిగి అన్నం తింటుంటే తీవ్రమయ్యాడు చంద్రయ్య. కూరముక్కలకి చిన్నపిల్లలు ముగ్గురూ అన్నం పల్లే కాద గదదీడ చేస్తున్నారు.

"ఒరేయ్ అన్నయ్యా! అన్నకే....పెళ్లింతా!" నీకు తెలుసురా? అన్నట్లు అన్నగారి వాసటిని పై కెత్తి మరీ చెప్పాడు. చంద్రయ్యకి పులమారింది. ఆ కోపంతో తమ్ముడి వెలిస రెండు మొట్టి, వాడు గుక్కపట్టేలాగా తను గుక్క తెలుపుకుని, కళ్ళ తాటించి, "ఏమిటి?" అన్నాడు. "నేం..... చెప్పును" రాగాలు తీసుకుంటూ వాడు తల్లిచాటుకు వరుగిల్లేడు.

"ఏం పేమ్మా! ఆడంటున్నది?"

"....."

"ఏమ్మా! ఏంటి జెప్పన్?"

"ఏమిలేదు....."

"లచ్చికి చెల్లా?"

"....."

"ఏమ్మా!"

"అడి ముఖం.....అడికేం తెలుసూ....." శిష్యుడు కుర్రాడి చంకవేసుకుని బయటికి పోయింది.

విషయం తెలిసరకు విషయం గోప్యంగా ఉండాలని భార్య భర్త తిద్దరూ ముందే అనుకున్నారు. చంద్రయ్య కొంచెం సేపు నిరుత్సాహుడయ్యాడు. తుండు భుజాన్నేసుకుని, బయటికిపోతూ లక్ష్మినిచూసి, మంచానికి దగ్గంగా వెళ్ళాడు. "లచ్చిమీ!" అంటూ వెళ్లి తల నిమిరేడు. "ఒంటా బాగులేదామ్మా!" అని వరామర్చించాడు.

"ఉహూ!" తల అడ్డంగా తిప్పింది లక్ష్మి. బుట్టు తీసుకుని శిష్యుడు వెళ్ళాడు తేవదానికి కొట్టుకే వెళ్ళిపోయింది. చంద్రయ్య బరువుగా ఆడుగు వేసుకుంటూ బయటికి వెళ్ళిపోయాడు.

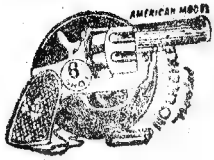
"అన్నయ్యా!" లక్ష్మి బాధగా అన్నగారి పిలిచింది.

"ఏమ్మా!" తల నిమిరుతూ, "నాతో చెప్పన్" అన్నాడు.

కాసేపటివరకూ మానంగా ఉండుకుని, "ఏమిలేదు" అంది. అయితే కప్పిరాపుకోడం చేతకాలేదామెకు. కాస్తేపు సమదాయించి బయటికి వెళ్ళిపోయాడు చంద్రయ్య.

తన శిష్యుల రేపల్లకి తనని నమర్చించదానికి ప్రయత్నాలు పాగుతూంటే లక్ష్మి కేకాడు, ఎవరికీ మనసు మనస్సులో ఉండదు. నిన్నటి సంభాషణ విప్లవకారక అమెన ఏదో తెలియని బాధ చెబు ముట్టింది.

రాములు కీ విషయాలేం తెలియన్. చచ్చి ముంతల తేవదానికి ఇంటికివస్తూ, ఒక ముంత

ఉచితము

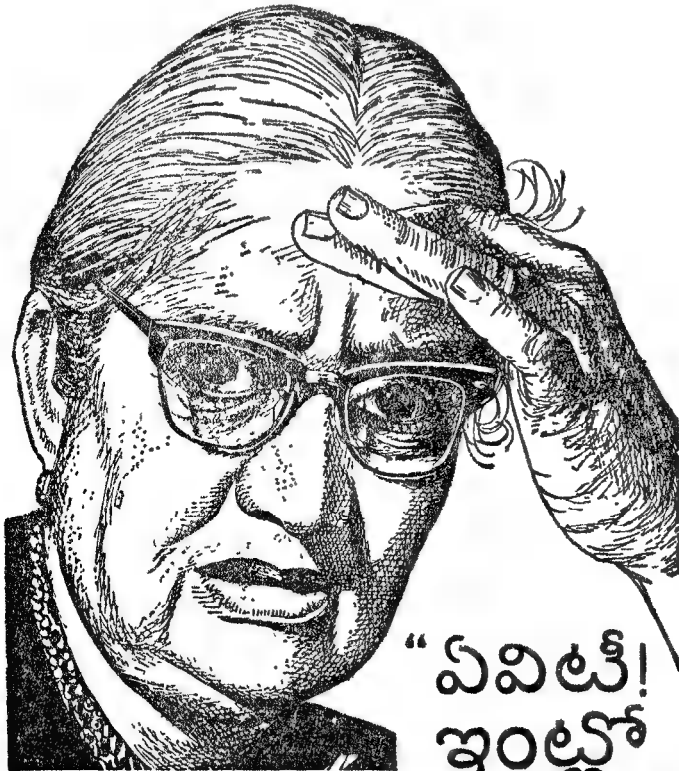
ఉచితము

సెన్సు అక్కరలేదు. అమెరికన్ మోడల్ 6 పాల్ రిపీటర్ డయల్
గ్రెగరీ క్రూరమృగముల మొట్టమొదటి రక్షణ పీకెడిక్, మూత్ర,
దామాలలో ఉపయోగించబడుచున్న పెద్ద ధనియో వా సంబంధించి
కాంతినిగలిగించి భయం కల్పించును. పిస్టల్
లతో 200 షెట్లు ఉచితము. ధర

నెం. 555 రు. 6/- నెం. 666 రు. 8/- నెం. 777 రు. 11/-
హాస్టేజీ రు. 2/- అదనం. మేలురకం తోలుకేసు, బెల్టు తోనూ రు. 5
అదనపు షెట్లు 100కి రు. 3/- ప్రత్యేక కానుక: ప్రతి పిస్టల్ లతో
ఒక 50 షెల్ పిస్టల్, 50 షెట్లతో ఉచితముగా పంపబడును.

GARRICKS (INDIA) P.F. 2, Mamubianja, Aligarh

“ఏవిటి!
ఇంట్లో

అమృతాంజనం
లేదా?

నా తలనొప్పి ఎలా తగ్గుతుంది?”

ఏమో ఎప్పుడు అవసరమొస్తుందో ఎప్పుడూ
అమృతాంజనం దగ్గర వుంచుకోవటం ఉత్తమం.
అమృతాంజనం యింట్లో వుండంటే మీరు నిశ్చిం
తగా వుండవచ్చు.

అమృతాంజన్ లిమిటెడ్

14/15 లక్ష్మీ చర్మిరోడ్డు, మద్రాసు-4

బొంబాయి-1, కలకత్తా-1, మ్యచిల్లీ-1.

JWF-AM 1681

వధుకట్టుం

నిందా చెరకు పాపకంఠిని కావల్సి వస్తున్నాడు.
సుబ్బన్న ఇల్లు చూస్తూనే అతను మధుర భావా
లతో సరమతయ్యడు. అది అతని కొత్తకు
సంతెళ్ళమే, ఆ ఇంటిముందుకి లొక్కవచ్చినయే.
“మాయోయ్!” అనే చంటినాడి మాటలకికాని
తన పరిసరాలు తెలియరాలేదు అతనికి.

కాఫీస్టా ఎలా వలకురించడమా అని సంకో
చించి, తప్పదన్నట్లు “ఏ మావయ్యా!” అని వలకు
రించింది లక్ష్మి.

తప్పించుకోడాని చెరకుముంత మినహా వరే
వంకా దొరకలేదు రామయ్యకి. “పాపకం ముంత
ఇంట్లో పెట్టుకో!” అన్నాడు.

“ఎందుకూ?” బలవంతంగా ఆ మాట లన
గల్గినా— జవాబుకొనం ఎదురు చూడకుండా
ముంతతో ఇంట్లోకి పరుగెత్తింది. మరో గిన్నెలో
దిమ్మరించి ముంత తెచ్చి కావల్సి పెట్టింది.

“అలాగున్నావే?”
“ఎలాగున్నాను!” శరీరంవంక శంకగాచూసి,
బాగానే ఉన్నానే!” అన్నది.

“అసలు ముఖం కడుక్కున్నావా?”
అద్దంకొనం ఇంట్లోకి పరుగెత్తి ముఖంవంక
నిక్కగా చూసుకుంది. అప్పటికైనా తెలియరాలేదు,
తన తలకి తెల్ల పంపర్కం జరిగి మూడూరం
త్తంది. రాత్రి నిద్రలేక కళ్ళు వాచినట్లున్నాయే.
దొడ్లోకిపోయి నబ్బితో ముఖం కడుక్కుని, ఇంత
కొబ్బరినూనె తలకి పులుముకుని దువ్వెనతో
గబగబా తల దువ్వెనుకుంది. తిలకం దిద్దుకొని
చకచకా బట్టలు మార్చుకుంది. రెండోసారి అద్దంలో
చూసుకుని, ఫర్వాలేదనుకుని, బయటికి కం
రుగా పరుగెత్తింది. రాములు ముంతతో అప్ప
టికే పొలం జేరినట్లు, పానం! ఆమెకు తెలియదు.

ఆ క్షణంలో ఆమె ముఖంలో కోపం ప్రజ్వ
లించింది. కసిగావచ్చి మంచంమీద వాలిపోయింది.
“అక్కా!” అంటూ దగ్గరికి వచ్చిన తమ్ముడిపేరు
వాచేట్టు బాది, బయటికి గెంటి, తలుపు మూసు
కుని బోరుపని ఏర్పింది.

ఇటువంటివాళ్ళ మద్దేశించేనేమా—“పేరలుకం
జెందిన యట్టి కాంత లుచిత వ్యాపారములే నేర్వ”
రన్నాడు తిమ్మన.

పేరంటానికి వెళ్ళిన శేషమ్మకి, అనేకే పెళ్ళివా
రొస్తారని జ్ఞప్తికి రావడంతో కంగారుగా ఇంటికి
వరుగెత్తింది. గడన లోపల అడుగుపెడుతూనే
“అమ్మాయ్!.....అమ్మాయ్!” అని కేకలు
పెడుతూ, కూతుర్నిచూసి, “అసి నీ ఇల్లు బంగారం
గామా!” అంటూ ముక్కుమీద చేలేసుకుని—
కాఫీస్టాటికే తేరుకుని, ఇంటి అలంకరణతో మునిగి
పోయింది.

సుబ్బన్న వాదావుడికి ఆరోజు హద్దు లేకపోయింది,
పెళ్ళికొడుకు తనకంటే ధనవంతుడు. తన కూతు
రుకి జీవితంలో కరువంటూ ఉండదు. తాను
తింటూ, వదిమిందికి వడెయ్యగల స్థితిమంతుల
రొతుంది. వారాయుడి కొడుకుల పీడ వదలిపోయింది.
తన షరతు ప్రకారం, ఏమాటా ప్రార్థన పెట్టె
వెప్పలేదు వాళ్ళు. ఇక తన తప్పేమీలేదు. తన్ని
మాట లంటానికి ఎవరికీ వంక దొరకదక.

మంచికే, మునుపటి మనస్సువచ్చి మనుష్యులంటా

కు మనలో! వాళ్ళక్కావల్సింది ఐత్యర్యం! అదుంటే వారిక్కావల్సిందేమీలేదు.

సుబ్బన్న (పక్కతి అంటున్న ఇండుకు భిన్న మైందేమీలేదు, తనకు ధనమెల్లాగూలేదు. కూతురుకు అభివృద్ధి లేకాదని దర్శించు కిష్టమనడానికి దేవుడిక్కాడా హక్కులేదు.

ఇదీ సుబ్బన్నవాదం. దీనిముందు, కన్నకూతురుకు రాములుమీదండే మమత, అతనికి ఎక్కువగా కన్పించిందికాదు.

మధ్యాహ్నం పెళ్ళికొడుకు తరపువాళ్ళ పిల్లని చూసుకోడానికి వచ్చారు. పెళ్ళికొడుకు అక్కలిద్దరూ—వదిలా—తల్లి తండ్రి వచ్చారు. వారికి సుబ్బన్న చేసిన మర్యాదలకి అంతులేదు.

లక్ష్మికి తల్లి ఎన్నో సీతులు చెప్పింది. పెళ్ళికొడుకు భాగ్యం గుర్తించి గోరంతలు కొండం తలుచేసి వర్షించింది. ఆ పెళ్ళికొడుకు స్థితికంటే రాములు స్థితి ఎంతో దీనమైందిగా విడమర్చి చెప్పి—“అతన్నే చేసుకుంటే తిండికీ, గుడ్డికీ కలుకలు లండవని” హెచ్చరించింది. మరెన్నో—ఇంకెన్నో మారిపోసింది.

లక్ష్మికి మనసు మారకపోగా దుఃఖం ఎక్కువై తల్లి ఒడిలో తలపెట్టి వెక్కిరిస్తోంది. పెళ్ళివారి కా విచ్చు ఎక్కడ విచ్చించిపోతుందోవని హడలిపోయింది శేషమ్మ.

“అమ్మాయిని తీసుకురావే” బయటనుంచి సుబ్బన్న కేకపెట్టాడు. “తీసుకోతున్నా” శేషమ్మ కూతుర్ని బలవంతంగా లాక్కెళ్ళి కూలదిసింది.

పెళ్ళికొడుకు తల్లికి అమ్మాయిని చూడడం తోనే ముఖం వికసించింది. పెళ్ళికొడుకు అక్కలు ఉడికించడానికి చూశారు.

“ఏమమ్మాయీ! నువ్వంత పెగ్గగా పెళ్ళయిం తర్యతవుంటే సాగదు మరి. ఆ.....” అంది పెద్దా విడ.

“ఇప్పు డంతలేవే! పెళ్ళయింతర్యత గుమ్మ మెక్కునిస్తే ఒట్టు” రెండో అవిడ కొంటెగా చూస్తూ అంది. అయితే పెళ్ళికొడుకు వదివగారు నుటుకు లక్ష్మినే వెనకేసుకొచ్చింది. ఆగంటా లక్ష్మికియగంతా గడిచింది.

రాములు మామ మాటతో మొదలైన తన అలంకరణ, మరొకరి పెళ్ళి చూపులకు ఉపయోగ పడ్డది? మామచేతుల్తో ఇచ్చిన చెరకు పానకం మరొకరి ఎందులకా? ఏమిటిది?.....ఏమిటి నైవేరిత్యం? భగవాన్! ఈ పెళ్ళి అమ్మకీ, వాళ్ళకీ నచ్చితే సరా? తన ఇష్టా ఇష్టాంతో వారికి పనిలేదా? “అమ్మాయి నాకే పెళ్ళివద్దే!” తల్లి ఒడిలో లక్ష్మి కన్నీరు గోదావరై ప్రవహించింది.

కానీ, ఎంతటి ప్రవాహమైనా కఠిన శిలల్ని కరిగించదుకదా!

* * *

“మామా!సికిది నాయంగారు” దాదాపు ప్రాధేయ పడ్డాడు రతయ్య.

“నాయమేంట్రా! మాటలుకూడా అయి పోయేక?” -మరోవైపుక చూస్తూ, సుబ్బన్న అన్నాడు.

“మాటిచ్చావా?.....మావా!.... మా వాళ్ళకి మాటిచ్చినప్పుడో?.....అది మాటకాదా?” సుబ్బన్న రాపు కంతం ఖంగుమంది.

“అందుకే మీకు ముందు చెప్పే చేపే నీ పని.

ఇంకా తప్పేంట్రా?.....నీ పెద్ద మనిషివై నా పిల్లి అడగండి.....ఏమంటాడో!”

“నాయం, ధగ్గం లేదేంటిక?” మౌనం! పీల్చుతు గంగరాజు అడిగిడు

ముగ్గురు మాటల్తోనూ సుబ్బన్నకి వళ్ళ మండింది! తేడా నాయం. నా కూతురు వాయిట్రం! చెప్పకోండి దిక్కుంటే!.....పోండి!..... ముందు గుమ్మందిగి మాట్లాడండి. ఊ..... పోండి!!” (వశయరుద్రుడు ఆ క్షణం సుబ్బన్నే అయ్యేడు.

సమయానికి పెళ్ళికొడుకు తరఫున మంగలి వస్తువు కుంకుమతో (వశ్యక్ష మయ్యాడు.

“ఈ పట్టుచీరంతలేదు మీ బతుకు. పొండికట్టించి దిట్ట బొమ్మల్లాగి!” ఇంటి పెంకు లున్నయ్యో లేవోవని చిప్పిసిల్లలు ముగ్గురూ పై కప్పుకేసి ఆత్రంగా చూశారు. ఎందుకంటే గట్టిగా కేకచేస్తే ఇంటి పెంకు తెగిపోతామి ఒక సారి వాళ్ళమ్మ చెప్పింది.

దీనదవాలతో అన్నదమ్ములు ముగ్గురూ వెను దిరుగారు. తల్లి, తండ్రులేమీ ఇప్పుడు స్పష్ట పడింది వారికి. తల్లి తండ్రి వుంటే లక్ష్మిని మరొకరి కెప్పించేవారుకారు.

గడ్డిమోపుతో చంద్రయ్య ఎదురై “మామా యీ!” అని పల్లరించాడు ముగ్గుర్నినీ. జవాబుగా ముగ్గురూ వళ్ళసారి తలెత్తించుసి ముందుకు పోగిపోయేరు. ఫలితంగా చంద్రయ్య మనస్సు అనా మావాల్తో ఆందోళితమయ్యి, త్వరగా అతన్ని ఇంటికి గెంటుకుపోయింది. ఇంటికెళ్లేసరికి తల్లి చీరలు తిరగేస్తున్నది. ఆమెకి వాటిల్లో కొన్ని వచ్చలేదు. విసుక్కుంటున్నది. వాళ్ళవాళ్ళ దూరంగా కూర్చుని. చంటిదూడ మట్టి తినకుండా దాని మూతికి తాటి ఆకులతో బుట్ట అట్టుకుంటున్నాడు.

“అమ్మాయి ఏంటి యిది?” అన్నారు గడ్డి మోపు విచ్చుతూ.

“ఏవనేదో చూసుకో” కనురుకుంది శేషమ్మ. రోసల లక్ష్మి ఏడుస్తూ కన్పించింది. “ఏంటమ్మా లచ్చిమీ! ఇది” అన్నాడు మెల్లగా. జవాబుగా లక్ష్మి వెక్కి వెక్కిరిస్తోంది. బయటికివచ్చి తండ్రిని ఆడే (వశ్య చేసాడు.

“లక్ష్మి పెళ్ళి.....”

“ఏవ్వురు!”

“కొమారదేవం”

“ఎవరుగిది చేత్తన్నారు?”

“ఏం.....ఎవరుడగ్రా?.....ఎవరుడగలి?”

రెట్టించి, రెచ్చిపోయాడు సుబ్బన్న.

“లచ్చిమిట్టంలేదా.....?.....నేను చచ్చేనా?”

“నీ ఇట్టం.....దానిట్టం.....ఎవరిక్కావా?లా? కన్నయ్యకి”

“కన్నయ్యకే చేద్దువులే!....., ఇది జరిగిడానికి పిల్లేదు!” ఖచ్చితంగాచేప్పే చంద్రయ్య మాటలకి సుబ్బన్న కోపం ఆకపం అంటింది.

“ఏ.....ఎంతుకీల్లేదురా? ఇట్టంలేకపోతే ఇంటిచ్చి బయటికెళ్ళి!.....ఎవడు పెడతాడో చూతామ? పోరా!.....”

“ఈ పెళ్ళే గనక జరిగితేమవ్వవులే ఖాయం! ఆ పెళ్ళికొడుకు ఇంటికి రావడం కల్లానా! ఆలోపించుకోండి.....అల్లుడు కావాలో, కొడుక్కూవాలో? విమరుగా అనేసి, అంత విమరుతోనూ గొడ్డవా

శ్రీబాలాంజనేయ ప్రశ్న

సత్యము, సోమములు, గుహబాదము, గిహాం, సోపాయి, సోపాయి, మనస్సువయస్కు ఆమాకి, దోంగిలిచిన సాము, విడిపోయిన భార్య మీరు కోరిన 5 ప్రశ్నలకు వెంటనే వ్రాసి వంపగలను. రూ. 2 ఎం.ఓ. చేయండి. నెలల వారీగా 12 నెలలకు 1 సం.రం జాతకం రూ. 2. పూర్తి పేరు, జాబు వ్రాసినట్లై ముతలిపినచాలును హనుమాన్ జ్యోతిషాలయము, 10వ లై. నె. ఆంధ్రపత్రిక, గుంటూరు-2.

RATNAM'S N-OIL (వై హతక మాత్రమే)

అంగ నరములు బలపీనత చెంది, చిన్నదై నవో తిరి యధాప్రకారం అయి పూర్తి సౌఖ్యమనుభవించుటక 50 సం. ప్రశ్నతి గలది. 1 సీసా రూ. 10/-లు ఎ.ఓ. 1-4-0. కావలసినవాడు ముందుగా 1-4-0 పంపిడి ఇందులో స్పెషల్ రకం అర్జంటు గుణ మునకు రూ. 25-0-0లు.

డాక్టర్ రత్నం సన్స్, (Estd 1904) మలకపేట బిల్డింగ్స్, ఆంధ్రప్రదేశ్ మార్కెట్ వద్ద హైదరాబాద్ 24 (ఆంధ్రప్రదేశ్)

డాక్టర్ పుత్తి చేయండి

విరామకాలంలో ఇంటిలో హోస్పిటల్ యూనిట్ ద్వారా హోమియోపతి వదివి, గవర్నమెంటు రిజిస్టర్డ్, కాలేజిద్వారా డిప్లొమా పొందండి.

ప్రాస్పెక్టస్ ఉచితం. వెంటనే వ్రాయండి. Indian Homoeopathic College, (APW), JULLUNDUR CITY

హిస్ మాస్టర్స్ వాయిస్

H. M. V.

క్రాంతమోడలు రేడియోలు వనచేయటంలోను, శ్రావ్యములోను

శ్రేష్టమైనవి

“లిబ్ లో నికర్” AC/DC

మాడెలు-5270 సర గు. 250/-

“7 ట్రాన్సిస్టర్ కాస్మోపాలిటన్”

మాడెలు 5760 సర గు. 350/-

“8 ట్రాన్సిస్టర్ ఫైర్ బిడ్డ”

మాడెలు-5761 సర గు. 475/-

(సర్టిఫైడ్, స్టానికపన్నులు అదనం)

అనేకరకాల రేడియోలు, స్పీకర్లు లభించును

మాధివ & కో. పార్కురోడ్ : విజయవాడ 1.

1-2-63 ఆంధ్రపత్రికాంశ 33

జీవితయాదు, ముంజికాయలు కొట్టడానికి.

“కుర్రకుంక కూంతలేడు—కొమ్ములోపైసినయ్యే అప్పుడే!”—బుల్బువు గంతుబడి ఇల్లా, అపరణా ధారలేను. కాస్తేవు గంతుబడి, అంకి నిద్రపోతాడు. నేను మొదటిసారిగా బాధతో కూడిన బిట్టార్లు విడిచింది.

అంతా అలసి నిద్రపోయిం తర్వాత—గడ్డ పిచిట్ల వంద్రయ్య దగ్గరకాచేరి కూర్చుండి లక్ష్మి చెల్లెల్నిచూసి కూడా తల దించుకుని,

ప థు క ట్టు

మౌనంగా తినుచి అను గూర్చు అంతో నివగ్గు మరవ్వాడు చంద్రయ్య భర్తరి ముట్టలు బరువుగా ఉన్నాయి. ములో కాస్తొట్ల గాలివాన వచ్చిందని—చంద్రయ్య ఎందుకో బయనడ్డాడు.

“అన్నయ్యా!”

“ఊ!”

“నువ్వేనుకుంటున్నావురా?” సిగ్గువిడిచి అడి

గింది లక్ష్మి. అవసర సమయాల్లో సిగ్గును విడిచి పెట్టాలని చిన్నపు డెవరో చెప్పినట్లు గుర్తు కొచ్చిందామకి.

“నా ఉద్దేశం—నీ, ముందు నీ ఉద్దేశమేంటి? కొద్దిగా తల పైకెత్తి, ముంజికాయలు కొట్టడం అవీ ప్రశ్నించాడు.

“నా కీ పెళ్లిట్టంలేదు.....”

“మరి నాతో చెప్పలే దెండుకని—అన్ని సచ్చా డనుకున్నావుకదా?”

“అన్నయ్యా!” తావురుమంది లక్ష్మి.

చెల్లి ప్రితి చంద్రయ్య మనస్సును కలతజేట్టింది. “పిచ్చిపిల్ల! ఏడవక! ఇలా, ముంజికాయలు కొట్టు. నే నిప్పుడే వత్తాను” తలనివప్పుడే తాళపెళ్లి, అంటాడు చంద్రయ్య. తిన్నగా వెంకటరత్నం విడ్డ సావిత్రికివచ్చి, “మామా!” అంటూ ముంజికాయలు కొడుతున్న వెంకటరత్నంకి దగ్గరగా వతకిత డాడు. “మా లచ్చికి పెళ్లి తెచ్చా?”

“తెచ్చా”

“అయితే ఎందు కూరుకున్నట్లు!”

“చేతకాక!”

“నేం దీనుకొత్తా చేసుకుంటారా!” — కాళి వృధా కావడం చంద్రయ్య కిష్టంలేదు?

“ఊహా” రత్నంతల ఆడంగా తిరిగింది.

“మామయ్యా” చంద్రయ్య నెత్తిన వేయి మెగా ముల్ల బాంబు “ధన్”మని పిలిచింది. “మీకు మూతిన మీసమందా — అనలు?” ఇది దాని రియాక్షన్. దీనికి జవాబుగా రత్నం ఏమంటాడోమని చెప్పులు రిక్కించాడు.

“గంగరాజుకి ముందు పెళ్లి జరగారి. తరవాత రావులు మాట!”

చంద్రయ్య మౌనంగాలేచి, ఇంటి ముఖం వట్టాడు.

పెళ్లి ప్రయత్నాలు, ఉన్నంతలో మల్లన్న మనంగా జరిపిస్తున్నాడు.

ఈ మూడు రోజులుగా గంగరాజు మనస్సుతో సుర్రణ వర్తనాకీతం.

మల్లారావు నిస్సహాయంగా, విప్రుహగా తన సాల వ్యాపారం దిద్దుకొంటున్నాడు.

వెంకటరత్నం ఈ మూడు రోజులమంచి అడ్డకి ఎండి కట్టడం మానుకున్నాడు.

రాములు కీ విషయాలేనీ తెలియన్. మూడు రోజులుగా పొలాన్ని, బెల్లం పొయ్యల దగ్గర అతను కావతా. తిండి ఇంత ఆక్రమణే ఉడకేసుకుంటు న్నాడు. చంద్రయ్య ఒకరోజు గడ్డి నెనంతో ఆదా పులకీ వేశాడు. చంద్రయ్య దర్శనం రాములు వ్వాదయ కనులానికి చంద్రయ్యమే అయ్యింది.

“ఏరోయ్! బామ్మర్తి.....చెరుకు ముక్క లంటే మక్కువ తిరిగిందేంటి?— రా! రా! బంగార తీగ గెడల మొదటి ముక్కలు నరికి పెడతా!” నవ్వు శూ వల్లరించాడు.

“ఈ బంగారు తీక్కెంగాని—అనలు నీ బంగారు తీగే దూరమవుతుంది తెల్లా నీకు?”

“ఏంటి? టాంకి తిరుగుడు లేకుండా తిన్నగా చెప్పు?” తింటున్న చెరుకుగెడ క్రిందపారేసి చంద్ర య్యకి వచ్చాడు. చంద్రయ్యముఖం అతని అను మావాల్ని భ్రదం చేసింది.

“వడ చెప్తాను” అంటూ గుబురుగా పెరిగి కొట్టుకు సిద్ధంగావున్న చెరుకు తోటల వదును

హ్యాలెట్స్ మిక్చర్

వాడి వెంటనే ఎముక్తి పొందండి

బిల్లలను పోషించుకోదమేగాక ఇండివి కూడా చేస్తూ మీరు కష్టమైన రెండు బాధ్యతలను ఒకేసారి నిర్వహిస్తున్నారు. అలాంటప్పుడు అజీర్ణంవల్ల దినచర్య దీనుకోలేక బాధపడటం దేనికి హ్యాలెట్స్ మిక్చర్ తీసుకోండి. అది త్వరగా కావ్యకమైన విచారణ విస్తుంది. అది జీర్ణకాకం రోపరి లాగమువ సురక్షకమైన పూతగా వేర్వడి అందరి దిరాకు కల్గించు అస్థుసారములను విప్పారము చేసి అవారం వక్రమంగా జీర్ణమగుటకు తోడ్పడును హ్యాలెట్స్ మిక్చర్ పిల్లల జీర్ణకయ బాధలకు బాధా విక్రమగా వనిచేస్తుంది. అధికంగా విరేచనాలవుతుంటే ఎల్ల మందు చేర్చిన హ్యాలెట్స్ మిక్చర్ ను తీసుకోండి. హ్యాలెట్స్ మిక్చర్ జీర్ణక శక్తి తోడ్పడును.

వి.జి. హ్యాలెట్ & సన్ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

88/A నైనియప్ప నాయక్స్ వీధి, మద్రాసు-3

గట్టుకేసి, రాముల్ని తీసుకుపోయ్యాడు చంద్రయ్య. రాములు మోటారు దగ్గరకెళ్లి, ఇన్ని నీళ్లు త్రాగి వచ్చి చంద్రయ్య సరసనే కూలబడ్డాడు. విషయం అంతా వివరంగా చెప్పి, “మా లచ్చికి మనసు వీ మీదే—మీ కండగా నే మంటాను. మరి నీ ఉద్దేశ మేంటి మానా!” అన్నాడు చంద్రయ్య.

చంద్రయ్యచేప్పే ఒక్కొక్కమాటా రాములు కొక్కొక్క శరపూతం అయ్యింది. ఆ బాధకంటే చెరకు కత్తి వేటు లే సుఖమనిపించినా యాక్షణంలో అతనికి, చివరికి “అన్నయ్య లేవంటారు?” అన్నాడు.

“ఏమంటారు— మీ గంగరాజుకి పెళ్ళవ్వాలట ముందు!”

“అవునా!?” అంటూ కొంచెంసేపు గుడ్డు తేలవేసి, “అవును!” అని తూలుతూ బెల్లం పొయ్యల తేసి పరుగెత్తు కెళ్ళిపోయాడు. చంద్రయ్య పిచ్చి వాడిలా చూస్తూ ఉండిపోయాడు. ఈ విషయంలో లక్ష్మీకంటే కూడ చంద్రయ్య బాధ లనేక రెట్లు అధికం, అందుకే ఇంత తపన అతనికి. చంద్రయ్య లాంటి అన్నవుంటే లక్ష్మీలాంటి భారతీయ వధు పుల మెడలకి తగులుకోనే అసంఖ్యాక ఉరితాంకాక విజవే ననుకుంటా—కాదా? చంద్రయ్య నిరాశగా ఇల్లు చేరుకున్నాడేగాని—చెల్లికిమాత్రం ఈ విషయం తెలియనివ్వలేదు. “లక్ష్మీ గతేంటి?” తనతో అనే అనేకసార్లు గొణుక్కున్నాడు.

రాములు కూడా పూదయం వెళ్ళుతే పోయింది. ఏమిటి లక్ష్మీ మరొకడే పోతా? అవు తుందా?.....అవుతుంది! అన్నయ్యకే గురక ఈ పాటికి పెళ్ళయితే.....ఇది జరిగేదా? వెయ్యిమంది సుబ్బన్నలయినా ఎదిరించ గలిగేవారా?” చెరకు క్రషర్లో చెరకుగడలు తోస్తూ, అందులో తన పూదయమే పిప్పి పిప్పిగా నలుగుతున్నట్లు బాధపడ్డాడు.

సుబ్బన్న ఇల్లు చుట్టూలో అప్పటికే హారతి పోతున్నది. కడల్లో కప్పించకపోయినా, ఇటువంటి పుచ్చుడు వీళ్ళకేం కొడవుండదు. సుష్టిగా మెక్కి, చోటు చూసుకుని గుర్రుపెట్టడం—బావున్న బాటిని కూడా బావులేవని—అఖరికి ఏదో ఒక నెంపిదవేసి, మరి ఇల్లు ముఖం చూపేవారు అనేకమంది వీరితో. బావగారి తమ్ముడి బావమరిది మేనల్లుడికి స్నేహితులు ఈ సమయాల్లో అనేక మంది కనిపిస్తారు. ఇది సహజం!

కిటికీ మువ్వల్లోంచి వాచిన కళ్ళతో లక్ష్మీ అనేకసార్లు తనచూడడం చంద్రయ్య కనిపెట్టుక పోలేడు. అయితే అత నిప్పుడు నిప్పుహయ్యుడు.

“కేసే పెళ్లి!” అప్పుడు, చెల్లెల్ని చెరసాలకి కొంపోవడానికి, తన తండ్రిమంచి గుర్ర అధికారం, అంతవరకు ముఖం కూడ తెలియని మరొకతను తీసుకుంటాడు. అది కొందరికి అనందదాయకం కావచ్చు—లక్ష్మీకిమాత్రం చెరసాలే ఆ వ్యక్తే రాముల్చేత లక్ష్మీకి అదొక భూతలస్వర్గం! రేప ట్టుంచి చెల్లాయిమీద నర్స అధికారాలు మరొక కొత్త వ్యక్తి. గవర్నమెంటు కొన్నింటిమీద అధికారం మనవరం చేస్తుంది. అయితే దానికి పరిమితి కొంత వరకే. ఈ రై సెప్పు జీవితాంతంమానూ—దీనికి పరిమితి అంటూలేదు. ఈ రెండు విషయాలకు భేద మున్నట్లు చంద్రయ్యకి స్పాహాకి అందలేదు.

“ఛీ! ఛీ! ఈ ఇంట ఒక్కక్షణం కూడ ఉండ

గూడదు! ఇక్కడుండటం వా చాతగాదు!” తుండు పై మీదేముకుని బయటి కెళ్ళిపోయాడు చంద్రయ్య నిశాచరులు చిందులాడే సమయమది. రాత్రి వడ కొండు గంటల సమయం. ఊరుమాటు మణి గింది. ఊరికుక్కలు “బాయి” మంటున్నాయి. ఒక మూల. బిచ్చగాడు దొరికింది తిని, ఒక అరుగు మీద కునికిపట్టు పడుతూ, తల్తూలు అలాపిస్తున్నాడు మరొకచోట. వీధిల్లెట్లు దగ్గర ఒక వ్యక్తి ముందుకు పోతున్న వ్యక్తిని “చంద్రయ్య!” అంటూ పిల్చి అపివేశాడు. దగ రికెళ్ళి చెవిలో ఏదో చెప్పి వెనుదిరి గాడు—ఆ వ్యక్తి గంగరాజు.

* * *

కర్రా కత్తి ధరించి సుబ్బన్న వెంకటరత్నం గారింటికి యుద్ధానికి జయలుదేరాడు. అతనివెంట ఇరవైమంది పటాలం బయలుదేరింది. వాళ్ళ రెప్రెయిటులకి జడసిగాని—మరో ఉద్దేశంతోగాని ఆ పేటలోని పటాలం సుమారు నలభైమంది అంతకుముందే వెంకటరత్నం గుమ్మంలో నిలబడ్డారు. అంతవరకూ గంభీరంగా ఉన్న ఆ వీధి మరో క్షణంలో కర్రల మోతలతో—మెడబొబ్బలతోను హారతి పోయింది.

=====

పాఠకుడు నెం. 1 : మీరు పుస్తకం ఎందుకొన్నారా?

పాఠకుడు నెం. 2 : ముఖ చిత్రం కోసరం.

పాఠకుడు నెం. 1 : అయితే అది కాస్తా చించుకుని మిగతా యిలా పారేయ్యండి నేను చదువుకుంటాను.

నూర్దాద్ (బొంబాయి)

=====

తండ్రితో చంద్రయ్య కంటబడ్డాడు. తండ్రి చేతి కత్తి చంద్రయ్య నిమరుకి దూరంగా వడి పోయింది. సుబ్బన్న కర్రబెట్టి చంద్రయ్యపిచ్చు చిట్కిపోయింది. సుబ్బన్నకి ఆయాసం ఎక్కువైంది. ఓర్పు నశించింది. బలంకొద్దీ ఏడితేలి బిగించి చంద్రయ్య ప్రాణాలు తియ్యడానికి పైకెత్తాడు. ఆ చేయి మెకనుంచి బలంగా గంగరాజు లాగడంతో అట్లాగే విరిచిపోయింది. సుబ్బన్న మనలు కక్కు తూ అటు తిరిగాడు.

“మామయ్యా! చంద్రయ్యనికాదు..... ఊ! నన్నుకొట్టు!! ఇదంతా జరిపించింది నేను. ఊ..... కొట్టు!!! అన్నాడు గంగరాజు.

సుబ్బన్న శరీరం నిశ్చేష్టత వహించింది. గంగ రాజు కత్తితెచ్చి సుబ్బన్న చేతి కందించాడు.

అంతా అయోమయంగా, భయంగా వారికేసి చూశారు.

గంగరాజు తలవంచాడు. సుబ్బన్న కళ్ళమంచి కప్పిరు జలజలారా గంగరాజు తలని అభిషేకించింది. బరువుగా, అడుగులువేస్తూ వెనుదిరిగి పోయాడు. పీరు చల్లబడింది. వీధి చల్లబడింది. తిన్నగా ఇంటికెళ్ళి గుమ్మంలో కూలబడ్డాడు.

అంతవరకూ నవ్వుతూ మాట్లాడిన ప్రవీరరాజు ఆ సమయంలో సుబ్బన్ననిచూసి, చాలుకు తప్పు కున్నాడు. “ఏమిటి విపరీతం?” అనుకున్నాడు. ■ సమయంలో అతనిమీద అతనికే అసహ్యం ముంచుకొచ్చింది. “ఇలా ఒరే!” అడుకుంటున్న చంటికుర్రాడ్ని పిల్చి చేతులుచాపేసరికి, వాడు కేలే నంటూ లోపలికి పరుగెత్తాడు. ఏ నైపుకుతిరిగినా తనతో మాట్లాడేవాళ్ళొక్కరూ కప్పించకపోగా లోపలికివెళ్ళి— ఏద్యుతూ కూర్చున్న భార్యని “ఏ! జరిగిందని ఏడుతావ్!” అంటూ జాబ్బుపెట్టు కొని, దబదబాది, తిట్టుకుంటూ దొడ్లోకి వెళ్ళి పోయాడు. “అందరికీ ఇష్టంలేని పెళ్ళి కుదిర్చి నందుకు వాకిళ్ళ దేవుడా?” అనుకున్నాడు కూల బడి. “అవును అందుకే” అని జవాబిచ్చింది అతని పూదయం.

బెరుకుతూ వెంకటరత్నం, మబ్బరావు, గంగ రాజువచ్చి చేతులుకట్టుకు ముందునిలబడ్డారు. వెంకటరత్నం పంచెచాలుమంచి నంచి తీసి సుబ్బన్న ముందు గొనెనంచేమీద పెట్టాడు.

అనాలోచితంగా మూతిపిప్పి గతుక్కుమన్నాడు సుబ్బన్న— డబ్బు!! రెక్కపెడతే పరిగా వెయ్యి వ్వర! అన్నదమ్ముల కష్టార్థితం!!! తనకి వధుకట్టుగా నమర్చించారు. “రైకిమాచేసరికి ముగ్గురన్న దమ్ములూ వేలచూస్తున్నారు.

“ఒరేయ్! రత్నం! మీరు వల్లరూ మరో తిల్లరు పెద్దమనుషుల్ని తీసుకురండి!” అని అజ్ఞాపించాడు.

కాస్తేపటికే అంతా వెచ్చారు.

అందరి సమక్షంలోను దబ్బనంచి తీసి వెంకట రత్నం చేతిబెట్టాడు. “మామయ్యా!” నల్లరూ ఒక్కసారి గట్టిగా అరిచారు

“గాబరా వడకండి.... ఈ డబ్బు వారాలే బుద్ధి లేనివాడికిచ్చి వాడికూతుర్ని గంగరాజుకిచ్చి పెళ్ళి చెయ్యించండి.... వెళ్ళండి!” అన్నాడు.... చాలుగా కళ్ళ వత్తుకోవడం ఒక్క గంగరాజు కంటమాత్రం వదిలింది. చివ్వుగా నవ్వుకున్నాడు.

“మామయ్య మనసు పోలనంద్రం!” అను కున్నాడు గంగరాజు. పోలనమ్మద్రం మధింపబడి ముందు కాలకూట విడచి, తర్వాత అమృతాన్ని వెడలగిక్కింది. అటువంటిదే సుబ్బన్న పూదయం. ముందు తుమారైకి— కొడుక్కి ఇష్టంలేక పోయినా బలవంతంగా మరొకపెళ్ళి కుదిర్చాడు. దానిక్కరణం భావిజీవితంలో క్రూరుకు సుఖించాలనే అరచి తననమాత్రమే. అయితే ఆదే అనేక అపర్ధా లకి దారితీసి— గుస్తంగా తనకేతెలియకుండా రాత్రి

పెళ్ళి చేసుకోవడంతో, అనమానంతో అతని పూద యం కంచింపిపోగా— కనిపించిన వాళ్ళందరినీ వితకబాదాడు. గంగరాజు త్యాగం అతనికళ్ళ తెరిపిం చింది. మానవత్వాన్ని బయటికి లాక్కునవ్వింది. ఇప్పుడు సుబ్బన్న పూర్వపు సుబ్బన్న అయ్యాడు. రెండు గంటల వ్యవధితో తిట్టిన వోళ్ళన్నీ సుబ్బన్నని, దేవుని అకసానికి ఎత్తివేసినయ్.

మాజీ పెళ్ళివారితిట్లు, ఆ వేళ మాతనవధూవ వరులకి దీవనలయ్యాయి. చంద్రయ్య పూదయం చల్లబడింది.

అమెకు పంటరిగా ఉన్నప్పుడు కూడా జ్ఞానకల
తా సాగాయి.

ప్రేమ గురించి వేటద్దానానే మొట్టమొదటి
సారి శ్రీదేవి వింది. కొన్ని రోజులు వరుసగా వారిద్దరు
వికాంతంగా మాట్లాడుకునే అవకాశం దొరకక,
ఒకనాడు సాయంకాలం అమె ఇంటికి వెళ్ళిపోతూంటే
అమె రిక్తామీద ఎక్కి, కొంతదూరం వెళ్ళక వేలు
అమెకు తారసపడి, అమె చేతిలో ఒక కాగితంపెట్టి,
ఇంటికి వెళ్ళక చదువుకోమని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.
అమె దాని నలి భద్రంగా దాని, రాత్రి తను ఒంట
రిగా గదిలో కూర్చున్నప్పుడు చదివింది. అందులో
వేలు తను ఎంతగా శ్రీదేవిని ప్రేమిస్తున్నది వర్ణించి
తాళాడు. ఏరోజు తనను స్నేహితుడుగా గ్రహించ
దానికి అమె అంగీకరించిందో, అనాటినుంచి తన
బృందయం అమె యొడం ప్రేమతో విండిపోయిం
టవ్వాడు. అమె తన ప్రేమ వంగిరించినదీ, లేనిదీ
తనకు తెలిసేదాకా తప్పి ఉండకవచ్చును. అమె
తనను ప్రేమించకపోయినా, తన ప్రేమ తగ్గ
టవ్వాడు. అమె ఆనందం, మఖం, కొంతకొసం
తనం చెయ్యనున్నా చేస్తినవ్వాడు. అందులో
మధ్యమధ్య శ్రీదేవి అందాన్ని వర్ణించాడు. అది
చదువుతున్నంతసేపూ శ్రీదేవికి ఎంతో ఆనందం
కలిగింది. తనకోసం ఒక వ్యక్తి, తన సర్వస్వం
అర్పించడానికి సిద్ధ పడుతున్నాడంటే, అతన్ని ప్రేమిం
టకుండా ఎలా ఉండగలదు? తనను అంత ఉన్న
తంగా చిత్రించిన వ్యక్తికి, తను మననయ్యకపోవడం
అన్యాయమనుకుంది. పైగా, పెద్దల ప్రమేయం
లేకుండా, తనంత తను ఒక వ్యక్తిని, తనకు వచ్చిన
వాళ్ళే ఎప్పుడో, ప్రేమించడంలో ఒక గొప్ప
ఆనందం ఉందనుకొంది. అదే ఇంగ్లీషువాళ్ళ వద్దటి
అమె తెప్పుడూ, తన జీవితాన్ని వ్యవస్థతో నడి
పించాలి ఉండేది. వేలుకు అటువంటి ఉద్దేశా
లువ్వాయి. అతనితో జీవితం చాలా ఉత్సాహంగా
ఉంటుంది. అతనిని ప్రేమించడంద్వారా తను,
ఈ నిస్సహాయతమైన చాలావరణంనుంచి కొంత
విముక్తి పొందుతుంది. ఈ ఆలోచనలన్నీ అమె మన
కుతో కలుగగానే, వెంటనే ఒక కాగితంపీద, తన
ప్రేమను తెలియబరుస్తూ వేలు కొక ఉత్తరం
తాపింది. వారిద్దరుమధ్య ఎదిరోజులు ఉత్తర
ప్రత్యుత్తరాలు వడచాయి. ఇది అంతవరకూ వారిద్దరు
తీకితప్ప మూడోవ్యక్తికి తెలియదనుకున్నారు. కాని,
మిత్రద్రమ్మ ఒక కంట పీరి వ్యవహారాన్ని గమని
జూచే ఉంది. శ్రీదేవి వేలునైపు చూస్తున్న
తూపులు, అతను అమె యొడం చూపిస్తున్న శ్రద్ధా,
కారీద్దరి సంభాషణలోని ఆత్మీయతా, ఏదోవిధంగా
వారిద్దరూ ఏకాంతం కల్పించుకొని ఆత్మతగా
జూట్లాడుకునే మాటలూ, ఒకరి కొకరు ప్రేమ
లేఖలు రాసుకోవడం, అన్నీ అమె కనిపెట్టింది.
వేలుని ప్రేలు నులభంగా ప్రేమిస్తారని అమెకు
తెలుసు. శ్రీదేవివంటి భార్య దొరుకుతే వేలు అదృష్ట
శంతుడే. కాని, వేలుకు శ్రీదేవి నిష్కడనికి విశ్వేష్ట
తానుగారూ, జయమ్మా అంగీకరించరు, కాబట్టి
వారిద్దరికీ వివాహం జరగడం కల్లా సమర్థరాకర్త
లకు రోనై వారితా ప్రసరిస్తున్నారు. వారిని
ఎంత ఎడంగా ఉంచితే అంతమంచిది. లేకపోతే
యోవ్వనంలో ఉన్న వారిద్దరూ హద్దుపీరి ప్రవ
ర్తిస్తే ప్రమాద పరిస్థితి ఏర్పడవచ్చు. గొప్ప

శ్రీ దేవి

27 వ పేజీ తిరువాణ్ణ

వాళ్ళతో ఏది వచ్చినా తంటాయే! అందువల్ల
వాళ్ళకు నష్టం ఉండదు గాని, తనుబోటి చిన్న
వాళ్ళకు చాలా నష్టం కలుగుతుంది. తను జీవితం
నలుగురిలో వరుపు ప్రత్యేకతకోసం వెరవవలసిన
జీవితం. ఈ విషయాన్ని వేలుకు చెప్పి లాభం
లేదు. అతను పీటిని రెక్కచెయ్యడు. శ్రీదేవితో అన్నా
ప్రమాదమే. అమె చాలా ఆవేశ స్థితిలో ఉంది.
కాబట్టి ప్రస్తుతం తనే ఏదో ఉపాయం అలో
చించాలి.

జయమ్మతో సుభద్రమ్మ, తను నాలుగు రోజులు
తను భూములు చూసుకోవడానికి దగ్గరున్న పల్లె
టూరుకు వెళ్తానని, అందువల్ల, తను ఇంటివద్ద
నుండనని, ఒకవారే ప్రాద్దున్న శ్రీదేవి ఎంటూండ
గానే చెప్పింది. శ్రీదేవి తెల్లలాయుంది.

“ఈ నాలుగు రోజులూ మళ్ళు ఇంటివద్ద న
మిషనుమీద ప్రాక్టీసు చేసుకోవడానికి మిషను పంపి
స్తాను” అంది సుభద్రమ్మ, శ్రీదేవి ముహూర్తాని

శ్రీదేవి శ్రీవారు మీ వివా

హానికి ముందు ఏం చేసేవారూ?

తార : నా శ్రీకటరి ఉద్యో

గం.

జర్నలిస్టు : ఇప్పుడు ?

తార : ఏమిటా ప్రశ్న. ఇప్పు

డాయన మా శ్రీవారు.

రాణి కలాపతి

మార్పుల్ని కనిపెట్టు. శ్రీదేవి అలాగేమీ తలూ

పింది. ఈ నాలుగు రోజులూ వేలును చూడడం

పడదుకదా అని అమె మనసుతో దిగులు వడింది.

దానికితోడు జయమ్మ వోటివెంట ఒక క్రొత్తవార్త

కూడా వింది. అవాళ గురువారం.

“నువ్వు సోమవారంవాటికల్లా వచ్చేయ్యలినుమా!

అవాళ శ్రీదేవిని చూడడానికి పెళ్ళివారొస్తవ్వారు”

అంది జయమ్మ, సుభద్రమ్మతో. శ్రీదేవి ఉలిక్కి

పడింది.

“ఏమిటి! శ్రీదేవికి, పెళ్ళివారే ఏ ఊరూ?

ఎవరబ్బాయి? నీం చేస్తున్నాడూ? అన్నీ చెప్పు

అత్తయ్యా!” అని సుభద్రమ్మ అడిగింది.

“గూడూరు. మనవాళ్ళే. వాళ్ళకు మైకా గిను

లువ్వాయట! చాలా భాగ్యవంతులు. పేరు ఏదో

చెప్పాడు అప్పుయ్య. కాని, నేను మర్చిపోయాను.

అబ్బాయి ఏదో పెద్ద చదువే చదివాడు. అబ్బాయి

అందంగా ఉంటాడని కూడా అప్పుయ్య చెప్పాడు.

శ్రీదేవికి ఈడూ జోడూ అన్నీ నరిపోతాయిట. సోమ

వారం మధ్యాహ్నం వాళ్ళ వస్తువ్వారు. మనకన్నా

పై అంతస్తే వాళ్ళది. అయితే అప్పుయ్యను

వాళ్ళు చాలా ఎరిగి యుండటంవల్ల, పిల్ల వచ్చితే,

త్రురలోనే చేపేసుకుంటారట!” అని జయమ్మ

చెప్పింది. సుభద్రమ్మకు కూడా చాలా వరకూ బెంగ

తగ్గ నట్లయింది.

“అయితే నేను సోమవారం ప్రాద్దుటికల్లా

వచ్చేస్తాను. ఇటువంటి సందర్భ సమయం కోసమే
నేను ఎదురు చూస్తున్నాను.”

“నువ్వు అవశంతా ఇక్కడే ఉండాలి. వాళ్ళ
కేమిమి మర్యాదలు చెయ్యారో, శ్రీదేవి నెలా ముస్తాబు
చెయ్యారో అన్నీ నువ్వే చూసుకోవాలి. వాకు
వంటి జాగుండదు. అనసూయకు శ్రద్ధ లేదు.”

“తప్పకుండా అలాగే వస్తాను” అని చెప్పి
సుభద్రమ్మ వెళ్ళిపోయింది. శ్రీదేవి మాత్రం చాలా
విచారించింది. ఈ నాలుగు రోజులూ తను బయటకు
కదలడానికి వెలుండదు. వేలును చూడకపోతే తనకు
తోచదు. రోజూ అతని ఉండేదెంక, ప్రేమా, తన
సౌందర్య వర్ణనతో కూడిన ప్రేమలేఖల్ని చద
వకపోతే సంతోషమే ఉండదు తనకి. ప్రతిరోజూ

(ప్రాద్దువు లేచిన దగ్గర్నుంచి, మధ్యాహ్న సమయం
కోసం ఎదురుచూస్తూ ఎలాగో కాలం గడవడం,
మధ్యాహ్నం సుభద్రమ్మ ఇంటికి వెళ్ళి తనకోసం
ఎదురుచూస్తున్న వేలుకు చిరునవ్వుతో తన ఆనం

దాన్ని తెల్పడం, అతనితో ఏదో నెసం పెట్టుకొన్న
మాట్లాడడం, పరస్పర మనోభావాల్ని, కాంక్షల్ని
వెలిగిస్తే, మాటలతో, చూపులతో ఒకరి సహనర్యాన్ని
మరొకరు ఆనందించడం, మొదలయిన కార్యక్రమ

ముందేది. వచ్చేముందు, రాత్రి తను ఎంతోపేపు
అలోచించి రాసిన ప్రేమలేఖలు అసలీ కీవ్వేది,
జాగ్రత్తగా ఎవరూ చూడకుండా. వేలు కూడా
ఏదో మంతో అమెకు దగ్గరగా వచ్చి, తన ప్రేమలేఖ

వదిలించేవాడు. అది సుభద్రమ్మ కంటపడకుండా
తన జాకెట్టులో దాచేసేది. ఇంటికి వచ్చి తన గదిలో
ఒక్కరి కూచోని, ఆత్మతతో, వేగంగా కొట్టు

కుంటున్న గుండెలతో, తనకోసం వేలు ఎంత బాధ
పడుతున్నది, తనను ఎన్ని విధాలుగా ప్రతినిముషం
అతను తల్చుకుంటున్నది, తను వచ్చేసిన క్షణం

మంచి మళ్ళీ మర్నాడు తను అతని కంటబడేవరకూ
అతను ఎటువంటి బాధ వసుభవిస్తున్నదీ, చది
వేది. అది ప్రణయవాేశంతో నిండిన ఉల్లరాలు.

వాటిలో వాక్యాలా ప్రేమతో ముంచెత్తి రాసినవి. అవి
చదువుతూంటే ఒక నిద్రమైన ఆనందంతో కూడిన
మాత్తు కల్పించేవి. అందులోని మాటలూ తన

శరీరం చుట్టూ వలలా ఆవరించుకొనేవి. అందు
లోని భావాల సముద్ర తరంగాలలా తన హృద
యానికి తగిలి, ఉద్రేకంతో తనను ఉక్కిరి బిక్కిరి
చేసేవి. వేలును చూస్తూంటే ‘ఈ వ్యక్తి తన

మధుర స్వప్నాలను నిజంచేసే దేవత గాని, సామా
న్యమైనాడు’ అనిపించే దామెకా యోవ్వవారంభంలో
ఉల్లస్సమయ్యే మోహవేశం, శ్రీదేవిని పూర్తిగా

ఆవహించింది. ఆ మోహవేశంలో చేజో తన సర్వస్వ
వసేసి, అతని కోసం తను ఏమైనా చేసి, అతనిని పొంద
లని ఆనుకుంది.
సోమవారం ఎప్పుడొస్తుందో అని ఎదురు
చూస్తూ, అతి కష్టంపీద ఆ నాలుగురోజులూ
గడిపింది శ్రీదేవి. ఈ నాలుగు రోజులూ వేలు
అమె మనసులో ప్రతి నిముషం మెదులుతూనే
ఉన్నాడు. రాత్రిళ్ళ ఒక్కొక్కప్పుడు తన మంచం

తన పెళ్ళి వరకు ఎరుగని వ్యక్తిలో, కొద్దికాలంలో అయిపోతుంది! అప్పుడు నేను తనకు దూరమై బోయింది. నేనులేని తన జీవితం నరకప్రాయంగా ఉంటుంది. తను ఎరగని—ఆ భర్తాభావో వ్యక్తికీ, తనకూ ప్రేమ బాంధవ్యం ఉండదు. తన తలి తండ్రుల జీవితంలోకి, తన జీవితం కూడా నిరంతర బాధామయం కావచ్చు! అనలు తను అటు వంటి వివాహాని తెందు కంగీకరించాలి? 'నా కీ పెళ్ళొద్దు!' అని ఎందుకు చెప్పకూడదు? ఉహా! ఆ అవకాశంలేదు. బాతయ్యా, అమ్మమ్మా తనను మూట్లాడనివ్వరు. వారి తెదురుగా నిల్చి తను చెప్పలేదు. తన నలా పెంచారు. తను ఆడ పిల్ల కావడంవల్ల, వాళ్ళకు తన ఉద్దేశమేమో అడగ నలసిన అవసరం ఉన్నట్లు కన్పించలేదు! తను ఇంత అవమానాన్ని సహించవలసిందే. తను స్త్రీ గాబట్టి వ్యక్తిత్వపు విలువల్ని కోల్పోవలసిందే— 'ఏం?' 'ఏండుకు?' అని అమె హృదయం ఎదురు తిరిగింది. చేతులారా పెంచిన ఆడపిల్లను బోర్తిగా ముక్కు, మొహం ఎరుగని ఆయ్య చేతుల్లో పెట్టు వ్వామే! అమెకు కావలసింది డబ్బొక్కటేకాదు— నంపార నుఖం కూడా కావాలి—వారిద్దరూ ఒకరి నొకరు ప్రేమించుకోవాలి—అని అలోచించని పెద్ద లకు తనెందుకు లొంగాలి? తను వాళ్ళని ఎందుకు ప్రతిఘటించకూడదు? — ప్రతిఘటించాలి కాని, ఎలా?...ఏలా?...అనేదే ఏమన్న! అని ఆలో చిస్తూ తెల్లవారల్లా గడిచేసింది. అమెకు ■ నాలుగు రోజులూ నిద్రపట్టకపోవడమేకాదు, అప్పుడ కూడా సరిగా సహించలేదు. కళ్ళ లోతుకు పోయాయి. అనుకున్నట్లుగా సోమవారం ప్రార్థనై మధ ధ్రమ్మ తన పిల్లలతో సహా విశ్వేశ్వరరావుగారిం టికి వచ్చింది. శ్రీదేవికి కొంత ప్రాణం లేచి వచ్చింది. లీలనూ, సురేష్ నీ మేడమీదకి తన గదిలోకి తీసు కెళ్ళి, మంచి మంచి బిస్కట్లు పెట్టి, వేణు గురించి అడిగింది. 'బాబాయికి ఈ నాలుగు రోజులూ తోచ లేదు' అందులో లీలా, సురేష్ లేకపోతే అసలు తోచలేదుట—అని లీల శ్రీదేవితో చెప్పింది. సురేష్ ఆ గదిముందు వరండాలోకి వెళ్ళి, ఊరు చూస్తున్న సమయంలో లీల, "పదివే! బాబాయి ఎవరూ చూడ కుండా నీకే కనరిస్తున్నాడు" అని తను బొడ్డు దగ్గర పరికిణీ మడతల్లో దాచిన ఒక కనరిచ్చింది. అది చూడగానే శ్రీదేవి మొహం వికసించింది. వెంటనే లీలను ఎంతో మెచ్చుకుని, అమె రెండు బుగ్గలూ ముద్దాడింది. ఆ కనరు ఆత్మతగా విసిరి, అందులో వేణు రాసిన ప్రేమలేఖను గజగబా చది వేసింది. ఇంతలో సుభద్రమ్మ తనను పిలవటం వల్ల, ఆ ఉత్తరం తన పుస్తకాల్లో దాచేసి, పిల్ల లతోసహా క్రిందికి వెళ్ళిపోయింది. అమె మనస్సులో అనందం విజృంభించింది.

సుభద్రమ్మ శ్రీదేవికి తలంటిపోసింది. తరు బాత అమెకున్న బట్టలతో మంచి ఏరి కట్టింది. పెళ్ళివారికోసం రక రకాల ఫలహారాలు తయారు చేయించింది. మధ్యాహ్నం పెళ్ళివారొచ్చే సమ యానికి ఇల్లంతా సర్ది, శ్రీదేవిని బాగా అలంకరించి సిద్ధంగా ఉంచింది. అమెకుగల నేర్పుకు విశ్వేశ్వర రావుగారు కూడా సంతోషించారు.

మధ్యాహ్నం పెళ్ళివారొచ్చారు. ఇద్దరు ఆడ బాళ్ళూ ఇద్దరు మగవాళ్ళూ వచ్చారు. పెళ్ళికొడుకు పిల్లు మాటు సేసుకొని ఉన్నాడు. అతని తండ్రి

వంచేమీద నిరుగాటి కోటూ, దానిమీద పిల్లు కండువా మేసుకున్నాడు. ఆయనకు అరవై ఏళ్ళం టాయి. ఆయన పొడుగు, లావుగా, బట్టతలతో, దర్బాగా వున్నాడు. స్త్రీలిద్దరికీ ఏళ్ల పిల్ల వయస్సు దాటి ఉంటుంది. వారి వంటిందిగా బంగారపు ఆభరణాలున్నాయి. వాళ్ళ అక్క చెల్లెళ్ళయి ఉంటారు. ఇద్దరూ చాలా లావుగా ఉన్నారు. వారు శ్రీదేవిని చాలా ప్రశ్నలు వేకారు. అమె పీట వాయి స్తుందని తెలిసి, పీట వాయింపమన్నారు. అమె వాయించింది.

పెళ్ళికొడుకు సన్నగా ఉన్నాడు. అతను శ్రీదేవిని చూచిన దగ్గరనుంచి ముగ్ధుడయ్యాడు. ఒక్క మాటైనా మాట్లాడుకుండా అమెను చూస్తూ కూర్చున్నాడు. చుట్టూవున్న పెద్దలకు, అతనిని శ్రీదేవి అందం బాగా ఆకర్షించింది గ్రహించ టానికి అట్టేసేపు పట్టలేదు.

విశ్వేశ్వరరావుగారిని, పెళ్ళికొడుకు తండ్రి చాలా కాలంనుండి ఎరుగును. అందువల్ల ఆయన కొడు కునూ, వచ్చిన స్త్రీలనూ వేరే ఒక గదిలోకి రమ్మని పిల్చి, వారి అభిప్రాయం కనుక్కొని, వెంటనే తనకు పిల్ల వచ్చిందని తెలియజేశారు విశ్వేశ్వరరావు గారికి.

వదిహేను రోజుల వ్యవధిలో పెళ్ళి జరిపించ టానికి ఏర్పాటుమైంది. ఇరువట్లావారికీ, వీలై నంత త్వరలో ఈ పెండ్లి జరిపించాలని ఉంది. అప్పటికే పెళ్ళికొడుకు ఏదై రెండు సంబంధాలు చూసి తనకు వచ్చలేదన్నాడు. ఈ పిల్ల వచ్చడమే ఒక వింత విషయంగా వారు భావించారు. నాలుగు రోజుల్లోవచ్చి ప్రధానం మేసుకుంటామని చెప్పారు. అంతేకాకుండా కల్లు కానుకల విషయంలో వారేమీ అడగలేదు. ఏమి పెట్టినా సంతోషమే వచ్చారు. పెళ్ళివారు వెళ్ళిపోయాక జయమ్మూ, సుభద్రమ్మూ, అనూయమ్మూ శ్రీదేవి చాలా అదృష్టవంతురాలని అన్నారు. పాపంకాలం అయిదు గంటలకు సుభ ద్రమ్మూ, పిల్లలూ వెళ్ళిపోయారు. జయమ్మూ, సుభద్రమ్మూ చేసిన సహాయాని కెంతో పొగడింది. సుభద్రమ్మను మరునాడు తప్పక రమ్మంది.

సుభద్రమ్మ వెళ్ళిన కొద్ది సేపటికి శ్రీదేవి జయమ్మవద్దకు వెళ్ళి, తను పినిమాకి వెళ్తానంది. అందుకు జయమ్మ, "ఒక్కరినీ ఎలా వెళ్తావ్. పోనీ, ఇండాకైనా చెప్పకపోయావా? సుభద్రను తీసికెళ్ళువనేదాన్ని. రేపు వెళ్తువుగానిలే" అంది. అందుకు శ్రీదేవి పనిమనిషిని తోడు తీసుకు వెళ్తా నని, జయమ్మచేత ఒప్పించింది. పాధరణంగా అలా సంపదానికి జయమ్మ అంగీకరించదు. కాని, ఆ రోజు అమె మనస్సు శ్రీదేవికి పెళ్ళి సంబంధం స్థిర పడిందనే ఉత్సాహంతోవుండి, శ్రీదేవి కొరిక నిరాశ రించలేకపోయింది.

అయినా పినిమాకి వెళ్ళడంలో పెద్ద తప్పే ముంది ఈ రోజుల్లో — సమకుంది జయమ్మ. పని పనిపిని శ్రీదేవికి జాగ్రత్తగా తోడుండమని చెప్పివేసింది. శ్రీదేవి తన కొరిక నెరవేరినందుకు ఎంతో ఉత్సాహం పొందింది. పినిమాకి వెళ్ళేదారిలో పనిమనిషితో సరదాగా మాట్లాడి, దాని చేతిలో అయిదు రూపాయలు పెట్టింది. అది, "అయి దెండుమ్మూ. మన టిక్కెట్లకు రెండు రూపా యలు చాలు" అంది. దానికి శ్రీదేవి, ఆ అయిదు టిక్కెట్లకు కాదన్నీ, అది పనిమనిషికి తను ఇస్తున్న

పాప ఉత్తరం 'న త్యం'

అందరికీ ఉత్తరాలు

పెద్దవారు వ్రాస్తుంటే చంటిసాప కూడ వ్రాసె - చంద్రున కొక ఉత్తరం! - "నింగిలోన ప్రతిరోజూ తొంగిచూచు మామయ్యా- త్వరలో "రాకెట్" వై, నీ దరికి చేరుతామయ్యా! పూరీలు—హల్వాలూ నీకు తెచ్చి పెడతాము! నీతో ■ లోకమంత పి.కారుగా చూస్తాము! తదుపరి మా రాకెట్ వై నిన్ను కూడ ఎక్కిస్తాం! అందమైన మా భూమికి నిన్ను అతిథిగా తెస్తాం! పెద్దపెద్ద నాయకులకు నిన్ను పరిచయం చేస్తాం! వల్లె-పట్టణా లెనో పి బోలెడన్ని! చూపిస్తాం! మంచిమంచి బామ్మలెనో! ఏరి కొరి నీకిస్తాం! బాలబాలికలమంతా నీతోన్న హంమందుతాము! పిల్లలన్న నీ కెంతో ప్రేమంటారీ కవులు! అది ఎంతో చూడాలని ఎదురుతెన్ను చూస్తున్నాం! నరేగాని 'చందమామ!' సాయంత్రం నింగిలోన తొంగిచూచునపుడు మళ్ళి తిరుగు టసా వేస్తావా? నీకోసం వేయికళ్ళు నింగివైపు చూస్తుంటా! ఇంతటితో ఈ లేఖను "హాస్సు"లోన వేస్తున్నా!

మీ అరికాళ్ళయందలి, అరిచేతులందలి
చర్మపాపగుళ్లకు, పొక్కులకు

చిడుమునకు, దురదలకు
సపత్ మలామ్
వాడండి

ఇది మీ వర్మమును నునుపుగా,
ఆరోగ్యంగా వుంచును.

ప్రతిచోట అమ్మబడును.

తయారచేయువారు సపత్ & కంపెనీ, బొంబాయి-2.

పొడల్లలోకెల్ల మేలైనది

రాజ్ తాల్కం పొడరు
మంచి సువాసనగలది
ముఖ్యం & కంపెనీ, బెంగుళూరు-20.

క్రింది చొట్టయంగులభింతును

బెజవాడ వెంకన్న & సన్లు, రాజమండ్రి * పువ్వాడి పుల్లయ్య &
సన్లు, విజయవాడ. * రామా విజెస్సిన, నెల్లూరు. * రవి & కంపెనీ,
రేల, బందరుసిద్ది, మద్రాసు-1. * సిద్ది ఎంపోరియం, మాణిక్యమందిర్, కాకినాడ.

శ్రీ దేవి

బహుమతి అని చెప్పి, టిక్కెట్టు కొనుక్కోమని
దానికి వేరే రూపాయిచ్చింది. తను చెప్పినట్లు చెయ్య
మని చెప్పింది. అది సంతోషంగా అయ్యి రూపా
యలు తీసుకొని నడచింది. సినిమా హాల్వద్దకు
వెళ్ళగానే వేణు కప్పించాడు. పరస్పరం ఆనందంలో
మాట్లాడుకున్నారు. తను, ఆయనతోకలిసి వేరే
క్లాసులో కూర్చుంటాననీ, సినిమా అయ్యాక తనని
కలుసుకోమనీ పనిమనిషితో చెప్పింది శ్రీదేవి. అది
అందు కంగికరించింది.

7

వేణు, శ్రీ దేవి కలిసి రిజర్వుబాక్సు సీట్లలో
కూచున్నారు. తనకు ఈ నాలుగు రోజులూ
ఎంత కష్టంగావుందో వేణు ఆమెకు చెప్పాడు.
ఆ బాక్సులో చాలిద్దరే వుండడంవల వేణు ఆమె
ప్రక్కనే కూర్చుని ఆమెచెవిలో మెల్లిగా కబుర్లు
చెప్తాంటే, శ్రీదేవి వేణుమొహంచూస్తూ, అతనే
తన ఆనంద నియమమని, అనురాగ మూర్తయనీ,
పృథుయాది వాడుడనీ, భావించుకొంటూ ఏదో
అనిర్వచనీయమైన ఆనందం పొందుతూ, ఆమె
మొహంలో తనభావాన్ని స్పష్టంగా వ్యక్త పరుచ
సాగింది. శ్రీదేవి అరిచోయి, సినిమా ఆరంభించినదే
తడవుగా, వేణు తన రెండు చేతులలోనూ శ్రీదేవి
మొహం తీసుకొని, ఆమె పెదవుల్ని, మురుగునీ
బుగ్గల్ని ముద్దు పెట్టుకున్నాడు. ఎవరైనా చూస్తూ
రేమో అని భయం, ■ ఉద్రేకం యొక్క అనుభ
వాన్ని వదులుకోలేని బలహీనతా, జీవితంలో ఏదో
ఒక మాతృ అనుభవం కలుగుతోందనే భావం, ఆమెను
ఒక్కసారిగా ఆవరించాయి. 'ఇక్కడవద్దు' అని
అతని చెవులో ఆమె చెప్తూనే అతని పెదవులు
తన పెదవుల్ని మూసేస్తూంటే, వాటి ఒత్తిడికి
తనూ దోహదంచేసింది. ఇద్దరి మొహాలు కొద్దిసేపు
దూరమవుతున్నా, మళ్ళీ మళ్ళీ కలుసుకోవారంభిం
చాయి. 'ఎవరూ చూడరు', 'ఫరవాలేదు', 'వాడేవి
కదూ! ఎన్నుచూస్తూ ఎలావూరకోడం?' అని
మెల్లిగా ఆమె చెవిదగ్గర మాట్లాడుతూ, ఆమె వద్దవి
వారిస్తున్నా ఆమెననేకసార్లు ముద్దు పెట్టుకొన్నాడు.
ఒక నిమిషంలో ప్రపంచానంతా సురిచిపోయి
తామిద్దరమే వున్నట్లు భావించుకునేవారు, మరూ
నిమిషంలో తామున్నచోటూ, తమనిస్థితి, అమె
ప్రేమకు కలిగే ఆటంకాలూ, అన్నీ దిగులుగా, బాధగా
జ్ఞాపకమొచ్చేవి.

"దేవీ! నాకు దూరమైపోతావా?"

"లేదు. వేణూ! ఆలా ఎప్పటికీ జరగదు."

"మరినీకు పెళ్లి విశ్వయమవుతోంది? నీనంగ
తెలుగుందోగాని, నాకుమాత్రం అది విశ్వయమైన
వాడు, వెర్రెల్లిపోతుంది. నిన్ను కల్గిన దగ్గర్నుంచి
సువ్వు వాదానిననే అనుకుని బంగారుకరలు కన్నాను.
నీమీద నాకు కలిగిన ప్రేమ, నన్ను ఎక్కడికో తీసుకు
పోయింది. ఎవో పర్వత శిఖరాలపై, మేఘాల
నీడల్లో విహరిస్తున్నాను. సువ్వు దక్కపోతే ఆ శిఖ
రంనుంచి అపూతంలోకి పడిపోతాను."

"అబ్బ! ఏమిటా మాటలు? ఎందుకంతబాధ?
నేను నీకు దూరమవుతానని ఎవరన్నారు? నాకు
సువ్వుతప్ప ఇంకెవరూ అక్కర్లేదు. మువ్వం చెయ్య

మంట అది చేస్తాను." అంది శ్రీదేవి, తనమూలం తో వేలు భయంపోగొట్టి, అతన్ని లాలిద్దామని. ఆ మూలం అతనికి ఆనందం కలిగించేబదులు, బోలెడు దిగులు కలిగించాయి. లాభం లేదన్నట్లు తలూపాడు. శ్రీదేవి, అతని ఉద్దేశమేమిటన్నట్లు తన చేత్తో అతని గడ్డం ఎత్తి, అతని మొహంలోకి సూటిగా చూసింది. అతను కళ్లు మూసుకొన్నాడు. ఒక్కళ్ళలాంటియాక కళ్లు తెరిచాడు.

"ఇలా ఎప్పుటికీ మనిద్దరం కలిసివుంటే ఎంత తాగుండుమని! నా! అటువంటి అదృష్టం వాలంటి విర్యాగ్నాడి కెలా లభిస్తుంది?" అని దిగులుగా తల వంచేశాడు. శ్రీదేవి కర్తం కాలేదు.

"వేణూ! మనం తప్పక కలిసింటాం. ఎందుకలా అంటావ్?"

"మరేమనమంటావ్? మీ వాళ్లందరినీ నాకోసం నదులుకుంటానని నీవంటే అది నిజమనుకోమంటామంటావా?"

"నా మూలమీద నమ్మకంలేదా?"

"నీమూలమీద నమ్మకమే! కానీ అంతవని మువ్వ చెయ్యలేవు. నీకోసం, నా పృథ్వం బద్దలై, ముక్కలు, ముక్కలై పోవలసిందే!"

"పిరపాయి. మువ్వ చెప్పినట్లు చెయ్యడానికి నే నెప్పుడో సిద్ధమయ్యాను. నాకు పిత్తోటిదే జీవితం. నావాళ్లకన్నా, అందరికన్నా, నాకన్నా కూడా నాకు మన్నే ఎక్కువ!"

"నిజమేనా! నాకోసం వాళ్లందరినీ నదులుకొని వచ్చేస్తావా?"

"ఓ! తప్పకుండా!"

వేలు ఆమె నడుమంటున్న చెయ్యిపీ, ఆమెను దగ్గరగా తీసుకొని ముద్దు పెట్టుకుంటూ, "నిన్ను నా దేవతలా చూసుకుంటా. నీకోసం ఎన్ని కష్టాలైనా భరించి, కఠిరం పువ్వుకోసం పెట్టి పూజిస్తా. మన ఇద్దరం, ఎక్కడైనా దూరంగా కొంతలో పెళ్లి చేసుకుందాం. పిల్లందరికీ తెలియకుండా పిరిపాదాం."

"వేణూ! నేను మువ్వ లేనిదే జీవించలేను. నీతో ఎక్కడికీ రమ్మన్నా పస్తాను. వాళ్లెవరికీ నా నంగలి అక్కరలేదు. నే నేమైపోయినా నాళ్లు విచారించరు. నాకు ఆ ఇంటిపీ, ఆ మమమ్మలీచూస్తే చిరాకెత్తుతోంది. అర్ధరాత్రిలేని ఎక్కడికైనా పిరిపాదామని పిస్తుంది. నాకు మువ్వ తప్ప ప్రపంచంలో ఎవ్వరూ లేరు. మువ్వ కూడా నాకు దూరమైపోతే నేను బ్రతికేను" అని కండ్లవెంటి నీరు కార్చింది శ్రీదేవి.

"అయితే మనం ఎప్పుడు వెళ్లిపోదాం?"

"నీ ఇష్టం!" అంది శ్రీదేవి.

వేలు కొద్ది సేపు ఆలోచించాడు. తనతో వచ్చేయ్యడానికి శ్రీదేవి అంగీరించింది. ఈ అడుగు తప్పితే మరి తనకు ఆమె దక్కదు. అంతవరకూ శ్రీదేవి ప్రేమ నిధించడమే అతని ఉద్దేశం. కానీ, శ్రీదేవి యొక్క స్వభావం ఉభయ వాంఛామయమైనా, ఆమె తనను కాబోయే భర్తగా గ్రహిస్తోందిగాని, కేవలం క్షణిక సాంగత్యంకోరే ప్రయత్నంగా చూడాలేదు. ఆమె తన వాళ్లను వదిలిపెట్టి రావడం, కేవలం తనతో కులాసాగా నాలుగు రోజులు గడవడానికి కాదు, కాశ్యరంగా తనతో కలిసి ఉండడానికి. ఆమె వైపాకారి చూచాడు. ఆమె మెడలో చాలా ఖరీదైన అభరణాలనూ. ఆమెకు అందమేకాదు ఉబ్బు కూడా ఉంది. తనకు రెండూ కావాలి. అందు

కని, ఆమెతో తను మరునాటికి అప్పు విర్యాగ్నా చేస్తానని, ఆమె సుఖద్రమ్మ ఇంటికివస్తే, ఏదో విధంగా తా మిద్దరం ఎక్కడికైనా వెళ్లిపోదామని చెప్పాడు. ఆమె అలాగేనంది. వెళ్లి విర్యాగ్నాకు అవసరమయ్యే డబ్బు కూడా తను తెస్తానంది. సినిమా పూర్తయి, ఒకరినొకరు వదిలిపోవలసిన సమయం వచ్చేసరికి ఇద్దరికీ దుఃఖం వచ్చింది. అయినా మరనాడు మళ్ళీ కలుసుకొంటామనే ధైర్యంతో, తాము తలపెట్టిన కార్యం ఎలా నెరవేర్చుకో ఆలోచించుకుంటూ ఇళ్లుకు వెళ్లారు.

సినిమా కాగానే తనను కలుసుకోమన్న పనిమనిషి శ్రీదేవికి ఎంత వెదికినా కన్పించలేదు. అది సాధారణంగా తెలివైనదే. కానీ, దానిదృష్టి సినిమామీద ఎక్కువ లీప్రంగా లగ్నమైంది. సినిమాను వదలి ఇంటివైపుగా నడిచేవరకూ శ్రీదేవమ్మగారితో సినిమాకి వచ్చినట్లుగా, తన నామే సినిమా అయిపోగానే గేటువద్దకు వచ్చి తనని కలుసుకోమని చెప్పినట్లుగా గుర్తుకి రాలేదు. అప్పటికే తను సినిమాచోలు వదిలి ఒక మైలుదూరం వచ్చేసినట్లు కూడా తెలుసుకుంది. 'అయ్యో!' అని అనుకుని మళ్ళీ సినిమా చోలువైపు వదిలిపెట్టింది. అది వెళ్లేసరికి సినిమా చోలు బయట ప్రస్తే తెవరాలేరు. దానికిముందు ఖంగారు పుట్టింది. కానీ, తరువాత అది కొంచెం ఆలోచించి, 'బహుశా ఆ అయ్యగారు, శ్రీదేవమ్మను ఇంటివద్ద దిగబెట్టి ఉంటార'నుకొంది. అది వేణూ, శ్రీదేవి బాక్సులో కూచోడం చూసింది అంతకు ముందు. ఆ పనిమనిషి విశ్వేశ్వరరావుగారింటికి వెళ్లే సరికి, చోలులో కూర్చున్న విశ్వేశ్వరరావుగారు, "ఏయ్! రామీ! ఇలా!" అని కేకేసారు. పెదబాబుగారంటే ఇంటిలో అందరికీ పాడలో! అది వజుక్కుంటూ వెళ్లి ఆయనముందు నిల్చింది.

"అమ్మాయిని వదిలిపెట్టి ఎక్కడి కెళ్లావ్?"

"పిరపాయిపోయింది బాబుగారూ! అమ్మాయి గార్ని ఆ బాబు దిగబెట్టి పి ఉంటారనుకొని, తిన్నగా వచ్చేకాను బాబు" అంది రామి. తను ఆమెలు శ్రీదేవి నంగలే మర్చిపోయి, సినిమాచోలు వదిలి కొంతదూరం వెళ్లిన సంగతి దాచేస్తా. విశ్వేశ్వరరావుగారి కాశ్యరం వేసింది.

"ఎవరా బాబు?"

"అమ్మాయిగారిలో కూర్చున్న బాబేనండి. ఆ రిద్దరూ పెద బిక్కట్లు కొనుక్కున్నారు. నేను నింపేకెళ్లానండి....."

"ఎలా ఉంటాడా బాబు? అతన్ని మునుపెప్పుడైనా చూశావా?"

"లేదండి. చామనచాయగా ఉంటారండి. పాతి కేళ్లకొచ్చే వయసే ఉంటుందండి. అమ్మగారా బాబు కాడే కూకున్నారు."

విశ్వేశ్వరరావుగారు ఒక నిమిషం ఆలోచించారు. రామిని ఇంకేమి అడక్కుండా లోపలికి వెళ్లిపోమ్మ వ్నారు. ఆయన అంతకుముందే శ్రీదేవి వంటరిగా రావడంచూసి, ఆమెను ఎక్కడికి వెళ్లింది అడిగారు. దాని కామే తను పనిమనిషి సినిమాకు వెళ్లామని, పనిమనిషి దారితప్పిపోయి, ఎక్కడికో వెళ్లి పోయిందనీ, తనమాత్రం తిన్నగా వచ్చాకామని చెప్పింది. కొద్ది రోజులుగా శ్రీదేవి మధ్యాహ్నం పూట సుఖద్రమ్మ ఇంటికి వెళ్తోందని తెలిపినప్పుడే ఆయనకు చిరాకేసింది. పైగా ఇలా వంట

‘భారత్’వారి ప్రభావత సేము మర్చి

అన్నిచోట్లా చాలా అవసరం. అమ్మకానికి ఒకసారి సందర్శించండి.

(శ్రీ జయభారతం అండ్ కో (రిజిస్టర్డ్, 182, రాయపేట హైకోడ్, మద్రాసు-14

అంధ్రప్రదేశ్ లో మాకు విజయం లేదు. ఉచిత క్యాటలాగు కొరకు స్పష్టమైన దమార్తలో మీ విలాసము వ్రాసి అడగండి.

టెటెక్

(కాటక్)

కాస్ట్రోయం గా తయారైనది

వంటిపిల్లలకు కూడా వాడవచ్చును

అరవింద్ లేబరేటరీస్

పి. వి. 1415, మద్రాసు-17.

తెలంగాణ జిల్లా లకు, హైదరాబాద్

మినా అంధ్రప్రదేశ్ లకు విజయం

ప్రగతి ఏ కె సిస్.

పులిపాటివారి పి. వి. విజయవాడ-1.

ఒక ముఖ్యవార్త - నవీన తయారీ

పిక్ నిక్ పాకెట్ రేడియో

ధర నగనికి తగ్గించబడినది.

జపాను పాకెట్ రేడియో. సిగరెట్ కేసుంటే

విస్తది. తేలికైనది. స్థానికంగా ప్రపంచంలో

ప్రతిస్టేషను విస్తరమవుతుంది. ఇతర రేడియో

కంటే తక్కువ ధరకు

సరిభముగా ఉంటు

కొనుటకు అనుకూలమైనది.

అందమైనది. రైస్

స్పృతో పాటు ఉప

యోగమునకు సిద్ధముగా వందలదును. 3 నం.

గ్యారంటీ. రిపేరు ఉచితం. ధర. రు. 27/-

స్పెషల్ నెం. LR77 ధర రు. 32/- కింక్

రకం నెం. GM 156 ధర. రు. 45-50.

వి. పి. సి. వారిలు రు. 3-50 అదనం. తోలు

కేసు ధర రు. 5-50. ఇంకా మరి ప్రాయశ్చయ

MAIRAS TRADERS (30AR)

Post Box 1578, DELHI-6.

రిగా నీనిమాకి వెళ్ళడం ఆయన కనలు నచ్చలేదు. శ్రీదేవి చెప్పిన మాటలూ, రామి చెప్పిన మాటలూ విని ఆయన, ఇండులో ఏదో తనకు తెలియని వ్యవహారముందని గ్రహించారు. అయితే దీన్ని గురించి అనవసరంగా ఆయన పెద గొడవ చెయ్యడంబట్టి కోలేడు. ఆయన కార్యవాదీ, అనుభవశాలి. ప్రతివిషయానికీ, ఎంతవరకు అవసరమో అంతే ప్రాముఖ్యత నిస్తాడాయన. అందుకని ఈ విషయంలో ఆయన చేసిన దేమిటంటే, మర్నాడు ప్రాధుని జయమ్మతో శ్రీదేవిని ఎక్కడికీ పంపవద్దనీ, నుభద్రమ్మ ఇంటికి కూడా వెళ్ళనియ్యదన్నారా.

అవార మధ్యాహ్నం శ్రీదేవి మామూలుగా జయమ్మ వద్దకువెళ్ళి తను నుభద్రమ్మ ఇంటికి వెళ్ళానని చెప్పినప్పుడు జయమ్మ, “నిన్ను ఎక్కడికీ వెళ్ళనియ్యదన్నాడు మీ తాతయ్య. అందుకని ఎక్కడికీ వెళ్ళకు” అని చెప్పేసరికి శ్రీదేవి నిర్బంధపోయింది. ముందు కోపంగానూ, తరువాత బ్రతిమాలూనూ, తరువాత కండ్లవెంబడి నీళ్ళు కారు స్తూమా—దీనంగానూ, తను ఒక్కసారివెళ్ళివస్తానని శ్రీదేవి అడిగింది. జయమ్మ ఒప్పుకోలేదు. శ్రీదేవి అడిగినకొద్దీ, ఆమె పట్టుదల పెచ్చింది. ఏమైనాసరే, పెళ్ళయ్యేదాకా గుమ్మం కడలడానికి వీల్లేదంది. ఈ వయసులో పిల్లలు నలుగురిలో తిరిగితే ఎంతో ఆపత్తిష్ట అంది. ఇన్నాళ్ళూ తను శ్రీదేవిని అమాత్రమైనా తిరగనియ్యడం తనదే

శ్రీ దేవి

పొరపాటుంది. ఎలాగో శ్రీదేవి : శ్రీ మూడు ముళ్ళూ పడిపోతే తమ బాధ్యత తీరిపోతుందంది. చివరికి విస్తారంగా శ్రీదేవి తన గదిలోకివెళ్ళి, రోషంతో ఏడుస్తూ కూచుంది.

తను మేనుకున్న పథకమంతా తల్లక్రిందులైంది. తను ఇక మేనును చూడలేదు. అతనిలో తను ఎక్కడికో వెళ్ళిపోదామని కనిప కలంన్నీ అనత్యవ్యయ్యాయి. ఏం జరిగిందోగాని, ఒక్కసారిగా తన స్వేచ్ఛను లాక్కొని, ఆ ఇంటల్ల బంధించేశారు. ఇన్నాళ్ళూ తను పుట్టి పెరిగిన ఇల్లే అదైనా, తన కిప్పుడు జైలులా కన్పిస్తోంది. ఒక్కసారిగా ఆమెకు ఆ ఇల్లు సరక్ప్రాయంగా తోచింది. పంజరంలో చిలకలా ఆమె బాధపడసాగింది.

తన జీవితపథాన్ని నిర్మించుకోవడానికి తాను శక్తులా కృషిచేసింది. కాని, తను ఎవరిని ప్రతిఘటిద్దామనుకుందో, ఎవరినుంచి దూరమౌదామనుకుందో, ఎవరిని అనప్రీంచుకుంటుందో, వాళ్ళు తన ఆశలతను త్రుంచివేశారు. తాతయ్య, అమ్మమ్మ, తమ్మా ఏళ్ళంతా రాక్షసులు! వారి వామి వివరీతంగా ద్వేషించింది. తిట్టుకుంది. తన చేతకానితనానికి జాట్లు పీక్కుంది. దేవతనన్నా పాడుమకు చద్దామనుకుంది. గోడకేసి తలకట్టుకుందామనుకుంది. చివరికి వెక్కి,

వెక్కిపెట్టింది. తలగదామిద మొహంపెట్టి, కన్నులతో గరిజంతా తడిముద్దు చేసేసింది.

కొంతసేపు నిస్సహాయంగా ఏడ్చిన తరువాత ఆమెకు నీరసం వచ్చింది. కాని, బృధయం లేలి కైంది. బుర్రలో ఏవో ఆలోచనలు పరిగెత్తవారం భించాయి. తాతయ్య వాళ్ళమీద పగ ఒక్కసారిగా విజృంభించింది. ఏమైనానరే పిళ్ళని ప్రతిఘటించి పగదీర్చుకోవాలి! పిళ్ళకు నలుగురిలో అవమానం జరిగినానరే! అప్పటికైనా తన తలితండ్రులకు బుద్ధిస్తుంది! పిల్లలు కూడా మనుషులేననీ, వాళ్ళకూ కోరికలుంటాయనీ, స్వేచ్ఛా, ప్రేమా, అపందాలు వారికి కూడా వాంఛనీయాలనీ తెలియాలి. పెళ్ళి! తనకు పెళ్ళిచేసి, తన బాధ పది లిండుకోవాలని అనుకుంటున్నారా. ఆ ఇష్టంలేని పెళ్ళి తనకెందుకూ? అంతకన్నా ఏ నూతిలోనైనా పడిచస్తే మంచిది. ఈ తన శరీరమీద ఎవడో ఒక పశువు, సర్పవాక్కులూ చెలాయిస్తూంటే పడివుండడంకన్నా దీన్ని సరిసంజేస్తేనే మంచిది. మేలు చేతుల్లోఉండగా తన బృధయం ఎలా ఉరకలు వేసింది! అతని లాలనలో, ప్రేమలో, ముద్దుల్లో ఎంత మాధుర్యముంది! దానికోసం, ఆ మాధుర్య వ్యనుభవించడం కోసం తను ఏమైనా చేస్తుంది. చెయ్యాలి! తప్పదు!

(సశేషం)

ఉంటుంది? మొదట్లో మీకే చెప్పాను మేష్టెరూ! వాకు కావలసినవారు, బంధువులు, అధికంగా లేరు. మీరే దగ్గరుండి నడిపించాలి.” అన్నాడు, రంగభాష్యం.

ఇలా చెప్పిన మర్నాడే ఉత్సాహం అంతా అలా గరిజాయి ముఖాన్ని వేలేసుకుని వచ్చాడు. అతని చూసి నేను నిర్బంధపోయాను.

“ఏమిటి సమాచారం! అదోచూదిరిగా ఉన్నావే!” అని అడిగాను.

“ఆరోజు బాలక రంగస్థలంపై చూశామే, మేష్టెరూ! ఆ ప్రబుద్ధుడు విడవకుండా మాల తిని చుట్టుతున్నాడు! నాకు కొంచెం కూడా నచ్చలేదు” అన్నాడు రంగభాష్యం.

“నీకు ఇష్టంలేదు అంటే ఏం చేయడం? ఆమె కన్నెపిల్ల, ఆరే కాకుండా చదువుకన్నపిల్ల. సర్వ స్వతంత్రంగా జీవిస్తున్న వనిత. ఆమె మీది నీ బాధ్యతని స్పష్టంపెక్కోనేగక పోయావా? ఆమెకి నిన్ను పెళ్ళి చేసుకోవటం యిష్టమా లేదా అని అరాఖండిగా అడగొయ్యి! మనసి మనసి పెట్టడంలో ఏం ప్రయోజనం? ‘మాట్లాడతావా, చస్తావా’ అనే సామెత వింటేదా? నోరుండేవారే ఈకాలంలో జయించుకురాగలరు” అన్నాను.

“నిజమేను. ఉంది, లేదు అని మాలతినీ అడిగేస్తాను” అన్నాడు రంగభాష్యం. కానీ అలా అడగడానికి తెలియక అతని ద్వైర్యం రాలేదు. వాయిదా వేస్తూనే కాలం గడిపాడు. కానీ అదే సమయంలో వేదన అనుభవించి అవస్థ పడుతున్నాడు. అతనిమీద

మాలతి తండ్రి

22—వ పేజీ రికనాయి

కోపగించుకోవడమో, అనుతాపపడడమో, వాకు తెలియలేదు.

ఒకరోజు రంగభాష్యం భీతికరమైన ముఖంతో నా గదికి వారాత్తుగా వచ్చి చేరాడు.

“మేష్టెరూ! నాకు ఒక పెద్ద అపాయం రాబోతోంది. మీరే సహాయం చేసి ఎలాగైనా కాపాడాలి” అన్నాడు.

అతనికి ఏదైనా మతి స్థిరత్వం తప్పిందో అని వాకు అనుమానం వేసింది. అతని ముఖం పిశాచం పట్టినట్లుండింది. మాటల్లో తొందర, భయం, కన్నడింది. కొంచెం అనునయంగానే “విషయం ఏమిటి చెప్పు! నావల్ల విలయితే నీకు తప్పకుండా సహాయం చేస్తాను!” అన్నాను.

“ఎవరో ఒకడు నన్ను అస్తమానం వెంటాడు తున్నాడు. నన్ను చంపటానికో, మరి ఏ ఉద్దేశంతోనో తెలియటం లేదు. నేనుండే గది వాకిట్లో నిలుచుని లోపలికి చూస్తూ నిలుచుంటాడు. ఎవరో చూద్దామని దగ్గర కెళ్ళితే మాయం అయిపోతున్నాడు. నా గదికి వెళ్ళటానికే భయంగా ఉంది. మీతోనే కొన్నాళ్ళు ఉండనా?” అని అడిగాడు.

“భేషుగ్గా ఉండొచ్చు! నీ భయం ఉత్పత్తి భయంగా ఉండొచ్చు కదా? ఎవరో నిన్ను వెంటాడుతున్నారని నువ్వు అనుకోవటం ఒక్క భయంగా ఉండొచ్చుకదా? ఇలాంటి భయ ఒక్కో

సారి మంచి జ్ఞానంకీ కలగడం ఉంది. సమీపం లోని ఒక పెద్ద మనిషిని గురించి విన్నాను. అతను పరిశోధనలో గట్టివారని ప్రసిద్ధి వందారు. కాని ప్రపంచం అంతా తన పేరు చెడదానికి దురాలోచన చేస్తున్నట్లుగా అతనికి భ్రమ. ఇద్దరు తనలో తాము మాట్లాడుకుంటుంటే చూసి వెంటనే ‘చూశావా! వారు నన్ను గురించే ఏదో నిందించుకుంటున్నారు! వారిమీద వ్యాజ్యం వేయాలి.’ అని చెబుతూ ఉంటారుట. అలాగే నీవు కూడా అవకూడదు.....”

ఇలా నేను చెప్పుతూ ఉండగానే, రంగభాష్యం, నాచేయి పట్టుకుని లాక్కెళ్ళి, ఆ గది యొక్క కిటికీ ద్వారా బయటికి చూడమని అదేశించాడు. అతను చూపించినచోట, పిడి దీపం వెలుతురు పడని ఒక స్తంభం చాటున, ఎవరో ఒక మనిషి నిలుచోటం తెలిసింది.

“ఎవరో ఒక మనిషి సందేహాస్పదంగా, చాలుగా నిలుచున్నాడు. అందువల్ల ఏమిటి? కాకీ కూర్చుండగా తాటిపండు పడ్డ కథలాగా ఉండొచ్చు కదా?” అన్నాను.

కొన్నాళ్ళయ్యాక మాలతి నటించిన బాలకాన్ని ప్రాసిన దినకరమి నేను సంధించడం తలస్థించింది. అతనే నాతో సంభాషణ మొదలుపెట్టాడు. “మితో ఒకరు బాలకానికి వచ్చారే, అతని పేరేమిటి?” అని అడిగాడు.

“రంగభాష్యం” అని చెప్పాను. “అది అతని నిజమైన పేరుకాదు!” అని చెప్పి నన్ను నిర్బంధపోయేట్లు చేశాడు. “ఎందువల్ల అంటున్నావు?” అన్నాను.

“మీకు ఎవ్వారైతే అలాగే తెలుసు ?”

“మమారు ■ ఏడాదిగా తెలుసు.”

“అలాగే అయిఉంటుంది అని నేనూ అనుకున్నాను. ఇప్పుడు ఈ గ్రూపు ఫోటోలో ఉన్న ఈ వ్యక్తిని చూడండి. దీని క్రింద వ్రాసిన పేరును చదవండి” అన్నాడు దివకర్.

అతను చూసేసరికి వ్యక్తి కొంచెం రంగభావ్యంలాగానే ఉన్నాడు. క్రింద కె. ఆర్. రామానుజం అన్న పేరు వేసిఉంది. అయినాను, ఒక గ్రూపు ఫోటోలో ఉన్న అస్పష్టమైన రూపుని చూసి నిశ్చయంగా ఒక నిర్ణయానికి రావడం ఎలా సాధ్యం అవుతుంది ?

“దీనిలోంచి నాకేం తెలియలేదు. అలాగే ఉన్నానూ, మీకూ మాకూ దాన్ని గురించి బెంగ ఎందుకు ? పేరు మార్పుకోవాలని ఒకరు ఇష్టపడితే, దాన్ని మనం ఎలా అవగతం ?” అని అడిగాను.

“అందుకు చెప్పలేదండీ ! ఒక వ్యక్తి వేరొకరిగా వ్యవహరించి, ఒక అబలస్రీని ఏమార్చి వక వర్సకువడం అంటే, అది మిక్కిలి మోసమైన భార్యనూ కాదా ? అలాంటి సీదమైన వనిని అనడం మన కర్తవ్యం కాదా ?” అన్నాడు.

“నాకు వేరే ముఖ్యమైన కర్తవ్యం లాగాయి. ఇప్పుడు దీన్ని నెత్తిమీద వదేసుకోవటానికి తయారుగా లేను” అని చెప్పి మా సంభాషణని ఖండించాను.

కానీ నా మనస్సు కొంచెం విమోచిని కోర్కెయింది.

రంగభావ్యం ఇంకోరోజున వచ్చాడు. ముఖం లోని మార్పుని వర్ణించ వలసికాదు. ఆరోజు అకాశ విమాన ప్రయాణంలో అతన్ని చూసినప్పుడుండే పిలుగురు ముఖం ఎక్కడ ? భీతి ఆనవించి బ్రహ్మసాతి అడుతున్న ఈ పేద ముఖం ఎక్కడ ? అతన్ని చూడగానే నేనే సంభాషణ ప్రారంభించాను.

“ఏమిటయ్యా ! అఖర్న మాలి చేతులు కడిగేసుకుందా ? ఏం ఇంత శోకం ?” అన్నాను.

“లేదు లేదు ! మాలి నన్ను పెళ్లి చేసుకోవటానికి సమ్మతి తెలిసింది. ఏదో ఒక ముఖ్యమైన బాధ్యత ఆమెకి ఉందిట. అది నెరవేర్చుటంతవరకు కొవ్వొత్తు వేసిఉండమంది, అంతలోగా నా తల మీద ఈ పీడుగు వడింది !” అని చెప్పుతూనే, ఒక ప్రతికటిని తునకని తీసి చూపాడు.

అందులో ఈ క్రింది విధంగా వ్రాసి ఉంది :—

“శ్రీ మరుతాచలం చెట్టియారు కంపెనీలో మానీజరు పని చూసుకునే రంగభావ్యునికి ఒక పాచ్చరిక. అతను మిస్. మా అనే పిల్లని మరచి, ఒక వారంలోగా మద్రాసు వదిలేసి పారిపోవాలి. అలాగ వెళ్లిపోకపోతే, అతని పూర్వాక్రమ పేరు, మోసపు పనులు, తన ఆధారాలతో ఈ ప్రతికట ప్రకటించబడుతాయి. జాగ్రత్త !”

దీన్ని చూసిన నాకు నవ్వు వచ్చింది. ఇందుకోసమేనా ఇలాగ భయపడ్డాడు ?

“ఇలాంటి అసవ్యమైన ప్రతికటను సుస్వేందుకు కొని చదువుతావు ? చూసి మనస్సుండుకు పొడుచేసుకుంటావు ?” అని అడిగాను.

“నేను కొనలేదు. దీనివారో ప్రతికటో నుంచి కత్తిరించి నాకు పోస్టులో పంపారు. దీన్ని వ్రాసిన మనిషే అంటుఉండాలి” అన్నాడు.

“ఇలాంటివారి యుక్తే ఇది. అందులో సుస్వేందు

మీకు కదలి ? కూతునుక్కలుగా చింపిపారే స్త్రీమితంగా ఉండి ఏమని చూసుకో ! సంఘంలోనూ, సమాజంలోనూ జరుగుతున్న కార్యాలని గురించి విమర్శన చేయడం ప్రతిక ధర్మం. దానికి వ్యతిరేకంగా, వ్యక్తిగతమైన మనుష్యుల గుట్టును బయట పెట్టుతున్నామమారు ప్రతికటారేకాదు. ఇదంతా కదవడం ఇబ్బంది, చెవులో మేసుకోవడమూ ప్రమాదం ! అలాంటి అవదారులననే నీకేమీ అపాయం రాదు. ధైర్యంగా ఉండు !”

ఇలా చెప్పి కొన్ని ఉదాహరణలు చెప్పాను. మన దేశంలో ప్రముఖుల్ని గురించి అనకూడని అభిప్రాయ అవదారులు, కొన్ని చెత్త ప్రతికటలే వచ్చాయి. అందువల్ల ఆ ప్రముఖులకు లోపమే వచ్చింది ? ఏమీ లేదు అని చెప్పాను.

దానికి రంగభావ్యం చెప్పిన జవాబు నన్ను నిశ్చిన్మడిచి చేసింది.

“ఆ ప్రముఖుల్ని గురించి వ్రాసినదానిలో విజం ఉండి ఉండదు. అందుకేవాళ్ళ బెంగలేకుండా నిశ్చింతంగా ఉన్నారు. కానీ నా విషయంలో ఇందులో వ్రాసినది విజమే ! నేను ఎలా నిశ్చింతంగా ఉండగలను ?” అనాడు.

=====

ఒరే! నీకు దేవుడు ప్రత్యేక

మవుతే నీవు అడుగుతావురా?

రామూ : డబ్బు.

గోపీ : బుద్ధి.

రామూ : అంతేమరి ! ఎవరికి

నది లేపోతే అది అడుగుతారు.

సుబ్బారావు (అనకాపల్లి)

=====

తర్వాత నేను వయస్సు బలవంతపరిచి అడిగినందున అతను తనపూర్వ కథని చెప్పాడు :

రంగభావ్యం విజమైనపేరు రామానుజం. అతను కంకలాలో ఒక పెద్దయజమాని దగ్గర అంతరంగిక కార్యకర్తగా పనిచేస్తుండేవాడు.

యజమాని అనేకరకములయిన వసులు చేసే వారు. అదేకాకుండా యుద్ధకాంట్లాట్టలు తీసుకున్నారు. అతనికి ఎదురుచూడని కొన్నిడబ్బు కష్టములు ఏర్పడ్డాయి. ఇందువల్ల తప్పుడు కార్యాలని కొన్నింటిని చేశారు. యజమాని విశ్వసనీయ రామానుజం వాటి అన్నింటికీకూడా సహాయం చేయసాగాడు. విజానికి అందులో అన్యాయం ఏమీలేదనీ, కొన్నాళ్ళలో అన్ని చక్కబడుతాయని యజమాని నొక్కి వక్కాణించినది నమ్మాడు. కానీ పూర్తిగా ఒకరోజున అతను సమ్మీనదంతా అబద్ధం అయింది. న్యాయాధికరముల వసులు బయటపడ్డాయి. ఈ తప్పుడు పనులలో యజమానేగాకుండా పెద్ద పెద్ద బి.సి.యన్ ఉద్యోగులూ, ఇంజనీరులు మొదలగువారంతా సంబంధం కలిగియున్నారు. అయినా వాళ్ళంతా పలుకుబడి కారణంగా తప్పించుకున్నారు. వాటినిన్నింటికీ, సహం, రామానుజమే జవాబుదారీ కావలసివచ్చింది. అతన్ని శైధుచేసి

విచారణ జరిపారు. పేద మాటకీ వృధివిలో వెంటేడు రామానుజంపేర్న కేసుబుజువయి అతనికి రెండు సంవత్సరములు చెరసాంవాసం దండన వేసారు.

చెరలో ఒకటిన్నర సంవత్సరముయ్యాక పాండూ దేశానికి స్వీతంత్రము వచ్చింది. ఆ స్వాతంత్ర్య శుభదినాన, క్రొత్తగా పాలనాధికారినికి వచ్చిన కాంగ్రెసు మంత్రులు చెరలోనున్న కొంతమంది శైధీలకు విడుదల ప్రసాదించారు. రామానుజాన్ని గురించి శైధు అధికారులు నుంచి రిపోర్టులు పంపి వందున, రామానుజం విడుదలచేయబడ్డాడు. చెన్నపట్టణానికి వచ్చి క్రొత్త జీవితం ప్రారంభించాడు. మోసపు పనుల కేసులోపడ్డ తన పిత పేరును మార్చుకుని శ్రీ మరుతాచలం చెట్టియారు కంపెనీలో పనిలో చేరాడు, అతని వ్యాపార నేర్పులవల్ల తెలివితేటలవల్ల శ్రీఘకాలంలోనే పెద్ద ఉద్యోగానికి వచ్చాడు. క్రొత్తయజమానైన చెట్టియారు, అతన్ని పూర్తిగానమ్మి తన వ్యాపారమునంతనీ అప్పగించారు. కలకత్తా విచారణ, అందువలన కలిగిన అనుభవాలు, అన్నీ ఒక భయంకర స్పృహగా అనుకుని రంగభావ్యం వాటినిన్నింటినీ మరచిపోయిన నమయంలో ఈ పిడుగు అంటి తంమీద వడింది.

ఎవరో ఒక కిరాతకుడు అతని పాతజీవితాన్ని తెలికి అందలి పంభవాల్ని ప్రకటించటానికి తయారుగా నున్నాడు.

నైన చెప్పిన శోకకథ ముగిశాక రంగభావ్యం తిరిగి చెప్పసారంభించాడు :

“నేను మోసపుపనుల వ్యాజ్యంలో దండన వసుభి వించిన శైధీని అని బయటపడితే మా కంపెనీ యజమాని నన్ను తక్షణమే తరిమివేస్తారు. మాలతి కూడా నన్ను కన్నెత్తిచూడదు. ఆమె మనస్సు గాయపడుతుంది ! నాకు ఆమెముఖం చూడ్డానికి ధైర్యం రాదు. అందువలనే ననకి రాణీనామా చేసేసి బెంగు భూరుకు వెళ్లిపోదామని తీర్మానించుకున్నాను. నా బెంగుభూరు నిలాసము మీకుమాత్రం ఇస్తాను. మీరు ఎప్పుడో చెప్పదని మాటావ్వారి ! ఏదైనా ముఖ్య విషయం ఉంటే మాత్రం తెలియపరచండి” అన్నాడు రంగభావ్యం.

అతను పోసస్రవముల కేసులో అన్యాయానికి బలియైనాడు అని చెప్పినదాన్ని నేను పూర్తిగా నమ్మాను. ఈ విధంగా పెద్దయజమానులు చేసిన తప్పులకు జీతంపుచ్చుకునే పనివారిని బాధ్యులగా చేసిన మరెవరిని సంభవాలు నాకుతెలుసు. అతర్వాత ఆ యజమానులు కూడా పట్టుబడటం ఏమి యున్నాను. అందువల్లే రంగభావ్యంమీద నాకు జాలి కలిగింది.

“ఇదేమి పిచ్చి ? నీయందు మాలతి స్వచ్ఛమైన ప్రేమ కలిగియున్నదైతే, ఇందుకోసమని ఆమె మనస్సు మార్చేసుకుంటుందా ? నీ కంపెనీ యజమాని గూర్చి నేనేమీ చెప్పనేరను. కానీ మాలతి అలాంటి పిడుగుణం లేనిదని నీ నిశ్చయముగా చెప్పగలను. నీ విజస్థితి తెలిస్తే ఆమెకు నీయందలి అనురాగము అధికము అవుతుంది” అన్నాను.

“దయచేసి మన్నించండి ! ఇలాంటి అపనింద తోటి ఆమె ముఖం చూడడం నావల్లకాదు” అన్నాడ రంగభావ్యం.

అతని నిర్ణయం మార్చడానికి నేను బడ్డ ప్రయాణంతా బూడిదలో పోసిన పన్నీరయింది. మాలతి

అతనిపై అచంచలమైన ప్రేమ కలదని అతని వమ్మలంటేదని తెలిసింది. ఆమె మనస్సులో అసలే ఒక శంక ఉన్నది. ఆ శంకను బలపరచి అతన్ని విశాకరించటానికి ఈ పాత దురదృష్టం చాలా కదా ? "అంతా విదియొక్క విలాసం" అని విది మీద భారం మోపి, రంగభాష్యం చెప్పినదానికి ఒప్పుకున్నాను. పాపం! అత వసుభద్రునివలన వేదము నేను సహించనేరకపోయాను. కాం, దైవం మాత్రం అతని కష్టాలను పోగొట్టి, కొంతని ప్రసాదించాలి.

8

రంగభాష్యం రెండుకూరలు వెల్లక, చాలామార్లు మాలి వాలో టెలిఫోనులో మాట్లాడి అతని కబురేమై వా తెలిసిందా అని అడిగింది. నేనూ అతని కీర్తన వాగ్దానం తలుచుకుని "తెలిదు" అని చెప్పుతూ వచ్చాను. ఒకరోజు నన్ను నేరుగా కలుసుకోవాలని కోరింది. వా బ్రహ్మచారి నివాసానికి ఆమెను రమ్మనడం ఇష్టంలేక ఆమె ఉండే క్లలానికే, నేను వెళ్లాను. అప్పుడే ఆమె మనస్సులోని ఒక భాగాన్ని నేను తెలుసుకోగలిగాను. రంగ భాష్యంపై ఆమె విశిష్ట ప్రేమ కలిగియుండుటలో నందేహించలేదు. బాలిక కథను ప్రాసన దివకరిని ద్వేషిస్తోంది అటంలో ఆశ్చర్యంలేదు. "వా తండ్రి చనిపోయియుండు వాకో పని ఇచ్చి పోయారు. ఆ కర్తవ్యం నెరవేర్చటం కోసమే వేచియున్నాను. అంతలోగా మీ స్నేహితుడు ఏం తలుచుకున్నారో ఏనూ తెలియదు. కబురు చెప్పకుండా ఎక్కడికో వెళ్లిపోయారు. ఈ పోకీరి దివకర్ అతనిదగ్గర ఏమైనా అబద్ధాలు చెప్పిడేమో అని కూడా నందేహిస్తున్నాను. ఇలాంటా ప్రపంచంలో తగాకొల్పంటారు. వారి మాటల్ని నమ్మవద్దా! ఇలా మీ స్నేహితుడు చేశారే ? ఇక వా బ్రతుకు అభాగలే ! నేను ఒక దురదృష్టవంతురాలను !" అని మాలి చెప్పి బొటబొటమని కన్నీరు కార్చింది.

ఆమె దుఃఖాన్ని పోగొట్టి క్షిప్త వా దగ్గర ఉంది. కానీ దాన్ని వెంటనే ఉపయోగించటం వా కష్టంలేదు. ఇంకా ఆమె మనస్సుని బాగా తెలుసుకోవాలని అనుకున్నాను. రంగభాష్యం పూర్వకత తెలికాక కూడా ఇదే మనోభావం ఆమె కుంటుందా లేదా అని ఎవరు మాచారు ? దాన్ని గురించి వెంటనే చెప్పి పరీక్షించటానికి నేను ఇష్టపడలేదు. కొంచెం వేచి ఉండ మనుకున్నాను. అయినా దివకర్ గురించి మాత్రం విచారించాను.

"అతను వా తల్లి మూలంగా దూరపు బంధువు అవుతాడు. ఆ బంధుత్వంవల్ల నన్ను బాధ పెట్టుతున్నాడు. వా దగ్గర కొంచెం డబ్బుంది అని నమ్మి దాన్నవహరించటానికి చూస్తున్నాడు. అయినా డబ్బు వాదికాదని అతనికి తెలియదు. చెప్పి వా వివడు. ఒకరోజు బాగా తిట్టి పాతం నేర్పిస్తాను. ఆ తర్వాత ఈ ప్రక్కకే రాదు" అంది.

దివకరుడంటే మాలికి అనన్యం అనే బాంటో ఆవగింజంత కూడా సంకయించలేదు. ఇది ఒకరకంగా వాకు తృప్తి, మనశ్శాంతి, నిచ్చింది.

మరోరోజు ఆ కిరాలకుడు దివకరుడు నన్ను

మూలతి తండ్రి

నెతుక్కుంటూ వచ్చాడు. రంగభాష్యం గురించి అడిగాడు. "కబురేం తెలియదు" అన్నాను.

"అదేమిటి హఠాత్తుగా మాయమయి పోయాడు ? కారణం ఏమిటి తెలుసా ?" అని అడిగాడు.

"తెలిద" వ్నాను.

"వాకు తెలుసు" అని చెప్పి, రంగభాష్యం చూపించి అలాంటి ప్రతిక ముక్కే చూపించాడు.

"ఇందువల్లే ఆ మోసగాడు పారిపోయిందా!" అన్నాడు.

■ ■ ■ పక్కయొక్క స్వంత డేవిత్వాన్ని గురించి ప్రాసేదే వ్యావకంగా పెట్టుకున్న వెత్త ప్రతికం గురించి నేను గట్టిగా తిట్టాను.

"అదంతా ఉండొచ్చు. కానీ ఇది అతని తలకి మాంచి లోపే అనటంలో సందేహించలేదు. అందుకే మాలిలో కబురే వచ్చుకుండా, విలాసమే వా తెలుసుకుండా, ఈ వూరుని విడిచి పారిపోయాడు" అన్నాడు దివకర్.

=====

ఒక పా...వ్యాపారి చనిపోయే ముందు కొడుకులందరినీ పిల్చాడు:

"ఇక ఈ లోకం వదిలి పోతున్నాను. నేనుమీకువదిలిన ఆస్తిలో ఎలాగో నెట్టుకురాగలుగుతారనుకోండి! అయినా, పాలవ్యాపారం చేసేప్పుడుమాత్రం ఒక విషయం గుర్తుంచుకోండి—పాలు నీటితోనే చేస్తారనుకోకండి, ఆవులు కూడా అవనరం!"

=====

దివకరిని కొంచెం పరీక్షించాలి "అలా అయితే మాలి విషయంలో మీకు పోటీ తగ్గందని చెప్పండి" అన్నాను.

"అయినా స్త్రీల విషయమే విచిత్రమైనది. ఇంకా ఆ దగాకొరమిదే ఆమె వ్యామోహం కలిగి యుంది. అత నెక్కడికీ వెళ్లాడు అని నమ్మి విచారించుంటుంది. చాలా బాగుందికదా ! అయినా ఇంకా ఈ ప్రతిక విషయం ఆమెకు తెలియదు. ఇవాళే చెప్పిస్తాను" అన్నాడు.

"ఇలాంటి పెచ్చరిక ఈ ప్రతికలో రాసిందెవరు ? మీరేవా ?" అని అడిగాను.

"నేను కాదు. వాలాగే రంగభాష్యం మోసపు పనులు బయటపెట్టడంలో క్రద్ద ఉన్నవారు ఇంకెవరో ఉండొకడాల్సి. అయినా ఇందులోని విషయం విజం అనిడంలో సందేహించలేదు. వాకు బాగా తెలుసు. మీకు ముందే చెప్పానుగా ? ఉన్న కొంచెం సందేహం కూడా అతను పారిపోవటంతో తీరిపోయింది !" అన్నాడు.

"అలా అయితే మాలిలో దీన్ని గురించి చెప్పి తీరతారా ?" అని అడిగాను.

"ఇప్పుడే నేరుగా ఆమె ఇంటికి వెళ్తున్నాను !" అన్నాడు దివకర్.

అతను మాలిని చూస్తే దాని పరితం ఏమివుతుందో అని నేను ఆతృతతో ఉన్నాను.

9

మర్నాడు మాలి నమ్మి పెదుక్కుంటూ వా గదికి వచ్చింది. "మీ స్నేహితుడిని ఎలాగై వా వెంటనే కనుక్కోవాలి. ముఖ్యమైన పని ఒకటి ఉంది. ప్రతికలో అడ్డర్చుల్లతో చేసి చూద్దామా ?" అంది.

"ప్రతికల్లో ప్రకటన వేసిందంటే ప్రయోజనం ఏమీ ఉండవోదు. నేనే వేరే విధంగా వెతుకుతాను. కానీ అంత ముఖ్యమైన విషయం ఏమిటి? వాకు తెలుపకూడదా ?" అని అడిగాను.

"మాకు తెలియవలసిందే ! లేకపోతే అతన్ని వెదకటంలో మీరు వాకు సహాయం చేయరు" అంది మాలి.

మాలి చెప్పినదాన్నిబట్టి నిజ నేరుగా దివకర్ వా దగ్గరనుంచి మాలినే చూట్టానికి వెళ్లి కలుసుకోని, ప్రతిక ముక్కని చూపించాడు. తప్పుడు పనులకు రెండు సంవత్సరములు కారాగృహంలో ఉన్నాడని ఈ ప్రతికవల్ల బయటపడ్డంతో రంగభాష్యం పారిపోయాడని చెప్పాడు.

అయినా ఇందువల్ల అతను ఎదురుచూసినది జరుగులేదు. అయినా దానికి వ్యతిరేకంగా జరిగింది.

"ఆ వ్యాజ్యం గురించి మీకేం తెలుసు ? ఎలా తెలుసు ?" అని మాలి అడిగింది.

"మధ్య అడిగినందున చెప్పుతున్నాను. కలకత్తాలో మీ తండ్రి వడివిన కంపెనీలోనే ఇతను ఉద్యోగం చేసాడు. ఆ కంపెనీలో పనిచేస్తూనే తప్పుడుపనులు చేసాడు. మధ్య అప్పుడు కాన్పంట్లు మార్కెట్లో తడుపుతున్నావు. ఏకేమీ తెలియదు. ■ తండ్రి ఇరవై పూర్తిగా నమ్మి కంపెనీ బాధ్యతల్ని అప్పజెప్పారు. నమ్మినవారికి ద్రోహం చేసాడు. ఇరవై నేను కలకత్తాలో జరుగుతూ ఉండగా నేను యదాదానంగా కలకత్తాకు వచ్చాను. మీ వాస్తవాలతో కోర్టుకు కూడా వెళ్లాను. ఇదనికి రెండు సంవత్సరాలు కారాగృహవాసం వేసారు. శిక్ష ముగియగానే ఇక్కడికి వచ్చి పేరు మార్పుకుని కాలక్షేపం చేస్తూ వచ్చాడు. ఇప్పుడు చేస్తున్న ఉద్యోగంలో ఏమేమి మోసపు పనులు చేస్తున్నాడో దేముడికే ఎరుక. ఈ ప్రకటన చూసి అతను మాయమవడంతో అతని యోగ్యత తెలియలేదా ?" అని దివకర్ రంగభాష్యం గూర్చి పుకార్లను వెళ్లగక్కాడు.

అంతా వింటూన్న మాలి ఆశ్చర్య "ఈ ప్రతికలో ప్రకటన మీరే చేశారా ?" అని అడిగింది.

"అవును, నేనే చేసాను. నిజాన్ని సందేహం లేకుండా తెలిసికొనడానికి చేశాను. అందుకు ఫలం లభించింది. ఆ దగాకొరు వూరు విడచి దోరా ఎత్తేశాడు" అన్నాడు దివకర్.

"అయినా మలాంటి నీచగుణం కలవాన్ని మానండి లేదూ, విప్పండి లేదు." అంది మాలతి.

ఇది విన్న దినకర్ నిర్ధాంతపోయాడు. మాలతి మాటలు అతనికి అర్థంకాలేదు. మాలతే విడమర్చి అర్థమయ్యేటట్లు చెప్పింది.

"ఏదో ఒకతను దురదృష్టవంతులైన కష్టాలపాలన వచ్చు. అనంతా మర్చి క్రొత్త జీవితం నడపటానికి ప్రయత్నించవచ్చు. ఇలాంటి నిర్భాగ్యుడు మనీషి పూర్వోత్తరాణను తెలుసుకుని ప్రతికఠో ప్రకటించటం అంత చందాలతనం ఇంకేం ఉంటుంది ? ఇంక మీ ముఖాన్ని కూడా చూడను. నన్ను చూడ్డానికి రాకండి !" అని ఖండితంగా చెప్పి దినకరుని పంపిసింది. దినకర్ కూడా స్త్రీ తెలివి తక్కువ తనాన్ని, నీచగుణాల్ని ఒక గ్రంథం నిందించి వెళ్ళాడు.

ఆ తర్వాతే మాలతి నన్ను వెదక్కుంటూ వచ్చింది. "రంగభాష్యున్ని వెంటనే చూడాలి, వానల్ని అతనికి జరిగిన కష్టానికి నేను క్షమార్పణ కోరు కోవాలి !" అంది.

"మీరు క్షమార్పణ కోరుకోవాలా ? ఎందుకు" అన్నాను నేను.

"వానల్లే కదా దినకర్ అతనికి ఇలాంటి కష్టం కలిగించాడు ? అతను పూరు వదిలే వెళ్లిపోయే టట్లు అయిందే ? ఇదికాకుండా ఇంకో ముఖ్యమైన కారణం కూడా ఉంది !" అని మాలతి చెప్పింది.

ఆ ముఖ్యమైన రెండో కారణం విన్నాక వా నందేహం తీరింది. బెంగుళూరుకి వేనే మాలతిని తీసుకు వెళ్ళడామని తీర్మానించుకున్నాను.

10

బెంగుళూరు మెయిలు వేగంగా వెళ్ళుతూంది. బయట గాలి, వర్షం చినుకులు పడుతూండటం మూలాన అద్దాల కిటికీలు మూసేసి ఉన్నాయి. ఆ తలుపులమీద జలజలమని చినుకులు పడి బొట్టు బొట్టుగా నీరు కారుతూంది.

ఈ సమయంలో అనలు విషయం పోలకులకు చెప్పారాను.

రామానుజం కలకత్తాలో వీ యజమాని దగ్గర వనిచేకాడో ఆ యజమానే మాలతి తండ్రి. రామానుజం జైలు కెళ్లాక అతని కంపెనీ అనేక విధములయిన కష్టానికి గురి అయి పన్నుమయిపోయింది.

దేశం స్వీతంత్ర్యం సంపాదించుకునే ముందు కలకత్తాలో జరిగిన భయంకర కల్లెలలో అతని భవనం ఒకటి విప్పంటుకుని వరకురామప్రీతి అయింది. దేశస్వతంత్ర్యం తర్వాత కలకత్తాలో డాక్టరు పి. సి. ఘోష్ పాలనలో వల్లబజారు వ్యాపారం అడుగున బడిపోయింది.

ఇందువల్ల మాలతి తండ్రి నొప్పుల పాలయి మంచాన బడ్డారు. డాక్టర్లు పెదవి విరిచారు. చనిపోయే కాలంలో అతని మనస్సుకీ అతన్ని బాధ పెట్టింది. ముఖ్యంగా అతన్ని పూర్తిగా నమ్మి విశ్వాసంతో పనిచేసిన రామానుజంకి చేసిన అవ్యాయం అతని వృద్ధయంతో పెద్ద భారంగా ఉండింది. అతన్ని కనుక్కోవటానికి అతనివల్ల అయినంత వరకూ ప్రయత్నించారు. కానీ ఫలితం లేదు. ఖైదులోంచి బయటికి రాగానే అతను వేరే పేరు పెట్టుకున్నాడు గదా ! తన ప్రియ కుమార్తె మాలతిని పిలిచి విషయం చెప్పి "ఎలాగైనా రామానుజాన్ని వెదకి వట్టి, ఈ ఉత్తరం ఇవ్వండి" అని మృగించారు. తమ రామానుజానికి చేసిన అవ్యాయానికి పరిహారంగా పదివేల రూపాయలు కూడా ఇచ్చిపోయారు.

రంగభాష్య మనబడే రామానుజం ఉత్తరం చదివి, కొంతసేపు ఆలోచిస్తూ ఉండిపోయాడు. తర్వాత నన్ను చూసి,

"మేష్టారూ ! ఆ పుణ్యాత్ముడు నన్ను ఇన్ని ఇక్కట్లల్ని పాలించే పదివేల రూపాయలతో తుడిచివేసుకుందామని చూస్తున్నారు ! ఇదుగో తీసుకోండి ! ఈ డబ్బుని అతని ముద్దులపట్టికే ఇవ్వండి" అని విశ్రయంగా చెప్పిపోయి.

అప్పుడు మాలతి తను ఆడది అన్నది చూపే నీంది. బొటబొటా కన్నీరు కార్చి ఏడ్చింది. దాన్ని చూసిన రామానుజం లేచి అమె దగ్గరగా వచ్చాడు. దగ్గరకి వచ్చి ఇది చెయ్యాలి అని తెలిక అతనూ విద్య వారంభించాడు.

వా రిద్దరూ ఒకరినొకరు ఓదార్చుకోసీ అని నేను బయటికి వెళ్ళి చూచాను.

"మేష్టారూ ! మేష్టారూ ! ఒక్కసారి ఉండండి" అన్నాడు రామానుజం.

నేను అగాను.

కన్యలను తుడుచుకుని "చెప్పింది పూర్తిగా చెప్పకుండానే ఏడుస్తే నేనేం చేస్తాను. ఈమె తండ్రి వాకు చేసిన అపకారానికి పరిహారం చెల్లించా

లంటే దానికి వేరే దారి ఉంది. వెంటనే నం! డయిన అతని కుమార్తెను వాకు ఇచ్చి పెండ్లి చేయాలి ! దానికి సమ్మతమా అని అమెని అడగండి" అన్నాడు రామానుజం.

మాలతి కళ్ళు తడుచుకుని "అదేలా కుదురుతుంది ? స్వతంత్ర భారతదేశంలో స్త్రీలకి స్వతంత్రము లేదా ?" అంది.

"అలా అయితే వ్యర్థంగా నన్ను వెదకటం ఎందుకు ? ఈ డబ్బెవరికి కావాలి ? దీన్ని తీసుకుని వెళ్ళమని చెప్పండి" అన్నాడు రామానుజం.

"చెప్పింది పూర్తిగా వినక ఎందు కతను అవసర పడుతున్నారు ? నేను వా స్వంత ఇష్టంతో స్వతంత్రంగా ఇతనికి నన్ను అర్పించుకున్నాను. వా తండ్రి ఎలా నన్ను ఇవ్వగలరు ?" అంది మాలతి బాల్లని వదిలి బయటికి వెళ్ళటానికి ఆడే సమయమని నేను బయటికి మెల్లగా జారాను.

ఒక నెలకి ముందర రామానుజ దంపతులను చూశాను. చాలా విషయాల్ని గురించి మాల్యాడు కుంటూ దినకర్ గూర్చి కూడా మాటలు వచ్చాయి. అతన్ని ఇద్దరూ సిందించటం నేను సహించనేరలేదాయాను.

"ఎందుకని ఆ నిర్భాగ్యుడ్ని తిట్టుకుంటారు ? అతను ప్రతికఠో అవామధేయ ఉత్తరం వ్రాసి నందేహలనే కదా మీరు ఇవార ఇంత సంతోషంగా ఉన్నారు ?" అన్నాను.

"అవామధేయ ఉత్తరం అతనా వ్రాసింది ? అందంగా ఉంది" అంది మాలతి.

హఠాత్తుగా వా మనస్సులో ఒక భీతి కల్గింది. ఒకవేళ నేను ఆ ఉత్తరం వ్రాసానని మీరు నందేహ పద్ధం లేదుకదా ?

"లేకపోతే ఎవరు వ్రాసారు ? వేరే ఎవరైనా నందేహిస్తున్నారా ? చెప్పండి !" అని అడిగాను.

"నందేహం లేదండీ ! ఎవరు వ్రాశారన్నది వాకు విశ్రయంగా తెలుసు" అంది మాలతి.

ఇంకా ఎక్కువ భీతితో "ఎవరు వ్రాసారు ! నీ కది విశ్రయంగా ఎలా తెలుసు" అని ప్రశ్నించాను నేను.

"నేనే వ్రాసాను. అది వాకు విశ్రయంగా తెలియకుండా ఎలా ఉంటుంది ?" అంది మాలతి.

ఈ స్వతంత్ర భారతదేశంలో సవన యువతులు ఏమిటి చేస్తారు ? ఏమిటి చెయ్యరు అన్నది ఎవరు విశ్రయంగా చెప్పగలరు ? అయిపోయింది.

చిత్రకారిణి : పి. శరద్, మదరాసు.

తానీవాడు కొంచెం కొత్తరకంగా తాడ్డామని కుంటున్నాడు. ఇది విన్నాడంటే వన్నీ, ఆ మాంటి ఫీడర్ గాడ్స్ హీరో చేసేస్తాడు అప్పుడు ఏడు వ్యవహరి."

ఏడికాపు లేవోయ్ అన్నట్లు వస్తూ, "ఏడికావ్ లేవోయ్" అన్నాడు రఘు. "అలా ఏ ఐడియా, ఏడు హీరోయిన్లేదు. మువ్వ హీరో ఏమిటి ఏ ముఖం (వా ముఖంకే చాలా బాగుంటుందనబోయి, అద్దంలో మొఖం చూచుకొని ధైర్యం చాలక తిరుగుతున్నాడు హరి.) ఇకపోతే వా మాంటి ఫీడర్ గాడ్స్ పెళ్ళయింది. పెళ్ళయినవాడు లవ్ డ్యూరీలో హీరో అవుతాడని భావించలేదు. అని రాసిచ్చి, కాబట్టి

కథనం

13-వ పేజీ తిరునామం

"ఎవరు మువ్వ" అన్నాడు. రఘు అదిరిపోయి 'రాము' అన్నాడు మంచిబాలుడు అనిపించుకోవా అని. "ఎందుకోచ్చావ్" అన్నాడు వ్యక్తి. రఘుకు వణుకువచ్చి 'హరి' అన్నాడు.

"ఏం కొంచెం మునిగిందనిరా గావుకేకలు పెడ తావ్" అంటూ వచ్చి, మామయ్యను చూచి, "హలో! మామయ్యా" అని షేక్ హాండ్స్ చేసి, అయన చేతిని ఎదుర్కొని, "ఈయనరా మా వేలు ఎడిచిన మేనమామ" అంటూ ఆయన వేలు వదిలేసి

మిత్రమా నీవు నవాయంచేసి తిరాల్సి."

నిజమే అనిపించింది హరికి. అనిపించి పది సిగరెట్లు తాగి, అటు తిరిగి, ఇటు తిరిగి, తల వగల గొట్టుకొని, గాయం అయినచోట కొంచెం పీడర్ రాసుకొని, అట్లాగే కొంచెం ముఖానికి రాసుకొని 'వడరా' అంటూ రఘుని లాక్కుని ఏధన వద్దాడు హరి.

ఇట్లు గతయి నిమిషములు వడచి, ఒక గృహం బయట, "ఉరేయ్! నే నాచ్యేంతవరకూ ఈ సోఫాలో మంచి బాలుడు రాములాగా సిగరెట్లు కాల్చకుండా కూర్చో. నేనప్పుడే తోపంకు వెళ్ళినాను" అని హాలులో సోఫా చూపించి, తోపంకు వెళ్ళాడు హరి.

ఇంతలోనే ఒక వ్యక్తి బయటనుంచి ఎచ్చి,

కూర్చున్నాడు.

"ఇతనిపేరు రఘునా! మరి రామూ అని చెప్పాడే" అన్నా రాయన.

"అలా మంచివాడని మే మందరము అట్లా పిలుస్తుంటే అదే వాడి పేరమవుతున్నాడు. ఇకపోతే ఏడి అనలు పేరు రామవేంద్రరావు. బరువు నూట ఇరవై పావులు. చాలీ మామూలుగా ముప్పై నాలుగు, నాలుగే పీల్చే ముప్పై ఆరు. కాని, ఈమధ్య ఒక ప్రేమ కథలో హీరోగా చిక్కుకుని వ్రాసేరి నలవలంలేదు. కనుక మువ్వ కొంచెం వసాయం చేయ్య వాడు. రామవాధంగా రమ్మాయి మాలిని పెళ్ళి చేసుకునేట్లు చేసి, ఆ రెండంగుళాలు చాలీ పెరిగి తగ్గేట్లు చేస్తే, మీ 'వడ్డ' ను పెళ్ళి చేస్తామని ఋణం తీరుకుంటామని మామయ్యా అని

బడతా వచ్చేకాదు హరి. ఏడికి హీరోయిన్ వుండే అని అశ్చర్యపోయాడు రఘు.

"చాలా మంచివాడంటున్నావు గమక నేను ఆయనతో మాట్లాడతాను. వీళ్ళ వాస్తవానికి తెలి గ్రామీ ఇచ్చి పీలిపించండి" అని లేచా డాయన.

"చాలా థాంక్స్ సార్" అన్నాడు రఘు తన పోర్నను బోల్తాగా తగ్గిపోవటం గ్రహించి.

ఆ మరునటిరోజు హరి ఆసీనుకు పెలెపుపెట్టి, రఘును ఇంటర్వ్యూకింపి, ఏమి తోచక, సిగరెట్ కాలుద్దామని అగ్గి పెట్టికోసం వెతుకుతుండగా, చేతు లో సిగరెట్ దానంతటదే వెలిగింది. హరి అశ్చర్య పోయి, వాకిలివైపుచూసి, అగ్గి బుగ్గి అయి కోపంగా వస్తూవు సూర్యవారాయణగారిని చూచి, "అరే మీరా! ఏమిసార్ ఇంత పైర్ అయి పోతున్నాడు. మనవాడు ఇంటర్వ్యూ కేర్నాడు కూర్చోండి" అని, వాలుగు బన్ క్రీములు తిప్పించి, ఆయనకి ఇచ్చి కొంచెం చల్లి ఐదవ తరువాత, "ఎట్లా వాడు మనవాడికి పెళ్ళి చెయ్యాలనుకున్నారా? అందుకని నేనే ఒప్పించానుసార్! వాడు ససేమిరా చేసుకోనన్నాడు. ఎలాగో నావా తిప్పలుపడి ఒప్పించాను. వాణ్ణేమి అనకండి. అనలే యుద్ధం కూడా వచ్చేట్టుందేమో, కోపముస్తే మిలటరీలో చేరిపోతాడు. మీరు వాలుగు బన్ క్రీములు తింటేనే ఇంత చల్లిబడిపోయారు. వా డా మంచుకోండక్కర్లే కెళ్ళే మళ్ళీ తిరిగిస్తాడా"

"అది నరే ననుకోవోయ్! కాని, అనలు పెండ్లి చేసుకో నన్నాడు, నేను చూచిన పిల్లనుకాదని ఇప్పు డద్దంతరంగా ఒప్పుకోవటమేమిటి" అని అంటూ "నరే కానియ్, ఏమి చేస్తాము" అన్నారు సూర్య వారాయణగారు.

ఇంతలో రామవాధంగారు బయటకువచ్చి, సూర్యవారాయణగారినిచూచి, బోలేడు బొచ్చర్ల వడిపోయి, కింద పడబోయి "ఒహో బావగారే! అబ్బాయిని కూడా తీసుకోస్తామన్నారే" అన్నారు.

హరి కలుగజేసుకొని, నిన్ననే వచ్చాడండి అని వంగతంతా చెప్పాడు.

"మొత్తంమీద భలేవాడివోయ్! నిన్నటినుంచి వా కెందుకు చెప్పలేదు" అన్నా రాయన.

ఇంతలో రఘు ఈలవేసుకుంటూవచ్చి, లాస్ట్, సీనుచూచి, అదిరిపోయి, ముద్దాయిలావచ్చి తలుపు బాటునున్న మాలి అందాన్ని, హరి ఇచ్చిన మంచి సీళ్ళతో కలిసి త్రాగుతూ "వాకు డిప్యోగం దొరికిం దోచా" అన్నాడు. అది వా ప్రతిభ అనుకున్నాడు హరి. మాలి అదృష్టం అనుకున్నారు సూర్యవారాయణగారు. నేనూ ప్రయోజకుడినే అనుకున్నాడు రఘు. హరి చెప్పగా అనలు కథ విని, పెళ్ళయిం తరువాత మాలితో ఎట్లా మాట్లాడాలో 'రివ్యూల్స్' మేసుకుంటూ!

ఇంకా ఏముందండి. కథ అయిపోతేమా! ★

గామాలను తీసుకు వస్తుంది.

అందోళన, దీర్ఘమయిన భయాన్విత, తనమీదనే, ఇతరులమీదనే దీర్ఘమయిన కోపాన్ని కలిగిస్తుంది. అది శరీరంలో అనిచ్ఛాన్ శక్తి కందారాల్లో పంకో పాన్వీ కలిగిస్తుంది. ఆ పంకోచం మ్యూజిక్ మెంబ్రేలలో అవార రాహిత్యాన్ని, గాయాన్ని ఏర్పరుస్తుంది. ఆ గాయం, విశ్వమూ జరిగే తరంగచలనం తోనో, ఏ మానసిక కారణాలవల్ల ఈ పరిస్థితి ఏర్పడిందో ఆ కారణంచేతనే జీర్ణ రసముల అధిక స్పృహదనం, అల్ప స్పృహదనం, అకాల స్పృహదనం, ఏర్పడి పెద్ద వస్తుతుంది. దీనికితోడు, అకాల భోజనమూ, కాపీగా నమిలి (మింగకపోవడమూ, అదరా బాదరాగా భారం (మింగడమూ, వేడిగావుండే పానీయాలు తీసుకోగానే చల్లని పానీయాలు తీసుకోవడమూ, వల్లని పదార్థాలు తినడంతోనే వేడి పదార్థాలు తీసుకోవడం ఈ గాయాన్ని పెద్దవి చేస్తుంది. వేడి, స్పృహలను విస్తరిస్తుందనీ, శీతలం, వస్తువులను విస్తరి చేస్తుందని ప్రకృతి శాస్త్రం చదువు అన్న అందరికీ తెలుసు. విజ్ఞానం తెలిసినంతమాత్రాన గాని నిత్య జీవితంలో ఉపయోగించడం జరగదు. సతి టీపార్టీతోనూ, ఐస్క్రీం ఇస్తారు. ఆ తర్వాత

మనమూ-మనదేహస్థిత్తి

17వ పేజీ తరువాయి

వేడికాఫీ ఇస్తారు. ఇది చాలా హానికరమైన పదార్థం. కాని, సాంప్రదాయం, విజ్ఞానంకంటే జలమైనది. ఈ అలవాటు పాశ్చాత్య దేశాలనుంచి దిగుమతి అయింది. తెల్లవారినుంచి సంత్రమించినన్ని దేవతా లక్ష్మణాలు! నీరీ అంటుకోయినా జీడి అంటుతోందని. వారి నుంచి లక్ష్మణాలు మనకంటువు. వారి శిశ్నస్థితికి విరుద్ధమైన మన శిశ్నస్థితిలో, విచక్షణ లేకుండా వారి పద్ధతులను అవలంబించే భావదాశ్యం మాత్రమే మనకు సంక్రమించింది.

అదరా బాదరా అవారం తీసుకున్నప్పుడు అన్నంత గాలి మింగడం జరుగుతుంది.

అలాటి కావాదు తినే ఆవారం లోపభావము ఉన్నా, తేలికగా జీర్ణం కావీ అవుతున్నది. ఉదా కములవల్ల, రక్త దోహదులవల్ల జీర్ణ రసము ఉత్పత్తి సరిగా జరగదు. ఈ పరిస్థితులలో జీర్ణక్రమం పూర్తికాదు. ఇందువల్ల ఆవారం అజీర్ణ స్థితిలోనో అర్థ జీర్ణ స్థితిలోనో ప్రేగుల్లోకి వెళుతుంది. అక్కడ దుర్బాసలు చేరి గాయ

ములు ఏర్పడి, ఉన్న ప్రేగుల్ని మరి సాగిస్తే ఇది అర్థజీర్ణ పదార్థముల నుండి, ముఖ్యంగా అర్థ జీర్ణములయిన మాంసకృత్తుల నుండి తయారైన విషపదార్థములు పెద్ద ప్రేగులో ఇన్ఫ్లమేషన్లనూ అందుతో అల్పర్థమూ ఏర్పరుస్తుంది. ఆ ప్రేమి దోషం ఎఫెండిక్కుకు పాకీ ఎప్పుడోపైటివో ఏర్పడుతుంది.

స్థానికంగా ఏర్పడిన దుస్సంకోచం మ్యూజిక్ సారను నలిపి, అల్పరు ఏర్పడడానికి కారణ మవుతుంది. ఇల్లా ఒక పరిస్థితికి మరొక పరిస్థితి దోహదంచేసి, జీర్ణకోశంలో, ముఖ్యంగా జతరాశి యంతోనూ దువోడించుకోనూ అల్పర్థ ఏర్పడుతుంది.

ఈ ప్రదేశాలకు సింపతెటిక్ నరవలు, సీయంట్ గేంగ్లియాన్ అనే నరశయ భాగము నుంచి పోతవి. యుద్ధభీతితో యీ గేంగ్లియాన్ అతి ప్రేరేపణ పొంది ఎవరికీ అర్థంకాని ఉదరశాల అమెరికాలో చాలామందికి వచ్చింది.

అవివేకమూ, అవేకమూ, ఆవార లోపములూ, ఆవార సంబంధములయిన దుర్బాసములూ జీర్ణ శయంలో అల్పర్థ ఏర్పడడానికి ప్రధాన కారణాలు. (సశేషము)

గలయినా, ఇంక చాలించి ఏదో ఉద్యోగంలో చేరి ఎటుంబపోషణ భారం పోర్తామనుకున్నాడు గార్యం. మబ్బరాపుకూడా తటస్థంగా ఊరు వాస్తాడు. పైకి చదవమనీ, వద్దనీ అనకుండా. అంత రకూ కొడుకు ఎలాగైనా చదివి పైకి రావాలనిఉన్నట్టు రల ఈ రెండుమూడేళ్ల నరకంతోనూ కొంత డలింది. ఓర్పుకోలేని తనవజులికి కాస్త సర్దువనే అవకాశం దొరికితే అంతే చాలనుకున్నాడు. కాని అంతనరకూ ఏమంత కలగజేసుకోకుండా ఉన్నతల్లి మణమ్మ పట్టుబట్టింది. “ఇన్నాళ్లున్నద్దం. లాగే ఇంకోరెండేళ్లు వడతాము. అంతేగాని పుడు ముప్పతేచ్చే కొద్దిరాళ్లకోసం కక్కుర్తి వద్దామంటే జీవితమంతా మేము, మాతోబాటు ముప్పా తరవాతవాళ్ళూ నీ పిల్లలూకూడా పదార్థించే వూ బాధలు. అయినా నీ చదువుకే అని మాకేం ఆవం లేదు గదా. స్కాలర్షిప్ మీద సాగనంతవరకేనా దువుకోవల్సిందే.” అంది. నరసింహంగారు చెప్పి య్యకుండా అప్పి కేషన్ ఫారం డబ్బుకట్టిన చలానా బ్లెక్కుదిగారు. ఆయన ఎవరేం చెప్పినా విసలేదు. విధంగా మార్గం మళ్లి కాలేజీకి హాస్టలుకి వచ్చాడు కనీసమైన ‘ఫిజిక్స్’ తీసుకున్నాడు. రెండేళ్ల కాలేజీచదువు కొంచెం మనిషిని గార్చింది. డిగ్రీకోర్సు కొచ్చేనాటికి కాలేజీకి పాత వయ్యాడు. ఒకళ్ల నిరసనలూ ఇకిలింతలూ ట్టింతుకునేరోజులు వెల్లిపోయాయి. అయినా కరేనా ఏమయినా అంటానికేనా అతను డిగ్రీ స్టడెంటు, తెలివిగలవాడూ. లెక్చరర్లు అందరికీ ల్కుడు. ఇప్పుడు కాలేజీలో అతను వెదుతుంటే ంద్రాప్ర (పైజా ఒప్పినది ఇతనా అని చెప్పుకునే రు ఆడవాళ్ళు సైతం. కాలేజీలో జీనియన్ గా చెలమణి అయేవాళ్ళు, కింద చిరిగి పీలికలోచ్చి మ్యూజిక్ బ్లెక్కుపోయిన పంటాములూ, బోత్తాలలైని చొక్కాలూ, ఎప్పుడూలేగి తెగివెరిగి బుల్లూండే జాట్లూ ఇన్నీ ఉన్నా ఒకవిధమైన పతిస్థితిని నిలుపుకుంటారు. కొంతమంది మంచి బ్లెండ్ కు భంగం ఉండగలిగి కూడా ఇలాంటి

పన్నిరు - కన్నిరు

11-పేజీ తరువాయి

ప్రతిభ అవతారం ధరిస్తారు. నలుగుర్ని ఆకర్షించేందుకు. అన్ని లక్షణాలు లేకుండా ఉన్నంతలో కాస్త శుభ్రంగా ఉండ ప్రయత్నించే మార్గం కూడా ప్రతిభాకారుల కోవలోకి వెళ్లిపోయాడు.

ఫిజిక్స్ అతని ఆకర్షించింది. ఏదో తెలుసుకోవాలి సింది చాలా ఉంది. అనేకులు అనేకదారులు చూపారు. కొన్ని పార్సుల్లో ఈ శాస్త్రం దారి ఆతనికి వచ్చింది. ఇందులో భగవద్గీతానికూ, నమ్మకాలూ, దెయ్యాలూలేవు. మాడలలమకున్నదేదో సూటిగాచూస్తూ, వేర్పకుంటూపోడమే. ఇది అనాదినించి మానవుడు తన జ్ఞానేంద్రియాలద్వారా సేకరించిన సమాచారానికి తన కార్య కారణ సంబంధమైన ఆలోచనాశక్తిద్వారా కూర్చిన కనుగొన్న మాత్ర సమస్యయం. ఇది పుష్టి రహస్యం బేధించి మనకి ఆరటి పందొలిచినట్టు చెప్పలేకపోవచ్చు. దీని అవరణలోకి రాని విషయాలూ, విశేషాలూ, అనుభవాలూ, అనుభూతులూ చాలా ఉన్నాయి. ఇది అంతాకాదు. కాని, ఉన్నంతలో ఇది విజ్ఞానదాయకమైన శాస్త్రము. వేదాంత చర్చల్లో సైన్సు ప్రభావాన్ని గమనికకు తెచ్చే కొన్ని పుస్తకాలు చదివాడు. రెస్పెల్, ఎడింగ్ టన్ మొదలైన వాళ్ళవి.

తన అభిప్రాయాల్ని సూచనగా ఒకమాటు జనార్దనంతో అన్నాడు. జనార్దనం ఒప్పుకోలేదు. “బోడి సైన్సు ఏదో విషానాలనీ, ఏటంబాబుల్నీ, రేడియోల్నీ కనుక్కుందని పెద్ద పాగిడేస్తున్నావు. మన పూర్వం విజ్ఞానం ఇంత తెలియేట్లో ఉండేది తెలుసా. రామాయణంనాటికే పుష్పకవిమానం ఉండేది. అప్పుడు దివ్యదృష్టి, దూరగమనలంటి శక్తులుండేవి.”

“అదికాదు జనార్దనం. అవి పురాణాలు. కవి భావనాశక్తితో అనేకమైన ఊహలు పోతాయి. అవి యధార్థం చేసింది శాస్త్రం మాత్రమే. అయినా

శాస్త్రం మనకి ఈ వస్తువులు ఇచ్చిందని పాగడంటేయి నేను. ప్రకృతి రహస్యాలని కొంతలో కొంత మనం అర్థం చేసుకోగలుగుతున్నది శాస్త్రం అభివృద్ధి చెందడంవల్లనే గదా.

“ఆ అదేముంది. ఎప్పుడో ఉపనిషత్తుల్లోనూ, వేదాంగాల్లోనూ ఈ ప్రకృతి రహస్యాలని ఇదివరకే క్లుప్తంగా చర్చించేకారు తెలుసా. అయినా సైన్సులో కూడా నిన్న ఒప్పుకున్నది ఇవార ఒప్పుకోటం లేదు. పదార్థంయొక్క నిజ స్వరూపం ఏమిటో ఇప్పటికీ తెలియదుకదా. ఒకమాటు పదార్థం, శక్తి యే వేరు. ఒకమాటు మట్టి కలుస్తాయి. ఒక మాటు అణువుతో అణువు, ఒకమాటు పదార్థానికి కూడా తరంగ స్వరూపం తప్పించి, ఇంకేమీ లేవు. నాయనా, నేటికాలపు గొప్ప గొప్ప సైంటిస్టులు కూడా పందొమ్మిదవ శతాబ్దపు ‘మెటీరియలిజం’ ఒడితేకారు.”

“ఒప్పుకుంటాను. అయితే ఒకటి, ప్రకృతి పరస్పర సంబంధాలకల పరిణామాల కల్పడం. వేదాంతీ, కవి, సైంటిస్ట్లు తమ స్వంత సంజ్ఞాపూర్వక భాషతో దాన్ని గురించిన భావాల్ని చెబుతారు. ఇందులో ఎవర్నీ చులకనచేసి, మాట్లాడవలసిన అగత్యంలేదు. పుష్టి రహస్యపు అంతర్గతాల్లో ఒక్కొక్కళ్ళకి ఒక్కొక్కటి అనాభవంతో చేరు వస్తుతుంది.”

“ఒక్క సైంటిస్ట్ థిన్స్ కాని, ఒక్కసాత్తంతకాని, ఒక మనో కావ్యం వదిలినలాంటి మహత్తర అనుభూతి నిస్తుందా చెప్పు.”

“సైన్సులో కూడా, కవిత్వం, ప్రచారలంతో లాగా కొన్ని కదలే కదలించే గుణాలున్నాయి. సైన్సు సంబంధమైన కొన్ని రచనలు, రసస్ఫూర్తి కలిగించే ఆశయంతో రచించబడకపోయినా, వాటి శైలి వల్లకాక, అందులోఉన్న విషయంవల్ల అల్ప ఫలితాన్నిస్తాయి. ఇప్పుడు నే నన్నమాట రస్సెల్

అటోమాటిక్ 50) షాట్ల పస్త్రాలు
(రై సెన్సు అక్రర లీడు)

50 షెల్లుల అటోమాటిక్ రిపీటర్ డయల్ కలిగియున్నది. ఇది పెద్ద ధ్వని, రవ్వలు వుట్టించి అదని జంతువులను బంధిపోయిదార్లను బెదిరి పోయెట్లు చేస్తుంది. విరోధులు దాడి చేసినప్పుడు

వగైరా సందర్భాల్లో మీకు మేలైన సహకారి. నటకులకు, సినిమా మేదార్లకు ఉత్తమ పై నది. సైజు 9 $\frac{1}{2}$ " X 4 $\frac{1}{2}$ "

ధర నం. 666 రు. 9/50, నం. 777 రు. 14/-
నం. 888 రు. 19/-. 200 షెల్లు ఉపయోగం, అదనపు షెల్లు నూటికి రు. 4/-లు. తోలుకేసు రు. 4/- వి.పి.సి. చార్జీలు రు. 2/- అదనం.

MADRAS TRADERS (AP)
Post Box 1578—Delhi 6

కర్నాటక

100%
ఫ్రాన్స్ కాఫీ లేక ఫ్రెంచ్ కాఫీ
100 గ్రాముల పాకెటులలో లభిస్తుంది

పన్నీరు - కన్నీరు

పుస్తకం 'ఎ. బి. సి. ఆఫ్ రిటేటివిటీ' చదివితే కొంత బోధనడుతుంది. సైన్సుయొక్క భావ భవనానికి ఏవి మూలాల్లో ఆ సిద్ధాంతాలూ, కర్మకర్మవై న తర్కాలూ సహజస్ఫూర్తియొక్క కాంతి పడకుండా సిద్ధించేవికావు. ఈ సహజస్ఫూర్తి సాహిత్యానికి విస్ఫోటికానికి మాత్రమే లక్షణంగాదు."

"ఇంకా నయం. ఇకముందు సాహిత్యపృష్టి సైంటిఫిక్ లవల్స్ జరగాలన్నావుకాదు."

"అందులో కూడా కొంత విజముంది. నేటి ప్రపంచపు మహా కావ్యాలు అతీతమైన సైన్సు ప్రగతిని అర్థం చేసుకున్న కవి తనే వ్రాయబడు తాయి. సైన్సుమీద అతనికున్న పట్టు అతని బాషని మలుస్తుంది. అతని భాష అతని సైన్సుని నడచదు."

18

డిగ్రీ

"ఒరేయ్ సూర్యం ఎందుకూ ఆలా దిగులుగా ఉన్నావు? అవతల కాలేజీదే హడావిడి, రిహార్సల్స్, ఎర్రేజిమెంట్లతో కప్పగిరిపోతుంటేనూ."

"చూడు జనార్దనం. మనం చాలాగళ్ళు కాలేజీలో చదివాం. ఓపికనుంంత రాస్తాం. డిగ్రీ ఫస్ట్ క్లాస్, సెకండ్ క్లాస్ ఏదో ఒకటి వస్తుంది. ఏమిటి తరువాయి కద. మనకేదో బ్రతుకు తెరువు దొరుకు తుందంటావా"

"దాదేంఉంది. ఎలాగోలాగా ఎస్. ఎస్.సి. లో పీఠం సంపాదించేస్తే మళ్ళీ వాళ్ళేరులో ఇంకో రెండేళ్ళు గడిపెయ్యచ్చు. అప్పుడు నంగలి చూసుకో వచ్చు."

"ఇక్కడికి ముద్ద దిగి, ఎం. ఎస్.సి. చదివి నంత ఫలం. ఇంకా ఎన్నాళ్ళని అమ్మా నాన్నా, తమ్ముడు చెల్లాయిని మాడబెట్టి నేను చదువు కోను. రావుపుడు మళ్ళీ ఏదాని స్కూల్ సైనల్. ఇంక కాలేజీ కొచ్చేస్తాడు. వాడి చదువుకేనా నే నందుకోకపోతే ఎలా."

"ఆ మాట విజమేకాని, నువ్వేదో డిగ్రీ డిగ్రీ అంటున్నావు. కాని, ఈ రోజుల్లో ఏదో ఓ డిగ్రీలేగి వాజమైవదు. అందుకని ఏదో ఇంకాస్త సై డిగ్రీలు తెచ్చుకుంటేగాని, కాస్త మంచి ఉద్యోగం దొరికే టుట్టులేదు. అందుకని అన్నాను."

"అయితే నేను ఎలాగా ఎం. ఎస్.సి. చదవ లేను. ఏదో ఇంతవరకేనా స్కాలర్ షిప్ ల మూలాని లాగ్గలిగాను. అక్కడ మన కెవరూ కూడడతారు. అంచేత నా పని హాళక్కేనంటావు."

"లేదులే. దిగులుపడకు. నీలాంటివాడికి లక్ష అవకాశాలుంటాయి. బోల్క పరీక్షలూ వగైరాలు. నే ననేది వాలంటీ మామూలు గాంధీ తరగతి డిగ్రీ హోల్డరు మాటలే. ఇంకో టేమిటంటే ఏదో సైన్సు సైన్సు అని అపూరిస్తున్నావు. కాబట్టి ఎం. ఎస్.సి. తగులడితే శాస్త్రీయోద్యోగం ఏదో దొరుకు తుందనిను. బి.ఎస్.సి. ల కెవరూ అలాంటి ఉద్యోగా లివ్వరుగా!"

"హాల్లే అసలంటూ ఏదో ఒకటి దొరికితే అంతే చాలు"

రెండేళ్ళ డిగ్రీ చదువు అతి కష్టమేదే లాగిం చాడు. కాలేజీ ఫీజు వాళ్ళు కట్టేసినా, మిగిలిన

ఫౌంటెన్ పెన్ ఇంకులలో నవీనత!

కృష్ణవేణి

"సూపర్ - ట్రయో"

లేక బూ
లారెల్ రోజ్
లాక్ బ్రౌన్

వ్రాయుందలి ప్రత్యేక తకు శ్రేష్టమైన ముడి సరుకులతో తయారు కాబడినవి.

70ml గల బుడ్డి రు. 1/- మాత్రమే.

స్టేషనరీ వ్యాపారులు అందరివద్దను దొరకును.

పోర్ బెల్లింగ్ ఏజెంట్లు

నేషనల్ ప్రోడక్టు సిండికేట్

292, టి. హెచ్. రోడ్, మద్రాసు-21

అనేక విషయాలకి డబ్బు అవసరమయ్యేది. తండ్రి వదిలితే వాళ్ళని బాధ పెట్టడం తప్పించి లాభ ముండదు. వరసింహంగారు పాద్యమై సంతకూపి వెళ్ళేవారు. కాని, ప్రత్యేకం కావాలని అడగడం సూర్యునికి అభిమానంగా ఉండేది. అందుకని చివ చదువే తనకి చాలా ఉన్నా, రెండు మూడు ప్రైవేట్లు తీసుకున్నాడు. హైస్కూలు స్టూడెంట్లకి ఒకటి, తను కాలేజీలోనే ఇంటర్ చదివే ఒకదానికీ. ఆ విధంగా సంపాదించిన డబ్బు కొంతవరకూ తన అవసరాలు గడుపుకొని, అప్పుడప్పుడు కొంత తండ్రికి పంపేవాడు. రోజు రోజుకీ పెరిగిపోతున్న ధరలు, సుబ్బారావు జీతం గొర్రెతోకలాటిది. ఏడాదికి రెండు రూపాయల ఇంక్రిమెంటుమాత్రం. అందు కని ఇంటివద్ద వాళ్ళు వానా అవస్థలూ వడ్డారు. తమ్ముడికి స్కూల్లో ఏదో మెరిట్ స్కాలర్షిప్ ఉన్నా పుస్తకాలకి ఎప్పుడూ స్టేషనరీలకీపోయి వదులుకోవలిసివచ్చేది. చదివించాని పెద్దరికీ, చదువు కోవాలని ఆమెకీ ఉన్నా తానాతు చాలక వాళ్ళ చెల్లెలు చదువునునిపించేవారు. మార్కం ఇంటికెళ్ళివస్తూడు ఇంకెన్నాళ్ళో. నా చదువై పోసియండి మనం సుఖంగా ఉందాం అనేవాడు.

పరీక్షలముందు హై పుస్తకాలన్నీ పక్కకి వెళ్ళేసి ఏకాగ్రతతో మంచి రిజల్టు తీవ్చుకుని ఉన్నతి పాంథాలనే దీక్షతో చదివాడు. మెదడులోకి దిగివిన పాఠాలు ఇంకే విషయాలూ చొరవియ్య వంటగా వట్టేళాయి. ఆ కొద్ది రోజులూ కుటుంబ పరిస్థితులూ, దారిద్ర్య బాధలూ అన్నీ మరిచి పోయాడు. అర్జునుడికి చెట్టు చిటారు కొమ్మ మన్న పక్కి తప్పించి, చుట్టూ ఇంకేమీ కనపడనట్టు సూర్యునికి పరీక్షలు పాఠాలు తప్పించి మిగిలిన ప్రపంచం లేనట్టే. లక్ష్యస్థితి కావాలంటే కొంత వరకూ అటువంటి లక్ష్యశక్తి కూడా ఉండాలి.

చిట్టచివరి పరీక్షలయి, కాలేజీనించి బయట కొస్తుంటే సూర్యునికి ఇంతవరకూ మోస్తున్న బరువంతా దింపేసి ఏదో తేలికై పోయినట్లయింది. గట్టిగా గొంతెత్తి అరుద్దామనిపించింది. గెంతుతూ వరేగడమనిపించింది. కనబడిన ప్రాండుని వీపు మీద గట్టిగా చురుద్దామనిపించింది. కాస్త మరీ రోడ్డు కాకుండా చూసుకుని, ఆ పనులు చేసేశాడు కూడాను. ఇది తను చాలా బాగా రాకవస్త వంతోషం కాదు. ఒక బరువైన బాధ్యత ఒదిగిపోయిందని హాషిరు. ఆరోగ్యంగాఉన్న లేగదూడ చెంగు చెంగున వరుగు లేడుతుంది.

తను చాలా బాగా రాసినప్పటికీ, స్వతహాగా కొంచెం తగ్గించి అంచనా వేసుకోటం అలవాటు. అలాగయినా ఫస్టుక్లాసు తప్పకుండా వస్తుందనుకున్నాడు. తన కోక విలువైన డిగ్రీ వస్తుంది. చివ్నో, పెద్దో ఉద్యోగం దొరుక్కపోదు. తను పది మందిలో నిలబడి నేమా ఉన్నాననిపించుకోగలడు. సీరిపాలెంవెళ్ళి తను ముఖం చూవడానికి అభిమానపడక్కర్లేదు. తనకి లేని ఆస్తులు వాళ్ళకుంటే, వాళ్ళకిలేని డిగ్రీ తన కుంది. తను ప్రతికదానికీ, తనవాళ్ళకి కొంచెం మంచి రోజు లొచ్చాయనిపించడానికి ఈ డిగ్రీ ఆధార ప్తవుతుంది. తమ్ముణ్ణి అనకంటే బాగా చదివించాలి. చెల్లెలికి పెళ్ళి చెయ్యాలి. తల్లి దండ్రుల్ని సుఖపెట్టాలి.

మరి కమల. ఏమీలేని తనకి నరసింహంగారు కమల నిస్తారా. తండ్రి నైదీకులతో సంబంధాని కొప్పుకుంటాడా. మనసు ఊరికే ఊరెలు వేస్తోంది.

19 ఉద్యోగం

ఇంటికి చేరులూనే ఉద్యోగంకోసం ప్రయత్నం లారంభించాడు. రోజూ పేపరు తెచ్చి 'వాంపెడ్ కాలన్ లు' అన్నీ తిరగేసి ఎక్కడ గొడుగు యేల్ కావాలన్నా వాట్లకి అప్లికేషన్లు పెట్టాడు. కొన్నిటికి రిస్పెండ్ రాలేదు. కొన్నిటికి పెక్యూరీటీలు వగైరా కావాలంటూ ఉత్తర లొచ్చాయి. కొన్నిటికి ఎక్కుడికోరమ్యునిఇంటర్వ్యూలకి పిలిస్తే డబ్బుపర్మిటా టవక వెళ్ళలేదు. ఇలా సెలవులు గడుస్తున్నాయి. ఇంతలో రిజల్టు వచ్చాయి. యూనివర్సిటీకంటక్ ఫస్టు రాంక్తో పాస్యయ్యాడు. వాళ్ళ టీచర్ లెక్చరర్ అభినందనలు తెల్పుతూ తంతి ఇచ్చి ఏలయితే ఎం. ఎస్.సి. కూడా చదవమని సలహా యిస్తూ ఉత్తరం రాశారు. ఆతను ఆ ప్రమేయం ఎదులు కున్నావని కృతజ్ఞత తెలుపుతూ రాశాడు.

మార్కానికి చివరకి ఆ ఊరి ఇన్ కంటాక్టు అఫీసులో టెంపరరీ గుమాస్తా ఉద్యోగం దొరికింది. తను అక్కడ చేసిన పెద్ద ఉద్యోగా లేవీ కాలేదు. మనవాడనే వాడేదేనా హైనుండి లాగితేనే అలాంటి ఉద్యోగాలయ్యేది. తెలివితో కుర్రాళ్ళు కావాలనే ప్రైవేటు కంపెనీల్లో ఇతను ఇంటర్వ్యూకి రాగానే దరిద్రం ఓడుతూ కనిపించే ఇతని దుస్తుల్ని, వాలకాన్ని, చూడగానే ఆ లక్షాధికారి డైరెక్టర్లకి ఎసుగు పుట్టేది. కాలేజీలో లెక్చరరు ఒకాయన మార్కం అంటే అభిమానంగా ఉండేవారు. మార్కాన్ని నర్సన్ కమిషన్ పరీక్షలకు కూర్చోమన్నాడు. అవంటే ఏమిటన్నాడు. ఐ.ఎ.ఎస్. మొదలైన పరీక్షలలో మోతే కలెక్టర్లు, పోలీసు మువరెంట్లు అవుతారని చెప్పాడు. అమ్మ బాబోయ్! అంత పెద్ద ఉద్యోగాలు మన కెవరిస్తా రన్నాడు. అయినా ఇంటర్వ్యూలో అక్కడ నా వాలకం, నా మాట్లాడడం చూసి, ఎవరు సెలెక్టు చేస్తారన్నాడు. అదేంటేడు. ఏదేనా ఉద్యోగంలో చేరితే, కొంచెం సంపా యిస్తూంటే ధీమా, రీపి, వస్తాయి. అప్పుడే వెళ్ళచ్చు పరీక్షకి అన్నా దాయన.

ఇన్ కంటాక్టు అఫీసులో గుమాస్తా ఉద్యోగంలో 125 రూపాయల జీతంమీద ప్రవేశించాడు. అదే ఆతనికి పెన్షిదీరా తోచింది. తండ్రిని ఇక

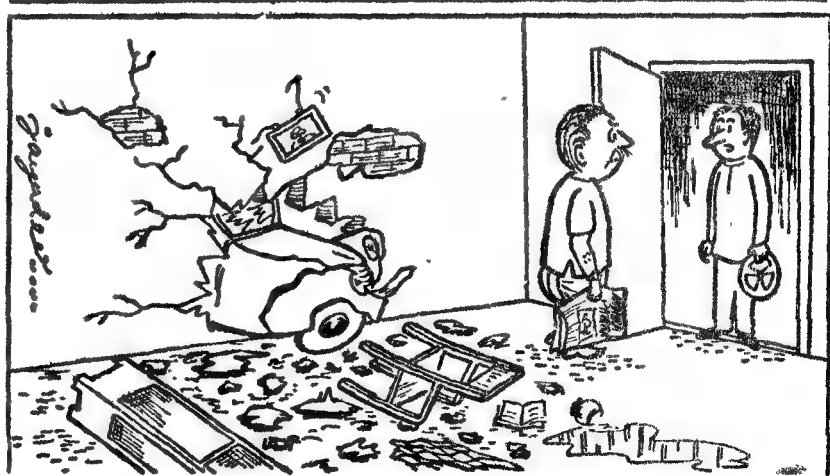
ఉద్యోగం మానెయ్యమన్నాడు. సుబ్బారావు అన్నాడు: "నేను ఉద్యోగంలో ఉన్నప్పట్లా నన్ను చుట్టుకుని కొన్ని బాధలుంటాయి. నేను ఎప్పుడైతే మానేసి, గోకుపూర్తిగా బాధ్యత అప్పగించానో అప్పుడు అవన్నీ ఏమీ తేనెబీగల్లా చుట్టుకుంటాయి. ఏది అయినా ఇంకా తమ్ముడి చదువు, చెల్లెల్లా బాధ్యత ఉన్నాయి కదా. ఏదో ఓపికపట్టవచ్చు. తంటాలు వడసి."

తమ్ముణ్ణి కాలేజీ చదువులకి జేర్చాడు; ఎందు కేనా మంచిదని స్కాలర్షిప్మీదే; ఆ హాస్టల్లోనే. తండ్రి, తనూ తెన్నాండడంవల్ల సంసారం కాస్త కుదుటపడింది. కాని, ఇంక ఇంతేనా జీవితానికే? ఇంకే దేనా దారి ఉందా అని ఆలోచించేవాడు.

ఇంతలో నరసింహంగారమ్మాయి పెళ్ళినయను కొచ్చి, వాళ్ళు పెళ్ళి ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారని తెలిసింది. తను ఏ సంగతి తెల్సుకోవాలి. తండ్రి నడగ దానికి భయమే. నరసింహంగారై అడిగి చూశాడు. ఆయన ఇది తప్పా-ఒప్పా అని ఆలోచించారు. సాంప్రదాయం ప్రకారం ఇది విరుద్ధం. కాని, శాస్త్రంలో ఎక్కడా నియ్యూగి నైదీకి తేడాలేదో? నిర్ణయాని కేమిటి ప్రమాణం. పిల్ల లిద్దరికీ ఇది ఇష్టమని తెలుస్తోంది. ఎప్పుడో వందల, ఏళ్ళ క్రిందట అప్పటి పరిస్థితులకోసం ఏర్పరుచుకున్న సాంప్ర దాయంకోసం ఇప్పుడు పిల్లని దుఃఖిపెట్టడం భావ్య మౌతుందా. కొంతసేపు ద్యానించి నరసింహంగారు కర్తవ్య నిర్ణయం చేసేశారు.

కాని సుబ్బారావు అలాంటి విశాల హృదయం మూపలేకపోయాడు. కొడుకు నరసింహంగారి కూతు ర్ని చేసుకుందామనుకుంటున్నాడని భార్య ద్వారా విని అవర రుద్రుడయ్యాడు. వైదీకుల్లో సంబంధం తన బొందిలో ప్రాణముండగా ఒప్పుకోనన్నాడు. "నా జీవితమిలాగా భద్రగల్గనియింది. ఏదేనా కాస్త వెనకవరా ఉన్న వాళ్ళవ్యాయుని చేసుకుని బాగువడతాడనుకుంటే ఇదేం నిరీతిమూ? ఏదో నాలుగు కట్టుం డబ్బులొస్తే అమ్మాయి పెళ్ళికేనా ఉంటాయి. ఇప్పుట్లోనే తన పెళ్ళాన్ని తనే చూసుకునే దురుత్వాకీ అయితే ఇక మనల్ని ముఖపెట్టేదేమిటి?"

మార్కం తండ్రిమాట కెప్పుడూ ఎదురు చెప్ప లేదు. ఎప్పుడూ కొంచెం ఒడుగ్గానే ఉండేవాడు. అందుకని ఇప్పుడూ అలాగే ఉండిపోయాడు. హైగా

"గునపం ఓటుంటే యిస్తారా! కారు వైటికి రాడం లేదు!"

తల్లి కూడా చెప్పింది "చెల్లెలి పెళ్లి జరగాలిగదా. మువ్వ మంచి కట్నంతో ఉన్నవాళ్ళమ్మాయిని చేసుకోకపోతే ఎలా?"

"మనం ఇంత బాధపడుతున్నాంగదా కట్నం ఇవ్వటానికి, ఇంకోళ్ళ మనకి ఇవ్వాలనుకోవడమేం భర్తమమ్మా"

"కాదురా. ఇప్పుడు మువ్వ తీసుకోకపోతే ఈ

పన్నీరు - కన్నీరు

కట్నం నమస్య దేశంలో తీరుతుందా. పోనీ మువ్వ లాంటి సంఘ సంస్కర్తవని నీ చెల్లెలిని కట్నం లేకుండా చేసుకోడానికి ఎవరేనా ముందుకి వస్తారా? ఎటొచ్చి మువ్వ కట్నం తీసుకోకపోతే రెండు విధాల చెడేది మనమే. అలోచించు. నీ చెల్లెలి సౌఖ్యంకోసం

శ్రీరామ రక్తమండి
అశోకానింగిరి ధైర్యము

పద్మవ్యాధులకును
శ్రీరామ రక్తమండి
ప్రతియింటను ఉండవలసిన
దివ్యోషధము

విజయవాడ కె.వి.ఆర్.ఆర్.
మల్లెమ్మ

కొ థా రి వా రి సూ ప ర్ పా స్సే టు

అధికోత్పత్తికి-భూసారాన్ని అభివృద్ధిపరచుటకు వాడండి!

సూతన పద్ధతులలో టి. వి. ఎ. (T. V. A.) మరియు మాంటికాటినీ (Montecatini)ల అధారాలుగా తమారపుతూంది. 16% ఫాస్ఫారిక్ ఆమ్లముకలిగి, నీటిలో సులభముగా కరుగ గల ఈ సూపర్ ఫాస్ఫేటును వాడి మీ భూమిని సాగువంతము చేసుకొని ఫలసాయాన్ని వృద్ధి చేయటానికి పూనుకోండి! నాగు శీఘ్రంగా పెరగడానికి, చల్లిన బలపరచడానికి, మొక్క త్వగగా, విపుగా పెగి అధిక ఫలసాగు మిచ్చేందు లకు ఇది ఆదర్శ పాగా మైనది.

ఎకరానికి 100 కిలో గ్రాముల బస్తా ఒకటి చాలును.

తయారుచేయువారు :

జ్జూ 'మౌంటెన్ ఎఫ్ సేటు & ఇండస్ట్రీస్ లిమిటెడ్, మద్రాసు.

మ్యానేజింగ్ ఏజెంట్స్ :

కొథారి & సన్స్ ఏజెన్సీస్ (ప్రైవేట్) లిమిటెడ్, మద్రాసు.

కర్నూలు, కడప, అనంతపురం, మహబూబ్ నగర్ జిల్లాలకు డిస్ట్రిబ్యూటర్స్.

కర్నూలు పెట్రోలైజర్స్ కంపెనీ, 17/32, కోట, కర్నూలు:

గుంటూరు జిల్లా డిస్ట్రిబ్యూటర్లు :

పి. వి. సుబ్బారావు & సన్స్, మెయిన్ రోడ్, బాపట్ల.

అమాతం నీ ఆశయాన్ని త్యాగం చెయ్యడం అనవరమా కాదో.

అంతటితో ఆ ఆశ పదులుకున్నాడు. వరసేంహం గారు నొచ్చుకోకుండా మెల్లిగా తెలియజేశాడు. వాళ్ళ తరవాత ఏవో ప్రయత్నాలుచేసి ఒక నైదీ కుల అబ్బాయికి, చదువుకున్న తన కీచి కమల పెళ్లి చేసేశారు.

20

అన్వేషణ

గుమాస్తాగంటూ, పెద్ద ఉద్యోగానికి అన్వేషణ చేస్తే ఇవ్వరన్నాడు నారాయణరావు. ఒకసారి అంత తక్కువ తాహతుగల ఉద్యోగానికి తల ఒగ్గిన వాడికి మొదటి తరగతి ఉద్యోగంచేసే అర్హత ఉండదని సాధారణంగా గవర్నమెంటువారి అభిప్రాయం అన్నాడు. నారాయణరావు చేసేది చిన్న ఉద్యోగమైనా, చేసేది కాలేజీలో కనక ఆశనికి కొంచెం గొప్పగా ఉండేది. ఇద్దరూ డిప్యూటీ కలెక్టర్ ఉద్యోగానికి, వరీక్షలకి అన్వేషణ చేశారు. ఆ రోజుల్లో వీరికి డైరెక్ట్ రిక్రూట్మెంటు కూడా ఉండేది. మన రాష్ట్రంలో.

ఇద్దరూ కలిసి చదివే వారు. రోజుల్లా ఆఫీసులో పనిచేసి కొంచెం చదవడం, ఇబ్బందిగానే ఉండేది. కాని, సూర్యానికి తమ కమల విషయంలో సాదించని నిరాశనించి తట్టుకోవాలంటే ఏదో ఎందులోనో నిమగ్నమయ్యే ఇంటరెస్ట్ కావాలనీ, పిల్లలే ఈ వాతావరణాన్నించి తప్పుకోవాలనీ అనిపించేది. అందుకని తీవ్రంగా చదివేవాడు. ఇద్దరూ వరీక్షలు రాశారు. సూర్యానికి ఇంటర్మ్యూ కార్ వచ్చింది. నారాయణ సూర్యంతో మాట్లాడడం మానేశాడు.

చాలామంది ప్రెండ్లు వచ్చి కంగ్రాచ్యులేషన్ చేసి, ఇంటర్మ్యూలో ఇలా చెయ్యాలి, అలా చెయ్యాలి అని సలహా లిచ్చారు. ఎలాంటి ప్రశ్నడిగినా తక్కువ జవాబు చెప్పాలన్నా డోకడు.

"మువ్వ దేనిమీద వచ్చావు అని అడుగుతారనుకో. టాక్సీమీద అంటే, నంబరు ఎంత అంటారు. రైలుమీద అన్నావనుకో, రైలుకి పెట్టెల్ని అంటారు. తన్నే రైల్ తడుముకోకుండా సమాధానం చెప్పాలి."

"ఒక మాటు ఐ. సి. ఎస్. ఇంటర్వ్యూ మేడమీద జరుగుతోంది. ఒక కాండిడేటుని సువ్వెక్కి వచ్చిన మెట్టెన్ని అన్నారో. లెక్కపెట్టలేదు అన్నాడట. రెండోవాళ్ళ అదే ప్రశ్న అడిగితే మనో లెక్కపెట్టినట్లు 29 అన్నాట్ట. వాళ్ళ సెలెక్టు చేశారట."

"లేదురా అబ్బాయి. మూడవ వాడు కూడా ఉన్నా డిండులో. వాడు "లెప్ట్ ఉన్నచోట మెట్టెక్కిడం నా కలవాటులేదు. జీవితంలో కూడా అంతే" అన్నాట్ట. వీడురా మనకి తగినవాడని వాళ్ళే తీసుకున్నారు."

వీళ్ళ వళ్ళకి కూడా ఇంటర్మ్యూ ఎలా ఉంటుందో తెలియదు!

ఆవేళ జనార్దనం వచ్చాడు సేలవలకి ఇంటిక్కి చివరి పంపత్తురంతో ఉన్నాడు. కుశల ప్రశ్నలూ, కంగ్రాచ్యులేషన్లూ అయ్యాక మెల్లిగా లోకాభిరామాయణంలోకి దిగారు. ఇంకా వేదాంత చర్చలు చేస్తూనే ఉన్నావా అన్నాడు జనార్దనం. "జీవితం మీద ఉండే దృక్పథమే వేదాంతం. ఇంక వర్తమా

ఏమిటి, ఏం మాట్లాడినా వేదాంతం వస్తూనే ఉంటుంది”

“అసలు వేదాంతంయొక్క అక్షయమేమిటా?”

“తెలుసుకోడం.”

“ఏమిటి తెలుసుకోడం?”

“అది తెలుస్తే సగం సమస్య తేలిపోయినట్టు కాదు. ఏమిటి తెలుసుకోవాలో తెలుసుకోడం కూడా ఫలానాఫల్యం అక్కర్లే కాదు.”

“సరే. అయితే ఈ తెలుసుకోడానికి పాదనా లేదు?”

“ధ్యానం (Contemplation) అంటారే అది తప్పింది. దీనికి వేరే మార్గం కనపడదు. అంటే ఊక దంపుడు పుస్తకాలు చదవడం కాకుండా చెబుతున్నాను. కొంత సహజజ్ఞానం తోడ్పడాలి. చూడు. మామూలుగా ఆలోచించడం అంటే ఒక సీక్వెన్స్ ఉంటుంది. ఒక ఆధారం నుంచి ప్రారంభం చేసి ఒక కారణం, దాని ఫలితం ఈ రెంటి మిశ్రమంవలన మరో పరిణామం, ఇలా పోతుంది ఒక ప్రవాహం; మెట్లు మెట్లుగా ఆధారాల విర్జీలను కుంటూరు. ఇది చాలా తెలుసుకోడానికి, రోపలి వెలుగు కావాలి దీనికి. తెలుసుకోవల్సిందాల్సి ఒక లక్ష్యంవలెనా తెలుసుకునేందుకు.”

“రోపలి వెలుగు అన్నావే అదేమిటి?”

“జ్ఞానసౌధం ధర్మిలో విగ్ధసౌధ (అలాగే పలుకుతారు అక్కడివాళ్లంతా) లాగా ఇటీవలిదే ఇటీక పేరున్నా సోతే తయారయ్యేదికాదు ఇది తెకోర్టుసేమర్ వాస్తవ్యం లాంటిది. దాని అనుభూతి కలుగుతేనే గాని అదేమిటో అర్థంకాదు.”

“సరే గాని ఇదంతా ఏమిటి. ఏమిటా తెలుసు కునేది?”

“మొదటికొచ్చు. ఏమిటి తెలుసుకోవాలో తెలుస్తే మూడోంతులు ప్రయాణం అయిపోయి నట్టు కాదు. అయితే ఒకటి: అనాదినుంచి వేదాంతులు, కవులూ సాధారణులూ కూడా ఈ ధ్యేయాన్ని ఇన్ని ముక్కల్లో ఇముడుద్దామని చూస్తూనే ఉన్నారు. మత్సరవో తెలుసుకో అన్నారు కొందరు. విశ్వ-రహస్యం తెలుసుకోవాలన్నారు కొందరు. జరామృత్యువులూ చూసి, రాజ్య పరిత్యాగంచేసి, “ఇనే మిటి, నీటినుండి నిముక్తి ఏమిటి” అని ధ్యానానికి వెళ్లాడు సిద్ధార్థుడు. చావు పుట్టుకల రహస్యమేమని ప్రశ్నించినవాళ్లు బోల్చుతుంది. బంగారు చెయ్యడం తెలుసుకోడం వేదాంతాల చరమలక్ష్యంగా అనుకున్న సమయాలేకపోలేదు. అణువు పట్టుకోసి, రోపలి నరుకు బయటపెట్టుడం కూడా ఈ ‘అర్థ’ నల్లనేకదా. ఏ సరిస్థితుల్లో ఎంత డబ్బు చేసుకునే అవకాశముందో “తెలుసుకోడం”మే ధ్యేయంగాగల వేదాంతులు కూడా బోల్చుతుంది.”

“అయితే నువ్వు వేదాంతంయొక్క లక్ష్యం, యాతావాతా జీవితధ్యేయం జ్ఞాన సముపార్జనం అంటావు.”

“మళ్ళీ పస్టులో కాలేఖావు. జ్ఞానం ఏదో డబ్బు లాగా సంపాదించి కూడబెట్టి బ్యాంకులో వేసుకునే దనుకుంటున్నావు. నేను-అందుకనే కానాని, నామ నాచక శబ్దం వదిలేసి మనక్కావలసింది ‘తెలుసు కోడం’ అన్నాను. ఏం తెలుసుకుంటామో అది ఒక భౌతిక పదార్థం లాంటిదికాదు. దానికొంతంతేవు.

ఎవరైతే తెలుసుకుంటాడో అతన్ని “జ్ఞాని” అంటే అవశ్యంకాదు. అయితే “జ్ఞానం” అనే ఒకరకమైన సామ్యం చేశారుకున్నా డనుకుంటే సారసాటే. ఇది మన ప్రాచీన సంస్కృతిలో వాడనంతో ఉన్న శబ్ద చిత్రాల గారడీవల్ల వచ్చిన చిక్కు.”

“ఒక మాటబ్రాం. ఇలాంటి తత్వ విచారణ చేసేవాళ్లు మూటికి తొంభై మంది తమని లాము మోసగించుకుంటూ, పరుల్ని కూడా మోసగిస్తున్నారనిపిస్తుంది. ఇలాంటి ఆలోచనలు చాలావరకు మెకానికల్ గా ఉండటం, అంతమంటూ ఉండక పోవడం జరుగుతుంది. పైగా ఏమని చెయ్యడానికి మంచి, చెడ్డ నిర్ణయం చేయడానికి ఈ రకం తత్వం ఇష్టపడదు. అందుకని ఏ పని చెయ్యకుండా పడక కుర్చీవేదాంతంగా మిగిలిపోతారు ఇలాంటివాళ్లు. మరోటి, ఈ తత్వంవాళ్లు జీవితంలో సాధారణంగా చాలా అహంభావం కలవారుగా ఉంటారు. “నేను తెలుసుకోవాల్సి” అనే ధ్యేయం కూడా ఇందులోనే పుడుతుంది. వాళ్లు ఇలాంటి వేదాంతాన్ని తమ స్వార్థ ప్రయోజనాలకి నిస్సంకోచంగా వాడుకుంటారు. “అవున్నైతే నేమిటా మరి నువ్వున్నైతే నేమిటా. అందుకని ఈ పాడుపాట్లకు అన్నమే వేతామూరా” అనే రకంగా ఉంటుంది. మరోరకంవాళ్లకి ఈ వేదాంతం, యధార్థాలనించి, జీవితంనుంచి దూరంగా ఉంచుతుంది.”

“విజమే ఒప్పుకుంటాను. ఈరకం ధ్యానం మితి మీరితే, పూర్తి సాధారణ జీవితంతో లంకెలుతెగి, విశాఖ పట్టణం పిచ్చునుపత్రికి చేరే అవకాశం లేకపోలేదు. బహుశా “ఏ కర్తవ్యం నీవు నిర్వర్తించు. మిగిలినది భగవంతునకు విడిచిపెట్టు” అనే గీతావాక్య వునుసరించి, ఆ కర్తవ్యానికి కొంచెం మానవత్వం జోడించి పరులకోసం, తనకోసం పాలుబడేవాడిదే నిజమైన ఆదర్శ జీవితం కావచ్చు. కాని, నేను అలా చెయ్యలేను.”

“బాబా! మరి తెలుసుకోవాల్సి తెలుసుకోవాల్సి అంటున్నావే. ఒక ధ్యానముక్కంటే చాలుతుందా దీనికి. ముప్పు సంపూర్ణంగా జీవించాలి. ఏది తెలుసుకోవాలో అది అసంతృప్తి నది కావచ్చు. ఇది మహా ప్రవాహంలో కొట్టుకుపోతున్నవాడికి గడ్డిపరక దొరికినట్టు ఎప్పుడో ఎక్కడో సూక్ష్మ రూప సాక్షాత్కారం అవుతుంది. తప్పతాగి, రోడ్డుమీద నడుస్తూ, “నేనెమంటేమీద నిద్దరోయే పసిపాపని తొక్కి, ఆ పాప కెన్నవమ్మ కేక విన్న క్షణం నిషా దిగిపోయి, గుండె బెదిరిన వాగరిక యువకుని మనో-సరోవరంలో ఎక్కడో ఒక అల తేస్తుంది. భార్య బిడ్డల్ని విడిచి దూరంగా ఎక్కడోఉండి, నీరసించిపోయి, ఉదాసీనంగా ఉన్నప్పుడు బిస్మిల్లా ఖాన్ థైరవిరాగం వింటుంటే అంతరాళంలో కలుక్కుమంటుంది. నిషాదుని బాణం వక్షి జంటలో ఒకదాన్నికొట్టితే ఆ వక్షుల బాధ చూసిన ముని పౌదయంతో ఒక మహా కావ్యం ఉదయిస్తుంది.

“నీక్ బార్ ప్రభూ హాథ్ వక్డో మనసాదీన్ జలాఉన్ మై, ప్రభూ” అని సైగల్ కంఠంలోంచి ఎలుగితై మూర దాను “ఈ తెలుసుకోడం” కోసమేనా, ఈ బాధ అనిపిస్తుంది.

(నకేం)

116 రూ. బహుముతి
క్షయ సంజీవి
 (ఫర్ టి. బి. యస్ బి. టెబ్బు)
 క్షయ దగ్గుకు వంటిని ఎంటిది. 15 దినము లలో గురము విచ్చును. లేనియెడల 116 రూ. బహుముతి యిచ్చబడును. వెంటనే ఈ క్రింది దాక్టరుగారితో వివరములకై సంప్రదించండి. దాక్టరు మహాదాశ్యం భాస్కరాచార్యులు, R.I.M.P. No. 9493 (బ్రాహ్మణపిఠి పోస్టాఫీసు ఎదుట, డోరు నెం. 11-63-57, మల్లికార్జునపేట, విజయవాడ-1.

ఎలెక్ట్రిక్ & రేడియో గైడ్
 అభివృద్ధి చేయబడిన క్రొత్త కూర్పు ఇంటికోనేటి ఎలెక్ట్రికల్ ఇంజనీరింగ్ పూర్తి కోర్సు రేడియోరిపేరింగ్ రేడియోమెకానికం, ఇండ్ల వైరింగ్ నేర్పుకోండి. ఇంటికోనే రు. 50 అను బ్రాసిన్స్కర్ రేడియో తయారుచేయటం నేర్పుకోండి. ఎలెక్ట్రిక్ & రేడియోమలకు ఉత్తమగైడ్. (900 చిత్రపటములు) ధర రు. 10. పి.సి. చార్జి రు. 2. పెక్స్ అట్లాస్: 325 చిత్రపటములుగల అమెరికన్ ప్రచురణ. ధర: రు. 6/- V.P.P. చార్జి రు. 2. Tagore Vigyan Mandir (A.10) Halka No. 13, ALIGARH

పెప్సో గింతు మరియు
గుండె బిల్లలను మీరు పేవించేయడం
 మీ దగ్గు త్వరితంగా పోవును పెప్సోను తరచుగా తాగి, తాగిన విధానం తక్కువ అయినట్లయితే ఆంధ్ర కేవలకర అవిద్యుత్ అపొడించండి, అది గింతు నొప్పి, రొమ్ము తడిమి, దగ్గు లేక అణుబుగరిగించే శ్రమ అనుభవించు. పెప్సో తగిన విధానం గతి గింతు శ్రమలను విద్యారించును. ఇందులో హానికర ఉపద్రుత లేవు పిల్లలకు మరకరంగా ఉన్నవస్తువులు. రెమ్ము పడగముయ్య గింతు నొప్పి, పడిగెము, అదిక కనమొ జలుబుయ్య దగ్గులను త్వరితంగా విచారించును మంచం వ్యాపారంకనవర్త అమ్మగిడుచుకొని **డి. ఇ. ఫుల్ ఫోర్ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లి.** 88-55-17

కడం, బాధపడం!... ఆయన అంత అందంగా ఉండకపోవచ్చు. అసలు ఆయనలో అందముందని వే ననను. కాని, ఆయన మనసు నీకన్నా, నాకన్నా, యింకా చాలామందికన్నా ఉత్కృష్టం!... ఏజా నాఅంత అదృష్టవంతురాలండదేమో అనుకుంటాను, నువ్వు నవ్వుకున్నా సరే!..." జానకి ఏమి టేమిటో చెప్పుకు పోతోంది, అద్దంలో తన ప్రతి రేఖాన్ని బాగా ఉహించుకొని.

"ఇవాళ నా యిరవై ఆరో పుట్టినరోజు బావా! యివాళ ఆయనతో ఓ విషయం చెప్పాలని ఎన్నాళ్ళ నుంచో ఉవ్విళ్ళూరుతున్నాను.... కాని ఏమని చెప్పను ? ఎలా చెప్పను?... ఒకసారి ఆయన ముందే దేలా అనుకుంటానో తెలుసో! నేనేదో పసిపిల్ల పెంపంటు, ఆయన నాన్నో, యింకెవరో పెద్ద మనిషి అన్నట్టు అనిపించి ఏమోమో పసిపిల్లలాగే వాగు తాను.... తర్వాత అదిపిస్తుంది, ఆయన విసుక్కుంటారేమోనని!... అంతా నా భయమే గాని ఆయన దేవుడు బావా! నేను బాధ పడటంలే మొగంకూడా చిట్టించరు.... అప్పుడు, ఆయనకించు మించు నావయసే ఉన్న కొడుకున్నాట్లు; నేను చూడ లేదనుకో! అత నిక్కడుంటే నాలోగే మాట్లాడే వాడుగా! అతనంటే ఎంత ప్రేమ ఆయనకి! ఒకసారి, విజం చెప్పాలంటే నాకు బాధకలుగు తుంది—యార్జ్యలన్నా తప్పు లేదేమో! ఆయనెప్పుడూ అతన్ని గురించే మాట్లాడతారు! ప్రతి క్షణం ఆయన కళ్ళముందు అతను మెదులుంటా డనిస్తుంది."

జానకి కొనడాకా అల్లిన జడని బలంగా వెనక్కి విసిరి, రెండు చేతుల్తోనూ తడిమి చూపుకుంది. అరోజు తలంటుకొందేమో, వెంట్రుకలు సమంగా అణగకుండా అల్లిబిల్లిగా తిరుగుబాటు చేస్తున్నాయి. యిప్పటికీ పదిసార్లు విప్పడం, అల్లడం అయింది— త్వస్తి కుదరలేదు. మళ్ళీ విప్పడం మొదలెట్టింది.

అరోజు ఆయన కా విషయం చెప్పాలని ఎన్నాళ్ళ నుంచో ప్రయత్నం! తీరా, అరోజు వచ్చాక, ఎలా చెప్పాలో తోచడంలేదు. అదాలోచించుకోవాలనే ఆయన్ని కాలేజీకి పంపించింది. తన పుట్టిన రోజు కాబట్టి, పెంపుపెట్టి విక్రమ్ ఉరిబయట కొండ మీద దేవుడి దగ్గరకి తీసుకెళ్తామన్నారని! కాని, తనే యిప్పుడు కాదని పంపించేసింది. ఎలా ? ఎలా చెప్పడం ?

ఆయనకి పిల్లలంటే యిష్టమున్నట్టు కన్పించదు. ఎప్పుడో మాటల సందర్భంలో అన్నారు, "మనకి పిల్లలొద్దు, జానీ! యిలా యెప్పటికీ యిద్దరమే ఉండిపోదాం. మనో ఒకడున్నాడు చాలాదూ, జన్మ జన్మానికి సరిపడగా!"

విజంగానే ఆయన కిష్టంలేదా! అందుకేనేమో, రెండుమూడు నెలల్లోంచి అంత చనువుగా ఉండడం లేదు. ఏమిటో అలోచిస్తూ కూర్చోనిపోతారు, గంటల తరబడి, పిల్లనా పలక్కుండా. అడగాని నోటిడాకా వచ్చింది కాని, కాలేజీ విషయాలేమోనని సరిపెట్టు కూరుకుంది.

తను చెప్పుకుందానే ఈ సంగతి గ్రహించారేమో! తెలుసుకోలేకపోవడానికంత అమాయకులు కారుగా! మనో కాకుండా వేరే తన కో పాప ఉండడం యిష్టంలేదా ఎందుకో!

నల్ల ముట్టులు

8-9 షేజీతిగునాయి

జానకి మనసు ఎటూ తేల్చుకోలేని పరిస్థితిలో చేపరెవలాడింది.

సవతి గురించి, సవతి—కొడుకుగురించి, జానకి కేమా తెలియదు. మూర్తి ఎంతసేపూ మనో గురించి మాట్లాడతాడు గాని, తల్లి గురించి ఏమీ చెప్పడు. ఎలా ఉండేదో తెల్చుకోడానికి యింట్లో ఒక్కపోటో అయినా లేదు! అక్కయ్య చెప్పడం—అతన్ని కన్నాక పదకొండురోజుల్లోవరే పోయిందని, అప్పట్నుంచి అతను తాతగారి దగ్గరే పెరగడం.

ఎలా ఉంటాడో! తండ్రి ప్రేమ నింకగా పొందిన వాడు ఎంత అదృష్టవంతుడై యుండాలో? ఒక్కసారి చూడాలింటుంది. కాని, ఆయనతో చెప్పడమేలా ? అతని కించమించు తన వయసేట, తిసుకు రమ్మంటే ఆయన విసుగుకుంటారో! ఏమిటో వెర్రి వెర్రి ఆలోచనలన్నీవచ్చి మనసు వెనకాడుతుంది.

పోనీ, మనో ఎంత గొప్పవాడైనా, తెలివైన వాడైనా, తనకి పిల్లలుండడానికి, అతనికి సంబంధం లేదు.

శ్రీ రామయ్య గారు చని పోయిన కొన్ని రోజులలోనే భీమా కంపెనీవారు ఆయన భీమా చేసిన మొత్తం చెల్లించేశారు.

శ్రీమతి రామయ్య గారు కంపెనీవారికి తమ ధన్యవాదాలు పుతూ వ్రాశారు: "నా భర్త గారు చనిపోయిన కొన్ని రోజుల లోనే రావలసిన మొత్తం ఇచ్చేశారు. నిజంగా భీమా మంచి పెట్టుబడి."

ప్రేమకుమారి (బందరు)

మేమిటి? తన పిల్లలు అంత గొప్పవాళ్ళు, అందగాళ్ళు కాలేదనా ? లేకపోతే, అతని అదృష్టం పిళ్ళకు సంచాల్చి వస్తుందనా! జానకి ఆలోచనలకి ఓ అంతూ పొంతూ కుదరడంలేదు.

పెళ్ళికాకముందు, ఆమె కోరిక ఒక్కటే. అది కాస్తా తీరాక, ఆ స్థానాన్ని మరోటి ఆక్రమించింది. మనో అస్తిలో వాటా కోరకుండా, పోనీ, అడపిల్లలయినా సరే! తన బాధల్ని, సంతోషాన్ని, ఆశల్ని, ఆశయాల్ని విప్పి చెప్పుకోడానికి ఒక్క పాపాయి! జానకి కళ్ళు చెమ్మగిలాయి.

"దానికి చదువు చెప్పించమనీ, పెద్ద కట్నాలు పోనీ, పెద్దసంబంధాలు తెచ్చి పెళ్ళిచెయ్యమనీ బాధపెట్టను!... కాని నాది అని చెప్పుకోడానికి ఒక్కపాప!" యింతకన్నా ఈ జన్మకింకేం కోరదు! జానకి దేవుణ్ణి బ్రతిమలాడింది, కళ్ళనీ చెంపల్నీ తుడుచుకొని.

అరోజు నాలుగంటలకే మొగమంతా తుభంగా కడిగి కళ్ళల్నిండా దట్టంగా కాటుక వట్టించింది. ఈ పిళ్ళన్నీ కారి, అదంతా చెంపలమీదికి పోయింది; తుడపడంతో మరీని! ఆయన చూస్తే ఏమనుకుం

టారో! ఏడుస్తోందనుకుంటారేమో!

జానకి గబగదా వంపుదగ్గరకి పోయి, మళ్ళీ మొగం కడిగి, తీరిగ్గా కాటుక, బొట్టు తీర్చింది. ఒక్కక్కరోజు అన్నీ చక్కగా అమరుతాయి, నాటంతటవే; తవంతో అందగత్తెనని మురిసి పోతుంది. కాని, అదేమిటో, బీరా, తను అందంగా తయారవుదామనుకునేప్పటికి అంతా వక్రంగా తయారవుతుంది — 'ఫర్వాలేదు' అనుకో దానిక్కూడా వీళ్ళేకుండా ఈ జడకటి! ఎన్ని సార్లు అల్లివా, ఎత్తులు పల్లాలు, వంకరలకింద తయారైంది.

అయిదున్నర కాపిస్తోంది. యింకా రారేం! జానకి మనసు ఆలోచనల్లోపడి అలస్యమయిందన్న సంగతి గమనించలేదు అంతవరకూ. బయటకొచ్చి చూసింది.

దూరంగా పెట్టమీదనుంచి మూర్తి దిగు తున్నాడు; వెనక ఆకాశం తప్పించి ఏం కనబడదు. ఎత్తైన విగ్రహం, బూడిదరంగు నూలు, నల్ల ప్రేం—కళ్ళదాల్లు, చేతిలో గొడుగు, వయ్యారంగా నడక—జానకి మెదళ్ళలో బొమ్మ అచ్చు గుద్ది నట్టు, ఎప్పుడు తల్చుకున్నా కనబడుతుంది.

ఈ రోజు, రోజులాంటిదికాదు. ఈరోజు అంతా యిదివరకట్లా జరగదు.... పైగా యింత అలస్యంగా రావడమేం? జానకి గబగదా వెళ్ళి మంచం మీద, గంటల తరబడి గాఢ నిద్రపోతున్నట్టు పక్కంటటివీ వంకర టింకరగా రేపేసి పడుకొంది. తోపతికొచ్చి చూశాడు మూర్తి.

ప్రపంచంలో అంతా మంచి తప్పించి చెడే తేలులు ప్రశాంతంగా మూనుకున్న కళ్ళు, చిరునవ్వు విరిసిన పెదిమలు,— మూర్తికి లేపబుద్ధికాలేదు. మంచం మీద వాగూ వేతినవతలపట్టే కానించి కూర్చోని అట్లా ఆమెకేనే చూస్తుంటే ఎన్ని క్షణాలు గడిచాయో తెలియదు. చెప్పల్సి కప్పినజుట్టు నెమ్మదిగా వెనక్కి తోశాడు. కళ్ళకింద ఎత్తుగా లేచిన భాగంలో, కమరేపు—వెంట్రుకల నీడలు పడినచోట వుదువుగా పెదాల్తో స్పృశించాడు, ఆమె లేస్తుందనే ఆశతో. జానకి కదిలి యిటునుంచి అటుతిరిగింది, కాని లేవ లేదు.

"అదుగో, మళ్ళీ మొదలెట్టారు!" జానకి ఉలిక్కి పడ్డట్టు కళ్ళు తెరిచి కోపంగా చూసింది, జడవిప్పుతున్న మూర్తివరక.

"నిద్ర సోడంలేదన్నమాట, దొంగా!"

జానకి నవ్వేసి, వళ్ళో తలపెట్టుకుంది; మూర్తి నెమ్మదిగా జుట్టంతా మొగంమీద పరుస్తుంటే బొమ్మలా కళ్ళమూనుకుని.

"యవన్ని నల్ల ముట్టులు, పిటివాలు చండ మామ ఇదీ!"

"చా! మరి పుస్తకాల్లో రాసినట్లు!" సిగ్గు పడింది జానకి.

"యవాళ నీ పుట్టినరోజుకి, ఓ పంచువార్త జానీ, చెప్పమంటావా?"

"నేనూ చెప్తానో మంచివార్త."

"ముందర నన్ను చెప్పనీ."

"కాదు, నేను చెప్పితి." పెంకిగా అంది జానకి, మూర్తికూడా పట్టుపడతాడని ఆశించి. కాని ఆమె ఆశ నెరవేరలేదు.

"ఊం, చెప్పు." అన్నాడు మూర్తి.

జానకి వెంటనే ఏం చెప్పాలో తెలియలేదు.

కాస్తేనటికే నెమ్మదిగా అంది, బోల్గా తిరిగి తన అతని ఒక్కో దాముకుని—

“మనోకి తమ్ముడో, చెల్లాయో ! ఇంకా బాలుగు నెలల్లో!”

అమె తలతో బుజ్జగిస్తున్నట్టు కదిలిన వేళ్లు ఒక్కసారిగా ఆగిపోయాయి. మూర్తి మాట్లాడ లేదు., కదలేదు. ఇద్దరూ అలాగే ఉండిపోయారు చాలాసేపు.

ఎంతో ఆశించింది, ఏమేమిటో ఊహించింది. అత నా మాట వివగానే అలా గడ్డకట్టుకు పోతాడని మాత్రం అనుకోలేకపోయింది. ఈ ఫేర వార్త వినిల్ని వస్తుందని ఎవ్వల్నుంచో భయ వడ్డున్నట్టు, ఇప్పటి కిలా పాపం వండి క్షిప్త పడి నట్టు మాట లేకుండా, నిశ్చలంగా గది మూల కేసి చూస్తూ కూర్చుండిపోయాడు మూర్తి.

ఎంత నిరాదరణ ! నరకం ! పెల్లెటికి వచ్చే దుఃఖాన్ని కష్టమీద ఆపుకుంటూ, రోషంగా లేచి కూర్చుని అటు తిరిగింది జానకి.

“అయితే, నువ్వక్కడికి వెళ్లాలా ? ఇక్కడే పోసుకుంటావా ?” గోడతో మాట్లాడుతున్నట్టు అడిగాడు.

“నిన్న అక్కయ్య ఉత్తరం రాసింది. రేపో యెల్లండో బావకూడా రాస్తాట్ట !” అలాగే మూ థాన మిచ్చింది, జానకి.

“ఏమని ?”

“ఓ వారం రోజుల్లో మనిరోజా చూసు కుని నవ్వుక్కడికి రమ్మిని. ఇక్కడ బండెక్కిస్తే అక్కడ బావ వచ్చి తీసుకెళ్తాడు.”

అంతా ముందే నిర్ణయించేనట్టు చెప్పింది జానకి. అంత త్వరగా వెళ్లాలనుకోలేదు అసలు. అక్కయ్యకి అప్పుడే రానని రాయాలనుకొంది. కాని, అనుకున్నట్టే జరిగింది. ఆయన ధోరణి సహించి ఉండటం కష్టం. కొన్నాళ్లయినా ఎక్క డికో వెళ్లిపోవాలి, ఇక్కడుంచి వెళ్లిపోయి, మళ్ళి వడ్డుందని కాదు; అయినా తప్పనిసరి పాపని చూశాకయినా మనసు మారుతుందేమో ! జానకి క్షణాలమీద ఒక నిశ్చయానికి వచ్చేసింది.

“ఏదో చెప్పావున్నారా !” అరగంట అలాగే కూర్చోన్నాక వివసడి వివసడనట్టు నెమ్మదిగా గుర్తు చేసింది.

“ఏంటేదు, ఇక అది కుదరదులే” మూర్తి నిర్భీ వ్రంగా అని, ఆమెకేసి చూడకుండానే, బట్టలు మార్చుకొని బయటి కెళ్లిపోయాడు, యిప్పుడే వస్తానని. ఇక మాటలు పొడిగించలేకపోయింది.

ఆయనలో ఏదో చీకటి మూల ఉంది. దాని మీద కాంతి వడతా నూన నేటి చెయ్యడంలేదు. తనూహించే కారణాలన్నీ ఆయనకి తనంటే ఏదో పీడమైన అభిప్రాయా లున్నట్టు చిత్రమిస్తున్నాయి. కేవలం ఆయన అవసరాలు తీర్చుకోడానికే తెచ్చు కున్నారా, తనని ! మెదడంతా పెద్ద ప్రయోగ శాలలా తయారైంది. ఒక్కొక్క ఆలోచనా, ఎన్నో ముళ్ళ గుచ్చి ఎంతో బాధనీ, దుఃఖాన్నీ మిగిల్చి వెళ్లిపోతుంది. ఏదీ తేలదు. తేల్చుకోవాలనే ఆరాటం మాత్రం క్షణక్షణానికి ఎక్కువగా క్షోభ నింపు తోంది.

జానకి గుండెల్ని ఎవరో కొలిచి తిత్తులు—చేసి, ఊదుతున్నట్టుంది. ఆ రోజుల్లా కళ్ళలో నీరు ఇగిరి పోతుందన్నట్టు ఏదీ ఏమీ తేల్చుకోలేకపోయింది అమ్మ.

ఆ వారం రోజులా ఒకరోజుకు తప్పేదో చేసి నట్టు, తప్పించుకు తిరిగారు. మాటలు బోల్చిగా తగ్గిపోయినై.

ఓ బల్లమీద కిటికీవార కూర్చోంది జానకి.

“కళ్ళలో నిప్పురవ్వలు వడతాయి, ఇటువక్క కూర్చో.” మూర్తి ప్లాట్ ఫారంమీద నిలబడి ఎదురు కిటికీలోంచి బయట గూడ్సుపెట్టెలకేసి చూస్తూ అన్నాడు. జానకి మాట్లాడలేదు, కద లేదు. ఇన్నాళ్లనుంచీ పేరుకున్న విచారమంతా ఒక్కసారి రెండంతలయనట్టుంది, ఇద్దరికీ. ఇద్దరూ ఏదో ఫేరమైన వేరం చేసినట్టు బాధపడ్డారు.

బండి కదిలింది, పెద్దగా రోదచేసి.

“నను వెళ్తాను” మూర్తి తల వంచుకుని గిరుక్కున తిరిగి గబగబా అడుగులు వేసుకుంటూ వెళ్లిపోయాడు, తన మొగం ఆమెకి చూపడం ఇష్టంలేనట్టు.

కోర్టులో కేసు విచారణ జరుగుతోంది. ప్రాసిక్యూషన్ లాయర్ గారు తమ ‘వాదన’ ముగించి కూర్చున్నారు. జడ్జి గారు, వెంటనే “డిఫెన్స్ లాయర్ మాట్లాడక్కరలేదు! ప్రాసిక్యూషన్ జయించినట్లే” అనేశారు.

డిఫెన్స్ న్యాయవాది కంగారు పడిపోయి, తన వాదన కూడా వినవలసిందని ప్రాధేయపడ్డాడు, జడ్జిగారు ఏమాత్రం తేనేమి ఒప్పు కున్నారు. డిఫెన్స్ లాయరుగారు కూర్చోగానే న్యాయాధిపతి ఆశ్చర్యపడిపోతూ “అరే! ప్రాసి క్యూషన్ దే కేసునుకుంటే మీదే నగ్గిందే!” అన్నారు.

అరుణి (ఉదయగిరి)

జానకి గాజపాతల్లాంటి నీళ్లు నిండిన కళ్ళతో కనబడేంతవరకూ అతనినకే చూసింది. ఆఖరి సారి దూరావ్వలవయినా తననక చూస్తాడేమో నని ! కాని, తనేం పాపం చేసిందో! పోసి అంత ఇష్టం లేకపోతే అసలీ స్త్రీతి రాకపోయే మార్గ మేదన్నా చూసినా బాగుణ్ణి!

చెల్లూ, చేలూ, ఇళ్లూ, మనుష్యులూ అన్నీ ఎంతో వేగంగా వెనక్కి వెళ్లిపోతున్నాయి. అమిత మైన వేగంతో దూసుకుపోతుంది రైలు, కొన్ని స్టేషన్లలో ఆగకుండా. రైలు ఆగనిచోట ప్లాట్ ఫారంమీద చెట్ల ఆకులు, కాగితాలు, దుమ్ము—అన్నీ కలిసి పైకి రేగి గాలిలో ఎగురుతున్నాయి. అలక్కు పోయినట్టు, ఒక్కటే పరిగ్గా, పుష్పంగా కన బడకుండా; అమె మనసులో ఆలోచనల్లాగే. జానకి తల వెనక్కి విరాగిలా అనించి అటే చూస్తూంది.

మనో ! ఎంత అందమైన పేరు ! అంత చక్కటి పేరు పెట్టాలనిపించాలంటే, అతనెంత అందగాడై ఉండాలో ! జానకి మనసులో ■■ ఆకారం వెలిసింది—అరడుగుల విగ్రహం, నాజాగ్గా, నవ్వుగా. నాక్కులు తిరిగిన జాబ్బు; పసివాడిలా అమాయకంగా వచ్చే నోరు; వివయంగా చూపే కళ్ళు.

తెల్లని చిక్కటి పాలలా వెలిగే తన జీవితంతో వెషం విడిచి వల్ల మరకలు చేశాడు మనో. మనో లేకపోతే తన పాపకోసం ఎంత ప్రేమతో, ఆత్రంగా ఎదురుచూశారు ఆయన ! ఇప్పుడు తన పాప అతనిలా ఉండడనేగా ఆయన భయం ! లేకపోతే మనోకి పోటీగా మరో వారసు డాస్తాడనా ! అంత నిదమా ఆయన ఆలోచన ! కాని, నిదమేముంది ? నహజమేనేమో !

రైల్వే స్టేషన్లో ఆగింది. ప్లాట్ ఫారంమీద ఎవరో దంపతులు. తనలాగే పురుటికి వెళ్తున్నట్టుంది. అమె సామాన్లన్నీ రెండు చేతుల్తోనూ, చంకల్తోనూ ఇరికించుకొని వక్కా నడుస్తున్నాడు మొగుడు; ఆ ప్లాట్ఫాం వక్కటి అమె పట్టు కుంటే అలిసిపోతుందని భయపడ్డున్నట్టు ! వాళ్ళ వంకే తడేకంగా చూడసాగింది జానకి. తనన్ను పెట్టెలోకే వస్తున్నారు.

“జాగ్రత్త. రాత్రులు ఎక్కువగా మేలుకు ఉండదు. బరువులు ఎత్తడానికి ప్రయత్నించకు. జాగ్రత్త. ఇంట్లోవా శ్లేషరికొనమో కనిపెట్టు క్కూర్చోక; నువ్వు సరిగ్గా ప్రార్థన పదింటికి, రాత్రి ఎనిమిదింటికి తినేసి నిద్రపో; జాగ్రత్త. నిన్న తెచ్చిన మందు రోజూ రెండు పూటలా అన్నం తిన్న వెంటనే మర్చిపోకుండా తాగు !” అత నలా అందరిమధ్యా గట్టిగా మాట్లాడుతుంటే, పిగ్గుతో తలొంచుకుని గబగబా రైల్వే ఎక్కిసిం దామె.

ఎన్నిసార్లు అంటున్నాడో. “జాగ్రత్త” అని ! పది, వదకొండు జానకి లేక్కబెట్టింది. రైలు కదలినా, ప్లాట్ ఫారం అయిపోయేదాకా కూడా కిటికీ కమ్మి పట్టుకుని నరుగెట్టి జాగ్రత్తలు చెబుతూనే ఉన్నాడు. వేగం హెచ్చాక ఇంక అందుకోలేక, దిగి బడిపోతూ, “నేనిచ్చిన ముప్పైగు కనర్లా వారానికి రెండు చొప్పున ప్రతి ఆదివారం, అక్షిప్తవారం రాసి పడెయ్య, జాగ్రత్త !” అని ఆఖరుసారిగా కేక బెట్టాడు. రైలు కదిలి ఎంతోదూరం వచ్చి, తెల్లని మచ్చలా అతనక్కడ నిలబడిపోవడం చూస్తేనే ఉంది జానకి.

ఒక్కసారి వచ్చింది, ఆ అమాయకత్వానికి. కాని, వెంటనే నిదలాగా, మూర్తి తనకిచ్చిపెట్టోలు మనసులో మెదిలి బాధపెట్టింది. అమె ఎంత అదృష్ట వంతురాలో !

“పాపం, అతనంత యిదిగా చెబ్బాంటే మాటే వలకవేసుమ్మా” ప్రక్కామె ఎవరో అడి గింది నవ్వుతూ.

“ఏం చెప్పను, చెప్పండి. యింటదగ్గర రోజూ వెళ్లాల్సింది పాతం అవుతూనేఉంది. అక్కడికి వాళ్ళంతా ఎవరో రాక్షసులన్నట్టు, తమరొక్కరే మనిషిన్నట్టు చెప్పుకోస్తారు. మరి వెలంవెలెరి ! చాడన !” అమ్మాయి ముచ్చటగా విసుక్కుంది.

“వెల్చేయిటమ్మా ! ఆమాత్రం అభిమాన

కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్యగారి
 "మేల్ మాయిల్ మందు"
 నలరంసు, ఎర్రరంసు పొడిలు, దిద్దులు, గజ్జి,
 కురియు చెప్పనిగా వ్యాపించి వెంటనే విప్పడు
 వినుగు పుట్టించు రణములు మొదలగు
 దీర్ఘకాల చర్మరోగములకు ఉత్తమ నివారణ

వికరములకు
 నిధి దాకర్ కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్యగారి నన్ను
 5/22, కే.ల. కుయిల్. (P. O.) N. A. Dt.

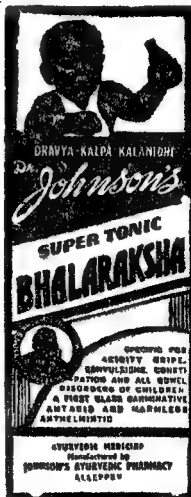
చవనామృతము (Elixir-De-Chavana)

అందరూ వాడదగిన టానిక్కు

బాలరక్ష
 పిల్లల ఆరోగ్యమునకు.
 కోరువారికి నూచీ పత్ర
 ములు పంపుదుము.

ప్రాకిస్తులు కావలెను:
 లక్ష్మీనారాయణ కంపెనీ
 కాకినాడ

ట్రాన్స్ స్టం రెడయూ గైడ్

ఇంటిలో రు. 30/- కు స్వంత పోస్టల్, ప్యాకెట్ మాన్ బాక్స్, టేబుల్ మోడల్ ట్రాన్స్ స్టర్ రేడియో తయారీకి లేక మరమ్మత్తుకు పూర్తి సప్లై గ్లెడ్ ధరకు 4/- 250 ఎంప్లాయిడరిడిజైన్స్ పుస్తకం రు. 5/- ట్రాయింగ్ డిపెయింటింగ్ గ్లెడ్ రు. 5/- వివాహ జీవితం 100 చిత్రములుగల ఉపయోగ కరమైన పుస్తకం రు. 5/- టైలరింగ్ డి కటింగు గ్లెడ్ రు. 4/- హిట్ గ్రాఫీ రు. 3/- ఒక్కొక్క పుస్తకమునకు పోస్టేజీ రు. 1/- అదనం.

Ilfa Book Depot (APV)
 Rafatganj, Aizgarh (U.P.)

పాదాలలో ఆనెలు

పాదాలలో ఆనెలు, కండలు పెరిగి, నేళ్లు పాటుకుపోయి పాదము నేలపై బెట్టలేక రాళ్ళు తగిలిన త్రుళ్ళి వదు వారు పై పూతగా వాడిన నేళ్ళలో సహాయంచేయ గల వంటి వలె పొమ్మి ఖర్చులతో రు. 4-25 ప. పెళ్ళి కొక్కొకము చిత్రములుగలది రు. 1-50 దాంపత్య రహస్యములు ... రు. 3-00 తెలుగు హిందీ స్వయంశిక్ష రు. 4-50 వాసు ఖర్చులు ప్రశ్నోత్తరము.

ప్రభు అండ్ కో

3, మలయ పెరుమాళ్ వీధి, మద్రాసు-1.

అందరును
 ఇష్టపడునవి
 కృష్ణా మితాయిలే

కృష్ణా మితాయిలు
 నుభాదార విధము ననుసరించి చేతితో తాకక
 చెవికు రనమునుండి తయారుకొనినవి.
 విద్యకు ఎక్కువ ఆనందము చేకూర్చునవి.

బిడ్డలు తివ్వడునవి
 పెద్దల పొగడునవి
 కృష్ణా మితాయిలే.

Krishna
 SA SWEETS

చయచయనాదు :

డి. కె. సి. పి. లిమిటెడ్

38, మాండ్ రోడ్, మద్రాసు-6

మున్నవాళ్ళు ఎక్కడో నూటికి, కోటికి!" నిట్టూర్చింది వక్కామె.

జానకి ఆ మాటలు తన కన్నయ్య చెప్పేమని చురుక్కున ఆమెవంక తిరిగి చూసింది. "పెట్టెలో కెక్కుగానే తనేవో ఆలోచనలు చేస్తున్నాను, లోపలెవరూ ఎక్కుతున్నారో, ఎవరు దిగుతున్నారో పరిగ్గా గమనించలేదు.

ఆ మూల ఎవరో ముసలాయన, పాడుంపీల్చే ట్టున్న ముక్కు, అసలు వెంట్రుకే లేని బట్టతల! ఆయన కెదురుగా ఒకతను; వయస్సుంతుంటుందో చెప్పడం కష్టం. అప్పైవ్రకంగా ఉన్నాడు. "పానం, వస్త్రకూడదు." అని చెప్పలేమని జానకి ఆ ఆకారాన్ని చూసి నవ్వువేసింది తనని తానే తిట్టుకొని. ఆ తర్వాత ఎవరో పల్లెటూరు మోతుబరి పెద్దచుట్ట వెళ్ళింది, అసలు ఈ రైలు, ఈ లోకం అంతా ఎలా నడుస్తున్నాయో అని ఆలోచిస్తున్నట్టు తల పైకెత్తి దూరంగా ఎక్కడో ఆకాశం లోకి చూస్తున్నాడు, అదే పనిగా. ఎదురుగా, ఈ కబుర్లుచెప్పే ముసలామె. ఆ వక్కన ఆ అమ్మాయి. ఆ అమ్మాయి బాగా ముగ్గురికి సరిపడే స్థలం ఆ కమించింది. హోల్డాలు పొడుగునా పరిచేసి, ఎవరోచి అడిగినా చుట్టవద్దని చెప్పి మరీ వెళ్ళాడు మొగుడు. కాళ్ళ కిందకి చేతాడేస్తే నొప్పిటాయని పెద్దపెట్టె ఒకదాన్ని బల్లకిందికి తోయకుండా అడ్డంగా దారొ పెట్టాడు. ఒకనైపు పెద్ద మరచెంబు, చామంతిపూలు, మరువం. మరోవక్క బ్రతాయిలు, పత్రికలు—అంతా మహారాణిలా పకడబందిగా ఉంది వ్యవహారం.

ఆ వక్కనున్న ముసలామె అమ్మాయిలో కబుర్లు కలిపేసింది. వాళ్ళిద్దరూ అత్తయితై పోయారా కాసేపట్లోనే. ■ పెట్టెమొత్తానికి తమ కాకుండా, వాళ్ళిద్దరే ఆడవాళ్ళు. వాళ్ళతో మాట్లాడకపోతే తనిక ముగానము పట్టాల్సిందే. జానకి వాళ్ళకే చూసి మాటలు శ్రద్ధగా వింటోంది. అలా చేస్తేనన్నా కాసేపటికి వాళ్ళంతట వాళ్ళ తనలో నూలులు కలుపుతారనే ఆశతో.

"ఏ ఊరు వెళ్ళాలమ్మా మీరు!" జానకి కోరిక ఫలించి ముసలామె అడిగింది.

■ తర్వాతి ఎన్నో ప్రశ్నలు ఆమె గురించి, తల్లి, తండ్రి, అక్క, బావ, మొగుడు, ఊరు, ఉద్యోగం గురించి.. జానకి అన్నిటికీ సమాధానాలు ఓపిగ్గా చెప్పుకుచ్చింది.

"అయితే నువ్వు మా మూర్తి రెండో పెళ్ళాని వస్తావూ!" ముసలామె ఆశ్చర్యం, ఆత్రం, ఉత్సాహం, ఉద్దేకంతోంటి భావాలన్నీ మిళతమైన స్వరంతో పరిస్థితిని సూక్ష్మంగా తేల్చేసింది.

జానకి అంగీకారంగా తల దించుకుంది.

"ఇదుగో చూశారా! ఈవిడట మూర్తి రెండో పెళ్ళాం!" ముసలామె, దూరంగా మార్చున్న బట్టతల మొగుడివంక చూసి అరిచింది. ఆయన హఠాత్తుగా యిటు తిరిగి ఈమెవంక అదే పనిగా చూడసాగాడు.

జానకి ఊహించని కలయిక అది. చాలా అయోమయంగా అనబద్ధంగా కనబడింది.

"ఇదుగోరా, అబ్బాయి, పిన్ని!" ముసలామె మూల అబ్బాయిని చూసి అంది.

"ఏదీ! ఏదీ! నా పిన్న! నా పిన్న! పిన్నంటే ఎవరో అమ్మమ్మా!" వెంటనే ఎగిరొచ్చి వక్కన కూతబడ్డా దతము,

నల్ల మబ్బులు

"మీ నాన్న రెండో పెళ్ళాం!"

"నాన్న—పెళ్ళామా! యెంత బావుందో! అయితే ఇంక రేపట్టుంది నేను, నాన్న—పెళ్ళాం జత. పీల్తో మాట్లాడితే ఒట్టు!..."

ఏమిటో అరుస్తూ వెంటనే సీటు వూర్చి జానకి వక్కన జేరాడు. ముసలామె కళ్ళలో నీరు చిమ్మింది.

"ఒరేయ్ వెధవా, ఇటు రా! నిన్నిక్కడ నోరు మూసుకూర్చుమంటే, అక్కడ కెందు కెళ్ళావు?" ముసలాయన ఆ మూలనుంచి అరిచాడు.

"బాబోయ్! బాబోయ్! నేను రాను. పిన్ని, నన్ను నీతో కూడా తీసుకుపో. తాతయ్య చంపేస్తాడు!" జానకి చేతిని గట్టిగా పట్టుకొని ఏడుస్తున్నట్టు అరుస్తున్నాడు కుర్రాడు.

"రా, బాబూ. తప్పు. నీకు తాయిలం పెడతా" చేతులు చాచి లాక్కొంది ముసలామె.

జానకి కేదో కంఠో ఉన్నట్టుంది.

"ఏ టీ లోకంలో వడి, దాన్ని సాగనంపాక యరవై యేళ్ళయింది..... పుట్టిం తర్వాత ఒకసారి వచ్చి చూశాడు; ఆ తర్వాత వదళ్ళకో ఎప్పుడో మళ్ళా

మామగారు: ఏం బాబూ!

రేపుకదా పండుగ. నేడే వచ్చావ్!

అల్లుడు: రైలుబళ్లు మామూలుగా లేటుగా వస్తాయనుకున్నాను.

అదిదీప్ (కైలాసపురం)

■ ఒకసారి చూశాడు. అంతే. ఇంక మళ్ళీ ఇటువైపే రాలేదు వెనెలా వందలు వంపిస్తాడు; అవి కొనండి, ఇవి కొనండి అంటూ ఎందుకు? ఆమాత్రం డబ్బు మాకు లేకనా? తనకసారి వచ్చి చూసిపోతే, వాడికి తండ్రిని చూసినట్టు ఎంత తృప్తి ఉండేది! తండ్రి అన్నాక అంత మాత్రమైనా చెయ్యలేకపోతే, ఎందుకు ఉండి మత్రం? ముసలామె స్వగతంలోళాగ చెప్పుకు పోతోంది.

"ఆయనస్తమానం, మనో, మనో అంటూ కలనరిస్తూనే ఉంటారు!"

"ఆమాత్రం గుర్తున్నాడన్నమాట! అంతే చాలు .. ఎవడో మనస్సు దవతరిస్తాడని ఇద్దరూ ఏమేమిటో ఊహించుకుని ముందుగానే సేరు పెట్టుకున్నారు, 'మనోహాన్' అని! అది కాస్తా యిలా తేలింది! అది ఆ బాధతోనే బెంగెట్టుకొని ప్రాణాలు ఒదిలిందా! తనిలా దూరముయితే, ఇంక వాడి గతం కాను, మా తర్వాత!" ముసలామె కళ్ళ కడవలయ్యాయి.

జానకి అతనివంక పరిశీలనగా చూసింది. ఇరవై యేళ్ళ మనిషికి తగినట్టు కళ్ళు, ముక్కు, నోరు పెరిగాయి గాని, మదురు, తల "పైభాగం పెరగలేదు. ఒక కప్పు చిన్నది, మరోటి పెద్దది. రెంటికీ మెల్ల. నెత్తిమీద వెంట్రుకలు అక్కడక్కడ చాలా వల్చగా అసవ్యంగా ఉన్నాయి.

చేతులు, పాట్ర సమంగానే ఉన్నాయి గాని, కాళ్ళ ఒకటి పాట్ర, రెండోది పొడుగు. పైగా వంకర పోయాయి. ఈ వ్రకాలు చాలవన్నట్టు, తుట్టు పెదిమలు, చొంగ కార్చే నాలిక బయటపెడ్తా వెకిలి మాటలు! యేళ్ళతోబాటు శరీరంతో భాగాలు, మెదడూ సమంగా పెరగలేదు.

జానకి చూడలేక తల తిప్పుకుంది.

"అతగాడ్డో ఉన్నవే, యివన్నీ. ఎక్కడికి పోతాయి పోలికలు! ఏ డాక్టర్నడిగినా అదే మాట! సంవదాయం తండ్రినిబట్టి వచ్చింది, చేయగలిగిందే లేదని! అతగాడితో స్పష్టంగా కనబడని వన్నీ వీడితో మరింత కొట్టొచ్చినట్టు తయారైనాయి! అంతే లేదా! అందుకే అతగాడికి వాళ్ళి చూడ్డానికి మొహం చెల్లదు. తన ప్రతి బింబమేగా!" ముసలాయన అవిడతో అంటున్నట్టు అన్నాడు, జానకి నాలాలని. స్వరం కోవంతో కంపిస్తున్నట్టుంది. ముసలామె చేసిన ఏదో సంజ్ఞ అర్థంపెంకున్నాక ఆయన మాటలు అపీ, అటు తిరిగాడు

మూర్తికి మదురు విశాలంగానే వెనక్కి ఒరిగినట్టుంటుంది. ఒక కన్ను కొద్దిగా మెల్ల. ఒక కాలు పాట్రయితే కావచ్చు. కాని నడక కుంటు తున్నట్టుండదు. పైగా అదో షోగ్ ఉంటుంది. జాట్లు వల్చనే—జానకి మూర్తికి, పిల్లాడికి పోలికలు వెతుక్కుంది.

ఒక తుఫాను చెలరేగి సదృశుగుతూం దనుకునేంతో మరోటి లేచింది; జానకి పూదయంతో. పాత మబ్బులన్నీ దూరంగా పోయి, కొత్త కొత్తవి జేరు కుంటున్నాయి. ఈ ఆలోచనలు చేసే అలజడిలో గడ్డిపోచలా తనలో కొట్టుకుపోడమే గాని, ఏదీ స్పష్టంగా కనబడదు, ఇదమితంగా లేలరు.

కాని, ఇంతదాకా గుండెలమీద బలంగా కూలబడిన బండ ఏదో దించినట్టుంది. తేలికైన ట్లని పించి, హాయిగా ఊపిరి సరిపింది జానకి.

బండి ఆగింది. అక్కయ్య, బావని చూడగానే ఎక్కడలేని అనందం, ఉత్సాహం వచ్చాయి. అక్కయ్య నిజానికి అందరు అక్కల్లాంటిది కాదు. అమ్మ ఉంటే ఎలా చూసేదో తెలియదు గాని, ఒక్కోసారి "అమ్మా" అనే పిలవానిపేస్తుంది అక్కయ్యని. బావ! వెర్రిబావ! తన ఇంట్లో ఉన్నందుకు ఎక్కడ బాధపడుతుందోని అతిగా ఆధరించి గారాబం చేసేవాడు. జానకి లోకమంతా దేదీప్య మానంగా వెలుగుతున్న ట్లనిపించింది.

"వెళ్ళానండి. ఈసారి నే నక్కడికి వెళ్ళాక, ఆయనకి వచ్చజెప్పడానికి ప్రయత్నిస్తాను, తప్పకుండా. ఆయన మీ భనుకునంత రాయి కాదు." జానకి ముసలి దంపతులకి భరోసా యిచ్చి, మనో చేతిలో ఓ వది రూపాయల నోటు పెట్టింది, పెద్దవాళ్ళిద్దరూ వద్దంటున్నా వినకుండా.

రెండు రోజుల తర్వాత, ఇంటికి క్షేమంగా జేరినట్టు మూర్తికి ఉత్తరం రాస్తూ జానకి చివర చేర్చింది.

"మిమ్మల్ని భయపెట్టేవన్నీ ఉత్తి నల్ల మబ్బులు. నల్ల మబ్బులు డరుముతాయి గాని, వాన కురవ్వు. నే నక్కడ కోవెల్లో స్నానివారి దర్శనం చేసుకున్నాను. ఆయన మాటకీ తిరుగుండదని అంతా గట్టిగా నమ్ముతా రిక్కడ పండు లాంటి కొడుకు నెత్తుతావని దీనించారు స్వామయి వారు."

మనోరంజకమైన, మధురసువాసనతో కూడిన

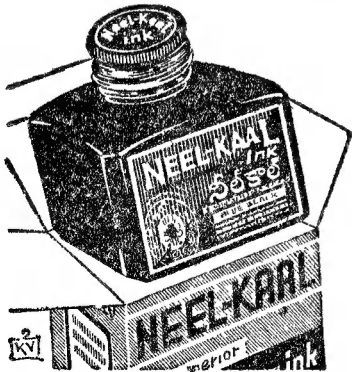
పరిమళ హారాయిల్

- ♦ జాస్తిను, రోజు, తెనెండరు సువాసనలతో పొరకును.
- ♦ మెదడునకు చల్లదనము నిచ్చును...
- ♦ శిరోజములను నిదువుగ, నల్లగ వుంచును.
- ♦ స్వచ్ఛమైన కొబ్బరినూనెతో తయారు చేయబడినది.

మట్టుపల్లి గోపాలకృష్ణమూర్తి, బ.కాం;
మాన్యువార్తకర్త, రత్నజంటిపల్లి, గుంటూరు - 1.

ప్రతిబక్ష్-బాటిలుకు 63 సం॥ క్వాంటిటీలు ఉపరిం

నీల్-కాల్ సిరా

సిరాలన్నిటిలో ప్రశస్తమైనది

ఉచితం

నీల్ కాల్ సిరా 2 oz బాటిలు కొన్నవారికి,
లక్ష్మీనగర్, వెంకటేశ్వర, వహీదారహమాన్,
స్వామిసూరి మొదలగు పెద్ద పెళ్ళి (19" X 14")
వర్గ చిత్రములలో ఒకటి యివ్వబడును.

కళా పరిషత్ - తెనాలి

అమోఘమైన చికిత్స జమ్మివారి లివర్ క్యూర్

పసిబిడ్డల లివర్, స్ప్లిన్ వ్యాధులకు పరమాషధము

వ్యాధి లక్షణాలను ఆదిలోనే గుర్తించండి:

అకలి మందగించటం - అజీర్ణం - చిరాకుగా ఏడుస్తూండటం -
కొంచెం జ్వరం - పొట్టి పెరగటం - మలరంగుగా లేదా
తెల్లగా విరేచనం.

జమ్మివారి డాక్టర్లు ముఖ్యమైన వర్తకాలకు ప్రతి నెలా వస్తారు.
వివరాలకు వ్రాయండి:

జమ్మి వెంకటరమణయ్య-అండ్ సన్స్

హెడ్ ఆఫీసు: మద్రాసు-1.

క్రాంతి: బొంబాయి-4 - బెంగళూరు-2 - కలకత్తా-1 - ఢిల్లీ-6 -
కుంభకోణం - ఠాట్ - నాగపూరు-1 - పాట్నా-1 -
రెదదిరావల్లి-2 - విజయవాడ-3 - విజయనగరం.

౨౪-11-౨౬

నెర్వి టాల్

నరముల బలహీనతకునూ, రక్త
పోటుకునూ రామచాణము. అనుభవ
యుక్తముగా చేయబడినది.

8 ఔ. పీసీ 5-75, హిస్టోజీ 1-75.

ఇండియన్ మెడిసన్ హాస్,
విజయవాడ-2.

పండిత
డి.గోపాలాచార్యులవారి

అరుణ

స్త్రీల ఆరోగ్యసాధకము

అయుర్వేదాశ్రమం
ప్రెసిడెంట్ లింగిడి
మద్రాసు-17

శుక్లన్నము, అత్తన్నము, ధాతుగోర్యము
నరముల బలహీనత, శరీర కృశత్వము, దడ
వా జీ ప్రభ (బంగారు చేరినది)

హరించి విర్యవృద్ధి గలిగించు రసాయనం.

పీసీ రు. 5/- పొట్ట పుర్రులు రు. 1-25 అదనం.

మకరధ్వజతిల్ల (వై మర్తనకు)

అంగవరములు బలహీనత చెంది నవ్వుగ్గి నవ్

పీసీ రు. 6/- స్పెషల్ రు. 10/- హిస్టోజీ 1-25.

చరకాశ్రమం ఫార్మశీ (సె: 2240).

లాబాకాఫీసు ఎదుట-విజయవాడ-3.

ఉత్తమ చికిత్స

ఎ కారణాలచేత

నె నా ధాతునవం

చేడి, దాంపత్య

సౌఖ్యం అనుభవించ

లేనివారు ఇంటనే

15 నయా సైసల

ప్రాంతులలో పంపించండి.

డా॥ ఎ. పూరచంద్రారావు,

N.D.F.N.F.U. (Ceylon)

సెక్యు సైన్సలిస్టు.

నాగేశ్వరరావు పంతులు రోడ్డు,

గాంధీనగరం :: విజయవాడ-3.

దగ్గర అగిపోతుంది. యింకా నేండు ఎంత పాడు గున్నా వరే! దీని వెనకాల ఏదో అంతరార్థం ఉందని చిత్ర విచిత్రంగా అనుకోవటం కద్దు. ఇక శుభ్రం చూడబోదామా, ఏ ఏదీ చూసినా, ఎందుకానిదీనా, నగర పాలకుల అంక్ష్యం ప్రత్యక్షమవుతున్నానే ఉంటుంది. ఇల్లు చూసి ఇల్లాల్ని ఊహించుకున్నట్టుగానే వట్టూర్ని చూసి, పురజనులను ఊహించుకున్నట్లుంది. నగరపాలకులు ఎంతో శ్రద్ధ, ఆసక్తి కనపర్చాల్సినవోట, ముఖంగా ఊరుకున్నట్లే కనబడుతుంది. నిజమే; పురజనుల సహాయ సహకారాలు ఎంతో అవసరం; కాని మునిసిపాలిటీవారు తమకు తాముగా తమ విధుల్ని సమర్థవంతంగా పాటిస్తున్నామని చెప్పకలుగుతారా?

బిచ్చగాళ్ళకు వేరే వోట ఉండటానికి వనతి వీర్రాలు చేస్తామని ప్రతియేటా చెప్పుకునేటమే కాని, అమలుజరపటం శూన్యం. రోజు రోజుకు వాళ్ళ బెడద ఎక్కువయిపోతోంది. దీర్ఘ రోగాలవారు, అంటురోగాలవాళ్ళు, బస్సుస్టాండుల దగ్గర గుమిగూడి అనవ్వకరమైన దృశ్యాల్ని సృష్టించటమే కాకుండా, విధివిధినా తిరుగుతూ అంటురోగాలు పాటటానికి కావలసిన వాతావరణాన్ని కూడా కల్పిస్తున్నారు. ఈ విధంగానే యింకా కొన్నాళ్ళపాటు సాగివిస్తే అయితే ఆరోగ్యశాల వారికి కావలసినంత పని ఏర్పడే ప్రమాదం కూడా ఉంది. ఈమధ్య మాయంటికి మునిసిపల్ ఆరోగ్యశాల నుంచి ఒక వ్యక్తి వచ్చాడు, మీ యింటో ఎవరికైనా జ్వర లున్నాయో అంటూ. ఆయన అడిగే తీరు, లక్షణం అట్లా ఉంది. ఎవరు సుస్థు, ఎందుకోచావు అని తిరుగు ప్రశ్న వేసిన తర్వాత, తాను ఫలానా అని చెప్పుకున్నాడు. అయితే నేనో

రాజధాని కబుర్లు

9-వేలీ తిరువాాయి

ప్రశ్న వేశామ: జ్వరాల బాధపడే లేదుగాని, దోమల బాధ ఎక్కువగానే ఉంది; దీనికదైవా నివారణో పాయం చూడమన్నా. చప్పున సమాధానం చెప్పి శాదు: ఆ సెక్షన్ లేదుట, తనకేమి సంబంధం లేదుట, ఆయన కేవలం జ్వరాలు వచ్చినవాళ్ళనే తెలుసుకుని, తనకు చెప్పిన ప్రకారం చేసిపోతాడుట. తీరా అడుగుతే, ఆ సెక్షన్ కూడా, చిక్కడవల్లిలో తన ఆఫీసులో ఉన్నదే! అయితే ఆ వచ్చిన గుమాస్తాను నిందించి ప్రయోజనం లేదు. ఒక శాఖలోనే సమస్యయం లేకుండా, బాధ్యతారహితంగా ప్రవర్తిస్తున్న దానికి యిదొక విదర్శనం. విడివిడిగా విధులు నిర్ణయించచ్చు. సెక్షన్లు వేరు చెయ్యచ్చు. ఇదంతా వరిపాలా సౌలభ్యం కోసం. అయితే ఈ శాఖ మొత్తమంతా, పురజనుల ఆరోగ్యాన్ని కాపాడటానికి ఏర్పడిందీ అనే మాట మరుస్తే ఎట్లా! ఈ భావన పై అసీనర్ల నుంచి పస్తేనే మొత్తం సెక్షన్ అంతా సమర్థవంతంగానూ, ప్రజోపయోగంగానూ పనిచేయ కలుగుతుంది.

ఇదే విధంగా, కల్తీలు నివారించటానికి ఏర్పడ్డ శాఖ కూడా పనిచేస్తోందంటే ఆశ్చర్యపడాలని అవసరమేమీ లేదు. అవసరపద్ధాల్లో మూటికి 66 వంతులు నిరాశాటంగా కల్తీలు జరుగుతున్నాయని, అందులోనూ పాలలో కల్తీ అన్నిటికంటే బాగా హెచ్చుగా ఉంటోందని ప్రభుత్వంవారి తెక్కల. తర్వాత వస్తుంది వెయ్యి. దీనిలో కల్తీ, పాలకంటే తక్కువ కావచ్చేమో గాని, మిగతావాటికంటే ఎక్కువే! కోర్టుదా చెల్లిన కల్తీలు

కేసులో, శిక్షలు, జరిమానాలు బాగానే వడుతున్నాయి. అయితే కల్తీలు చేసే వ్యక్తుల్లో మూటికి ఏ యిద్దరో, ముగ్గురో కోర్టుల కెక్కుతారు. మిగతావాళ్ళ మాటేమిటి! ఏళ్ళను వట్టింది, దీన్ని నివారించే బాధ్యత ఎవరిది! ఫలావాచోట, ఫలానా వస్తువులో కల్తీ ఉందని, కంప్లయింట్ చేస్తేనే, మునిసిపాలిటీ నిబ్బంది కదలా లేమిటి! దీనికి ఒకళ్ళ రిపోర్టు ఎందుకు? ఇందుగల డెడు లేదని సందేహము వలదు అన్నట్లు ఈ కల్తీ పీఠాంశం ఎక్కడ బడితే అక్కడే ఉంది. హతాత్తుగా దుకాణాల్లోకి వెళ్లి పరీక్ష చెయ్యివచ్చునే! అమ్మే వస్తువులను నమూనాలు తీసుకుని, కల్తీ ఎంతఉందో యిట్టే కనిపెట్టచ్చే! చిల్లర దుకాణదార్లను అడిగితే మాకేం తెలుసు, టోకు వరకుల్నించి కొన్నాం, మీ కమ్ముతున్నాం, మే మేం చేశాం అంటున్నారు. నిజమే కావచ్చు. అధికారులు యీ టోకు వరకుల సంగతేమిటో తెలుసుకోవచ్చుగా! వీటిల్లో ప్రజల సహకారం లభించక పోవటమంటూ ఉండదుగా! కల్తీలేని ఆహారపదార్థమే లేదంటున్నారు. ఇంత ఘోరంగా, మార్కెట్టులో వస్తువులు అమ్ముడు బోతుంటే, మనకు సంబంధం లేనట్టు మౌనం పాపించటానికి కారణం ఏమిటి?

పరిశుభ్రానికి, ఆరోగ్యానికి సంబంధించినంతవరకు తగిన వర్యలు తీసుకోలేని, యీ మునిసిపాలిటీ, యింకా ఏవేవో చెడ్డామని ప్లాన్లు వేయటం హాస్యస్పదం గానే ఉంటుంది. ఈ ముఖ్యమైన రెండు విషయాలపట్ల శ్రద్ధ సక్తులు చూపించినవాడు ఏళ్ళతరం పెట్టిన కొత్తకార్యక్రమాల్ని కూడా సమర్థవంతంగా నిర్వహించగలరనే విశ్వాసం ప్రజల్లో కలగకుండా. **వి. ఎల్. ఎన్. ★**

మూడువల్ల తర్వాత, ప్రభుత్వం, కాగితాలమీద సైనిక సమీకరణ ప్రయత్నంచేసింది. భారత దేశం ఏ విధంగా రక్షణ ఏర్పరచుకుంటుందన్న విషయాన్ని పరిశీలించి ప్రభుత్వానికి తగు సలహా లివ్వటానికి, లండన్, వాషింగ్టన్ నుంచి సైనిక ప్రవీణులు రావల్సివచ్చింది!

ఇప్పుడు జరిగిన యుద్ధవిరమణం కేవలం చైనాకు అనుకూల పరిస్థితుల్లోనే జరిగింది. ప్రజా చైతన్యం రోజురోజుకీ వస్తున్నదిపోతోంది. మళ్ళీ ఏదైనా అవాంతర పరిస్థితి ఏర్పడితే దేశం ఇంత ఉత్సాహంతోటే ప్రతిఘటిస్తుందనుకోవటం శుద్ధ బుద్ధి విహీనత.

సైనిక బలిష్ఠత సంపాదించుకోవాలంటే ముఖ్యంగా డబ్బు కావాలి. ఆర్థికమంత్రి ఒక ప్రశ్నన అడగవు సమీక్షాధ్వారా రాబోయే ఆదాయాన్ని పరోక్షంగా హెచ్చరిస్తూనే ఉన్నారు. అన్నిటికన్న ముఖ్యమైన ప్రశ్న ఏమిటంటే అదనపు సమీక్షాధ్వారా 300 కోట్లు ఎలా సంపాదించ గలుగుతారనే! వీటికితోడు, ఈ సంవత్సర ప్రణాళికలో మూడవ సంవత్సరానికి కావలసిన ధనం ఎలా వస్తుందనేదికూడా ఓ ప్రశ్న. అభివృద్ధి ప్రణాళికకు గాను ఇంకో రూ. 200 కోట్ల అదనపుపన్నును దేశం వెల్తి నేనుకునేందుకు సిద్ధంగా ఉందని ప్రణాళికా సంఘం అభిప్రాయం. వీటిలో పడి, ఆర్థికశాస్త్ర తత్వాన్నే మరిచిపోయారు! కేంద్ర వ్యయంలో దాదాపు 50 వంతులు, “విద్యా, ఆరోగ్యం, పృథ్వీ, సమాజాభివృద్ధి, పాంపిక సేవాదళం లంటి రాష్ట్ర ప్రభుత్వ విషయాలపైనే ఖర్చు

న్యూ ఢిల్లీ లేఖ

6-వేలీ తిరువాాయి

చేయటం జరిగింది.” అంటే ప్రభుత్వం 1963—1964 సంవత్సరంలో దేశరక్షణకు పంచవర్ష ప్రణాళికకుగాను, రోటు బడ్జెట్టుద్వారాగాని, అదనపు సమీక్షాధ్వారాగాని సుమారు రూ 500 కోట్లు వసూలు చేయగలంన్నమాట. ఆ అదనపు పన్నులు దేశానికి భారమౌతాయి. రోటుబడ్జెట్టు వల్ల దేశం ద్రవ్యోల్బణానికి గురియ్యే ప్రమాదం ఉంది. ఇదంతా ఒక భాగం. రక్షణ సన్నద్ధతకు విదేశాల భారీ సహాయం అవసరమవుతుంది. పాశ్చాత్యులకూడా ఇంతవరకూ భారత దేశానికి సహాయంపట్ల సంసిద్ధులుగానే ఉన్నారు. అసియాలోని ఉపఖండంలో ప్రజాస్వామ్య మనుగడను రక్షించుకునేందుకు సిద్ధంగా ఉన్నామని మనం సమ్మించాల్సింది పాశ్చాత్య ప్రజలనేకాని, వాళ్ళ ప్రభుత్వాలను మాత్రంకాదు. చైనా భారత్ సరిహద్దు సమస్యవంటి పాకిస్తాన్ లాభం పొందుతుంది అమెరికాలోని పాకీ అభివృద్ధి వర్గాలు భావిస్తున్నాయని మన ప్రభుత్వం సమ్మొుతున్నది. భారతదేశానికి అండగాఉండి సైనికమైన సహాయం చేస్తున్న పాశ్చాత్యదేశాలు, భారతదేశం శత్రువుతో పోరాడాలని దృఢసంకల్పంతో ఉన్నదనీ, అయినా తామిచ్చే సహాయాన్ని చాలా పొదుపుగా వినియోగిస్తున్నదని, తమతమ దేశాల్లోని పన్నులెల్లించుధార్లను సమ్మించాలి. ఈ పాశ్చాత్య సహాయం కూడా అయి

దేశాల్లో అధికంగా సమీక్షాధ్వారా వసూలుచేసిందే వచ్చి విషయం మనం గమనించాలి.

సరిహద్దులో యుద్ధవిరమణ జరిగిందనగానే ఈ యుద్ధం ఇంతటితో చక్కబడ్తుందనీ, మళ్ళీ మామూలు పద్ధతిలో ప్రశాంతంగా ఉంటుందనే భావాల ఈవరకే ఏర్పడ్డాయి. వల్లిడి తేగల వర్గాలు, తమతమ ఇష్టమైన పద్ధతుల్లో క్రమంగా, ఖర్చును తగ్గించుకోకుండా ఉండాలని ఈవర నుంచే పథకాలు సిద్ధపరచారు. కమ్మూనిస్టులు తత్పరిణాంధీకులు ఇంటా బయటాకూడా పాశ్చాత్య విద్యేషాన్ని ప్రజ్యులించ జేస్తున్నారు. భారత పాకిస్తాన్ సంబంధాలు ఈ వరకున్నంత ముడ సమ్మంగానే ఉన్నాయి. ఈ ప్రస్తుత వాతావరణంలో పాశ్చాత్యదేశాలు భారతదేశానికి తమ సహాయం క్రమేపీ తగ్గించే ప్రమాదం ఏర్పడవచ్చు. అందువల్ల భారీ, దీర్ఘకాలిక లాభాల దృష్టి, భారత దేశాన్ని సైనికంగా బలపరచి ఉద్యమాన్ని అపకూడా ముందుకు తీసుకుపోవటమే ఉత్తమం. చైనాతో ఏర్పడే శాంతి ఒడంబడిక, సైనికంగా భారతదేశం బలపడటానికి చేసే ప్రయత్నాలకు అడ్డూరాదని ప్రధానమంత్రి హామీ యిచ్చారు కూడా. భారత్, చైనాలశాంతి పూర్వక చర్యలు ఎలాతేలిసా, ఈదేశాలసరిహద్దు సమస్యకొన్నేళ్ళపాటు వలుగుతూనే ఉంటుందనేది తేలిపోయింది. చైనాతో భారీ యుద్ధాన్ని కొనసాగించేందుకు భారతదేశం సిద్ధపడాలి. భారతదేశంలో ప్రజాస్వామ్యం బ్రతికి బయటకు లంటే, దేశం సైనికంగా పటిష్ఠం కావటం వివాగతి లేదు. **★**

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

రాబోయే ఆకర్షణలు!

మొదటిని మరచిపో

రచన

బొంబాయి సినిమా తార

అషాపరేక

రూప విచిత్రం

వచ్చే వారమే!

పట్టపగలు మాత్రం

నిరియా రాజధాని డామస్కస్

పోలీస్ అధికారి ఇబహింగాజీ రచన

'నా అనుభవంలో' కెలా పెద్ద పరిశోధన'

వ్యాసాలలో మొట్టమొదటిది!

15-2-63

సంచికనుంచి

ప్రారంభం

'ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక'లో ప్రచురించు ఇండియన్ ఇంక్ తో చేసిన కారు-నలు మాత్రమే పంపాలి. సాధారణంగా 4" X 2", 4" X 4" పత్రాలు పత్రికలో పత్రాత్మకంబాయి.

భాష నేర్చుకొనండి!

ఇటిలో బ్యూటర్ లేకుండా, ప్రపంచములోని 14 వివిధ భాషలను నేర్చుకొనండి. జపానీస్, మంఝాళం, ఫ్రెంచి, జర్మన్, స్పానిష్, రష్యన్, మరాఠీ, పోర్చుగీస్, సింహళీస్ మొఖాషలు ధర రు 6/- వి. పి. పి. చార్జీలు రు 2/-
Maha Laxmi Book Depot
(A.L.)
Post Box No. 1595, DELHI-6

కుటీర పరిశ్రమ గైడ్

మీ పీరికవేశలో, మీయింటిలో కొద్ది మూలధనంతో యేదైనా చిన్న పరిశ్రమ ప్రారంభించండి. ఈ పుస్తకంలో 112 చిన్న మరియు సామాన్య పరిశ్రమలు ప్రారంభించు పద్ధతి, మిషీనరీ, ముడిపన్నులు మొదలగు పూర్తి వివరాలు గలవు. ప్రభుత్వమునుండి ఋణ సహాయం పొందుటకు, ముడిపన్నులు, మిషీనరీలు హయర్ పద్ధతిలో కొనుటకు, సరకుల ఎగుమతి, దిగుమతి వగైరా వివరాలు ఇందులో గలవు. పేజీలు: 1100. (400 చిత్రములు) ధర: రు. 11/50. వి. పి. పి. చార్జీలు రు. 2/- అదనం. MADRAS BOOK CO (AM-14) Post Box 1574 Delhi-6

మంచి పుస్తకాలు

జీవిత రహస్యములు - మూడవ భాగము - అనేక కామ సూత్రాలు - రూ 3-50
యువతి - స్త్రీలను గురించి అనేక కుతూహల విషయాలు - రూ 3-50
పంజాబము - గర్భనిరోధానికి 60 నవీన సులభ మార్గాలు - రూ 3-50
అమృత రహస్యములు - వ్యాపారంలో లక్షలు సంపాదించే అనేక కౌశలములు రూ 6-00
ఉద్యోగదర్శిని - మనదేశంలోని అన్నిరకాల ఉద్యోగాలు, అర్హతలు, పొందే మార్గాలు రూ 00
ఊర్జునానమము - శరీరానంతరం ఆత్మను - గురించిన నవీన శాస్త్ర పరిశోధనలు రూ 2-50
జాన్లు ఖర్చులుచితం - క్రింది ఎడ్రస్సుకు డ్రాస్టే వి పి పోస్టుద్వారా మీయింటికి పంపబడును
దేశీయ ప్రచురణలు, ఎలూరు, ఆంధ్ర

కెలండరు ఉచితం

గ్రోరియా ద్రవాన్ని మీ ముఖానికి రుద్ది కుడిదినంతలో అద్భుతమైన కాంతిని మంచి అందాన్ని పొందవలెను ముఖంలో ముడిరూపును పోగొట్టి చక్కని లేతదనాన్ని తెచ్చును ఎండకు వర్ష నలుపును ముట్టమలను నమ్మకంగా పోగొట్టును గ్రోరియాలో పెద్దదొవ్వకేందరు ఉదితగోయన్నపడును వెల రూ 1-75 అన్ని పోస్టులో దొరకును.
JANITA PRODUCTS, ELURU, A.P.

శెషిని చంద్ర

ఆ పొడుగు నిగనిగ లాడు కేశములకు

రమి

ఆముదము తల నూనె